

Vittnesbörd för Församlingen, band 8

av Ellen G White

Originaltitel: Testimonies for the Church vol 8

Översatt 2011

ellenwhite.se

Förhållandena, varunder Band 8 gavs ut 5

Del 1 – Våra tillfällen nu

Vår verksamhet	9
Missionsbefallningen	14
Vårt ansvar	24
Arbetet hemma och utomlands	30
Verksamheten i Europa	38
En bild av striden	41

Del 2 – Ofta upprepade råd

Varningar och råd som getts till församlingen i Battle Creek 48

En försummad varning	81
Frukten av reformation	87
En allvarlig varning	90
Eldsvådan vid Review and Herald Fire	97
Så kunde det ha gått	104

Del 3 – Brev till läkare

Värdet av prövningar	123
För mycket förläggs till Battle Creek	133
Beträd många platser	145
Guds mening med Sina institutioner	153
Guds avsikt med hälsomissionsarbetet	158
Några ytterligare varningens ord	163
Försvara hälsoarbetet	166
Förenade ansträngningar	172
Kristus är bönen väg till välsignelse	177
Några uppmuntrande ord	181
Värdet av Guds ord	192
Vidare betraktat	201
Kristus vårt föredöme	206

Del 4 – Var på er vakt

Hur skall våra unga utbildas?	221
Delat ansvar	231
Ledarskap	236
Ett med Kristus i Gud	239
Lekmännen ut i arbetet	244
Skall vi bli betraktade som för lätta?	247
På väg hem	252

Del 5 – Den grundläggande kunskapen

Gud i naturen	255
En personlig Gud	263
Falsk och äkta kunskap om Gud	279
Varningar mot förmäthenhet	290
Sann och falsk utbildning	305
Vikten av att söka sann kunskap	312
Den kunskap, som vinnas genom Guds ord	319

Förhållandena, varunder Band 8 gavs ut

Band 8 gavs ut, för att hantera en kris – den värsta kris som Sjundedags-adventistförsamlingen någonsin ställts inför. Allvaret framgår av faktumet, att boken kom från tryckpressen i Mars, 1904, femton månader efter det att Band 7 getts ut. Vid tidpunkten för utgivningen visste ingen, hur det hela skulle gå. I dag kan vi blicka tillbaka och se, att bokens sansade och entydiga råd var en klart bidragande orsak till att katastrofen undveks.

Samtidigt som samfundets verksamhet utsträckts till att omfatta hela världen, och fastän det vidtagits en omorganisation vid Generalkonferensen som möjliggjorde snabb och likväl sund tillväxt, inträffade det händelser i Battle Creek, Michigan, den gamla platsen för samfundets högkvarter. Om dessa inte hade hejdat, skulle sjundedags-adventisternas trospelare ha störtat. Allt skedde så försåtligt, att farorna förknippade härmed först inte uppdagades, ty lögnen kom klädd i "det nya ljuset" dräkt. Omkring förra sekelskiftet förfäktade somliga samfundsanställda, och då i synnerhet ledaren för hälsomissionen, vissa läror beträffande Guds personlighet. De gick stick i stäv med Guds Ords tydliga undervisning och samfundets inställning härvidlag. Men de här lärosatserna framställdes som ett språng i förståelsen av budskapet, och man hävdade, att deras allmänna godtagande skulle skänka Guds folk en underbar erfarenhet och påskynda verkets avslutande.

Dessa panteistiska åsikter beskrev ej Gud som ett stort, personligt väsen som styr världsalldet, utan som en kraft, en makt, som går att se och känna i naturen, ja, som genomsyrar själva atmosfären. Genom att de förväxlade Guds kraft med Hans personlighet, såg de Gud i solskenet, blomstren, gräset, träden (6) och medmänskorna. De här märkliga men förhåxande läror framställdes offentligt under ett möte vid Generalkonferensen, de propagerades öppet vid Battle Creek College, och lyftes upprepade gånger fram på sanatoriet i Battle Creek. Så småningom blev det "nya ljuset" ett samtalsämne, då sjundedags-adventisternas medarbetare samlades informellt, eller under rådslag. Detta oroade samfundsledarna djupt, men deras ansträngningar att stoppa den panteistiska läran tycktes vara nästan helt fruktlösa.

Vintern 1902-03 vann rörelsen i slagkraft. Bekymret blev sedan akut i och med utgivningen av en populärt hållen bok om fysiologi och renlighet, vari samfundets ledande läkare framförde dessa läror på ett raffinerat sätt. Sjundedags-adventisterna tänkte sprida boken vida omkring för att samla in pengar till återuppbyggnaden av sanatoriet i Battle Creek. Samfundsledarna förmodade, att krisen skulle nå en kulmen under Generalkonferensens vårmöte 1903, då de hoppades att fru White på allvar skulle ta itu med frågan. Men varje gång som hon talade, tycktes hon vara återhållsam och framförde ett budskap, där hon manade till enighet i verkets utförande och betonade vikten av, att sluta leden. Vid slutet på Generalkonferensens möte, var saken fortfarande inte avgjord.

Några månader senare, på hösten 1903, instruerades fru White i en syn att hon genast och bestämt skulle bemöta de

panteistiska lärosatserna och påpeka riskerna med de därtill hörande spekulativa och spiritistiska lärorna. Ett brev skickat av henne i California nådde bröderna samlade till höstmöte i Washington, D. C., just som krisen nådde sin kulmen. Alla kunde nu se, att Gud ledde och bevakade Sin verksamhet, och i ljuset från Profetians Ande ställde sig nästan samtliga på sanningens sida. På verksamhetsfältet rådde det emellertid förvirring, osäkerhet och (7) bryderi. <i>Vittnesbörd för Församlingen</i>, Band 8, innehöll ett budskap om denna fråga, vari sanningen klart fastställdes och sålunda otvetydigt ställde lögnen i skamvrån. Krisen hanterades, och församlingen räddades. Ingen mänsklig makt hade allena förmått att bevara församlingen under krisen.

<p>Förutom denna allt överskuggande lärostrid, förekom det andra kyrkoangelägenheter vid tiden för Band 8. Bara några veckor efter det att Band 7 hade kommit från tryckeriet – med sitt budskap om, hur arbetet skall utföras vid våra förlag – ödelades tryckeriet hos Review and Herald Publishing Association i en eldsvåda. Detta var den andra, stora förödelsen i Battle Creek och inträffade mindre, än elva månader efter sanatoriebranden.

Med denna förlust följde mycket allvarigare bekymmer, än ersättandet av förstörd egendom. I årtal hade Profetians Ande manat troende i Battle Creek, att flytta ut och inrätta hälsohem, skolor och förlag annorstädes. Vårt folk hade ombetts, att icke hopa sig i stora mängder vid vår verksamhets högkvarter. Som svar på dessa råd, hade den gamla skolan i Battle Creek flyttats ut på landet i Berrien Springs, Michigan. Med tryckeriet hos Review and Herald nu slukat av lågorna, ansåg ledarna tillfället vara det rätta att åter inleda förlagsverksamheten någon annanstans, och lämpliga mått och steg togs i den riktningen.

Från första början låg Generalkonferensens högkvarter i närheten av förlaget Review and Herald. De tycktes oskiljaktiga. Alla planer på, att flytta den ena, måste inbegripa den andra. Som svar på Profetians Andes vägledning, började man att leta efter en passande plats och i landets huvudstad, Washington, D. C., fann man en godtagbar egendom. I Augusti, 1903 flyttades så förlagsverksamheten och Generalkonferensens kontor till detta centrum.

(8) För att sjundedags-adventisterna skulle förstå bakgrunden och orsaken till katastrofen, som utplånade förlagshuset, och behovet av att börja om arbetet och det på nytt sätt, nedtecknades ”ofta upprepade råd” i Band 8.

Dessa frågor, som innefattade hälsoarbetet, förlagsverksamheten, liksom själva församlingens läropunkter, var omfattande och kunde lätt ha distraherat vårt världsvida folks uppmärksamhet på vår huvuduppgift – att föra ut det eviga evangeliet till hela världen. Även om Band 8 främst gavs ut, för att hantera krisen, och en gång för alla staka ut kursen för sjundedags-adventisterna, slog Ellen White an en positiv ton. Boken inleds inte med en bild av vanskligheterna man stod inför, utan med avdelningen betitlad ”Våra tillfällen nu”, vari ”vår verksamhet” beskrivs i tilltalande termer. Sedan följer kapitel om ”Missionsuppdraget”, ”Löftet om kraft” och tankar om vårt ansvar hemmavid och utomlands. Här nämns särskilt ”Verksamheten i Europa”. Hur skulle det inte ha glatt sanningens store fiende, om han kunnat rikta Guds folks sinnen och tankar bort från den stora, ofullbordade uppgiften med hjälp av spekulationer beträffande Gudomen, fanatism, eller förvirrade uppfattningar om församlingsorganisation. Guds folk

skulle dock inte ledas bort från sitt arbete med att upplysa världen. Med blicken fästad vid verket, gjordes framsteg. Förvisso slant några ned i diket under krisen 1902-03. Samfundet förlorade vissa institutioners egendom; men i stället för att försena arbetet, öppnade krisen vägen för storartade, intensiva insatser. Varningarna i avdelningen ”var på er vakt” och den klara utläggningen av sanningen i samlingskapitel om ”den väsentliga kunskapen” kommer alltid att försvara församlingen mot vilseledande läror, och de andra råden i Band 8 kommer att vara av gagn till tidens slut.

Styrelsen för Ellen Whites böcker och manuskript

Del 1 – Våra tillfällen nu Vår verksamhet

”Israel [skall] grönska och blomstra. De skall fylla hela världen med frukt.” Jes. 27:6.

Vad är vår uppgift? Samma som den, vilken ålades Johannes Döparen. Angående honom läser vi: ”Vid den tiden trädde Johannes Döparen fram och predikade i Judeens öken och sade: ’Omvänd er, ty himmelriket är nära.’ Om honom heter det hos profeten Jesaja: En röst ropar i öknen: Bana väg för Herren, gör stigarna raka för honom!” Matt. 3:1-3.

Alla som i sanning är engagerade i Herrens arbete för dessa yttersta dagar kommer att ha ett bestämt budskap att framföra. Läs de första verserna i Jesajas fjortonde kapitel:

”En röst ropar i öknen: ’Bered väg för HERREN, bana en jämn väg i ödemarken för vår Gud. Varje dal skall höjas, alla berg och höjder sänkas. Ojämn mark skall jämnas, kuperat land bli slät mark. HERRENS härlighet skall uppenbaras, alla människor skall tillsammans se den. Ty HERRENS mun har talat.” Jes. 40:3-5.

”Hör någon säger: ’Predika!’ Och en annan svarar: ’Vad skall jag predika?’ ’Allt kött är gräs och all dess härlighet är som blomster på marken. Gräs torkar, blomster vissnar, när HERRENS Ande blåser på det. Ja, folket är gräs! Gräs torkar bort, blomster vissnar, men vår Guds ord förblir i evighet.” Verserna 6-8.

(10) Det här kapitlet är fullt av anvisningar, som gäller oss i denna tid. Herrens ord till oss lyder: ”Omvänd er; bana väg för ett återupplivande av Mitt verk.”

Överförandet till Washington av verksamhet, som hittills utförts i Battle Creek, är ett steg i rätt riktning. Vi skall fortsätta att pressa oss fram, in på fjärran liggande områden, där människorna befinner sig i andligt mörker. ”Varje dal skall höjas, alla berg och höjder sänkas. Ojämn mark skall jämnas, kuperat land bli slät mark.” Vers 4. Genom öppnandet av Guds Ord och framläggandet av ett tydligt ”Så säger Herren”, skall varje hinder för Guds folks förlossning avlägsnas. Det sanna ljuset skall stråla; ty

mörker övertäcker jorden och töcken folken. Den levande Gudens sanning skall framstå i kontrast till lögnen. Förkunna det glada budskapet. Vi har en Frälsare, som har upppoffrat livet, för att de som tror på Honom, icke skall gå förlorade, utan ha evigt liv.

Hinder mot Guds verk kommer att resas; men frukta ej. Till konungarnas Konungs allmakt binder vår förbundstrogne Gud en ömsint herdes mildhet och omsorg. Intet kan stå i Hans väg. Hans makt och kraft är oinskränkt, och den utgör underpanten på det säkra uppfyllandet av Hans löften till Sitt folk. Han förmår att ta bort alla hinder mot Sitt verks framåtskridande. Han äger resurser för undanröjandet av varje vansklighet, så att de som tjänar Honom och respekterar de hjälpmedel Han sätter in, skall bli frälsta. Hans godhet och kärlek saknar gräns, och Hans förbund är oföränderligt.

De planer, som fienderna till Hans verk lägger, må te sig fasta och väl grundade, men Han kan knusa de starkaste planer, och det kommer Han också att göra i rätt tid och på rätt sätt, när Han ser att vår tro provats tillräckligt och att vi närmar oss Honom och gör Honom till vår rådgivare.

Frukta inte ens när det är som mörkast och allting tycks gå oss emot. Lita på Gud. Han låter Sin vilja ske, Han utträttar (11) allting skickligt och grundligt å Sitt folks vägnar. De, som älskar och tjänar Honom, kommer att få se sin styrka öka dag för dag. Hans insikt kommer att stå till deras förfogande, på det att de icke måtte fela i förverkligandet av Hans syften.

Nedslagenhet hör inte ihop med att tjäna Gud. Vår tro är avsedd att stå emot det samlade tryck, som kommer att vila på den. Gud förmår och vill gärna skänka Sina tjänare all den kraft de tarvar. Han kommer att överträffa de högst ställda förväntningar, som följer med förtröstan på Honom. Han skall tillhandahålla nödvändig klokskap allt efter omständigheterna.

Den hårt provade aposteln Paulus yttrade: ”han svarade mig: ’Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet.’ Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft skall vila över mig. Så gläder jag mig över svaghet, misshandel och nöd, över förföljelser och ångest, eftersom det sker för Kristus. Ty när jag är svag, då är jag stark.” 2 Kor. 12:9, 10.

Oh, mina bröder, håll ända till slutet stadigt fast vid er första tillförsikt. Ljuset från Guds sanning får inte skymmas. Det skall stråla mitt i det lögnens mörker, som höljer vår värld. Guds ord skall slås upp för dem i höga samhällspositioner, liksom för dem i låga.

Kristi församling är Guds verktyg för tillkännagivandet av sanningen; hon får kraft från Honom för att utföra ett bestämt verk; och om hon är Gud trogen och lyder Hans bud, kommer hon på ett underbart sätt att härbärgera gudomlig kraft. Om hon hedrar och ärar Herren, Israels Gud, kan ingen makt stå henne emot. Om hon aktar på sitt lydnadslöfte, kommer fiendens styrkor att lika litet kunna övervinna henne, som agnarna förmår att hålla stånd mot virvelvinden.

På församlingen väntar gryningen till en solig, underbar dag, bara hon iför sig Kristi rättfärdighets dräkt, och bränner alla broar till världen.

Församlingens medlemmar behöver nu medge sitt (12) avfall och sluta sig samman. Mina bröder, låt ingenting skilja er från varandra eller från Gud. Tala inte om meningsskiljaktigheter, utan bli ett i kärleken till sanningen sådan den är i Jesus. Ställ er inför Gud, och hänvisa ihärdigt till Frälsarens blod som orsak till, varför ni borde ges hjälp i krigföringen mot ondskan. Ni kommer inte att vädja förgäves. När ni närmar er Gud – med tvättakta hjärteånger och i full trosvisshet – kommer er blodtörstige fiende att betvingas.

Vänd er till Herren, ni hoppets fångar. Sök styrka och kraft från Gud, den levande Guden. Visa orubblig, ödmjuk tro på Hans makt och villighet till att frälsa. Från Kristus flödar frälsningens levande ström. Han är livets Källa, Grunden till all kraft och makt. När vi i tro greppar tag i Hans styrka, förvandlar Han på det mest underbara vis även de dystraste utsikter. Det gör Han för Sitt namns äras skull.

Gud manar Sina trogna – dem, som verkligen litar på Honom – att ingjuta mod i de trossvaga och de uppgivna. Måtte Herren bistå oss i att hjälpa varandra och att ta Honom på orden genom levande tro.

”Höj glädjeron till Gud, vår starkhet, höj jubel till Jakobs Gud. Stäm upp lovsång och låt pukor ljuda, ljuvliga harpor tillsammans med psaltare.” Ps. 81:2, 3.

”Det är gott att tacka HERREN och att lovsjunga ditt namn, du den Högste, att om morgonen förkunna din nåd och om natten din trofasthet med tiosträngat instrument och psaltare, med spel på harpa. Ty du gläder mig, (13) HERRE, med dina gärningar, jag vill jubla över dina händers verk.” Ps. 92:2-5.

”Kom, låt oss höja glädjeron till HERREN, jubel till vår frälsnings klippta. Låt oss träda fram inför hans ansikte med tacksägelse, höja jubel till honom med lovsång. Ty HERREN är en stor Gud, en stor konung över alla gudar. Han har jordens djup i sin hand, och bergens höjder är hans. Hans är havet, ty han har gjort det, och det torra har hans händer format. Kom, låt oss falla ner och tillbe, låt oss böja knä för HERREN, vår skapare.” Ps. 95:1-6.

”Sjung för HERREN en ny sång, sjung för HERREN, hela jorden! Sjung för HERREN, lova hans namn, kungör hans frälsning dag efter dag! Förkunna hans ära bland hednafolken, bland alla folk hans under! Ty stor är HERREN och högt prisad, värd att frukta mer än alla gudar.” Ps. 96:1-4.

”Höj jubel till HERREN, alla länder! Tjäna HERREN med glädje, kom inför hans ansikte med jubelrop! Besinna att HERREN är Gud. Han har gjort oss och inte vi själva. Vi är hans folk och får i hans hjord. Gå in i hans portar med tacksägelse, i hans gårdar med lov. Tacka honom, lova hans namn! Ty HERREN är god, hans nåd varar i evighet, hans trofasthet från släkte till släkte.” Ps. 100:1-5.

Missionsbefallningen

(14) Det är Guds avsikt att Hans folk skall vara ett helgat, renat och heligt folk som förmedlar ljuset till alla i sin omgivning. Det är Hans avsikt att de skall efterleva sanningen och bli till lovord på jorden. Kristi nåd kan möjliggöra detta. Men Guds folk bör tänka på att det är bara när de tror och efterlever evangeliets principer som Han kan göra dem till berömmelse på jorden. Bara när de använder de förmågor Gud har gett dem i Hans tjänst kan de äga fullheten och kraften i det löfte som församlingen har blivit kallad att lita på. Om de som bekänner sig tro på Kristus som sin Frälsare bara ser upp till det låga mål som svarar mot världens ideal, kommer församlingen inte att kunna inbärga den rika skörd som Gud väntar. ”Befunnen för lätt”, kommer då att skrivas i deras räkenskapsbok.

Den missionsbefallning Kristus gav till Sina lärjungar strax före Sin himmelsfärd är det stora missionsprogrammet för Hans rike. Då han gav den till lärjungarna gjorde Han dem till Sina sändebud och gav dem deras bemyndigande. Om de senare skulle bli utmanade och tillfrågade med vilken myndighet dessa olärda fiskare drog ut för att undervisa och bota, kunde de svara: ”Honom som judarna korsfäste men som uppstod från de döda valde oss till Sitt ords tjänare och förklarade: ’Mig är given all makt i himmelen och på jorden.’”

Detta uppdrag gav Kristus till Sina lärjungar som Sina främsta tjänare, de byggmästare som skulle lägga grunden till Hans församling. På dem och på alla som skulle komma att efterfölja dem lade Han uppgiften att föra Hans evangelium vidare, ned genom släkte efter släkte, genom tidsålder efter tidsålder.

Lärjungarna skulle inte vänta på att folket skulle komma till dem. De skulle gå till folket, söka efter dem precis som en herde söker efter får som har gått vilse. Kristus gav dem hela världen som Sitt arbetsfält. De skulle gå ”ut i hela (15) världen” och förkunna ”evangelium för allt skapat”. (Mark. 16:15.) Det var Frälsaren de skulle förkunna, Hans liv i oegennyttig tjänst, Hans skamfulla död, Hans oförlikneliga, oföränderliga kärlek. Hans namn skulle vara deras fältrop, det band som skulle binda dem samman. I Hans namn skulle de inta syndens fästningar. Tron på Hans namn skulle känneteckna dem som kristna.

I den ytterligare undervisning Kristus gav Sina lärjungar sade Han: ”När den helige Ande kommer över eder, skolen

I undfå kraft och bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och sedan intill jordens ända.” ”I skolen stanna kvar här i staden, till dess I från höjden bliven beklädda med kraft.” (Apg. 1:8; Luk. 24:49.)

I lydnad för Mästarens ord samlades lärjungarna i Jerusalem för att vänta på att Guds löfte skulle uppfyllas. Här tillbringade de tio dagar, dagar under djup hjärterannsakan. De lade alla misshälligheter åt sidan och kom nära varandra i kristen gemenskap.

Då de tio dagarna hade gått uppfyllde Herren Sitt löfte genom att utgjuta Sin Ande på ett underbart sätt. ”Då kom plötsligt, från himmelen ett dån, såsom om en våldsam storm hade farit fram; och det uppfyllde hela huset, där de sutto. Och tungor såsom av eld visade sig för dem och fördelade sig och satte sig på dem, en på var av dem. Och de blevo alla uppfyllda av helig ande och begynte tala andra tungomål, efter som Anden ingav dem att tala.” ”Så ökades församlingen på den dagen med vid pass tre tusen personer.” (Apg. 2:2-4, 41.)

”De gingo ut och predikade allestädes. Och Herren verkade med dem och stadfäste ordet genom de tecken som åtföljde det.” (Mark. 16:20.) Trots det häftiga motstånd som lärjungarna mötte, hade Guds rikes evangelium under loppet även kort tid blivit förkunnat i alla bebodda delar av jorden.

Den befallning som gavs till lärjungarna har också getts till oss. (16) I dag som då skall en korsfäst och uppstånden Frälsare bli upphöjd för dem som står utan Gud och utan hopp i världen. Herren kallar på herdar, lärare och evangelister. Från dörr till dörr skall Hans tjänare förkunna budskapet om frälsning. Budskapet om förlåtelse genom Kristus skall förkunnas för alla släkter, stammar, tungomål och folk.

Budskapet skall inte förkunnas på ett slött, livlöst sätt utan med klara, bestämda och väckande ord. Hundratals väntar på varningen för att rädda sina liv. I de kristna behöver världen se ett bevis på kristendomens kraft. Inte bara på några få platser utan över hela jorden behövs nådens sändebud. Från varje land kan man höra ropet: ”Kom över och hjälp oss!” Rik och fattig, hög och låg ber om ljus. Människor hungrar efter sanningen sådan den är i Jesus. När de hör himmelens evangelium förkunnas med kraft skall de komma att förstå att gästabudet är färdigt för dem och de kommer att ta emot kallelsen: ”Kommen, ty nu är allt redo.” (Luk.14:17.)

Orden: ”Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat!” (Mark. 16:15) gäller varje Kristi efterföljare. Alla som har kallats till Kristi liv är kallade till att arbeta för sina medmänniskors frälsning. Samma längtan i själen som Han kände för de förlorades frälsning skall visa sig hos dem. Inte alla kan fylla samma plats, men för alla finns det en plats och en uppgift. Alla som har tagit emot Guds välsignelse skall svara med aktiv tjänst. Varje gåva skall användas för att befrämja Hans rike.

Ett oföränderligt löfte

Kristus skapade alla förutsättningar för att den uppgift som anförtroddes lärjungarna skulle kunna utföras och Han tog

Själv ansvaret för dess framgång. Så länge de följde Hans ord och (17) arbetade i gemenskap med Honom kunde de inte lida nederlag. Gå ut till alla folk, bjöd Han dem. Gå ut till de längst bort liggande delarna av den bebodda världen, men vet att Jag också där skall vara hos er. Arbeta med tro och tillförsikt, för den tid kommer aldrig, när Jag skall överge er.

Också till oss har löftet getts om att Kristus skall vara hos oss. Tidens lopp har inte åstadkommit någon förändring i Hans avskedslöfte. Han är med oss i dag lika säkert som Han var med lärjungarna och Han kommer att vara med oss alla dagar ”intill tidens ände”.

”Gå ut. . . och förkunna evangelium för allt skapat”, säger Frälsaren till oss, ”för att de skall bli Guds barn. Jag är med er i detta arbete, undervisar, rättleder och styrker er och ger er framgång i ert självupppoffrande och självförnekande arbete. Jag skall påverka människornas hjärtan, överbevisa dem om synd och omvända dem från mörkret till ljuset, från olydnad till rättfärdighet. I Mitt ljus skall de se ljus. Ni kommer att möta motstånd från Satans redskap men sätt er tillit till Mig. Jag skall aldrig svika er.”

Tror ni inte att Kristus värdesätter dem som lever helt för Honom? Tror ni inte att Han besöker dem som i likhet med den älskade Johannes uppehåller sig på hårdarbetade och svåra platser för Hans skull? Han finner de trofasta och upprättar gemenskap med dem, uppmuntrar och styrker dem. Och Guds änglar som är väldiga i makt sänds ut av Gud till tjänst för Hans mänskliga arbetare som framhåller sanningen för dem som inte känner den.

Herren har åt evangeliets förkunnare gett i uppdrag, att leda de vilsegångna till Kristus. Hans ansträngningar skall vara visa och enträgna. Vid slutet på varje år skall han kunna blicka åter och se själar frälsta på grund av hans idoghet. Somliga måste han frälsa i fruktan, ”genom (18) att rycka dem ur elden. Mot andra skall ni också vara barmhärtiga, dock med fruktan, så att ni till och med avskyr deras livklädnad som är nersmutsad av köttet”, och ”[h]an skall hålla sig till lärans tillförlitliga ord”. Jud. 23; Tit. 1:9. Pauli allvarliga uppmaning till Timoteus gäller även dagens förkunnare: ”Jag uppmanar dig allvarligt vid Gud och Jesus Kristus . . . predika ordet, träd fram i tid och otid, bestraffa, tillrättvisa och förmana, med allt tålmod och all undervisning.” 2 Tim. 4:1, 2.

Men det är inte bara på dem, som förkunnar ordet, som Gud lagt ansvaret att försöka att frälsa syndare. Det uppdraget har Han gett åt alla. Våra hjärtan skall vara så fyllda av Kristi kärlek, att våra tacksamma ord värmer andras hjärtan. Den här tjänsten förmår alla att utföra, och Herren godtar den, som om den riktats mot Honom personligen. Han gör den verksam, genom att i den allvarligt menande tjänaren inympa den nåd, som försonar människan med Gud.

Måtte Herren få Sitt folk att inse, att ihärdigt arbete måste utföras. Måtte Han få dem att minnas, att de skall göra Kristi gärningar i hemmet, församlingen och världen. De har inte lämnats att verka på egen hand. Änglarna är deras

medhjälpare, Kristus likaså. Alltså bör de arbeta troget och utan att tröttnas. I sinom tid kommer de att skörda, såvida inte de ger upp.

Den kristne pilgrimen ger inte efter för sin önskan att vila. Han går stadigt framåt, sägande: ”Natten är långt liden, snart gryr dagen.” Så här lyder hans valspråk: ”Inte som om jag redan har gripit det eller redan har nått det målet, men jag jagar efter att gripa det. . . . jag menar inte att jag redan har gripit det, men ett gör jag: jag glömmer det som ligger bakom och sträcker mig mot det som ligger framför och jagar mot målet för att vinna segerpriset, Guds kallelse till himlen i Kristus Jesus.” Fil. 3:12-14.

Löftet om Anden

(19) Gud begär inte av oss att vi i vår egen kraft skall utföra det arbete som ligger framför oss. Han har sört för gudomlig hjälp i alla kritiska situationer där våra mänskliga hjälpmedel inte räcker till. Han ger den Helige Ande till hjälp i varje svårighet för att styrka vårt hopp och vår förvisning och för att upplysa vårt sinne och rena vårt hjärta.

Strax innan Frälsaren korsfästes sade Han till lärjungarna: ”Jag skall icke lämna eder faderlösa.” ”Jag skall bedja Fadern, och han skall giva eder en annan Hjälpare, som för alltid skall vara hos eder.”

”När han kommer, som är sanningens Ande, då skall han leda eder fram till hela sanningen. Ty han skall icke tala av sig själv, utan vad han hör, allt det skall han tala; och han skall förkunna för eder, vad komma skall.” ”Han skall lära eder allt och påminna eder om allt vad jag har sagt eder.” (Joh.14:18, 16; 16:13; 14:26.) Kristus har gjort allt för att Hans församling skall bli en förvandlad församling, upplyst av himmelens ljus och äga Emmanuels härlighet. Det är Hans avsikt att varje kristen skall vara omgiven av en andlig atmosfär, av ljus och frid. Det finns ingen gräns för vad man kan göra när man sätter det egna jaget åt sidan och ger plats för den Helige Andes verkan i sitt hjärta och lever ett liv som helt och fullt är helgat åt Gud.

Vad blev resultatet av att Anden gavs på Pingstdagen? Det glada budskapet om en uppstånden Frälsare fördes ut till de avlägsnaste delar av den bebodda världen. Lärjungarnas hjärtan var till överflöd fyllda med en människokärlek så full, så djup och så vittomfattande att den drev dem till att dra ut till jordens ändar och vittna: Det vare ”fjärran ifrån mig att berömma mig av något annat än av vår Herres, Jesu Kristi, kors.” (Gal. 6:14.) Då de förkunnade sanningen sådan den är i Jesus gav hjärtat efter för budskapets kraft. Församlingen såg hur omvända strömmade till från alla håll. De som blivit efter på vägen kom tillbaka. Syndare (20) förenade sig med kristna för att söka den dyrbara pärlan. De som hade varit de bittraste motståndarna till evangeliet blev nu dess förkämpar. Profetian blev uppfylld: Den svagaste bland dem skall vara ”såsom David” och Davids hus ”såsom en Herrens ängel”.

Varje kristen såg i sin broder den gudomliga bilden på kärlek och välvilja. Ett intresse var dominerande. En strävan att efterlikna Kristus uppslukade alla andra. Den enda ärelystnad de troende hade var att uppenbara en Kristus-lik karaktär och att arbeta för utvidgandet av Hans rike.

”Med stor kraft framburo apostlarna vittnesbördet om Herren Jesu uppståndelse; och stor nåd var över dem alla.” (Apg. 4:33.) Under deras arbete ökades församlingen med utvalda människor. Efter det att dessa hade tagit emot ordet helgade de sitt liv till uppgiften att för andra förkunna det hopp som hade fyllt deras hjärtan med frid och glädje. Hundratals människor förkunnade budskapet: ”Guds rike är nära.” Ingenting kunde hålla dem tillbaka och ingen kunde skrämma dem med hotelser. Herren talade genom dem och överallt dit de kom blev sjuka botade och evangelium förkunnades för de fattiga.

Så mäktigt kan Gud verka när människor låter sig behärskas av Hans Ande.

Löftet om Anden tillhör oss lika säkert i dag som det tillhörde lärjungarna. Gud vill i dag utrusta människor med kraft från höjden på samma sätt som Han utrustade dem som hörde frälsningens ord på Pingstdagen. Just i denna tid är Hans Ande och Hans nåd tillgängliga för alla som behöver dem och vill tro Honom på Hans ord.

Lägg märke till att Anden utgöts först efter det att lärjungarna hade blivit fullständigt enade och inte längre eftertraktade den högsta positionen. De var endräktigt samlade. Alla skiljaktigheter hade lagts åt sidan och det vittnesbörd de gav efter det att Anden hade getts var enighet. Lägg märke till orden: ”I hela skaran av dem som trodde var ett hjärta och en själ.” (Apg. 4:32.) Anden från Honom som hade dött (21) för att syndare skulle kunna leva, genomsyrade hela de troendes församling.

Lärjungarna bad inte bara om en välsignelse för sig själva. Börden för människors frälsning vilade på dem. Evangelium skulle förkunnas till jordens ändar och de begärde nu den kraft som Kristus hade lovat. Då blev den Helige Ande utgjuten och tusentals människor omvändes på en dag.

Så kan det också bli nu. De troende måste lägga alla konflikter åt sidan och överlämna sig åt Gud för att föra frälsningen till de förlorade. Om de i tro ber om välsignelsen som har lovats, skall den komma. Utgjutandet av Anden på apostlarnas tid var det tidiga regnet och följden av detta var härlig. Men det sena regnet kommer att bli ändå rikligare. Hur lyder löftet till dem som lever i dessa sista dagar? ”Så vänden då åter till edert fäste, I fångar, som nu haven ett hopp. Ja, det vare eder förkunnat i dag, att jag vill giva eder dubbelt igen.” ”Herren mån I bedja om regn, när vårregnets tid är inne; Herren är det, som sänder ljungeldarna. Regn skall han då giva människorna i ymnigt mått, gröda på marken åt var och en.” (Sak. 9:12; 10:1.)

Kristus förklarade att Andens gudomliga inflytande skulle följa Hans folk intill änden. Men löftet uppskattas inte såsom det förtjänar, och därför visar sig inte uppfyllelsen

såsom den kunde göra. Löftet om Anden är något som man tänker allt för litet på, och följden blir bara vad man kunde vänta – andlig torka, andligt mörker, andlig tillbakagång och död. Småting lägger beslag på uppmärksamheten och den gudomliga kraft som är nödvändig för att församlingen skall växa och vinna framgång och som kan föra med sig alla andra välsignelser saknas, och ändå bjuds den ut i obegränsad fullhet.

Det är frånvaron av Ande som gör evangelii tjänst så kraftlös. Kunskap, begåvning, vältalighet och varje annan naturlig eller tillägnad utrustning kan finnas, men utan att Guds Ande är närvarande kommer inget hjärta att bli berört, inga syndare att bli vunnna för Kristus. Om de däremot är knutna (22) till Kristus och om de äger Andens gåva kommer de minsta och mest okunniga av Hans lärjungar att ha en kraft som skall verka på människors hjärtan. Gud gör dem till kanaler genom vilka universums högsta inflytande kan strömma.

Varför hungrar och törstar vi inte efter Andens gåva, när den är det medel genom vilket vi kan få kraft? Varför talar vi inte om den, ber om den, predikar om den? Gud är mer villig att ge oss den Helige Ande än föräldrar är villiga att skänka sina barn goda gåvor. Varje arbetare borde kämpa med Gud i bön om Andens dop. Grupper borde komma tillsammans för att be om särskild hjälp, om himmelsk visdom så att de skall kunna få förstånd att lägga planer och att genomföra dem med klokhet. Framför allt bör man bedja om att Gud skall döpa Sina sändebud med den Helige Ande.

När Anden är närvarande hos Guds arbetare kommer sanningen att förkunnas med en kraft som all världens härlighet och ära inte kan åstadkomma. Anden skänker den styrka som kan hålla arbetande, kämpande människor uppe i varje kritisk situation, trots att släktingar visar dem ovänlighet, världen hatar dem och de själva måste erkänna sina egna ofullkomligheter och felsteg.

Iver för Guds sak drev lärjungarna till att vittna om sanningen med stor kraft. Borde inte detta nit upplåsa i våra hjärtan till ett beslut om att förkunna berättelsen om den återlösende kärleken, om Kristus och Honom korsfäst? Skall inte Guds Ande komma i dag som svar på allvarlig, uthållig bön och fylla människor med kraft till tjänst? Varför är då församlingen så svag och andefattig?

Det är varje kristens förmån, inte bara att vänta utan också att påskynda vår Herres Jesu Kristi ankomst. Hur snabbt skulle inte världen bli besädd med sanningens utsäde om alla som bekänner Hans namn bure frukt till Hans ära! Snabbt skulle den sista skörden mogna och Kristus skulle komma för att samla in den dyrbara skörden.

(23) Mina bröder och systrar, bed om den Helige Ande. Gud står bakom varje löfte som Han har gett. Säg med Bibeln i hand: ”Jag har gjort som Du har sagt. Jag lägger fram Ditt löfte: ”Bedjen, och eder skall varda givet; söken, och I skolen finna; klappen, och för eder skall varda upplåtet.”” Kristus säger: ”Allt vad I bedjen om och begären, tron, att det är eder givet; och det skall ske eder så.” ”Vadhelst I bedjen om i mitt namn, det skall jag göra,

på det att Fadern må bli förhärligad i Sonen.” (Matt. 7:7; Mark. 11:24; Joh. 14:13.)

Regnbågen omkring tronen är en försäkran om att Gud är sannfärdig och att hos Honom ingen förändring äger rum och ingen växling av ljus och mörker. Vi har syndat mot Honom och förtjänar inte Hans nåd, men ändå har Han lagt den underbaraste bön på våra läppar: ”För ditt namns skull förkasta oss icke, låt din härlighets tron ej bli föraktad; kom ihåg ditt förbund med oss och bryt det icke.” (Jer. 14:21.) Han har lovat att lyssna på vårt rop, när vi kommer till Honom och bekänner vår ovärdighet och synd. Hans trons ära har satts på spel för att Hans ord till oss skall bli uppfyllt.

Gud sänder Sina budbärare ut till varje del av Sitt rike för att uppenbara Sin vilja för Sina tjänare. Han går mitt ibland Sina församlingar. Han vill helga, upphöja och förädla Sina efterföljare. Inflytandet från dem som tror på Honom skall vara en livets doft till liv för världen. Kristus håller stjärnorna i Sin högra hand och det är Hans avsikt genom dem att de skall låta sitt ljus lysa över världen. På det sättet vill Han bereda Sitt folk för en högre tjänst i församlingen där uppe. Han har lagt en stor uppgift på oss. Låt oss utföra den med trohet. Låt oss i våra liv visa vad gudomlig nåd kan göra för människorna.

Vårt ansvar

(24) Det händer att jag visas en klar och tydlig bild av tillståndet inom kvarlevans församling, ett tillstånd betecknat av förfärande likgiltighet inför behoven åt en värld, som håller på att gå under beroende på ovetande om sanningen för vår tid. Dessa följs av timmar, eller rent av dagar, när jag lider fruktansvärt. Många, som anförtrotts den tredje ängels frälsande budskap, inser icke att själars frälsning beror på Guds församlings hängivenhet och handlande. Många slösar sina välsignelser på sig själva. Oh, så det smärftar i hjärtat, eftersom Kristus blir utskämd på grund av deras icke-kristna uppförande! Men när smärtan gått över, vill jag arbeta hårdare än någonsin, för att få dem att göra osjälviska ansträngningar för medmänniskornas frälsning.

Gud har gjort Sitt folk till förvaltare av Sin nåd och sanning, så vad anser Han om deras försummelse att föra dessa välsignelser vidare till nästan? Antag att en avlägsen brittisk koloni lider svårt av svält och hot om krig. Massor håller på att svälta ihjäl, och en mäktig fiende drar ihop trupper vid gränsen, vilket skulle påskynda undergången. De brittiska myndigheterna öppnar sina förråd; allmänhetens välvilja väcks; nödhjälpen flödar genom många kanaler. En flotta lastas med de dyrbara hjälpsändningarna och skickas till platsen för lidandet, åtföljd av böner från dem, vars hjärtan rörts till att bistå. Och till en början seglar flottan raka spåret till sitt mål. Men sedan de förlorat land ur sikte, sviktar hänförelsen

hos dem, som anförtrotts att frakta maten till de svältande. Fastän upptagna med ett verk, som gör dem till änglars medhjälpare, förlorar de alla goda intryck, som fick dem att fara. Dåliga rådgivare öppnar dörren till frestelse.

En ögrupp ligger längs deras rutt, och fastän långt hitom slutdestinationen, (25) beslutar de sig för att hälsa på. Den redan väckta frestelsen växer i styrka. Deras sinnen grips av en självisk önskan om vinning. Handelsfördelar dyker upp. Flottans ansvariga manas att stanna kvar på öarna. Den ursprungliga barmhärtighetsgärningen försvinner i ett fjärran dis. Man glömmer bort de svältande, som man skickats ut för. Förråden, som man ansvarar för, tas i anspråk för egen del. Medlen till välgörenhet slussas in i själviskhetens kanaler. Man köpslår för egen vinst med livsmedlen, och låter sina medmänniskor avlida. De döendes rop når upp till himmelen, och Herren antecknar deras rån i Sin bok.

Tänk dig det fruktansvärda: Människor dör därför att de ansvariga för nödhjälpen svikit sitt ansvar. Det är svårt för oss att inse, att människor kan göra sig skyldiga till en så fruktansvärd synd. Ändå har jag ombetts att säga dig, min broder, och dig, min syster, att kristna dagligen upprepar denna synd.

I Eden föll människan från sin höga ställning och blev därför att hon syndat underkastad döden. Himmelen blev varse, att människorna höll på att dö. Detta väckte Guds medlidande. Han betalade ett oändligt pris, då Han ordnade Sin undsättning. Han älskade så ”världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv” Joh. 3:16. Förutan Kristus, var läget hopplöst för överträdaren. Gud såg att ”ingen trädde fram, han förundrade sig över att ingen grep in. Då hjälpte honom hans egen arm, och hans rättfärdighet understödde honom.” Jes. 59:16.

Herren valde ut ett folk och gjorde dem till Sin sanningens förvaltare. Det var Hans avsikt, att Israel skulle uppenbara Hans karaktär och härigenom skulle människor dras till Honom. Evangelii inbjudan skulle gå ut till hela världen. Genom (26) offertjänstens undervisning skulle Kristus upphöjas inför alla länder, och alla som skulle komma att blicka upp på Honom, skulle leva.

Israel förverkligade emellertid inte Guds avsikt. De glömde bort Gud och förlorade ur sikte sin stora förmån, att vara Hans företrädare. De välsignelser, som de mottagit, fick världen aldrig del av. Alla deras fördelar nyttjades för deras eget förhärligande. De bestal Gud på den tjänst, som Han fordrade från dem, och de bestal sina medmänniskor på religiös vägledning och ett oförvitligt föredöme.

Slutligen sände Gud Sin Son för att för människorna uppenbara den Osynliges sinnesart. Kristus kom och levde på denna jord i lydnad för Guds lag. Han offrade Sitt dyrbara liv, för att frälsa världen och gjorde Sina tjänare till Sina förvaltare. I och med Kristi gåva skänktes himmelens samtliga skatter till människan. Församlingen lastades med himmelens mat till svältande själar. Det var denna skatt, som Guds folk fick i uppdrag att sprida i

världen. De skulle nogsamt fullfölja sin plikt, och fortsätta sitt arbete, tills nådens budskap nått ut i hela världen.

Kristus steg upp till himmelriket och sände Sin Helige Ande, för att ge kraft åt lärjungarnas arbete. Tusentals personer blev omvända på en dag. Under en enda mansålder spreds evangelium till varje land under solen. Så inträdde en gradvis förändring. Församlingen miste sin första kärlek. Hon blev självisk och maklig. Världslighetens anda kom att omhuldas. Fienden förhaxade dem, som fått Guds ljus att delge en värld i mörker. Detta ljus skulle ha strålat fram i form av goda gärningar. Världen bestals på de välsignelser, som Gud avsett att ge människorna.

Upprepas inte detsamma i vår tid? Många håller i våra dagar tillbaka det, som Herren anförtrott åt dem för en ovarnad, ofrälst världs räddning. I Guds ord ses en ängel flyga fram mitt under himlavalvet med "ett evigt evangelium att förkunna för dem (27) som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och folkslag. Han sade med hög röst: "Frukta Gud och ge honom äran, ty stunden för hans dom har kommit. Tillbe honom som har skapat himlen och jorden, havet och vattenkällorna." Upp. 14:6, 7.

Budskapet i Uppenbarelseboken 14 är det budskap, som vi är satta att framföra i världen. Det utgör livets bröd i dessa yttersta dagar. Miljoner människor går under i sin okunnighet och överträdelse. Likväl betraktar många av dem, som Gud gett nycklarna till livets visthusbod, dessa själar med ointresse. Många glömmor bort, att till dem har anförtrotts livets bröd åt dem, som är svältfödda på frälsning.

Oh, att få uppleva helhjärtade kristna, Kristus-lik konsekvens och rättskaffenhet, och den tro, som verkar genom kärlek och renar själen! Måtte Gud ge oss ånger och få oss att övergå från vår ingrodna tröghet till helgad aktivitet. Måtte Han få oss att i ord och gärning visa, att vi bär en börda för själar, som snart går förlorade.

Vi skulle vara tacksamma varje ögonblick för Guds överseende med våra söliga, otroende insatser. I stället för att smickra oss själva med tanken på det vi utträttat, när vi i själva verket gjort så litet, borde vi anstränga oss på allvar. Vi får aldrig upphöra med våra ansträngningar eller minska vår vaksamhet. Aldrig att vår iver skulle tillåtas att bli ljum! Vår andlighet måste dagligen väckas på nytt av den ström, som livar vår Guds stad. Vi måste ständigt vara beredda att gripa tillfället i flykten, att bruka de talanger för Gud, som Han har givit oss.

Världen är en skådebana; dess invånare, skådespelarna, förbereder sig inför sina roller i det sista, stora dramat. Med undantag för sammanslutningar i syfte att uppnå själviska mål, är de väldiga människomassorna aldrig ense. Gud betraktar allt detta. Hans planer för Sina upproriska undersåtar kommer att förverkligas. Världen har inte överlämnats i människors händer, fastän (28) Gud låter förvirringen och kaosets element föra triumfer en viss tid. En underjordisk makt är verksam, för att åstadkomma de

sista, stora scenerna i skådespelet – Satans framträdande som Kristus. Denna makt arbetar med allt slags orättfärdighet som bedrar dem som binder ihop sig i hemliga samfund. De, som ger efter för lidelsen för allianser och unioner, sätter fiendens planer i verket. Som de bäddat, kommer de också att få ligga.

Överträdelsen har nästan nått sin gräns. Förvirring härskar i världen, och snart kommer en väldig skräck att gripa människorna. Slutet är ytterligt nära. Vi, som känner till sanningen, borde förbereda oss på det, som kommer att slå världen med den största häpnad.

Johannes skriver: "Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem. Och jag såg de döda, både stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda blev dömda efter sina gärningar, efter vad som stod skrivet i böckerna." Uppenbarelseboken 20:11, 12.

Sover vi, som ett folk? Oh, om de unga männen och kvinnorna på våra institutioner som nu är oförberedda på Herrens framträdande, olämpliga att ingå i Herrens familj, bara kunde tyda tidens tecken, vilken förändring skulle ske hos dem! Herren Jesus söker självförnekande arbetare, som vandrar i Hans fotspår, som går och verkar för Honom, som lyfter upp korset, som följer med dit, där Han går före.

Många är tillfredsställda med, att erbjuda Herren obetydliga handlingar som tjänst. Som kristna är de svaga. Kristus utgav Sig Själ för syndare. Vilken iver för själars frälsning som borde fylla oss till brädden, när vi ser människor gå under i sina synder! Dessa själar har köpts till ett omätbart pris. Guds Sons död på Golgata visar deras (29) värde.

Dag efter dag bestämmer de, huruvida de skall ha evigt liv eller evig död. Och ändå är män och kvinnor, som säger sig tjäna Herren, tillfreds med att ägna sin tid och uppmärksamhet åt oväsentligheter. De är tillfreds med inbördes strider. Vore de helhjärtade arbetare åt Herren, skulle de icke käbbla och bråka som en skara ouppfostrade barnungar. Var och en skulle vara upptagen av att tjäna. Var och en skulle stå på sin post, fullt sysselsatt som en Kristi kors' missionär. Förlossarens anda skulle bli kvar i arbetarnas hjärtan, och rättfärdiga gärningar skulle utföras. I verket skulle arbetarna åtföljas av bönerna och omtanken från en församling, som vaknat upp. De skulle erhålla sina anvisningar från Kristus och ej ha tid till bråk och käbbel.

Budskap skulle komma från läppar vidrörda av ett kol från Guds altare. Uppriktiga, renade ord skulle uttalas. Ödmjuka, hjärtskärande förböner skulle stiga upp till himmelen. Med ena handen skulle arbetarna ta tag i Kristus, medan de med den andra skulle fatta i syndare och föra dem till Frälsaren.

”Och detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan skall slutet komma.” Matt. 24:14.

”Rädda dem som släpas till döden och drag dig inte undan dem som stappas till avrättningsplatsen. Om du säger: ’Vi visste det inte’, skulle inte han som prövar hjärtan märka det, skulle inte han som vakar över din själ veta det? Han skall vedergälla var och en efter hans gärningar.” Ords. 24:11, 12.

Arbetet hemma och utomlands

(30) *St. Helena, California, den 7. Augusti, 1902*

”I sägen ju, att det ännu är fyra månader, innan skördetiden kommer. Men se, jag säger eder: Lyften upp edra ögon och sen på fälten, huru de hava vitnat till skörd. Redan nu får den som skördar uppbära lön och samla in frukt till evigt liv; så kunna den som sår och den som skördar tillsammans glädja sig. Ty, här sannas det ordet, att en är den som sår och en annan den som skördar.” (Joh. 4:35-37.)

Efter det att bonden har gjort sin sådd är han tvungen att vänta i månader för att säden skall spira och utvecklas till säd, som är färdig för skörd. Men medan han sår blir han uppmuntrad av förväntningar om frukt i framtiden. Hans arbete underlättas genom hoppet om goda resultat under skördetiden.

Så var det inte med det sannings utsäde som Kristus sådde i den samaritiska kvinnans sinne under samtalet med henne vid brunnen. Skörden av Hans sådd var inte långt borta utan nära inpå. Knappt hade Han uttalat Sina ord förrän säden som hade såtts växte upp och bar frukt och väckte hennes förståelse och gjorde det möjligt för henne att veta att hon hade haft ett samtal med Herren Jesus Kristus. Hon lät de himmelska ljusstrålarna lysa in i sitt hjärta. Hon glömde vattenkrukan och skyndade sig hem för att berätta för sina samaritiska grannar om den goda nyheten. ”Kommen”, sade hon ”och sen en man, som har sagt mig allt vad jag har gjort.” (Joh. 4:29.) Och de kom strax för att få se Honom. Det var då Han jämförde dessa sökande samariter med en åker. ”Lyften upp edra ögon och sen på fälten, huru de hava vitnat till skörd.”

”När sedan samariterna kommo till honom, bådo de honom att stanna kvar hos dem. Så stannade han (31) där i två dagar.” Och vilka arbetsamma dagar det blev. Vad säger berättelsen om resultatet? ”Och långt flera kommo då till tro för hans egna ords skull. Och de sade till kvinnan: ’Nu är det icke mer för dina ords skull, som vi tro, ty vi hava nu själva hört honom, och vi veta nu, att han i sanning är världens frälsare.’” (Vers 40-42.)

Genom att förkunna livets ord för samariterna sådde Kristus många sanningsfrön och visade folket hur också de kunde så ut sannings utsäde i andras sinnen. Hur mycket gott kunde inte uträttas om alla som känner sanningen, skulle arbeta för syndare, för dem som så väl behöver lära känna och förstå Bibelns sanningar och som skulle ta emot dem lika villigt som samariterna tog emot Kristi ord. Hur litet går vi inte in i den gemenskap med Gud på den punkt som skulle vara det starkaste föreningsbandet mellan honom och oss – medlidande med dem som har urartat, de skuldbelastade, lidande människorna som är ”döda i överträdelse och synder”. Om människorna kände samma sympati som Kristus, skulle de ständigt gå med sorg i hjärtat över förhållandena på många behövande arbetsfält, som i så hög grad saknar arbetare.

Arbetet på de främmande fälten måste utföras med allvar och på ett förståndigt sätt. Och verksamheten på arbetsfälten hemma får inte på något sätt eftersättas. Låt inte de arbetsfält som ligger i skuggan av våra egna dörrar, som t.ex. de stora städerna i vårt land, bli förbigångna. Dessa fält är lika viktiga som några utländska arbetsfält.

Guds uppmuntrande budskap om nåd måste förkunnas i städerna i Amerika. Människor som bor i dessa städer förs mer och mer in i affärlivet. De är ivrigt upptagna av att uppföra byggnader med torn som sträcker sig högt upp mot himlen. Deras sinnen är fulla av planer och ärelystna företag. Gud bjuder var och en av Sina tjänare, predikanterna: ”Ropa med full hals (32) utan återhåll; häv upp din röst såsom en basun och förkunna för mitt folk deras överträdelse, för Jakobs hus deras synder.” (Jes. 58:1.)

Låt oss tacka Gud för att det finns några arbetare som gör allt som står i deras makt för att upprätta minnesmärken för Gud i våra försummade städer. Låt oss komma ihåg att det är vår plikt att uppmuntra dessa arbetare. Det misshagar Gud att se den brist på förståelse och stöd som vårt folk i vårt land visar dessa trofasta arbetare i våra stora städer. Arbetet på fälten hemma är ett vitalt problem just nu. Den tid i vilken vi lever är det mest gynnsamma tillfälle vi skall få att arbeta på dessa fält. Inom loppet av en kort tid kommer situationen att bli betydligt svårare.

Jesus grät över Jerusalem på grund av den skuld och motspänstighet som Hans utvalda folk bar på. Han gråter också över hårdheten i deras hjärtan som bekänner sig vara Hans medarbetare, men som låter sig nöja med att inte uträtta någonting. Och de som borde förstå värdet av människors frälsning, bär de tillsammans med Kristus en tung börda och en ständig sorg blandad med tårar för de ogudaktiga städerna på jorden? Ödeläggelsen av dessa städer som är nästan helt hemfallna åt avgudadyrkan, är överhängande. Vilket svar kommer man på den sista stora räkenskapsdagen att kunna ge för att man underlåtit att börja att arbeta i dessa städer nu?

Mätte Herren, under det att vi utvecklar verksamheten i Amerika, hjälpa oss att också ägna andra länder den uppmärksamhet de borde få, så att arbetarna på dessa platser inte blir hindrade och inte kan upprätta minnesmärken för Gud på andra platser. Vi får inte tillåta att för stora tillgångar samlas här i landet. Låt oss visa en

bättre förståelse av situationen och låt oss utföra det som vi försummat.

Mina bröder och systrar i Amerika, när ni lyfter (33) era blickar och ser ut över fälten långt borta, hur de har vitnat till skörd, kommer ni kanske att i era egna hjärtan ta emot Guds rikes nåd. Ni som på grund av bristande tro har varit andligen fattiga, kommer genom personligt arbete att bli rika på goda gärningar. Ni kommer inte längre att svälta era själar mitt i överflödet utan tillgodogöra er det goda som Herren har i beredskap åt er. När ni börjar förstå hur utblottade på medel våra arbetare är att föra verksamheten vidare på främmande missionsfält kommer ni att göra allt ni kan för att hjälpa dem. Och deras själar kommer att bli vederkvickta, er andliga längtan kommer att bli sund och era sinnen kommer att bli uppfriksade av Guds ord, som är ett löv på livets träd till läkedom för folken.

På Herrens fråga: "Vem skall jag sända?" svarade Jesaja: "Här är jag, sänd mig." (Jes. 6:8.) Du min broder, min syster, kan kanske inte själv gå ut i Herrens vingård, men du kan ge medel så att andra kan sändas. På det sättet överlämnar du dina pengar till penningväxlarna och när Mästaren kommer, kommer du att kunna ge Honom Hans eget tillbaka med ränta. Dina medel kan användas till att sända ut och underhålla Guds sändebud och dessa kan i tal och inflytande förkunna budskapet: "Bereden vägen för Herren, gören stigarna jämna för honom." (Matt. 3:3.) Planer kommer att läggas för att befrämja verket, och nu är det din tid att arbeta. Om du arbetar på ett självförnekande sätt och gör vad du kan för att befrämja saken på nya fält, kommer Herren att hjälpa, styrka och välsigna dig. Lita på försäkringen om att Han är nära, Han som uppehåller dig och som är ljus och liv. Gör allt av kärlek till Jesus och de dyrbara människor för vilka Han har dött. Arbeta med ett gudomligt inspirerat syfte att förhärliga Gud. Herren ser och förstår och Han kommer att använda dig trots din svaghet, om du bara erbjuder din förmåga som en (34) helgad gåva till Hans tjänst. I aktiv, oegennyttig tjänst blir den svage stark och får åtnjuta Hans dyrbara välbehag. Herrens glädje är en kraftkälla. Om du är trogen kommer den frid som övergår allt förstånd att bli din lön här i livet, och i det kommande livet kommer du att få gå in i din Herres glädje.

Den 23. Januari, 1903.

Jag måste skriva något med anledning av, att städerna i USA förbigåtts och försumrats, städer, där sanningen inte har förkunnats. Budskapet måste ges till de tusentals utlänningar, som bor i dessa städer inom vårt eget verksamhetsområde.

Det är obegripligt för mig, att vårt folk har varit så likgiltiga att ta itu med det arbete, som Herren påmint mig om i årtal, nämligen att framföra den nuvarande sanningens budskap i Sydstaterna. Få har insett sig vara ansvariga för, att gripa tag i det här verket. Vårt folk har misslyckats med, att gå in på nya områden och bearbeta städerna i Södern. Om och om igen har Herren framhållit behoven på detta fält, men förgäves. Emellanåt har det känts som om jag inte längre skulle orka med den börda,

som detta arbete innebär. Jag tänkte som så, att om vi skulle fortsätta att förbise denna verksamhet, skulle jag låta det hela bero och be till Herren, att Han skulle ha förbarmande med de okunniga och de avfälliga.

Dock har Herren en sak otalad med våra pastorer och vårt folk, så jag måste tala, för att få dem att känna bördan för arbetet i Södern och i våra städer. Vilka månar verkligen om, att se till att budskapet förkunnas i Stor-New York och i de många andra, ännu obearbetade städerna? Det är inte meningen, att alla insamlade medel skall sändas från USA till (35) fjärran länder, medan det hemmavid förekommer sådana av Försynen skapade tillfällen att framföra sanningen till milliontals människor, som aldrig har hört den. Ibland dessa millioner finns personer från många nationer, varav åtskilliga är redo att ta emot budskapet. Mycket återstår att göra utanför husknuten – i Californias städer, New York och i många andra stater.

Gud säger till Sitt folk: "Stå upp, var ljus, ty ditt ljus kommer, och HERRENS härlighet går upp över dig." Jes. 60:1. Varför tar de då så lätt på uppgiften, att höja sanningens standar på nya platser? Varför lyder de inte detta ord: "Sälj vad ni äger och ge gåvor. Skaffa er en börs som inte slits ut, en outtömlig skatt i himlen"? Luk. 12:33. Varför betalar de inte tillbaka åt Herren med ränta, som går att satsa i himmelens varor? Varför skallar inte ropen högljuddare efter frivilliga att bärga den mognade skörden? Såvida inte mer uträttas för de amerikanska städerna, kommer pastorer och folk att få betala ett högt pris till Den, som tilldelat var och en vederbörandes uppgift.

Vi ber bönen: "tillkomme ditt rike; ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden". Matt. 6:10. Utför vi vår andel, för att denna bön skall besvaras? Vi säger att vi tror att Kristi befällning till lärjungarna också gäller oss. Lyder vi den? Måtte Gud förlåta vår fruktansvärda försumlighet i det arbete, som vi fortfarande knappt ens har vidrört med fingertopparna. När skall verket utföras? Jag blir utom mig av förtvivlan, när jag ser Guds folks fullständiga blindhet.

Tusentals amerikaner går under i sin okunnighet och sina synder. Medan de ser hän till ett fält i fjärran, går de som (36) känner till sanningen oberörda förbi de behövande fälten i sin omedelbara närhet. Kristus säger: "gå i dag och arbeta i vingården." "Säger ni inte att det ännu är fyra månader kvar till skörden? Men se, jag säger er: Lyft blicken och ser hur fälten har vitnat till skörd." Matt. 21:28; Joh. 4:35.

Vakna, vakna, mina bröder och systrar, och gå ut på fälten i USA, som aldrig har bearbetats. Tro inte att ni gjort er plikt, sedan ni skänkt pengar till utländska fält. Vi har ett arbete att uträtta på utländska fält, men arbetet som skall göras i USA är minst lika viktigt. I de amerikanska städerna finns det människor, som talar de flesta språk. De behöver ljuset, som Gud skänkt Sin församling.

Herren lever och regerar. Snart kommer Han att resa Sig i Sitt majestät för att med förskräckelse skaka jorden. Ett särskilt budskap skall nu framföras, ett budskap som skall genomtränga det andliga mörkret och övertyga och omvända människor. ”Skynda dig, fly för ditt liv”, är den uppmaning som måste ges till dem som lever i synd. Vi måste nu vara oerhört ivriga. Vi har inte tid att använda ens ett ögonblick för kritik och anklagelser. Må de som förut har gjort detta, falla ned på sina knän i bön, och må de ta sig i akt för att använda sina ord och sina planer i stället för Guds ord och Guds planer.

Vi har inte nu tid att dröja vid sådant som saknar betydelse. Vi bör viga vår tid till att förkunna nådens sista budskap för en skuldbetynad värld. Det krävs människor som arbetar under Guds Andes inspiration. De predikningar som våra predikanter håller måste bli kraftfullare än de är nu. I motsatt fall kommer många som har blivit slöa, att framhålla ett svagt, kraftlöst budskap som vaggar människor till sömns. Varje (37) föredrag som hålls bör framföras på ett sådant sätt, att människor förstår de fruktansvärda straffdomar som snart kommer att drabba världen. Sanningens budskap skall förkunnas av människor vilkas läppar har berörts med glöden från Guds altare.

Mitt hjärta fylls av ångest när jag tänker på de slöa budskap några av våra predikanter förkunnar. Ändå har de ett budskap om liv och död att förkunna. Lekmännen sover. En värld omkommer i synd. Måtte Gud hjälpa Sitt folk att vakna upp och leva och arbeta som människor på gränsen till den eviga världen. Snart kommer en fruktansvärd överraskning över världens inbyggare. Plötsligt och med kraft och stor härlighet skall Kristus komma. Då finns det inte mer någon tid att bereda sig för att möta Honom. Nu är tiden inne för oss att förkunna varningsbudskapet.

Vi är förvaltare, som vår frånvarande Herre anförtrott med skötsel av Sitt hushåll och Sina intressen, som Han kom till denna värld för att tjäna. Han har återvänt till himmelen, och lämnat ansvaret åt oss. Han förväntar Sig att vi skall vaka och vänta på Hans framträdande. Låt oss motsvara förtroendet, annars kan Han plötsligt komma och finna att vi sover.

Verksamheten i Europa

(38) St. Helena, California, den 7. December, 1902.

Till mina bröder i Europa.

Jag har något jag måste säga till er. Tiden är inne, när mycket skall uträttas i Europa. Ett stort arbete liknande det som har blivit utfört i Amerika kan också utföras i Europa. Hälsovårdsinstitutioner bör upprättas och hälsokostresta-

uranger öppnas. Låt ljuset av sanningen för denna tid gå ut från pressen. Låt arbetet med att översätta våra böcker gå framåt. Jag har sett att det i de europeiska länderna skall tändas ett ljus på många platser.

På många platser är inte Herrens verk vad det borde vara. Det är nödvändigt med hjälp i Italien, i Frankrike, i Skottland och i många andra länder. Det bör utföras en större verksamhet på dessa platser. Behovet av arbetare är stort. Det finns begåvningar bland Guds folk i Europa, och Herren vill att dessa gåvor skall nyttjas överallt i England och på kontinenten för att upprätta centra från vilka Hans sanningens ljus kan lysa.

Det finns ett arbete att utföra i Skandinavien. Gud är lika villig att arbeta genom skandinaviska troende som genom amerikanska troende.

Mina bröder, slut er samman med Herren, härskarornas Gud. Låt Honom vara er fruktan, låt Honom vara er rädsla. Tiden har kommit, när Hans verk skall utvidgas. Svåra tider ligger framför oss, men om vi håller samman i kristen gemenskap och det inte finns någon som strävar efter att vara den främste kommer Gud att verka mäktigt för oss.

Låt oss vara fulla av hopp och mod. Modlöshet i Guds tjänst är syndig och saknar grund. Han känner till allt vi behöver. Han har all makt. Han kan ge Sina tjänare all den förmåga som deras behov kräver. Hans oändliga (39) kärlek och medlidande tröttnar aldrig. Med allmaktens majestät förenar Han den medkännande herdens mildhet och omsorg. Vi behöver inte vara rädda för att Han inte skall uppfylla Sina löften. Han är den eviga sanningen. Aldrig kommer Han att förändra det förbund som Han har ingått med den som älskar Honom. De löften Han har gett Sin församling står fasta för evigt. Han skall göra dem till en evig härlighet, till en glädje för många släkten.

Studera fyrtioförsta kapitlet hos Jesaja och försök att förstå hela dess betydelse. Gud säger: ”Jag skall låta strömmar rinna upp på höjderna och källor i dalarna; jag skall göra öknen till en vattenrik sjö och torrt land till källsprång. Och jag skall låta cedrar och akacieträd växa upp i öknen, jämte myrten och olivträd och skall på hedmarken plantera cypress, tillsammans med alm och buxbom, för att man skall både se och veta och akta på och förstå, att Herrens hand har gjort detta, att Israels Helige har skapat det.” (Jes. 41:18-20.)

Den som har valt Kristus har anslutit sig till en makt som ingen anhopning av mänsklig visdom eller makt kan störta omkull. ”Frukta icke”, säger Han ”ty jag är med dig; var ej försagd, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig ock, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand.” ”Vid vem viljen I då likna mig, så att jag skulle vara såsom han? säger den Helige. Lyften upp edra ögon mot höjden och sen: vem har skapat allt detta? Det har han som för härskaran däruppe fram i räknade hopar; han nämner dem alla vid namn. Så stor är hans makt, så väldig hans kraft, att icke en enda utebliver. Huru kan du då säga sådant, du Jakob, och tala så, du Israel: ’Min väg är fördold för Herren, och min rätt är försvunnen för min Gud’? Vet du då icke, har du ej hört det, att (40) Herren är en evig Gud, han som har skapat jordens ändar? Han bliver

ej trött och uppgives icke, hans förstånd är outrannsakligt. Han giver den trötte kraft och förökar den maktlöses styrka. Ynglingar kunna bliva trötta och uppgivas, och unga män kunna falla; men de som bida efter Herren hämta ny kraft, de få nya vingfjädrar såsom örarna. Så hasta de åstad utan att uppgivas, de färdas framåt utan att bliva trötta.” (Jes. 40:25-31.)

Sanningens ljus skall lysa intill jordens ändar. Ett klarare och ständigt ökande ljus lyser med himmelsk strålgans från Återlösarens ansikte på Hans representanter för att de skall genomtränga mörkret i en förlorad värld. Låt oss som Hans medarbetare be om Hans Andes helgelse för att vi skall kunna lysa klarare och klarare.

Sanningens ljus för denna tid lyser nu i konungars råd. Statsmäns uppmärksamhet riktas på Bibeln – lagboken för jordens länder – och de jämför sina nationella lagar med dess föreskrifter. Som representanter för Kristus har vi ingen tid att förlora. Våra ansträngningar får inte begränsas till några få platser där ljuset har blivit så överflödande att det inte längre uppskattas. Evangelii budskap skall förkunnas för alla folkslag och tungomål och länder och folk.

En bild av striden

(41) I en syn skådade jag två härar inbegripna i en fruktansvärd strid. Framför den ena armén bars standar med världens tecken; den andra hade som tecken Furst Emmanuels blodfläckade standar. Fana efter fana lämnades kvar i dammet, allt eftersom kompani efter kompani från Herrens här gick över till fienden och stam efter stam från fiendens led slog sig samman med Guds budlydiga folk. En ängel som flög mitt i skyn överräckte Emmanuels fana åt många, medan en mäktig härförare högt ropade: ”Fall in i ledet. Nu skall de, som är trogna Guds bud och Kristi vittnesbörd, ta sin plats. Gå ut från dem och skilj er från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er, och jag skall vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar. Låt alla som vill komma HERREN till hjälp, HERREN till hjälp mot de mäktiga” [King James Version]

Striden rasade. Än segrade den ena sidan, än den andra. Så gav korsets krigare vika, ”som när en standardbärare tröttsas.” Jes. 10:18 [King James Version]. Men deras synbara reträtt gjordes enbart för att uppnå ett gynnsammare läge. Glädjens rop hördes. Gud prisades med sång, och änglar stämde in i den, då Kristi soldater fäste Hans fana på murarna åt fästningar, som dittills hållits av fienden. Anförarna för vår frälsning gav order och sände förstärkningar till Sina trupper. Hans makt kom till kraftigt uttryck, och Han manade dem att föra striden ända in på portarna. Han lärde dem väldiga sanningar i

rättfärdighet, medan Han stegvis ledde dem framåt, ständigt segrande.

Slutligen säkrades segern. Den armé, som tågade bakom fanan med inskriften ”Guds bud och Jesu tro”, segrade storartat. Kristi (42) krigsmän stod invid stadssportarna, och med fröjd tog staden emot sin Konung. Fridens och glädjens rike grundades.

Nu strider församlingen. Nu står vi öga mot öga med en värld höljd i midnattsmörker, ja, den är nästan helt och hållet hängiven avguderiet. Sedan stundar den dag, när striden utkämpats och segern vunnits. Guds vilja skall ske på jorden, såsom ock i himmelen. Då kommer ingen annan lag att gälla ibland nationerna än himmelens lag. Alla kommer att vara en lycklig, enad familj, iförda prisandets och tacksägelsens kläder – Kristi rättfärdighets kappa. Hela naturen, i sin särpräglade skönhet, kommer att till Gud frambara en ständig tribut av pris och hängivelse. Världen kommer att bada i himmelens ljus. Ären kommer att gå i glädjens tecken. Månens ljus kommer att vara som solens, och solens ljus kommer att vara sju gånger klarare än det är nu. Inför denna scen kommer morgonstjärnorna att sjunga tillsammans, och Guds söner kommer att ropa av fröjd, samtidigt som Gud och Kristus samfällt kommer att tillkännage: ”Synden skall inte finnas mer, ej heller någon död.”

Denna var den scen, som framställdes för mig. Emellertid måste och kommer församlingen att få kämpa mot synliga och osynliga fiender. Satans mänskliga medhjälpare finns i världen. Människor har slagit sig samman för att trotsa härskarornas Herre. Dessa förbund kommer att bestå, tills Kristus lämnar Sin plats som medlare framför nådastolen och iför Sig hämndens dräkt. Sataniska krafter verkar ivrigt i varje stad, för att bunta ihop dem, som motsätter sig Guds lag. Bekännande heliga och avgjorda gudsförnekare tar parti för dessa grupper. Nu kan icke Guds folk vara veklingar. Vi har inte råd med, att slappna av på uppmärksamheten för ett enda ögonblick.

”Till sist, bli starka i Herren och i hans väldiga kraft. Tag på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp. Ty vi strider inte mot kött (43) och blod utan mot furstar och världigheter och världshärskare här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarna. Tag därför på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot på den onda dagen och behålla fältet, sedan ni fullgjort allt. Stå alltså fasta, spänn på er sanningen som bälte kring era höfter och kläd er i rättfärdighetens pansar och sätt som skor på era fötter den beredskap som fridens evangelium ger. Tag dessutom trons sköld. Med den kan ni släcka den ondes alla brinnande pilar. Tag emot frälsningens hjälm och Andens svärd som är Guds ord.” Ef. 6:10-17.

”Och min bön är att er kärlek mer och mer skall överflöda och leda er fram till insikt och klart omdöme, så att ni kan avgöra vad som är rätt och vara rena och fläckfria på Kristi dag, rika på rättfärdighetens frukt som Jesus Kristus ger, Gud till ära och pris.” Fil. 1:9-11.

”Lev nu bara på ett sätt som är värdigt Kristi evangelium . . . står fasta i en och samme ande och i ett och samma

sinne kämpar för tron på evangelium utan att på något sätt låta er skrämmas av motståndarna. Det blir för dem ett tecken på att ni blir frälsta, och det av Gud. Ty för Kristi skull har ni fått nåd, inte bara att tro på honom utan att lida för hans skull". Verserna 27-29.

I dessa yttersta dagar har det uppenbarats syner om framtiden – scener förmedlade av Guds hand – och dessa borde vara dyrbara för Hans församling. Vad var det, som höll Guds Son uppe, då Han blev förrådd och förhörd? Jo, Han såg frukterna av Sitt arbete och blev därigenom tillfredsställd. Han fick en skymt av evigheten och erfor den lycka, som de kommer att känna som tack vare Hans förödmjukelse skulle komma att erhålla förlåtelse och evigt liv. Han var genomborrad för deras överträdelsers skull, slagen för deras missgärningars skull. Straffet var lagt på Honom för att de skulle få frid, och genom Hans sår blev de helade. Han uppfattade de förlossades rop. Han hörde (44) de lösköpta sjunga Moses och Lammets sång.

Vi måste äga en förnimmelse av framtiden och himmelens sällhet. Ställ er på tröskeln till evigheten, och hör det nåderika välkommande som ges åt dem, som i detta liv samverkat med Kristus och betraktat det som en förmån och ära, att lida för Hans skull. I det att de förenas med änglarna, kastar de sina kronor vid Förlossarens fötter och utbrister: "'Lammet, som blev slaktat, är värdigt att ta emot makten, rikedomerna och visheten, kraften och äran, härligheten och tacksägelsen.' . . . 'Honom som sitter på tronen, honom och Lammet, tillhör tacksägelsen och priset, äran och makten i evigheternas evigheter.'" Upp. 5:12, 13.

Där träffar de förlossade dem, som ledde dem till den förhärlijade Frälsaren. Samfällt prisar de Honom, som dog för att människor skulle få det liv, som mäter sig med Guds liv. Striden är över. All nöd och kamp har nått sitt slut. Segersånger fyller hela himmelen, när de återlösta står inför Guds tron. Alla stämmer in i den glädjefyllda strofen: "Värdigt, värdigt är Lammet, som blev slaktat och lever på nytt som segerrik erövrare."

"Därefter såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folkslag och stammar och länder och folk. De stod inför tronen och inför Lammet, klädda i vita kläder och med palmlöv i händerna. Och de ropade med hög röst: 'Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen, och Lammet.'" Upp. 7:9, 10.

"'Dessa är de som kommer ur den stora nöden, och de har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. Därför står de inför Guds tron och tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tabernakel över dem. De skall aldrig mer hungra eller törsta, inte heller skall solen eller någon annan hetta träffa dem. Ty Lammet som står mitt för tronen skall vara deras herde och leda dem till livets (45) vattenkällor, och Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon.' Döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta.'" Verserna 14-17; 21:4.

Låter just du dig gripas av inspirationen hos denna syn? Låter du dina tankar sysselsätta sig med denna bild? Låter

du dig bli i sanning omvänd, för att därefter träda fram och verka i en helt annan anda än tidigare? Tänker du kasta ut fienden, bryta ned varje hinder mot evangeliets framåtskridande, och fylla andras hjärtan med Herrens ljus och frid samt fröjd? Borde inte felfinnandets och muttrandets eländiga anda begravas, så att den aldrig mera uppstår? Borde inte priset och tacksägelsens rökelse stiga upp från hjärtan, som renats och helgats samt förhärlijats av Kristi närvaro? Borde vi inte i tro gripa syndare och föra dem till korset?

Vilka tänker nu hänge sig helt åt att tjäna Herren? Vilka tänker nu svära på, att inte liera sig med världen, utan att lämna den och vara åtskilda, ja, vägra att förorena själen med de världsliga planer och gärningar, som hållit församlingen i fiendens grepp?

Vi befinner oss i denna värld, för att lyfta upp självförsakens kors. När vi lyfter upp korset, skall vi se att det lyfter upp oss. Måtte varje kristen stå på sin post, och gripas av inspirationen från det arbete, som Kristus lade ned för själarna under Sin vistelse här. Vi behöver kristna hjärtars glöd, som förmår att skåda den Osynlige. Vår tro måste återuppstå. Korsets fotsoldater måste utöva ett gott inflytande. Kristus säger: "Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar." Matt. 12:30. Liknöjda troende förnekar öppet Frälsaren.

Borde vi inte i dagens värld kunna se kristna, vars arbete värdigt präglar det namn de bär (46) och som strävar efter att utföra gärningar passande korsets tappra soldater? Vi lever nära slutet på den stora striden, när många själar skall räddas undan syndens trældom. Vi lever i en tid, när Kristi löfte till Sina efterföljare särskilt gäller: "Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut." Matt. 28:20. Han som befallde ljuset att stråla fram ur mörkret, Han som har kallat oss ut ur mörkret och in i Sitt underbara ljus, bjuder oss att låta vårt ljus skina klart inför människorna, så att de kan se våra goda gärningar och förhärlijiga vår Fader som är i himmelen. Ljuset har förmedlats i sådan omfattning till Guds folk, att Kristus med all rätt manar dem att vara världens ljus.

Till våra läkare och predikanter sänder jag det här budskapet: Befatta er med Herrens verk som om ni själva trodde på sanningen för vår tid. Hälso missionärer och evangeliitjänare skall vara förenade med oslitbara band. De skall verka med friskhet och kraft. I alla våra församlingar skall det ske en återomvändelse och ett återhelgande till tjänst. Skulle inte vi, under vårt framtida arbete och de sammankomster vi håller, vara *ense*? Skulle vi inte kämpa med Gud i bön, och bedja om, att den Helige Ande skulle komma in i varje hjärta? Vore Kristi närvaro entydigt ibland oss, skulle den bota otrons spetälska, som gjort vårt tjänande så svagt och overksam. Vi har ett behov av, att det gudomliga livet andas på oss. Vi skall vara kanaler, genom vilka Herren kan sända ljus och nåd till världen. Avfallingar skall återvinnas. Vi skall avstå ifrån våra synder, och genom bekännelse och ånger ödmjuka våra stolta hjärtan inför Gud. Strömmar av andlig kraft skall utgjutats ut över dem som är beredda, att ta emot det.

Om vi bara insåge, hur ihärdigt Jesus arbetade för att beså världen med evangeliets utsäde, skulle vi – som lever vid nådatidens utgång – verka utan att förtrötts för att skänka döende själar livets bröd. Varför är vi så kalla och likgiltiga? Varför är det så omöjligt, att göra några intryck på våra hjärtan? Varför är vi så ovilliga, att hänge (47) oss åt det verk som Kristus helgade livet åt? Något måste göras, för att råda bot på den förfärliga likgiltighet som gripit oss. Låt oss böja våra huvuden i förkrosselse, när vi inser hur föga vi gjort i jämförelse med vad vi kunnat uträtta, för att sprida sanningens sädeskorn.

Mina kära bröder och systrar, jag talar till er ord av kärlek och ömsinhet. Vakna upp och helga er åt verket med att ge sanningens ljus för vår tid åt dem, som sitter i mörker. Låt er besjålas av den store Mästararbetarens anda. Lär er av syndares Vän, hur ni skall betjäna själar sjuka av synd. Betänk, att i Hans efterföljares liv måste ses samma hängivenhet, samma underkastelse inför Guds verk. Ja, varje samhällelig strävan, varje jordiskt band måste ställas under Hans herravälde. Guds anspråk måste alltid komma först. Kristi föredöme skulle egga oss till, att ständigt anstränga oss för andras bästa.

Gud manar varje församlingsmedlem till tjänst för Honom. Den sanning, som inte *levs ut*, som inte *ges åt andra*, förlorar sin livgivande kraft, sin läkande förmåga. Var och en måste lära sig att arbeta och att stå på sin post, för att axla sina bördor. Varje ny medlem i församlingen skulle vara ytterligare en ny arbetare, som utför sin del i den väldiga frälsningsplanen. Genom att handla som en enhet, där kuggarna felfritt griper in i varandra, skall hela församlingen vara ett levande, handlingskraftigt missionsorgan, som den Helige Ande får att tåga framåt och styr.

Det är inte bara genom män i hög ansvarsställning, eller genom män vid styrelser och utskott, ej heller genom ledarna för våra sanatorier och förlag, som det verk skall utföras vilket kommer att täcka jorden med Herrens kunskap, såsom vattnen fyller haven. Detta verk går endast att utföra, om hela församlingen gör sin del under Kristi ledning och i Hans kraft.

Del 2 – Ofta upprepade råd Varningar och råd som getts till församlingen i Battle Creek

(48) ”HERREN, deras faders Gud, skickade sina budskap till dem gång på gång genom sina sändebud, ty han hade medlidande med sitt folk och sin boning.”
2 Krön. 36:15.

Varningar och råd som getts till församlingen i Battle Creek

[* *Artiklarna i detta kapitel är tagna från vittnesbörd, som först gavs ut i flygbladsform och spreds till medlemmarna av församlingen i Battle Creek år 1894, 1895 och 1898.*]

Granville, N. S. W., den 20. Juli, 1894.

Jag vill påminna mina bröder om de förmaningar och varningar, som har getts mig beträffande ständiga satsningar i Battle Creek för att få litet mera utrymme eller för att göra saker och ting en smula behagligare. Nya verksamhetsfält skall bearbetas; sanningen skall förkunnas som ett vittnesbörd för alla folk. Arbetet hindras, så att sanningens banér inte går att lyfta, såsom det borde, på dessa nya fält. Medan våra amerikanska bröder känner sig fria att satsa medel på byggnader, som med tiden kommer att visa sig ha varit överflödiga och onödiga, slösas därmed tusentals dollar bort, som Herren sagt skulle användas i ”bortomliggande områden”. Jag har framfört varningarna och förmaningarna som Guds budskap; det har dock smärtat mig att se, att trots alla dessa, har medel lagts ut för att tillfredsställa de här förmodade behoven. Byggnad efter byggnad har uppförts, så att pengar inte kunnat användas på ställen, där de saknar alla bekvämligheter, ja, inte ens har en lokal för allmänna (49) gudstjänster, eller kan skänka verket dess rätta prägel, nej, ingenstans att höja sanningens banér. Dessa fakta har jag lagt fram för er; ändå har ni bara fortsatt, och sugit upp alla medel, Guds medel, på ett ställe, trots att Herren sagt till om att för mycket redan satsats på en plats. Det skulle ha inneburit att det helt saknats medel på andra ställen, där det till att börja med borde ha funnits byggnader och hjälpmedel.

Vem hade bett er om, att satsa tusentals dollar på flera skolbyggnader? Ni trodde att dessa utlägg var nödvändiga, men blev ni inte enträget ombudade att inte satsa pengarna på detta?

Andens tid

Jag blev visad, att förhållandena i vår värld är ohyggliga. Nådens ängel håller på att vika ihop vingarna, och är klar att ge sig av. Redan håller Herrens hindrande kraft på att tas bort från jorden, och Satan försöker att hetsa upp de olika inriktningarna inom den religiösa världen. Han förmår människor att låta sig utbildas av den store bedragaren, som verkar med orättfärdighetens samlade bedrägeri i olydnadens barn. Världens invånare rättar redan in sig i mörkrets furstes led, och detta är blott början till slutet.

Guds lag görs verkningslös. Vi ser och hör talas om förvirring och bryderi, brist och svält, jordbävningar och översvämningar. Människor kommer att begå ohyggliga illdåd. Lidelsen härskar i förnuftets ställe. Guds vrede hotar världens invånare, som snabbt håller på att bli lika fördärvade som de i Sodom och Gomorra. Allaredan tar eldsvådor och översvämningar tusentals liv och de ägodelar, som själviskt hopats genom förtryck av de fattiga. Snart skall Herren avsluta Sitt verk och sätta stopp för synden. Oh, att de scener jag har sett (50) av den ondska som utövas i dessa yttersta dagar, måtte göra ett

djupt intryck på Guds bekännande folk! Såsom det var i Noas dagar, så skall det vara när Människosonen uppenbaras. Herren håller på att dra tillbaka sin hämmande hand från jorden, och snart kommer det att inträffa död och förstörelse, brottsligheten kommer att tillta, och grymma, onda gärningar kommer att företas mot de rika, som upphävt sig gentemot de fattiga. De, som saknar Guds beskydd, kommer inte att finna någon trygghet någonstans eller i någonting. Personer utbildas och använder sin uppfinningsrikedom till att sätta igång det mäktigaste maskineri, för att sära och döda.

I stället för att bygga ut och uppföra flera byggnader i Battle Creek eller på andra platser där våra institutioner redan finns, borde vi dra ned på våra behov. Sprid ut medlen och arbetarna, för att framställa sanningen och utfärda varningen i ”bortomliggande områden”.

Hjälp vid svårigheter

Under Israels barns vandring genom ödemarken skyddade Herren dem från giftiga ormar; men på grund av Israels överträdelser, obotfärdighet och envishet måste så småningom Herren ta bort Sitt hämmande inflytande över reptilerna, varvid många i folket blev bitna och dog. Det var då som kopparormen upphöjdes, för att alla som ångrade sig och såg på den i tro skulle överleva.

Under den tid, kännetecknad av förvirring och nöd, som ligger framför oss – en tid av nöd utan sin like i historien – kommer den upphöjde Frälsaren att framställas inför folken i alla länder, för att alla som ser på Honom i tro skall överleva.

Ett misslyckande att ära Gud

Vad gör, med tanke på den fruktansvärda krisen framför oss, sanningens bekännare? Jag blev tilltalad av min Vägledare, (51) som sade: ”Följ Mig”, och så fick jag se sådant hos vårt folk, som rimmar illa med deras tro. Man tycktes ha gripits av rena cykelfebern. Pengar lades ned på att tillfredsställa denna vurm, som mycket, mycket hellre borde ha satsats på byggandet av gudstjänstlokaler, där det råder skriande brist på sådana. Väldigt underliga saker i Battle Creek framställdes för mig. Ett förhållande inflytande tycktes skölja likt en havsvåg över vårt folk där, och jag såg att detta skulle komma att följas av andra frestelser. Satan är intensivt och beslutsamt verksam för att förleda vårt folk till att lägga ned sin tid och sina pengar på att ge efter för inbillade behov. Detta är en form av avguderi. Deras exempel kommer att följas, och samtidigt som hundratals människor svälter i avsaknad av bröd, ja, samtidigt som hungersnöd och farsoter gör sig påminda – därför att Gud, i enlighet med Sitt eget namns ära, inte kan skydda dem som går emot Hans vilja – skall då de som säger sig älska och tjäna Gud handla som människorna på Noas tid, genom att lyda sina egna hjärtans föreställningar?

Medan ni har tänkt på er själva och spenderat pengar – Guds pengar – vilka ni en gång kommer att få avlägga räkenskap för, har missionsinsatser hindrats och slagits i bojor på grund av brist på medel och arbetare att höja sanningens fana på platser, där människorna aldrig hört

varningsbudskapet. Kommer Gud att säga så här till dem, som själviskt tillfredsställer sina inbillade behov och ger efter för sina begär: ”Bra, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje!” Matt. 25:23.

Mina bröder och syster i Battle Creek, vad för slags vittnesbörd avlägger ni inför en otroende värld? Jag har blivit visad, att Herren icke betraktar ert handlande med gillande, ty era gärningar är i strid med er bekännelse. Ni är inte görare av Kristi ord.

(52) Min Vägledare sade till mig: ”Titta och se på Mitt folks avgudadyrkan. I tid och otid har Jag talat till dem och framställt för dem den fara de svävar i. Jag hade förväntat Mig, att de skulle bära frukt.” Det var en del som sökte att bli bäst, genom att vinna i kappcykling mot de andra. Kampen om att bli bäst fördes i en anda av kiv och konkurrens. Det var samma slags anda, som yttrade sig i tävlingarna i baseboll på skolområdet. Så här sade min Vägledare: ”Detta väcker Guds anstöt. På alla håll och kanter går själar under för att de saknar livets bröd och frälsningens vatten.” När Satan besegras på ett område, står han genast redo med andra planer och förslag som ter sig tilltalande och välbehövliga. Dessa kräver mycket pengar och eftertanke, samt uppmuntrar själviskheten, så att han kan betvinga dem, som så enkelt förleds till oärlig och egoistisk självfettergivenhet.

Frågan inställer sig: Vilket ansvar känner dessa personer för Guds verks framåtskridande? I vilken grad inser de betydelsen av verksamheten för denna tid? Kristus sade till Sina lärjungar: ”Ni är världens ljus. . . . Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser er goda gärningar och prisar er Fader i himlen.” Matt. 5:14-16. Är detta slöseri med pengar och cykeltävlingar på gatorna i Battle Creek bevis för äktheten hos er tro på den sista, allvarsmättade varning, som kommer att ges till människor som står på själva randen till den eviga världen?

Mina bröder och systrar i Amerika, jag vädjar till er. ”Bedra inte er själva. Gud bedrar man inte: det människan sår skall hon också skörda.” Gal. 6:7. Många är för svaga och bräckliga till läggningen. De vet ingenting om, att uthärda svårigheter som goda kristna stridsmän. De utgör hinder för arbetet med att vinna själar. De har många (53) behov; allting måste gå smidigt och lätt, för att det skall passa dem. Själva lyfter de inte ett finger, och dem som vill göra något hindrar de med sina antaganden och inbillade behov, samt med sin kärlek till avgudar. De tror sig vara kristna, men de vet inte vad det praktiska kristenlivet innebär. Vad innebär det att vara en kristen? Det innebär att vara lik Kristus.

När Herren ser, hur Hans folk tyglar sina framfantiserade behov och utövar självförnekelse – icke i en sorgsen, beklagande anda, som Lots hustru gjorde då hon lämnade Gomorra, utan med glädje, för Kristi skull, och därför att det är rätt och riktigt – kommer verket att gå framåt med kraft. Låt ingenting, hur än kärt och avhället, lägga beslag på er uppmärksamhet och uppskattning, så att ni glömmer bort att studera Guds ord och att be innerligt. Vaka och bed. Lev ut era önskemål. Samverka med Gud genom att arbeta i samklang med Honom. Släng ut ifrån själens

tempel allting, som antar formen av en avgud. Guds bästa tid är nu, och därmed också er. Kämpa trons goda kamp, vägra att tänka på eller tala om otro. Världen skall faktiskt höra det sista varningsbudskapet.

Vår plikt mot världen

Granville, N. S. W., 1894.

På platser, där män och kvinnor erhållit mera ljus, skall den anda och det sätt, varpå arbetet utförs, ändras. Vad gör de för att varna dem, som ej förstår att Herren kommer snart? ”Ty se, HERREN kommer ut ur sin boning för att straffa jordens invånare för deras missgärning. Jorden skall blottlägga sina blodskulder och inte längre dölja sina dräpta.” Jes. 26:21. Vilka, det önskar jag att få veta, känner en börda för de själar, som går under Kristus förutan? Vilka tänker gå utom (54) lägret, trots risken för att smädas? Vilka vill lämna sina sköna hem och kära vänner, för att sprida sanningens dyrbara ljus till fjärran länder? Varje dag, varje ögonblick, räknas för dem som blivit anförtrodda sanningens ljus. På dem vilar det oerhörda ansvaret för, att män och kvinnor i varje land bäddar som de kommer att få ligga – de avgör sitt eviga öde.

Gud har gjort häpnadsväckande offer för människorna. Han har satt mäktiga krafter i rörelse för att återföra människan från överträdelse och synd till lojalitet och lydnad, men det har visats mig, att Han gör ingenting utan samverkan med Sina mänskliga redskap. Han har i rikt mått försett oss med nåd och kraft och duglighet. De starkaste motiv har framlagts för att väcka och hålla vid liv missionsandan, så att gudomliga och mänskliga redskap kan samverka. Men vad har vårt folk gjort för att flytta ut ur Battle Creek, för att ta ljuset till områden, där standaret aldrig satts ned i jorden? Öppnade inte Herren vid den nyliga konferensen himmelens fönster och utgöt Sin välsignelse över er? Hur har ni hanterat Guds gåva? Han har tillhandahållit bevekelsegrunden för ert handlande, för att ni med tålmod och hopp samt outtröttlig vaksamhet skall framställa den korsfäste Kristus. Ni skall mana människorna att ångra sina synder, och stöta i larmbasunen: Snart kommer Kristus med makt och stor härlighet.

Om medlemmarna i församlingen vid Battle Creek inte vaknar upp nu och beger sig ut på missionsfälten, kommer de att falla i koma. Hur verkade den Helige Ande på era hjärtan? . . . Kände ni inte er inspirerade till, att använda de förmågor Gud har skänkt er, för att varje man och kvinna samt ungdom skulle bruka dem? Därmed skulle sanningen för vår tid framföras, personliga ansträngningar göras, sanningen förkunnas i de ännu orörda städerna och fanan höjas.

(55) Har inte era krafter livats av den välsignelse, som Gud har unnat er? Har inte sanningen vunnit djupare fotfäste i era själar? Ser ni inte klarare dess betydelse i förhållande till dem, som går under utan Kristus? Vittnar

ni mera avgjort och bestämt än någonsin tidigare för Kristus, sedan Guds välsignelse så tydligt uppenbarats?

Den Helige Ande har entydigt gjort klart för er de väsentliga, avgörande sanningarna för vår tid. Skall denna kunskap stoppas i en säck och gömmas i marken? Nej, nej. Den skall förmeras av marknadskrafterna. Om en person troget använder sina talanger, hur obetydliga de än må vara, fångar den Helige Ande upp Guds Ord, och framställer det friskt och fräscht i vederbörandes sinne. Genom Sin Ande gör Gud Sitt Ord till en livande kraft. Det är flinkt och mäktigt, det utövar ett starkt inflytande på sinnen, men inte tack vare personernas lärdom eller tankeskärpa, utan därför att gudomlig kraft samverkar med personernas styrka. Och det är till den gudomliga kraften, som allt pris skall riktas.

Skall vi lockas av den själviskhet och maklighet, som vi ser hos dem, som äger jordiska bekvämligheter och tilltalande hem? Skall vi slå det moraliska dövörat till och upphöra med själavinningen? Skall vi övergå från att tala tydligt till att mumla? I så fall kommer Gud att låta Sin förbannelse drabba oss, som haft så mycket ljus. På väggarna i våra hem kommer Han att skriva: ”De älskar njutning i stället för Gud”. 2 Tim. 3:4 [King James Version]. Han kommer att förse stenarna med tungor, och de kommer att tala. Likväl beordrar Gud er i Battle Creek att gå ut.

Så uppnås framgång

Besluta er för att ni – inte i er egen kraft, utan i den kraft och nåd, som Gud gett er – nu, i detta ögonblick, skall helga varje kraft, varje förmåga åt Honom. Sedan kommer ni att följa Jesus därför att Han ber er om det, och ni kommer inte att fråga vart, eller vilken belöningen blir. Det kommer att gå er väl, när ni (56) lyder orden: ”Följ Mig.” Er uppgift består i, att med omdömesgilla, osviktande ansträngningar föra andra till ljuset. Under den gudomlige Ledarens anförarskap skall ni göra rätt bruk av viljan, bestämma er för att handla, och det utan ett ögonblicks tvekan eller tövan.

När ni dör bort ifrån jaget, när ni sträcker vapen inför Gud, för att utföra Hans arbete, för att återge ljuset från Honom i form av goda gärningar, kommer ni inte att verka på egen hand. Guds nåd står till buds för att stärka varje ansats att upplysa de okunniga och dem, som inte känner till att alltings slut är nära förestående. Dock kommer Gud icke att uträta arbetet åt er. Ni må få ljus i överflöd, men den tillhandahållna nåden kommer endast att omvända era egna själar, så länge som ni samverkar med de himmelska redskapen. Ni är kallade att ikläda er den kristnes vapenrustning och träda i Herrens tjänst som handlingskraftiga soldater. Guds kraft och människors satsning skall bryta den världsliga tjusningens förtrollning, som fienden förhäxat själar med.

Ånyo bönar jag om den hjälp som vi borde ha fått, de medel som måste inflyta, om någonting skall gå att utföra i detta land. Låt era hjärtan röras av den största medkänsla för själar, som håller på att gå under. Lyd ingivelsen från himmelens kommandobrygga. Driv inte bort den Helige

Ande med ytterligare dröjsmål. Stå inte emot Guds handlingssätt, för att befria själar ur syndens slaveri. Varje person ges sitt arbete i enlighet med sin förmåga. Gör ert bästa, så kommer Gud att godta era strävanden.

Missionsverksamhet hemma och utomlands

Granville, N. S. W., den 24. Juli, 1895.

Guds åker är världen. Jesus sade till Sina lärjungar: ”Men när den helige Ande kommer över er, skall ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem, (57) och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.” Han sade även, att ånger och förlåtelse för synder skulle förkunnas för alla folk i Hans namn, och detta inledningsvis i Jerusalem. Apg. 1:8; Luk. 24:47. Petrus sade till de troende: ”Ty er gäller löftet och era barn och alla dem som är långt borta, så många som Herren vår Gud kallar.” Apg. 2:39.

Gud tillkännager: ”Jag skall plantera henne åt mig i landet. Jag skall visa förbarmande för henne som inte fått något förbarmande; och jag skall säga till dem som inte varit mitt folk: ’Du är mitt folk.’ Och de skall svara: ’Du är min Gud.’” Hos. 2:23 [delvis ur King James Version]. ”[H]an säger: Det är för lite för dig, då du är min tjänare, att endast upprätta Jakobs stammar och föra tillbaka de bevarade av Israel. Jag skall sätta dig till ett ljus för hednafolken, för att du skall bli min frälsning intill jordens yttersta gräns.” Jes. 49:6.

Gud har rikligen utgjutit Sin Helige Ande över de troende i Battle Creek. Hur har ni använt dessa välsignelser? Har ni gjort likadant som de, över vilka den Helige Ande föll på Pingstdagen? Då hände följande: ”De som nu hade skingrats gick omkring och predikade evangeliet.”

Apg. 8:4. Har denna frukt varit synlig i Battle Creek? Har församlingen lärt sig av Gud sin plikt, och hur de skall återge ljuset, som de har fått?

En bild av arbetet, som vi skall uträtta

”Då apostlarna i Jerusalem fick höra att Samarien hade tagit emot Guds ord, sände de dit Petrus och Johannes.” Vers 14. Guds Ande väntade på, att få upplysa själar och omvända dem till sanningen.

Lägg märke till, hur mycket arbete som lades ned på en enda person, en etiopier. ”En Herrens ängel talade till Filippus: ’Gå vid middagstiden ut på vägen som (58) leder från Jerusalem ner till Gaza. Den ligger öde.’ Och Filippus stod upp och gick. Och se, då kom en etiopisk hovman som var eunuck och hade uppsikt över skattkammaren hos den etiopiska drottningen Kandace. Han hade kommit till Jerusalem för att tillbe och var nu på väg tillbaka och satt i sin vagn och läste profeten Jesaja.

Då sade Anden till Filippus: ’Gå fram till vagnen och håll dig tätt intill den.’ Filippus skyndade fram, och när han hörde honom läsa profeten Jesaja frågade han: ’Förstår du

vad du läser?’ Mannen svarade: ’Hur skulle jag kunna det, om inte någon vägleder mig?’ Och han bad Filippus stiga upp och sätta sig bredvid honom. . . .

Då tog Filippus till orda och började utifrån detta skriftställe predika evangeliet om Jesus för honom. När de nu färdades vägen fram, kom de till ett vatten, och hovmannen sade: ’Se, här finns vatten. Vad hindrar att jag blir döpt?’ Filippus sade till honom: ’Om du tror av hela ditt hjärta, kan det ske.’ Hovmannen svarade: ’Jag tror att Jesus Kristus är Guds Son.’

Han befallde att vagnen skulle stanna, och både Filippus och hovmannen steg ner i vattnet och Filippus döpte honom.

När de hade stigit upp ur vattnet, ryckte Herrens Ande bort Filippus, och hovmannen såg honom inte mer men fortsatte glad sin resa. Filippus kom till Asdod och gick omkring och predikade evangeliet i alla städer, tills han nådde Cesarea.” Apg. 8:26-40.

Mötet mellan Filippus och den etiopiske hovmannen avbildar det verk, som Herren kallar Sitt folk till. Den etiopiske hovmannen föreställer en stor klass människor, som behöver missionärer likt Filippus – missionärer, som hör Guds röst och får dit Han sänder dem. Det finns de i världen, som läser Skrifterna, men som inte förstår deras innebörd. De män och kvinnor, som känner Gud, behövs för att Ordet skall kunna uttydas för dessa själar.

(59) Ett försummat arbete

I liknelsen om den barmhärtige samariten tittade prästen och leviten på den arme man, som blivit rånad och misshandlad. Dock föresvävade det dem aldrig att de borde hjälpa den som mest behövde hjälp, eftersom han var hjälplös och övergiven. Prästen och leviten står för många, många i Battle Creek.

Många själar skulle gå att frälsa, om fältet i Sydstaterna kunde få bara en liten del av de medel, som så frikostigt spenderas i Battle Creek för att göra saker och ting behagligare där.

Herrens arvedel har märkligt nog försumrats, och Gud kommer att döma Sitt folk för detta. Stolthet och kärleken till överdåd tillfredsställs genom de samlade förmånerna, på samma gång som nya verksamhetsfält lämnas orörda. Gud tillrättavisar ledarna för deras partiskhet och själviska tillgrepp av Hans håvor.

En del har uträttats på det utländska missionsfältet, likaså på det inhemska; men på det hela taget har alltför många verksamhetsfält lämnats obearbetade. Verksamheten är alldeles för centraliserad. Insatserna i Battle Creek är vildvuxna, vilket betyder att andra verksamhetsfält berövas hjälpmedel och resurser, som de borde ha haft tillgång till. De allt mera krävande förberedelserna för uppförandet och utbyggandet av lokaler – som lockat och hållit kvar ett så stort antal personer i Battle Creek – stämmer inte med Guds plan, utan strider faktiskt mot den.

Man har hävdad att det förelegat stora fördelar med att ha så många inrättningar nära varandra, att de skulle bistå varandra och skulle underlätta för dem, som söker utbildning och arbete. Så har människors resonemang lytt. Ur mänsklig synvinkel uppnås många fördelar genom att tränga ihop så många ansvarsområden i Battle Creek; men vi behöver vidga våra planer.

(60) Dessa ansvarsområden borde delas upp på många flera, för att verksamheten skall kunna startas i städer, som borde komma i första hand. Byggnader borde uppföras och ansvarsområden förläggas till många platser, som nu berövas andlig vitalitet, för att ytterligare öka på överflödet i Battle Creek. Herren blir inte förhärliad genom denna styrning från dem i ledande ställning. ”Ty jorden skall bli full av kunskapen om HERRENS härlighet, så som vatten täcker havets djup.” ”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus.” Hab. 2:14; Joh. 17:3.

Hedningarnas frälsning har länge setts som något, som borde engagera de kristna, och det är inte mer än rätt att föra sanningen till deras mörka länder. Men missionsarbete på hemmaplan är lika behövligt. Hedningarna står utanför våra portar. Avguderiets okunskap kastar en skugga kring våra egna hem. Visst utträttas det en del för de färgade, men egentligen nästan inget alls i jämförelse med vad andra får, som redan känner till sanningen. De sistnämnda har åtnjutit otaliga möjligheter, men har inte ens tillnärmelsevis uppskattat sina förmåner. Framställ Jesu kärlek för dem, som inte känner till sanningen, så kommer den att likt en surdeg verka karaktärens förvandling.

Hur mycket utträtt vi på verksamhetsfältet i Sydstaterna? Med största iver har jag spanat efter någon plan, som skulle sättas i verket för att gottgöra vår syndfulla försummelse därvidlag, men förslagen eller kungörelserna om att göra något lyser fortfarande med sin frånvaro. Måhända har någonting planerats, som jag är omedveten om. Jag hoppas att så är fallet, och prisar Herren för den händelse jag skulle ha rätt. Men trots att vår skyldighet i årtal blivit framställd för oss i de tydligaste ordalag, har ändå verksamhetsfältet i Sydstaterna bara rörts med fingertopparna. På nytt känner jag allvaret och måste påminna er om denna (61) förbisedda del av Herrens vingård. Saken har lyfts fram för mig gång på gång. Jag har blivit väckt mitt i natten, och hört denna befallning: Skriv det jag har berättat för dig, oavsett om man lyssnar på dig eller inte.

Den Helige Ande vid våra skolor

Cooranbong, N. S. W., den 10. Maj, 1896.
Jag ber er, som lever i själva verksamhetens centrum, att se vad som verkligen utträttats under årens lopp och utröna, huruvida ni i sanning förtjänar betyget ”väl godkänd”. Jag ber lärarna vid våra skolor, att nogsamt och under bön betänka följande: Har jag personligen gett akt på min egen själ såsom en person, som samarbetar med Gud för dess

rening ifrån all synd och dess fullständiga helgelse? Kan ni, genom påbud och gott föredöme, lära de unga om helgelse, genom sanningen, till helighet?

Har ni inte varit rädda för den Helige Ande? Stundom har denne Ande kommit med Sitt allt överskuggande inflytande vid skolan i Battle Creek, stundom vid skolorna annorstädes. Uppfattade ni Hans närvaro? Visade ni Honom den heder och ära, som ankommer en himmelsk budbärare? Då Anden tycktes ihärdigt beveka de unga, sade ni då: ”Låt oss lägga alla studier åsido, ty uppenbarligen har vi en himmelsk gäst ibland oss. Låt oss prisa och lovsäga Gud”? Knäföll ni, jämte eleverna, bönfällande om att ni måtte erhålla den välsignelse, som Herren erbjöd?

Den Store Läraren Själva var hos er. Ärade ni Honom? Var Han en främling för somliga av lärarna? Behövde ni kalla på någon med förmodad myndighet, för att välkomna eller kasta ut Budbäraren från himmelen? Fastän osedd, fanns Han ibland er. Nå, uttrycktes inte (62) tanken, att undervisningstimmarna skulle ägnas åt studier, och att det var en tid för allting, som om timmarna nedlagda på dagliga studier var för dyrbara för att i stället ägnas åt samvaro med den himmelske budbäraren?

Om ni på något sätt har begränsat den Helige Andes verksamhet eller stött Honom ifrån er, vädjar jag bestämt och allvarligt till er att ångra detta snarast möjligt. Om en enda av våra lärare vägrat att öppna hjärteporten för Guds Ande, och i stället stängt och bommat till den, manar jag vederbörande att uppriktigt bedja: ”Bo hos mig.” När den Helige Ande uppenbarar Sin närvaro i era klassrum, säg då till eleverna: ”Herren markerar att Han i dag för oss har en lektion av himmelsk vikt. Denna är betydelsefullare än vanliga lektioner. Låt oss lyssna; låt oss böja knä inför Gud och söka Honom helhjärtat.”

Låt mig berätta för er, vad jag känner till om denne himmelske Gäst. Den Helige Ande så att säga ruvade de unga på skoltid; men somliga hjärtan var så kalla och mörka, att de inte kände någon längtan efter Andens närvaro. Därför togs Guds ljus bort. Den himmelske Besökaren skulle annars ha öppnat elevernas förstånd, och ha skänkt vishet och kunskap inom alla ämnesområden, som ginge att använda till Guds ära. Herrens budbärare hade anlämt, för att överbevisa om synd och mjuka upp hjärtan, som blivit hårda av långvarigt fjärmande från Gud. Han hade kommit, för att uppenbara Guds stora kärlek till de unga. De är Guds arvingar, och lärare behöver den ”högre utbildningen”, innan de duger till att vara de ungas instruktörer och vägledare.

Läraren må förstå mycket rörande det omgivande världsalltet; han må känna till allt om levande varelsers kroppsbyggnad, de senaste mekaniska landvinningarna, naturvetenskapens upptäckter; men det går inte att kalla honom för utbildad, såvida inte han äger kunskap om den enda sanne Guden och om Jesus Kristus, som Han har sänt. En grundsats av gudomligt ursprung måste (63) genomsyra vårt uppförande och binda oss till Gud. Detta kommer inte på något vis att hindra studiet av sann vetenskap. Att frukta Herren är början till vishet, och envar som låter sig formas och gestaltas till Guds avbild, utgör

det förnämsta exemplet på Guds yrkesskicklighet. Alla, som lever nära vår Skapare, kommer att förstå Hans avsikt med deras skapelse, och de kommer att inse att Gud fordrar av dem, att de skall bruka sina sinnesförmågheter på allra bästa sätt. De kommer varken att försöka att förhårliga eller förringa sig själva.

Guds vilja beträffande oss

Kunskapen om Gud fås genom Hans ord. Den på erfarenhet grundade kunskapen om sann gudaktighet – som vinnas genom daglig hängivenhet och tjänst – garanterar den högsta utveckling för kropp, sinne och själ. Helgandet av alla våra krafter till Gud förhindrar självupphöjelse. Ingiutandet av gudomlig kraft är ett bevis för, att vi eftersträvar en vishet, som möjliggör för oss att använda våra bästa sinnesförmågheter på ett sätt, som ärar Gud och medför välsignelse för nästan. Eftersom dessa förmågor härrör från Gud, och inte skapas av oss själva, skall de ses som talanger från Gud, vilka skall användas i Hans tjänst.

Sinnets förmågor, som anförtros åt oss från himmelen, skall behandlas som de ädlare krafterna och styra kroppens böjelser. Personens aptit och lidelser skall ställas under samvetets och de andliga krafternas herravälde.

Kristi religion degraderar aldrig mottagaren. Den gör honom aldrig grov eller rå, oartig eller dryg, passionerad eller hårdhärtad. I stället förfinar den smaken, helgar omdömet, renar och förädlar tankarna, när de leds in under Kristi lydnad. Guds ideal för Sina barn är högre än den högsta mänskliga tanke kan nå. Han har gett Sin heliga lag, som är en avskrift av Hans karaktär. (64) Kristus är den störste Lärare, som världen någonsin har känt till. Och vilken nivå manar Han alla Sina efterföljare att uppnå? ”Var alltså fullkomliga, såsom er Fader i himlen är fullkomlig.” Matt. 5:48. Liksom Gud är fullkomlig inom Sitt område, kan människan vara det inom sitt.

En kristens ideal är Kristus-likhet. Det har öppnats en väg framför oss till ständig framgång. Vi har ett mål att vinna, ett ideal att uppnå, som inkluderar allt gott, rent, ädelt och upphöjt. Varje människa bör ständigt sträva efter en konstant vandring framåt och uppåt mot karaktärens fullkomning.

Paulus säger: ”jag menar inte att jag redan har gripit det, men ett gör jag: jag glömmet det som ligger bakom och sträcker mig mot det som ligger framför och jagar mot målet för att vinna segerpriset, Guds kallelse till himlen i Kristus Jesus.” Fil. 3:13, 14.

Detta är Guds vilja beträffande människor, deras fullständiga helgelse. När vi sträcker oss uppåt, mot himmelen till, måste vi bibehålla varje sinnesförmåghet vid bästa tänkbara hälsa, och vara beredda att troget tjäna. De krafter, som Gud har skänkt människan, skall sättas på prov. ”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.” Luk. 10:27. Det är uteslutet, att människan skulle kunna göra detta i egen kraft; hon måste ha Guds hjälp. Vilken roll åläggs människan att spela? ”[A]rbeta med fruktan och bävan på er frälsning [...]. Ty Gud är den som verkar i er, både vilja

och gärning, för att hans goda vilja skall ske.” Fil. 2:12, 13.

Utan att Gud verkar, skulle människan inte kunna göra något gott. Gud manar varje människa till ånger, men människan kan inte ens ångra sig, med mindre den Helige Ande bevekar hjärtat. Dock vill inte Herren, att människan skall vänta tills hon tror att hon har ångrat sig, innan hon tar det första steget till Jesus. Frälsaren (65) manar ständigt människorna till ånger; de behöver bara gå med på att bli manade, för att deras hjärtan skall mjukna i syndaånger.

Människan tilldelas en roll i den väldiga kampen för evigt liv; hon måste reagera på den Helige Andes övertalning. Det krävs en strid och en fejd, för att bryta sönder mörkrets grymma bojor, och Anden verkar i henne, för att åstadkomma detta. Emellertid skall människan inte vara överksam, och vänta sig att hon kommer att bli frälst i maklighet och lättja. Hon kallas till, att anstränga varje muskel och använda varje förmåga i strävan efter odödlighet; likväl tillhandahåller Gud verkningsgraden och färdigheten. Ingen kan bli frälst i likgiltighet. Herrens maning lyder: ”Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Ty många, säger jag er, skall försöka komma in men inte kunna det.” ”Ty den port är vid, och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går fram på den. Och den port är trång, och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.” Luk. 13:24; Matt. 7:13, 14.

Att arbeta emot den Helige Ande

Jag vädjar till eleverna vid våra skolor, att de skall vara lugna, lidelsefria och sansade. De ungas lättsinne är inte trevligt för Gud. Deras idrottande och tävlande öppnar vägen till en flodvåg av frestelser. I era förstånds-förmågheter äger ni Guds himmelska skänk, därför skall ni icke tillåta er några billiga eller tarvliga tankar. Ett sinnelag, som gestaltas i enlighet med påbuden hos Guds ord, uppvisar orubbliga och bestämda grundsatser, liksom rena, ädla föresatser. När den Helige Ande samverkar med mänskösinnets krafter, utmynnare det alltid i högtstående, heliga ingivelser. . . .

Gud ser det, som lärare i sin blindhet inte kan skönja, nämligen att omoral av alla slag och grader strävar efter att uppnå herraväldet, genom att motverka yttringarna av den Helige Andes kraft. Den simplaste konversation, liksom billiga, förvrängda uppfattningar, fästs i sinnesartens väv.

(66) Bjudningar för lättsinnigt, världsligt nöjes skull, sammankomster för mat, dryck och sång inges av en ande från underjorden. De utgör ett frambärande av offer till Satan. De löjeväckande spektaklen i samband med cykelflugan är en oförskämdhet mot Gud. Hans vrede väcks mot dem, som sysslar med dylikt. Genom denna självfestergift blir sinnet omtöcknat, alldeles som av spritdrickande. Dörren öppnas på vid gavel för råa och ohyfsade förbindelser och bekantskaper. När tankarna får syssla med det låga och tarvliga, förvänder de snart nog personens samlade krafter. Liksom det forntida Israel, äter och dricker samt reser sig njutningsälskarna upp, för att leka. Där förekommer det uppsluppenhet och supande, förlustelse och gamman. Genom allt detta följer de unga exemplen i böckerna åt de författare de satts att studera.

Det värsta är den beständiga verkan, som detta har på karaktären.

De, som går före härvidlag, åsamkar saken en svärborttagen fläck. De skadar sina egna själar, och kommer att bära på ärrn hela livet. Den, som gör det onda, kan komma att se sina synder och ångra dem; Gud kan förlåta överträdaren; men urskilningsförmågan – som alltid skall vara skärpt och känslig, för att skilja mellan heligt och världsligt – blir till stor del ödelagd. Alltför ofta tas människors påhitt och föreställningar för gudomliga. Somliga själar handlar i blindo och utan all sans, och greppar villigt simpla, banala, ja, rent av ogudaktiga uppfattningar, samtidigt som de vänder ryggen åt den Helige Andes göranden och låtanden.

Avvikelser från det rätta

Cooranbong, N. S. W., den 12. Januari, 1898.

Det gläder mig, att Herren i nåd åter besöker församlingen. Hjärtat bävar när jag tänker på, hur ofta Han kommit dit, och Hans Helige Ande verkat i församlingen; men efter att den omedelbara påverkan avklingat, glömdes Guds barmhärtiga (67) handlande bort. Stolthet, andlig liknöjdhet, var det, som måste antecknas i himmelen. De, som upplevde Guds rika förbarmande och nåd, vanärade sin Återlösare genom sin otro. . . .

Frälsaren har ofta besökt er i Battle Creek. Lika sant som att Han vandrade på Jerusalems gator, längtande att andas in det andliga livet i hjärtat på dem som varit modstulna och redo att dö, har Han kommit till er. Städerna, som i så hög grad blev välsignade genom Hans närvaro, Hans förlåtelse, Hans fria återställande av hälsan, förkastade Honom; och lika stora bevis – faktiskt större! – för obesvarad kärlek har förekommit i Battle Creek. Har inte Kristus överhopat Sin församling med förmåner och välsignelser? Har Han inte sänt Sina tjänare med budskap om tillgivelse och rättfärdighet, att fritt förmedlas till dem, som vill ta emot dessa?

Jerusalem är en bild av, hur församlingen kommer att bli, om den vägrar att följa det ljus, som Gud har gett. Jerusalem gynnades av Gud som förvaltare av heliga förtroenden. Men hennes folk förvrängde sanningen, och förkastade alla vädjanden och varningar. Man ville bara inte följa Hans maningar. Templets gårdar förorenades genom köpenskap och stöld. Själviskhet och kärlek till mammon, avund och strid, hölls i gunst. Var och en sökte, att berika sig själv. Kristus vände Sig bort ifrån dem, medan Han sade: 'O Jerusalem, Jerusalem', hur skulle jag kunna ge upp hoppet för Dig? 'Huru ofta har jag icke velat församla dina barn, likasom hönan församlar sina kycklingar under sina vingar! Men I haven icke velat.' Matt. 23:37

Alltså sörjer och gråter Kristus åt våra församlingar, åt våra lärdomsanstalter, som ej har uppfyllt Guds krav. Han kommer till Battle Creek på inspektion. Där har man gått i Jerusalems spår. Förlagshuset har förvandlats till en vanhelgedom, ett ställe för (68) ohelig handel ochandel.

Det har blivit en plats, där orättvisa och bedrägeri pågått, där själviskhet, illvilja, avund och lidelse förhärskat. Ändå verkar de personer, som letts till att verka enligt felaktiga principer, tämligen ovetande om sitt felaktiga handlingssätt. När de varnas och förmanas, säger de: 'Talar hon icke i liknelser?' Varningens och åthutningens ord har behandlats som sagor.

Då Kristus blickade ut från Oljeberget, såg Han, att detta sakernas tillstånd förekom inom varje församling. Varningarna gäller alla, som följer i Jerusalems folks fotspår. Dessa ägde ju stort ljus. Det folket är en varning för oss. Genom att förkasta Guds varningar i vår tid, upprepar människor Jerusalems synd. Herren ser det, som människan varken kan eller vill se – frukten av alla mänskliga påhitt i Battle Creek. Han har gjort allt det en Gud förmår att göra. Han har låtit ljuset lysa inför ansiktet på folket, så att de icke skall gå så långt i sina synder, att de ej kan känna någon ånger. Men genom att länge ha struntat i riktiga och rättfärdiga principer, har människor försatt sig själva i det läget, att de inte skönjer sanning, rättvisa och barmhärtighet. Denna ovana har blivit till en del av själva deras natur.

Jag manar alla, som förenats kring ett principiellt förkastligt handlingssätt, att bestämt göra bot och bättring samt att hädanefter vandra ödmjukt med Gud. . . .

Det här är inga sagor, utan sanningen. På nytt frågar jag: På vilken sida står ni? "Om det är HERREN som är Gud, så följ honom. Men om det är Baal, så följ honom." 1 Kon. 18:21.

(69) Sök hjälpen från Gud

Cooranbong, N. S. W., den 8. Juni, 1898.

Det förekommer tillfällen när sanningen måste sägas, oavsett om människorna lyssnar eller låter bli. Herren blir svårt vanärad när de, som bekänner sig tro på sanningen, inte uppnår inbördes samklang och i stället vänder sig till advokater. Kommer ni att studera Guds ord och lyssna till den instruktion, som ges på denna punkt? Guds saks väl skall inte anförtros åt män, som saknar samband med himmelen.

Angelägenheter har lagts fram för mig, som har fyllt min själ med stort ångest. Jag såg män gå arm i arm med advokater, men Gud var inte med i deras sällskap. Med många tankar om hur arbetet skall utföras, går de till advokater för hjälp med att genomföra sina planer. Jag har i uppdrag att säga att de inte handlar under inspiration från Guds Ande.

"Är det därför att det inte finns någon Gud i Israel som ni går och frågar Baal-Sebub, guden i Ekron?" 2 Kon. 1:3. Män i ansvariga positioner förenar sig med dem i församlingen och utanför den, vars råd är vilseledande. Är det nödvändigt för Herren att komma till er med en käpp för att visa att ni behöver en högre upplevelse, innan ni kan göras lämpliga för samband med familjen ovan? Tänker ni gå samman med män som har en förmåga att anklaga,

tänka och tala ont om det, som Gud godkänner? I Herrens namn säger jag er, att ni behöver bättre urskilningsförmåga och klarare andlig syn.

Om det ljus som Gud har gett er om och om igen – att missionscentra bör inrättas i många städer, samt att arbetet och de medel som lagts ned i Battle Creek bör delas och användas på många ställen – hade följts, skulle aldrig det nuvarande tillståndet av förvirring och brist på medel ha uppkommit.

(70) Män, som bor i Battle Creek, har åsidosatt Herrens råd för att det var mer praktiskt för dem att ha arbetet förlagt där. Gud har överlåtit dessa åt frukten av deras mänskliga visdom, och dess frukt ses i detta bryderi.

”Vem bland er fruktar HERREN och hör hans tjänares röst? Om han än vandrar i mörkret och inte ser någon ljusning, skall han förtrösta på Herrens namn och stödja sig på sin Gud. Men se, alla ni som tänder upp en eld och omger er med brinnande pilar, vandra i lågorna från er eld bland de brinnande pilar som ni har antänt. Av min hand skall detta drabba er, ni kommer att ligga i kval.” Jes. 50:10, 11.

”Säg därför nu till Juda män och till Jerusalems invånare: Så säger Herren: Se, jag bereder en olycka åt er, och jag tänker ut en plan mot er. Vänd därför om, var och en från sin onda väg, och ändra ert liv och era gärningar. Men de kommer att svara: Det är lönlöst. Vi vill följa våra egna tankar och göra var och en efter sitt onda och hårda hjärta. Därför säger Herren så: Fråga bland hednafolken: Vem har hört något sådant? Fruktaansvärda saker har hon gjort, jungfrun Israel. Skall då snön från Libanons höga berg lämna mina åkerfält? Skall de friska vattnen som strömmar fjärran ifrån, sina ut? Men mitt folk har glömt mig och tänder rökelse åt avgudar, som har fått dem på fall där de färdas fram på de urgamla vägarna och slå in på obanade vägar och stigar.” Jer. 18:11-15.

Hälsomissionärernas uppgift

Gång på gång har Herren pekat ut det arbete, som församlingen i Battle Creek och övriga församlingar i Amerika skall göra. De skall nå en mycket högre standard i andligt avancemang, än vad de har uppnått. De skall vakna upp (71) ur sömnen och gå utanför lägret, och arbeta för själar som håller på att gå under.

Hälsomissionsarbetarna uträttat det länge försummade arbete, som Gud gav till församlingen i Battle Creek – de ger den sista inbjudan till festmåltiden, som Han har ordnat.

Mina bröder, varför håller ni så många saker fastkedjade i Battle Creek? Varför flyttar ni inte traktat- och missionsarbetet till andra städer, där det finns mycket missionärsarbete att utföra?

De många intressen, som förlagts till Battle Creek, bör delas upp flera gånger om och placeras i andra städer. Ni, som tror er vara vise män, kanske säger: ”Det kommer att kosta för mycket. Vi kan göra arbetet här i Battle Creek till billigare pris.” Tja, vet inte Herren allt detta? Är Han inte

en Gud som genomskådar allt otroende resonande, som håller så många intressen fastnaglade i Battle Creek? Han har uppenbarat för er, att centra bör upprättas i alla städer. Därmed skulle många i Battle Creek kallas att arbeta på andra ställen.

För att det skall utföras rätt, behöver hälsomissionsarbetet talanger. Det krävs starka, villiga händer, och klok, omdömesgill hantering. Men kan detta ske, medan de i ansvarsställning – konferenspresidenter och pastorer – spärrar vägen?

Herren säger till ordförandena för konferenser och andra inflytelserika bröder: ”Ta bort stötestenarna, som har lagts fram för folket.”

Vårt folk i Battle Creek har inte använt sina förmågor i planeringen och utformningen av hur man reser sanningens fana i regioner, där budskapet inte har kungjorts och där avgjorda ansträngningar bör göras. Herren har manat dr. Kellogg och hans medarbetare att göra arbetet, som hör till församlingen och som erbjöds dem, men som de valde att inte godta. I stället för att ta itu med arbetet de fått av Gud, (72) har några i Battle Creek, genom att gå sina egna själviska vägar, förblindat sin och andras andliga syn. Alltså har Gud lagt Sitt dyrbara verk i händerna på dem, som kommer att ta emot stafettpippen och föra den framåt.

Gud är i Sin helgedom, och Han bor också med den som har en ödmjuk och botfärdig ande, för att återuppliva hjärtat hos de ångerfulla. Dessa, som gör hälsomissionsarbete, bör ha församlingens fulla stöd och samarbete. Utan detta kommer de att hindras. Men de kommer ändå att tåga framåt. Det ingår inte i Guds plan, att det skall finnas två församlingar i Battle Creek på grund av brist på samarbete. Hur mycket bättre det är att söka att uppnå ett mer enhetligt agerande. Om hälsomissionsarbetarna sår denna mödas frön i församlingarna överallt, om de arbetar i fruktan för Gud, kommer de att uppleva att många dörrar öppnas för dem, och ånglar kommer att arbeta med dem.

Vänligen läs inbjudan till festmåltiden, och den sista inbjudan som skall göras. Studera vad som görs, för att efterkomma Jesu kommando. Jag kan inte förstå varför sådan likgiltighet uppvisas, varför ni står vid sidan av och klandrar samt drar er undan. Evangelienätet skall kastas i havet, och det fångar både bra och dåliga. Men eftersom det förhåller sig så, skall då män och kvinnor strunta i de ansträngningar som görs för att frälsa dem, som tror och som kommer att förenas i att nå den klass, om vilka Kristus talade då Han tillrättavisade fariséerna? Syndare och skökor, sade Han, ”skall gå in i Guds rike men inte ni.” Ser ni inte att det även i kyrkan finns de, som inte har något samband med Gud? Men Kristus säger: ”Låt ogräset och vete växa tillsammans fram till skörden. Och när skördetiden är inne, skall jag säga till skördemännen: Samla först ihop ogräset och bind det i knippen som skall brännas upp, men vetet skall ni samla in i min loge.” [King James Version.]

När Herren påverkar församlingar och manar dem (73) att göra ett visst arbete, men de vägrar att göra detta arbete;

och när vissa förenar sina mänskliga ansträngningar med det gudomliga och strävar efter att nå till djupet av mänskligt ve och elände, kommer Guds välsignelse att vila rikt över dem. Även om endast få tar emot vår Herre Jesu Kristi nåd, kommer deras arbete inte att vara förgäves; för en själ är dyrbar, väldigt värdefull, i Guds åsyn. Kristus skulle ha dött för en enda själ, så att denna människa skulle kunna leva genom evigheten.

Låt oss studera det artonde kapitlet i Matteus. Detta kapitel bör upplysa våra ögon. ”Se till”, säger Kristus, ”att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske Faders ansikte. Ty Människosonen har kommit för att frälsa det som var förlorat. Vad tror ni? Om någon har hundra får och ett av dem kommer bort, lämnar han då inte de nittionio i bergen och går ut och letar efter det som gått vilse? Och om han finner det, amen säger jag er: Han gläder sig mer över det fåret än över de nittionio som inte har gått vilse. Så är det heller inte er himmelske Faders vilja att någon enda av dessa små skall gå förlorad.” Matt. 18:10-14.

Många själar håller på att räddas, de håller på att bli bortslitna ur Satans händer, av trogna arbetare. Någon måste känna en själens börda att finna dem, som har gått förlorade för Kristus. Undsättningen av en själ, över vilken Satan har segrat, orsakar glädje ibland de himmelska änglarna. Det finns de, som har förstört Guds moraliska avbild i sig själva. Evangeliets nät måste samla in dessa stackars utstötta. Guds änglar kommer att samarbeta med dem, som är engagerade i detta arbete, som gör allt för att frälsa själar som håller på att förgås, för att ge dem möjligheter som många aldrig har haft. Det finns inget annat sätt att nå dem på, utom på Kristi sätt. Han verkade alltid, för att lindra lidande och undervisa om rättfärdighet. Endast så kan syndare höjas från djup förnedring.

(74) Arbetarna måste verka i kärlek, ge dem som behöver deras hjälp mat, rening och kläder. På detta sätt görs dessa utstötta beredda att få veta, att någon bryr sig om deras själar. Herren har visat mig att många av dessa fattiga utstötta från samhället kommer, tack vare mänskliga redskaps tjänande, att samarbeta med gudomlig makt och sträva efter att återställa moraliska Guds avbild i andra, för vilka Kristus har betalat priset med Sitt eget blod. De kommer att kallas för Guds utvalda och dyrbara, och kommer att stå bredvid Guds tron.

Ett varningens ord

”Då skall Människosonens tecken synas på himlen, och jordens alla folk skall jämra sig, när de ser Människosonen komma på himlens moln med stor makt och härlighet. Med starkt basunljud skall han sända ut sina änglar, och de skall samla hans utvalda från de fyra väderstrecken, från himlens ena ända till den andra.”

”Var därför vaksamma. Ty ni vet inte vilken dag er Herre kommer. Men det förstår ni att om husets ägare visste när på natten tjuven kom, då skulle han hålla sig vaken och inte tillåta att någon bröt sig in i hans hus. Var därför också ni beredda! Ty i en stund när ni inte väntar det

kommer Människosonen. Om det finns en trogen och förståndig tjänare, som av sin herre blivit satt över de andra tjänarna för att ge dem mat i rätt tid, salig är den tjänaren, om hans herre finner honom göra så, när han kommer. Amen säger jag er: Han skall sätta honom över allt vad han äger. Men om tjänaren är ond och säger i sitt hjärta: Min herre dröjer, och han börjar slå de andra tjänarna och äter och dricker med dem som är druckna, då skall hans herre komma en dag när tjänaren inte väntar honom och i en stund han inte känner till och hugga (75) honom i stycken och låta honom få sin plats bland hycklare. Där skall man gråta och skära tänder.” Matt. 24:30, 31, 42-51.

Bröder, var försiktiga, ytterst försiktiga. Det är ett arbete som utförs av medicinska missionärer, som motsvarar beskrivningen som ges i verserna 48-51. Herren arbetar för att nå de mest fördärvade. Många vet vad det innebär att känna sig dragen till Kristus, men sakna modet att gå ut i krig mot aptit och passion. Men arbetarna får inte låta sig bli modstulna av detta; ty det står skrivet: ”i de sista tiderna kommer somliga att avfalla från tron och hålla sig till villoandar och till onda andars läror.” 1 Tim. 4:1. Är det bara de, som räddats från de största djupen, som kan få ett återfall? Det finns pastorer, som har haft ljus och kunskap om sanningen, som inte kommer att segra. De begränsar inte sin aptit och sina passioner eller förnekar sig själva för Kristi skull. Många fattiga utstötta, även tullindrivare och syndare, kommer att förstå det hopp, som finns för dem i evangeliet och kommer hellre att nå himmelriket i stället för dem, som har haft stora möjligheter och stort ljus, men som har vandrat i mörker. Den sista stora dagen skall många säga: ”Herre, Herre, öppna åt oss.” Men dörren kommer att vara stängd, och deras knackande kommer att vara förgäves.

Vi bör ta dessa saker på största allvar, för de är sanna. Vi bör ha en hög uppskattning av sanningen och av värdet av själar. Tiden är knapp, och det finns ett stort arbete att göra. Om ni inte känner något intresse för det arbete som fortskrider, om ni inte uppmuntrar hälsomissionsarbete i församlingarna, kommer det att ske utan ert medgivande; för detta är Guds verk, och det måste göras. Mina bröder och systrar, ställ er på Herrens sida och var allvarliga, aktiva, modiga medarbetare åt Kristus. Samverka med Honom för att söka efter och frälsa de förlorade.

En vädjan till bröderna i Battle Creek

(76) Hur kommer det sig, bröder, att ni fortsätter att hålla så många intressen bundna i Battle Creek? Varför lyssnar ni inte till de råd och varningar, som har getts er i denna fråga? Varför tar ni inte avgörande steg, för att inrätta centra för inflytande i många av de stora städerna? Varför uppmuntrar ni inte Michigans Traktatförbund och Internationella Traktatförbundet att etablera sina kontor i städer där det finns mycket missionsarbete att göra, och där deras sekreterare och andra arbetare får delta personligen i missionsarbete, i egenskap av ledare vid viktiga satsningar? Flytta ut, bröder, flytta ut, och utbilda era arbetstagare i att verka för dem utanför lägret. Varför

döljer ni ert ljus, genom att fortfarande stanna kvar i Battle Creek? Gå ut, bröder, gå ut i regionerna utanför.

Det finns mycket arbete att göra, och våra erfarna arbetare bör sträva efter att placera sig själva där de kommer i direkt kontakt med dem, som behöver hjälp. De kan göra jämförelsevis litet i Battle Creek. Är det rätt, bröder, att ni håller ert ljus under en skäppa eller under en säng? Är det inte bättre att ni gör det, som Herren tydligt har angivit att ni skall göra? Bestäm er nu för, att ni skall ge upp er smak, ert sätt, och att ni skall lyda Hans röst. Sök Herren uppriktigt, med ödmjuk, innerlig bön om visdom och för framgång i denna strävan. Ta sedan ljuset från under skäppan, bort från den plats som verkar mest gynnsam för era ekonomiska intressen, och från under sängen, bort från den plats, som är mest bekväm för er komfort, och sätt det på en ljusstake, så att det kan ge ljus åt alla som är i huset.

En kris i missionsinsatsen hänger över oss. Det finns ett stort arbete att göra, och om detta arbete utförs på allvar i Battle (77) Creek, om det utförs troget i församlingarna i Michigan, om det fullföljs kraftfullt i alla våra äldre församlingar och borgar av inflytande, kan vi hoppas på att dess inflytande kommer att genomsyra församlingarna i hela konferenser, av vilka många nu står som förlamade.

De institutioner som Gud har fastställt som centra för inflytande för spridningen av ljuset förenar inte sina intressen och arbetar inte tillsammans som Gud skulle vilja. Förvaltarna av dessa institutioner bör veta att deras allra första plikt är att harmonisera med sina medarbetare. Våra pastorer måste vakna för att förstå situationen. Evangeliet är det helgande inflytandet i vår värld. Dess inflytande på hjärtan kommer att ge harmoni. Sanningens standar skall lyftas upp och Kristi försoning presenteras som det stora, viktiga ämnet för övervägande.

Hälsovärdsverksamheten skall förhålla sig till församlingens arbete, som den högra armen förhåller sig till kroppen. Den tredje ängeln flyger framåt och förkunnar Guds bud och Jesu tro. Hälsovärdsarbete är evangelium omsatt i praktik. Alla grenar av verket är enhetligt förenade i inbjudningen: ”Kommen, ty allt är redo!”

De i Battle Creek har fått meddelandet, att många borde flytta till platser där de kan bedriva just detta arbete i samband med sin vardagliga verksamhet. Hade de flyttat ut i tro, villiga att uthärda slit och umbäranden för arbetets skull, skulle de ha erhållit en rik erfarenhet av det, som hör Gud till. Men de trodde att det skulle vara litet mer bekvämt i Battle Creek, att arbetet skulle vara mindre påfrestande än på andra håll, och därför stannade de kvar. Många, som trängs i Battle Creek, får ingen nytta av det, eftersom de inte nyttjar den kunskap de får. De gör ingen nytta i Battle Creek, men utökar antalet som behöver bli omvända. De har inte offervilja. De har (78) mycket av det egna jaget och föga av Kristus, liten tro och några goda gärningar. De tror att de har religion, men det hela uppgår till ingenting.

Gud talar till er i Sitt ord och säger: ”Eftersom detta folk nalkas mig med sin mun och ärar mig med sina läppar, men låter sitt hjärta vara långt ifrån mig, är fruktan för mig bara ett inlärt människobud. Se, därför skall jag ännu en

gång göra underbara ting med detta folk, ja, underbara och förunderliga. De visas vishet skall förgå, de förståndigas förstånd skall förmörkas.”

”Den dagen skall de döva höra bokens ord och de blindas ögon se ur dunkel och mörker. De ödmjuka skall få allt större glädje i HERREN, de fattigaste bland människor skall fröjda sig i Israels Helige.” Jesaja 29:13, 14, 18, 19.

Mina bröder, Herren har uppmanat er att göra ett visst arbete, men ni har inte gjort det; och på den plats där ni är, råder det oenighet och stridigheter samt missämja. Men det behöver inte vara så. Gud avser inte att Hans arbetare skall hålla sig åtskilda från varandra som separata atomer. Alla har ett storartat och allvarsmättat arbete att göra, och det skall göras under Guds ledning och herravälde.

Gud kommer att göra stora saker för Sitt folk, om de samarbetar med Honom. Han kommer att inverka på människornas sinnen, så att det kommer att synas i deras liv, redan i denna värld, en uppfyllelse av löftet om det framtida tillståndet:

Öknens och ödemarken skall glädja sig,
 hedmarken fröjda sig
 och blomstra som en lilja.
 Den skall blomstra skönt och fröjda sig, ja, fröjda sig och jubla.
 Libanons härlighet skall ges åt den,
 Karmels och Sarons prakt.
 De skall få se HERRENS härlighet,
 vår Guds majestät.
 Stärk kraftlösa händer,
 (79) styrk vacklande knän.
 Säg till de försagda: ”Var starka, frukta inte!”
 Se, er Gud kommer med hämnd,
 vedergällning kommer från Gud.
 Han kommer själv och frälsar er.
 Då skall de blindas ögon öppnas
 och de dövas öron upplåtas.
 Den lame skall hoppa som en hjort,
 den stummes tunga skall jubla.
 Ty vatten skall bryta fram i öknen,
 strömmar på hedmarken.
 Den glödande sanden skall bli en sjö,
 den torra marken vattenrika källor.
 Där schakalerna har sina lyor
 skall det växa säv, vass och bambu.
 En banad väg, en vandringsled, skall gå där,
 och den skall kallas
 den heliga vägen.
 Ingen oren skall färdas på den,
 men den är till för dem.
 De som vandrar den vägen skall inte gå vilse,
 även om de är dårar.
 Lejon skall inte finnas där,
 rovdjur skall inte komma dit.
 De skall inte finnas där,
 men de återlösta skall färdas på den.
 HERRENS friköpta skall vända tillbaka
 och komma till Sion med jubel.
 Evig glädje skall kröna deras huvuden.
 Fröjd och glädje skall de få,
 sorg och suckan skall fly bort.

Jesaja 35.

Vildmarken har själv varken ära eller härlighet, och till Herren skall tillskrivas all ära för den åstadkomna förvandlingen. Detta stora arbete åstadkoms ytterst av

Gud. Upphöj därför inte de män, som står under särskild inverkan av Hans makt. Förhålliga Gud, och Han kommer att fortsätta att arbeta.

Herren har ett särskilt verk för Sitt folk att uträtta i vår tid. Han säger: ”Stärk kraftlösa händer, styrk vacklande knän.” [Jes. 35:3.] Detta är precis det verk, som aposteln Paul inträngande manar församlingarna att fullborda. ”Styrk därför kraftlösa händer och svaga knän”, säger han. ”Gör stigarna raka för era fötter, så att den fot som haltar inte går (80) ur led utan i stället blir botad. Sträva efter frid med alla och efter helgelse. Ty utan helgelse kommer ingen att se Herren. Se till att ingen går miste om Guds nåd och att ingen bitter rot skjuter skott och vållar skada och många smittas.” Hebr. 12:12-15.

Jag ber att nu som aldrig förr skulle både pastorer och församlingsmedlemmar komma fram till Herrens hjälp, till Hans hjälp mot det mäktiga mörkrets makter. Studera under bön det sjuttonde kapitlet i Johannevangeliet. Detta kapitel skall inte bara läsas om och om igen; dess sanningar skall ätas och införlivas med personen. ”Och jag”, bad Kristus, ”helgar mig för dem, för att de skall vara helgade i sanningen. Men inte bara för dem ber jag, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig. Jag ber att de alla skall vara ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig. Och den härlighet som du har gett mig har jag gett dem, för att de skall vara ett, liksom vi är ett: jag i dem och du i mig, för att de skall vara fullkomligt förenade till ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och har älskat dem, så som du har älskat mig.” Joh. 17:19-23.

Skall dessa ord, som betyder så mycket för oss, alltid försummas? Gud uppmanar dem, som bekänner sig vara Hans barn, att studera dessa ord, att äta dem, att leva dem. Han uppmanar dem att söka enighet och kärlek, annars kommer ljusstaken att flyttas bort från sin plats.

En försummad varning

(81) St. Helena, California, November, 1901

”Se, jag förelägger eder i dag välsignelse och förbannelse: välsignelse, om I hören Herrens, eder Guds, bud, som jag i dag giver eder, och förbannelse, om I icke hören.” (5 Mos. 11:26-28.)

”Om I nu hören de bud, som jag i dag giver eder, så att I älsken Herren, eder Gud, och tjänen honom av allt edert hjärta och av all eder själ, så skall jag giva åt edert land regn i rätt tid, höstregn och vårregn, och du skall inbärga din säd och ditt vin och din olja. Och jag skall giva din boskap gräs på din mark; och du skall äta och bliva mätt. Men tagen eder till vara, låten icke edra hjärtan bli förförda, så att I viken av och tjänen andra gudar och tillbedjen dem; ty då skall Herrens vrede upptändas mot eder, och han skall tillsluta himmelen, så att regn icke

faller och marken icke giver sin gröda; och I skolen med hast bli utrotade ur det goda land som Herren vill giva eder.” (5 Mos. 11:13-17.)

”Så skolen I nu lägga dessa mina ord på edert sinne, och I skolen binda dem såsom ett tecken på eder hand, och de skola vara såsom ett märke på eder panna; och I skolen lära edra barn dem, i det att du talar om dem, när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du står upp; och du skall skriva dem på dörrposterna i ditt hus och på dina portar; på det att I och edra barn mån länge få bo i det land som Herren med ed har lovat edra fäder att giva dem, lika länge som himmelen välver sig över jorden.” (Vers 18-21.)

(82) Om sjundedags-adventisterna hade gått Herrens vägar och inte låtit sig behärras av egoistiska intressen, skulle Herren ha gett dem stor välsignelse. De som i strid med Herrens vilja har fortsatt att stanna kvar i Battle Creek* har förlorat den värdefullaste erfarenhet och den andliga kunskap som de kunde ha vunnit genom lydnad. Många av dem har gått miste om Guds välbehag. Verksamheten har råkat ut för störningar. Under en lång tid har varningen förkunnats men den har inte blivit beaktad. Anledningen till detta är att sinne och hjärta hos många i Battle Creek inte står under inflytande av den Helige Ande. De förstår inte hur mycket arbete som måste utföras. De sover.

** I samband med upprättandet av förlagsverksamheten i Battle Creek i Michigan 1855, organiserandet av Generalkonferensen på samma plats 1863, upprättandet av the Western Health Reform Institute (en hälsovårdsanstalt efter hälsoreformens principer) i samma stad 1866 och uppförandet av Battle Creeks Missionsskola 1874 flyttade många sjundedags-adventister dit. Detta var ogynnsamt för den bästa kristna erfarenheten. På 1890-talet hade det kommit inte så få budskap med uppmaning till sjundedags-adventister, som inte behövde bo i Battle Creek, att sprida sig, så att de kunde förkunna ljuset på många platser som inte hade blivit varnade. Några följde detta råd, andra inte. (White Trustees.)*

När sjundedags-adventister flyttar till städer där det redan finns en stor församling av troende är de inte på rätt plats, och deras andlighet avtar mer och mer. Deras barn blir utsatta för många frestelser. Min broder, min syster, om du inte absolut behövs på en sådan plats med hänsyn till verkets befrämjande, skulle det vara klokt om du reste till en plats där sanningen inte har blivit förkunnad och där du söker att visa din förmåga att arbeta för Mästaren. Gör allvarliga bemödanden att väcka intresse för sanningen för denna tid. Att arbeta från hem till hem är en effektiv metod när den utförs på ett kristligt sätt. Håll möten och gör ditt bästa för att mötena skall bli intressanta. Kom ihåg att detta kräver mer än enbart en predikan.

Många som har uppehållit sig länge på en plats brukar använda tiden till att kritisera dem som arbetar på samma sätt som Kristus för att överbevisa och omvända syndare. De kritiserar motiv och avsikter hos andra, som om det inte vore möjligt för någon annan att utföra det osjälviska arbete som de själva inte kommer sig för att göra. De är till anstöt. Om de ville resa till platser där det inte finns några

troende och arbeta för att vinna människor för Kristus, skulle de snart bli så ivrigt upptagna med att förkunna sanningen och med att hjälpa dem som lider att de inte finge tid till att analysera andras beteende. Inte heller skulle de få tid till att tänka onda tankar för att därefter rapportera resultaten av sin förmodade, särskilda förmåga att se in i det som ligger under ytan.

De som har bott så länge på platser där det finns stora församlingar bör dra ut på skördefälten för att skörda för Mästaren. De kommer då att glömma sig själva i en önskan om att vinna människor. De kommer att se att det finns så mycket arbete att utföra, så många människor som de kan hjälpa, att de inte får tid att söka efter fel hos andra. De kommer inte att få någon tid över att arbeta i negativ riktning.

När så många troende samlas på en plats stimuleras ofta onda misstankar och förtal. Många blir upptagna med att forska efter och lyssna på allt ont. De glömmen vilken synd de begår. De glömmen att de ord de talar aldrig kan göras osagda igen och att de genom sin misstänksamhet sår ut en säd som kommer att gro och åstadkomma en ond skörd. Hur stor den skörden blir får ingen veta förrän på den yttersta stora dagen, när varje tanke, varje ord, varje handling kommer att dras fram i domen.

De tanklösa, ovänliga ord som sägs växer varje gång de upprepas. Den ene efter den andre lägger till något ord, till dess att det falska ryktet får enorma proportioner. Stor skada sker. Genom deras orättfärdiga misstankar och orättfärdiga domar skadar ryktesspridarna sin egen erfarenhet och sår en disharmonins säd i församlingen. Om de kunde se förhållandena sådana som Gud ser dem, skulle de inse sitt läge. De skulle förstå att de har försummat den uppgift som Gud gett dem att utföra, under det att de har sökt att finna fel hos sina bröder och systrar.

Den tid som används till att kritisera Kristi tjänares motiv och arbete borde de hellre använda till bön. Det är ofta så, att om de som finner fel hos andra, kände till de verkliga förhållandena med avseende på den hos vilka de finner fel, skulle de få en helt annan uppfattning om dem. Hur mycket bättre vore det inte om de i stället för att kritisera och fördöma andra skulle säga: "Jag måste arbeta på min egen frälsning. Om jag samarbetar med Honom som vill frälsa min själ, måste jag flitigt vaka över mig själv. Jag måste rensa bort allt ont från mitt eget liv. Jag måste bli en ny skapelse i Kristus. Jag måste övervinna varje fel. Sedan kan jag i stället för att försvaga dem som kämpar mot det onda, styrka dem genom uppmuntrande ord."

Några har använt talets gåva för att göra de Guds tjänare modlösa och nedslagna, som arbetar för att befrämja Guds sak och som planerar och arbetar för att bemästra svårigheterna. Dessa borde be Gud om förlåtelse för den skada som de har åstadkommit i Hans verk genom sina fördärliga förutfattade meningar och ovänliga ord. De bör tänka på den skada som de har åstadkommit genom att utbreda falska rykten och genom att döma dem som de inte har någon rätt att döma.

I Guds ord finns tydliga anvisningar om hur vi skall gå till väga när vi menar att en broder eller syster gör någonting

oriktigt. Kristus säger: "Om din broder försyndar sig, så gå åstad och förhåll honom det enskilt. Om han då lyssnar till dig, så har du vunnit din broder. Men om han icke lyssnar till dig, så tag med dig ännu en eller två, för att 'var sak må avgöras efter två eller tre vittness utsago'. Lyssnar han icke till dem, så säg det till församlingen. Lyssnar han ej heller till församlingen, så vare han för dig såsom en hedning och en publikan." Och åter säger Frälsaren: "Om du kommer med din gåva till altaret och där drager dig till minnes, att din broder har något emot dig, så lägg ned din gåva där framför altaret och gå först bort och förlik dig med din broder och kom sedan och bär fram din gåva." (Matt. 18:15-17; 5:23, 24.)

"Herre vem får bo i din hydda? Vem får dväljas på ditt heliga berg? Den som vandrar ostraffligt och gör, vad rätt är, och talar sanning av hjärtat; den som icke bär förtal på sin tunga, den som icke gör sin broder något ont och icke drager smålek över sin nästa; den som aktar den förkastlige för intet, men ärar dem som frukta Herren; den som svär sig till skada, men ej bryter sin ed; den som icke driver ocker med sina penningar och icke tager mutor för att fälla den oskyldige. Den som så handlar, han skall icke vackla till evig tid." (Ps. 15:1-5.)

"Dömen icke, på det att I icke mån bliva dömda; ty med den dom, varmed I dömen, skolen I bliva dömda, och med det mått, som I mäten med, skall ock mätas åt eder. Huru kommer det till, att du ser grandet i din broders öga, men icke bliver varse bjälken i ditt eget öga? Eller huru kan du säga till din broder: 'Låt mig taga ut grandet i ditt öga', du som har en bjälke i ditt eget öga? Du skrymtare, tag först ut bjälken ur ditt eget öga; därefter må du se till, att du kan taga ut grandet ur din broders öga." (Matt. 7:1-5.)

Många saker kommer in i bilden, när det gäller att döma. Tänk på att ditt eget liv snart skall passera revy inför Gud. Tänk också på att han har sagt: "Därför är du utan ursäkt, du människa, vem du än är, som dömer. Ty därmed att du dömer en annan, fördömer du dig själv, eftersom du, som dömer den andre, själv handlar på samma sätt. Och vi veta, att Guds dom verkligen kommer över dem som handla så. Men du menar väl detta, att du skall kunna undfly Guds dom, du människa, som dömer dem som handla så och dock gör detsamma som de?"

De, som kom till Battle Creek samtidigt som de hade en uppgift att fullborda i sina ursprungliga församlingar, förlorade sin missionsanda (86) och sitt andliga omdöme, genom att flytta till Battle Creek. Där kom de i beröring med en fariséisism, en självrättfärdighet, som alltid utgör en snara. Det utgör ett gudaktighetens sken, som saknar gudsfruktans kraft.

När sanningens makt märks i hjärtan, när sanningens principer bringas in i det dagliga liv, kommer det att uppstå en stor reformrörelse i Battle Creek-församlingen. Snart kommer dessa ord att förverkligas: "Jag skall välta saker och ting över ända." Nu vet vi ej exakt, hur det kommer att ske, men den tid kommer, när utflyttning sker från Battle Creek. De, som flyttade till Battle Creek utan Herrens kallelse, kommer att flytta bort.

En uppriktig arbetare har inte någon tid att fästa avseende vid andras brister. De ser Frälsaren och genom att se honom blir de förvandlade till Hans avbilder. Det är Hans exempel vi skall följa när vi bygger upp vår karaktär. I Sitt liv på jorden uppenbarade Han tydligt den gudomliga naturen. Vi bör göra allt vi kan för att vara fullkomliga inom vårt område på samma sätt som Han var fullkomlig inom Sitt område. Församlingens medlemmar får inte fortsätta att vara likgiltiga när det gäller att bygga upp en kristen karaktär. När de ställer sig under den Helige Andes omformande inflytande kommer de att utveckla en karaktär som är en reflektion av gudomlig karaktär.

Frukten av reformation

St. Helena, California, den 26. September, 1901.
 Käre broder Daniells! I går morse läste jag ditt brev, i vilket du uttrycker din brinnande längtan efter att få se en kår ihärdiga arbetare skickas till Indien och Kina samt andra länder i Orienten. I går kväll blev jag upplyst om, att för närvarande skall inte våra största ansträngningar göras i Kina eller på fält liknande det kinesiska. Vi har först ett arbete att göra hemmavid. Alla våra institutioner – våra hälsohem, förlagshus och skolor – måste nå en högre nivå. Sedan kommer arbetare utskickade till främmande fält att nå en högre nivå. De kommer att vara mera nitiska, mera andliga, och deras arbete kommer att vara mera verkningsfullt.

För åtskilliga år sedan gav Herren mig bestämda order om, att byggnader skulle uppföras på olika platser i Amerika, Europa och andra länder för utgivandet av litteratur innehållande sanningen för vår tid. Hans instruktion löd, att inga insatser skulle skys, för att från våra tryckerier förmedla budskapen med inbjudan och varning. Vissa kommer att nås av vår litteratur, som eljest inte skulle nås. Från våra böcker och tidningar skall strålar av ljus skina, för att göra världen uppmärksam på den närvarande sanningen.

Arbetare, som inte helgas genom de förmåner de erhåller i samband med Guds verk, skall icke anställas vid våra förlags redaktioner. Ej heller skall stötande material släppas in vid dessa institutioner, ty härigenom jämsställs Guds heliga sanning med sämre material. Och när vi tar på oss arbete åt andra, måste motsvarande mängd personal anställas. Därmed åsamkar vi oss själva bekymmer och oro.

(88) Jag har blivit visad, att misstag begås vid våra förlagshus. Ständigt anskaffas dyrbara maskiner, för att utföra lönande arbete. Vi har åtagit oss många uppdrag, som inte har något att göra med det verk, som skall utföras i tro och kärlek för människors frälsning. Tid och kunnande har lagts ned på att utföra ett slags arbete, som inte gett Gud någon ära. Stora ansträngningar har ödslats

på sådant, som inte på minsta vis bidrar till, att sprida kunskap om sanningen.

Det är på tiden, att vi noga betänker detta. Misstaget måste rättas till. Vi gör inte klokt i, att satsa pengar på att starta företag, som enbart är tärande. Det sägs, att större utrymme krävs på förlagshuset. Men där finns utrymme nog, och när vi gör vad rätt är, kommer vi att se att de har tillräckligt med utrymme.

Mycket mindre kommersiellt arbete skulle godtas av våra förlag, och de skulle icke befatta sig med en enda rad text framhävande Satans åsikter. Accepterandet av dylikt material ödelägger all uppfattning om institutionens helighet. Hela institutionen görs billig och simpel. När det simpla och tarvliga blandas med det heliga, riskerar alltid det heliga att knuffas undan av det anstötliga.

Hur betraktar Herren bruket av tryckpressarna i Sina institutioner, för att trycka fiendens lögn? När motbudande material kommer från våra heliga tryckpressar, kan inte Hans välsignelse vila över det gjorda arbetet. Den gudomlige Läraren sade: ”Vad har ni uppnått med, att ta på er det här arbetet utifrån? Det har fört med sig mycken anfäktelse; och personalen har måst jäkta och stressa, för att hålla tidsschemat. Detta har lett till förvirring och trötthet. Hårda ord har fällt, och en otrevlig anda har härskat på (89) firman. Den ekonomiska vinsten kan ingalunda uppväga den förlust, som berott på allt jagande och skäll samt irritation.”

Mätte Herren hjälpa Sitt folk till att inse, att detta är oklokt och att förlusterna är betydligt större, än vinsterna. Om mindre utrustning och färre anställda hade hopats på ett ställe, samtidigt som andra delar av vingården saknat resurser; om mera pengar hade satsats på att bygga förlagshus på skilda orter, skulle det hellre ha behagat Gud. Det är inte en helgad äregirighet, som lett till investerandet av så mycket pengar på ett ställe. Våra bröder har gjort ett misstag, då de drivit så många tryckpressar, för att skapa idel världsliga alster. Vi närmar oss hastigt slutet. Tryckandet och spridandet av de böcker och tidningar, som innehåller sanningen för denna tid, skall utgöra vår verksamhet.

De förmaningar och varningar, som utfärdats för vår tid, har på ett markant sätt förbisetts. När Herren söks och synder bekänns, när den behövliga reformationen verkställs, då uppvisas ett gemensamt allvar och nit, för att återställa det som har undanhållits. Då kommer Herren att uppenbara Sin förlåtande kärlek, och medel kommer att inflyta för att betala av på våra institutioners skulder.

En allvarlig varning

[* Lästes för Review and Herald's styrelse i November, 1901.]

Till föreståndarna vid Review and Herald

Kära bröder! Guds avsikt med att inrätta förlaget i Battle Creek var att ljus skulle stråla ut som från en tänd lampa. Föreståndarna har påmint om detta. Om och om igen har de fått höra, att Guds förlagsverksamhet är helig och måste hållas ren. Men de har förlorat sin insikt härvidlag och anslutit sig till fiendens krafter, genom att gå med på att trycka tidningar och böcker, som innehåller de farligaste lögnerna som går att framställa. De har varit blinda för det onda inflytande, som dylika falska påståenden har på typsättare, korrekturläsare och alla andra, som är sysselsatta med tryckandet av sådant material. De har sovit, andligt talat.

Satans lära har nedlagts i de anställdas sinnen genom en del av de beställningar, som kommit utifrån. Gud vanäras genom tryckandet av dylikt material. Detta har bidragit till ödeläggandet av de anställdas sinnen. Föreståndarna har gått med på, att trycka det billigt.

Vinsten skulle ha varit rena förlusten, om så det högsta pris hade begärts för arbetet.

Jag har tagit emot ett brev från äldstebroder Daniells beträffande uppförandet av en ny byggnad vid Review and Herald's kontor. Mitt svar lyder: Nej, nej, nej. I stället för att lägga nya byggnader till de befintliga, rensa firman från Djävulens smörja, så får ni allt det utrymme ni behöver.

Gud är inte tillfreds med sakernas sammangyttrade tillstånd i Battle Creek. Om de anställda delades upp och anläggningar inrättades (91) på andra ställen, skulle Gud hellre bli glad, och sanningens fana skulle resas på områden, där man aldrig har hört budskapet. Innan ni låter uppföra en byggnad till vid firman i Battle Creek, reparera skadorna på fältet i Sydstaterna fullständigt. Detta har inte skett såsom borde ha skett. Varje insats har måst tvingas fram.

De fem tusen dollar, som skulle användas på nya byggnader åt Review and Herald, borde nu satsas på andra platser, där sanningens evangelium ännu inte har förkunnats.

Jag fryser i själen, när jag ser hur illa ställt det är med vårt förlag. Tryckpressarna vid Herrens institution har tryckt katolicismens själsförödande läror och andra laglöshetens hemligheter. Detta motbjudande material måste rensas bort från firman. Jag har ett vittnesbörd från Herren till dem, som har satt sådant material i händerna på de anställda. Gud håller er ansvariga för att ni bjudit unga män och kvinnor på frukten från kunskapens förbjudna träd. Kan det verkligen vara möjligt, att ni är helt omedvetna om varningarna till Pacific Press rörande denna sak? Kan det verkligen vara möjligt, att ni – medvetna om dessa varningar – upprepar samma misstag och faktiskt gör värre misstag? Det har ofta upprepats för er, att änglar från Gud går genom rummen på kontoret. Vilket intryck har detta gjort på era sinnen?

Genom att sätta material innehållande Satans åsikter i händerna på de anställda, har ni besmittat deras sinnen med hans bedrägliga, förorenande grundsats. Herren likställer er gärning med att ha hjälpt Satan att lägga ut sin snara, för att fånga själar. Gud kommer inte att hålla som

skadeslösa dem, som gjort detta. Han har en sak otalad med förlagshusets ledning. Jag har nästan bävat för att slå upp *Review*, i fruktan för att se att Gud skulle ha renat förlagshuset med eld.

(92) Herren har upplyst mig om, att de som ej inser det onda i att samverka med Satan genom att publicera hans falskari, lika gärna kan söka något arbete, där de inte kommer att förstöra våra ungdomar till kropp och själ. Sanningens nivå riskerar att sänkas så kraftigt, att Herren kommer att utgjuta Sina straffdomar över de skyldiga.

Det är på tiden, att vi inser vad för slags anda det är, som har styrt saker och ting på kontoret hos Review and Herald. Det gör mig vettskrämd att tänka på, att spiritualismens mest försåtliga snaror skulle läggas i vägen för de anställda, och detta på ett vis som är avsett att konfundera och förvirra sinnet. Var förvissade om, att Satan kommer att dra nytta av den fördel detta har givit honom.

Liksom templet, har ämbetslokalerna vid Review and Herald blivit nedsmutsade. Här har dock utfallet blivit tio gånger värre. Sedan Han vält penningväxlarnas bord över ända, drev Kristus fär- och kreaturshandlarna ut ur templets gårdar med dessa ord: ”Det är skrivet: Mitt hus skall kallas ett bödens hus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste.” Matt. 21:13. Värre än solkandet av templet har varit fördärvandet av förlagshuset genom tryckandet av material, som aldrig borde ha satts i händerna på personalen vid Guds institution.

Guds lag har överträtts, Hans sak förråtts och Hans institution gjorts till ett rövarnäste. Föga eller ingen kraft har ägnats åt arbetet, att trycka och sprida väckande upprop för sanningen. Åt detta borde personalens tid och kunnande ha ägnats. Det vinstbringande arbetet, varav somligt varit synnerligen motbjudande, har gradvis vunnit herravälde. Detta arbete har lagt beslag på de krafter, som (93) borde ha lagts ned på utgivandet av litteratur av den högsta kvalitet och mest upphöjda karaktär. Tid har slösats bort, kunnande använts felaktigt och pengar missbrukats. Det verk, som borde ha utförts, har blivit ogjort. Satans uppfattningar har höjts till skyarna. Hans läror har präntats på tryckpressar, som borde ha använts till att göra Guds sanning tillgänglig. Personer har hyst begärelse efter befördran, samtidigt som deras principer varit utsatta för Guds missnöje. Förlust är oändligt mycket bättre, än skymflig vinst.

Oh, vad skall Gud göra med opportunisterna och ögontjänarna? Tror ni, att Jesus tänker stå på tryckeriet, för att med hjälp av änglar arbeta genom mänskliga sinnen och härigenom göra tryckpressens sanning till en kraft, som varnar världen för alltings snara slut, samtidigt som Satan tillåts att förvrida sinnena på de anställda inom samma institution? Det ljus jag fått, är detta: Vägra att trycka en enda rad till av detta livsfarliga material. De, som haft att göra med dess införande vid förlaget, behöver ångra sig av hela hjärtat inför Gud, ty Hans vrede har väckts mot dem. Låt denna typ av arbete för evigt hållas borta från våra förlagshus. Ägna mera tid åt, att ge ut och cirkulera de böcker, som innehåller sanningen för vår tid. Se till, att er verksamhet inom detta område uppnår

perfektion. Gör allt, som står i er makt, för att sprida himmelens ljus i hela världen.

Lärlingarna och de andra anställda får inte bli så jäktade och stressade, att de inte har tid till bön. De unga vid våra förlagshus borde utbildas som de unga vid profetskolorna. De borde förberedas på, att ta itu med verket inom nya områden.

Om de personer, som hörde det budskap som gavs i samband med konferensen – det allvarligaste budskap, som kunde (94) ges – inte hade varit så opåverkbara, om de i uppriktighet hade frågat: ”Herre, vad vill Du att jag skall göra?”, skulle det gångna årets facit ha varit ett helt annat. Men de har inte gjort rent hus. De har inte bekänt sina misstag, och nu handlar de lika oklokt igen på många områden. De följer samma felaktiga handlingssätt, ty de har gjort sig själva andligen blinda.

Den tredje ängels budskap går ut på, att göra ett folk redo att förbli stående i dessa farans dagar. Det skall förkunnas högljutt och bära en frukt så rik, att få anar det.

Johannes skriver: ”Och jag såg en annan ängel flyga högst uppe på himlen. Han hade ett evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och folkslag. Han sade med hög röst: ’Frukta Gud och ge honom äran, ty stunden för hans dom har kommit. Tillbe honom som har skapat himlen och jorden, havet och vattenkällorna.’ Ännu en annan ängel följde efter, och han sade: ’Fallet, fallet är det stora Babylon, som har gett alla folk att dricka av sin otukts vredesvin.’” Upp. 14:6-8. Hur åstadkoms detta? Jo, genom att tvinga människorna att godta en falsk vilodag. I det trettioförsta kapitlet av Andra Moseboken får vi otvetydigt veta, vilken dag Herrens sabbat är. Vilodagens helgande tillkännages vara ett tecken på Guds folks trofasthet.

Gud menar precis det Han säger. Människor har ställt sig emellan Gud och folket, och Herren har skickat ut den tredje ängeln med budskapet: ”Den som tillber vilddjuret och dess bild och tar dess märke på sin panna eller sin hand, han skall själv få dricka av Guds vredes vin, som oblandat hålls i Guds vredes bägare. Han kommer att plågas i eld och (95) svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet.” Verserna 9, 10.

Guds folk skall hålla Hans bud, och strunta i all världslig taktik. Väl de antagit rätt slags handlingssätt, skall de högakta grundreglerna för sitt handlande; ty de stammar ifrån himmelen. Lydnad mot Gud är värdefullare för oss, än guld och silver. Genom att låta Kristus lägga Sitt ok på en och lära sig Hans saktmod och ödmjukhet, klarar man av många konflikter; ty när fienden stormar fram likt en upprörd flod, höjer Herrens Ande ett standar mot honom.

Jag vänder mig till dem, som genom att de iklätt sig ansvar vid förlaget, har åtagit sig ansvaret att tillförsäkra de anställda en sund utbildning. Försök att inse betydelsen av ert verk. De, som med sina gärningar visar att de inte anstränger sig för att göra skillnad på det heliga och det simpla, skall veta att med mindre de ångrar sig, kommer Guds straffdomar att drabba dem. Straffdomarna må bli uppskjutna, men de kommer. Om ni, på grund av

omtöcknade och fördärvade sinnen, skapar fel slags intryck hos andra, kommer Gud att ställa er till svars. Han kommer att fråga: ”Varför hjälpte ni Djävulen, då ni förväntades utträta ett gott verk åt Mästaren?”

På den stora domens dag kommer den otrogne tjänaren att få lönen för sin försumlighet.

Jag skickar er detta budskap därför att jag fruktar för, hur det skall gå för er. Er ständigt växande medarbetarstab kan lika gärna sändas ut till verksamheten annorstädes. I drömmen har jag talat allvar med er vid era möten, framläggande sanningen sådan den är i Jesus. Men av somliga förkastades den. De gick inte längre att resonera med. De hade syndat mot stort ljus och vetskap, ja, tystat samvetets röst, tills det inte längre förmådde att oroa deras känslolösa hjärtan.

(96) Somliga har så länge offrat principer, att de ej längre kan skilja mellan det heliga och det simpla. De, som vägrar att ge akt på Herrens instruktioner, kommer att stadigt gå mot sin undergång. Prövningens och svårighetens dag stundar snart. Var och en förväntas att visa sitt rätta jag. Väljer ni trofasthet eller uppror? Visa vad ni går för inför människor och änglar. Vi är trygga endast när vi håller oss till det rätta. Då vet världen, var den hittar oss på prövningens och svårighetens dag.

Om det verk, som inleddes vid Generalkonferensens samling, hade fullbordats, hade jag inte anmodats att skriva dessa ord. Tillfälle att bekänna eller förneka synd gavs, och i många fall valdes förnekelse, för att undvika följderna av beaktelse.

Med mindre bättring görs, kommer olycka att drabba förlagshuset, och världen kommer att förstå orsaken. Jag har blivit visad, att inte alla har vänt sig helhjärtat till Gud. Herren vanhedras vid de institutioner, som grundats till Hans namns ära. Det tydliga nonchalerandet av Guds bud vid förlagshuset har lämnat sitt avtryck på de anställda. Gud frågar: ”Skall jag inte döma dem för detta?” Jag såg himmelska änglar vända sig bort med sorgsna blickar. Ni har, med er ständigt tilltagande omedgörlighet, spottat på Gud. I enlighet med deras ansvar, kommer straffet att slå mot dem, som känner till sanningen och ändå viftar bort Guds befallningar.

Eldsvådan vid Review and Herald Fire

St. Helena, California, den 5. Januari, 1903.

Till bröderna i Battle Creek

I dag fick jag ett brev från äldstebroder Daniells beträffande ödeläggelsen av Review-förlaget genom eld. Jag känner stor sorg, när jag betänker sakens stora förlust. Jag inser, att detta måste vara en prövande stund för bröderna som förestår arbetet och de anställda vid förlaget. Jag sörjer med alla andra, som sörjer. Dock blev jag inte överraskad av de tråkiga nyheterna, ty i nattliga syner har jag sett en ängel stå med ett svärd av eld utsträckt över Battle Creek. En gång, under dagtid, med pennan i handen,

förlorade jag medvetandet, och svärdet av eld tycktes först röra sig åt ett håll och sedan åt ett annat. Katastrof verkade följa på katastrof, eftersom Gud vanärats av människors försök att upphöja och förhårliga sig själva.

I morse bad jag enträget om, att Herren skulle förmå alla som är knutna till förlaget vid Review and Herald, att noga rannsaka sig själva, så att de måtte se, hur de har struntat i de talrika budskapen från Gud.

För någon tid sedan bad bröderna vid Review-kontoret om råd från mig beträffande uppförandet av en ny byggnad. Då sade jag, att om de som var för att lägga ytterligare en byggnad till förlaget Review and Herald hade en klar bild av framtiden, om de kunde se vad som skulle ske i Battle Creek, skulle de inte ställa någon fråga om att uppföra ytterligare en byggnad där. Gud sade: "Mitt ord har förhånats; och jag skall vända upp och ned på saker och ting upprepade gånger."

Vid Generalkonferensens samling, som hölls i Battle Creek år 1901, (98) visade Herren för Sitt folk, att Han verkligen manade till bättring. Sinnet blev överbevisade, och hjärtan berörda; men synden revs inte upp med rötterna. Om tjuriga hjärtan då hade smält i sann ånger inför Gud, skulle en av alla tiders största yttringar av Guds kraft ha skådats. Men Gud ärades inte. Hans Andes vittnesbörd åtlöydes inte. Människor skilde sig inte från de gärningar, som klart trotsade sanningens och rättfärdighetens grundsatser, vilka alltid skall upprätthållas i Guds verk.

Budskapen till församlingen i Efesus och till församlingen i Sardes har ofta upprepat för mig av En, som använder mig som språkrör till Sitt folk. "Skriv till församlingens ängel i Efesus: Så säger han som håller de sju stjärnorna i sin högra hand, han som går omkring bland de sju ljusstakarna av guld: Jag känner dina gärningar, ditt arbete och din uthållighet, och jag vet att du inte kan tåla onda människor. Du har prövat dem som kallar sig apostlar men inte är det, och du har funnit att de är lögnare. Ja, du är uthållig, och du har uthärdat mycket för mitt namns skull och har inte tröttnat. Men det har jag emot dig, att du har övergett din första kärlek. Tänk därpå varifrån du har fallit, och omvänd dig och gör dina första gärningar. Annars, om du inte omvänder dig, skall jag komma över dig och flytta din ljusstake från dess plats." Upp. 2:1-5.

"Skriv till församlingens ängel i Sardes: Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar. Du har namnet om dig att du lever, men du är död. Vakna upp och håll dig vaken och stärk det som är kvar och som var nära att dö. Ty jag har inte funnit att dina gärningar är fullkomliga inför min Gud. Kom därför ihåg vad du har (99) tagit emot och hört, och håll fast vid det och omvänd dig. Om du inte håller dig vaken skall jag komma som en tjuv, och du skall inte veta vilken stund jag kommer över dig." Upp. 3:1-3.

Vi upplever förverkligandet av dessa varningar. Inga andra Skriftens ord har tydligare gått i uppfyllelse, än dessa.

Människor må uppföra de mest noggrant konstruerade, brandsäkra byggnader, men en beröring från Guds hand, en gnista från himmelen, kommer att sopa bort varje skydd.

Man har frågat mig, om jag har några råd att ge. Jag har redan framfört det råd Gud har gett mig, i hopp om att förhindra att det över Battle Creek lyfta svärdet av eld skulle hugga till. Nu har det jag var rädd för inträffat – nyheten om eldsvådan i Review and Herald's byggnad har kommit. Nyheten överraskade mig icke, nej, inte det ringaste, och jag hade inget att säga. Det jag tid efter annan haft att yttra i form av varningar, har inte haft någon verkan, utom att förhärda åhörarna, och nu kan jag bara säga: Jag är så ledsen, så utomordentligt ledsen, att detta slag måste drabba. Vi har haft tillräckligt mycket ljus. Om vi handlat i enlighet därmed, skulle inte ytterligare ljus behövas.

Till vårt folk, pastorer och lekmedlemmar, har jag i uppdrag att säga: "Sök HERREN medan han låter sig finnas, åkalla honom medan han är nära. Den ogudaktige må överge sin väg, den orättfärdige sina tankar och vända om till HERREN" – eljest kommer många pastorer och lekmän att vandra vilse – "så skall han förbarma sig över honom, och till vår Gud, ty han skall ge mycken förlåtelse" Jes. 55:6, 7.

Varje själ behöver vara vaksam. Fienden är er hack i häl. Var uppmärksamma, pass på, så att ingen noggrant och skickligt lagd snara plötsligt tar er. De slarviga och likgiltiga behöver akta sig, så att inte Herrens dag överrumplar (100) dem likt en tjuv i natten. Många kommer att avvika från ödmjukhetens stig, och väl de krängt av sig Kristi ok, kommer de att vandra vilse. Förblindade och bortkollrade, kommer de att lämna den smala stig, som leder till Guds stad.

Det går inte att vara en lycklig kristen, såvida inte man är en vaksam kristen. Den, som segrar, måste se sig noga för; ty Satan söker att med världsliga förvecklingar och hinder, villolärer och vidskepelser stjåla Kristi efterföljare från Honom. Det räcker inte med, att vi undviker uppenbara faror och vådliga, självmotsägande handlingar. Vi skall hålla oss nära Kristus, och vandra i självutgivande och upppoffring. Vi befinner oss i fiendeland. Han, som kastades ut ur himmelen, har kommit ned med stor kraft. Han försöker, att med varje upptänkbart konstgrepp och knep, att fånga själar. Med mindre vi ständigt är på vakt, kommer vi att lätt falla för något av hans oräkneliga bedrägerier.

Lärjungarnas erfarenhet i Getsemane Örtagård utgör en läxa för Herrens folk i dag. I sällskap med Petrus och Johannes gick Kristus till Getsemane för att bedja. Han sade till dem: "Min själ är djupt bedrövd, ända till döds. Stanna här och vaka." Han gick lite längre fram och föll ner på jorden och bad att han om möjligt skulle bli förskonad från denna stund. Han sade: 'Abba, Fader! Allt är möjligt för dig. Tag denna kalk ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill.' När Jesus kom tillbaka fann han att de sov. Då sade han till Petrus: 'Simon, sover du? Kunde du inte hålla dig vaken en kort stund? Vaka och bed att ni inte kommer i frestelse.' Mark. 14:34-38.

Läs dessa ord noggrant. I dag sover många, liksom lärjungarna gjorde. De varken vakar eller ber, att de ej skall komma i frestelse. Låt oss läsa och verkligen studera de avsnitt i Guds ord, som särskilt handlar om denna yttersta tid. De pekar nämligen ut farorna, som hotar Guds folk.

(101) Vi behöver en skarp, helgad uppfattningsförmåga. Denna uppfattningsförmåga skall inte brukas till att klandra och fördöma varandra, utan till att förstå tidens tecken. Vi skall bevara våra hjärtan med all vaksamhet, så att vi slipper att gå trossmässigt på grund. Många, som en gång fullt och fast trodde på sanningen, har blivit vårdslösa när det gäller sin egen andliga välgång och fastnar utan protest i Satans finmaskiga nät. Det är dags för vårt folk att flytta med sina familjer till mera avsides belägna platser, annars kommer många av de unga, lika väl som många av de äldre, att snärjas och slukas av fienden.

Den 7. Januari, 1903.

Vi har alla blivit väldigt ledsna av nyheten om den oerhörda förlust, som inträffat i och med eldsvådan på förlaget Review and Herald. På ett år har två av våra största institutioner ödelagts av eld. Nyheten om den nyligen inträffade olyckan har fått oss att sörja djupt, men den tilläts av Herren att drabba oss. Därför skall vi inte klaga, utan lära oss den läxa, som Herren vill bibringa oss.

Ödeläggelsen av byggnaden hos Review and Herald får inte förbigås som om den saknade all betydelse. Var och en, som har med förlaget att göra, borde fråga sig själv: "På vilket sätt förtjänar jag denna läxa? På vilket sätt har jag trotsat ett 'Så säger Herren', för att Han skulle ge mig denna läxa? Har jag lytt de varningar och åthutningar, som Han har meddelat, eller har jag vandrat min egen väg?"

Må den Gud, som rannsakar alla hjärtan, förebrå de felande, och må var och en böja sig inför Honom i ödmjukhet och sann syndaånger, i det att han klär av sig all självrättfärdighet och självupphöjelse samt bekänner och överger all synd, samtidigt som han, i Förlossarens namn, ber Gud om tillgivelse. Gud tillkännager: "den som kommer till mig (102) skall jag aldrig någonsin kasta ut" (Joh. 6:37); och de, som träder fram inför Honom, kommer att bli förlättna och rättfärdiggjorda. Dessutom kommer de att skänkas kraft till att bli Guds söner.

Det är min bön, att de som stått emot ljus och överbevisning, ja, som vägrat att lyssna till Guds varningar, i förstörelsen av Review and Herald's förlagshus skall se en vädjan riktad till dem att vända sig till Gud av hela hjärtat. Kan de inte fatta, att Gud menar det Han säger till dem? Han söker icke att ta liv, utan att rädda liv. Vid den nyligen inträffade förödelsen sparades de anställdas liv på ett nåderikt sätt, för att alla skulle få tillfälle att se, att Gud tillrättavisdade dem genom ett budskap, som ej kom från människor, utan från ovan. Guds folk har avvikit ifrån Honom; de har inte följt Hans anvisningar. Därför har Han kommit dem nära i denna tillrättavisning; men Han har ej utsläckt några liv. Inte en enda själ greps av döden. Alla har låtits leva, för att kännas vid den Makt, som ingen människa kan motsätta sig.

Låt oss priså Herren, för att Hans barns liv har varit så dyrbara i Hans ögon. Han kunde lika gärna ha tagit bort de anställda i deras nonchalans och självgodhet. Men icke! Han säger:

"De skall ges ett nytt tillfälle. Jag tänker låta elden tala till dem och se, om de ämnar motarbeta Min försyns inflytande. Jag skall pröva dem som med eld, för att utröna, om de tänker lära sig den läxa, som Jag vill ge dem."

Då Sanatoriet i Battle Creek förstördes, utgav Kristus Sig Själ, för att värna om mäns och kvinnors liv. Genom den ödeläggelsen vädjade Gud till Sitt folk, att de skulle återvända till Honom. Och genom ödeläggelsen av förlaget Review and Herald, samt livs räddande där, riktar Han en ny vädjan till dem. Han önskar, att de skall se att den Oändliges mirakulösa kraft har tagits i bruk, för att rädda liv. Det skulle ge varje anställd tillfälle, att ångra sig och bli omvänd. Gud säger: "Om (103) de vänder om till Mig, skall Jag återställa deras glädje i Min frälsning. Men om de fortsätter längs sina egna vägar, skall Jag bli ändå strängare; och hemsökelse skall drabba de familjer, som säger sig tro på sanningen, men som inte lever enligt den, och som inte gör Israels Herre Gud till sin fruktan och skräck."

Mätte var och en rannsaka sig själv, för att se, huruvida vederbörande är kvar i tron. Mätte Guds folk ångra sig och bli omvända, så att deras synder kan bli utplånade, när tider av vederkvickelse kommer från Herrens ansikte. Mätte de slå fast på vilket sätt de inte följt den av Gud utstakade vägen, och på vilket sätt de inte renat sina själar i lydnad mot Hans råd.

Så kunde det ha gått

(104) *St. Helena, California, den 5. Januari, 1903.*

Till församlingen i Battle Creek -

En dag vid middagstid satt jag och skrev om det verk, som kunde ha utträttats vid den senaste Generalkonferenssamlingen, om de i förtroendeställningar hade rättat sig efter Guds vilja och plan. De, som ägt stort ljus, har inte vandrat i ljuset. Mötet avslutades, men inget avgörande skedde. Personerna ödmjukade sig inte inför Herren, såsom de borde ha gjort, och de fick heller inte den Helige Ande.

Då jag skrivit så här långt, förlorade jag medvetandet, varpå jag tycktes skåda en scen i Battle Creek.

Vi var församlade i hörsalen i Tabernaklet. Bön framfördes, en psalm sjöngs, varefter bön åter yttrades. De allvarligaste vädjanden riktades till Gud. Mötet betecknades av den Helige Andes närvaro. Självrannsakan gick på djupet, och flera av de närvarande grät högljutt.

En av de närvarande reste sig från sin böneställning och sade, att han i det förflutna inte varit i samklang med vissa andra och inte känt någon kärlek för dem. Nu, däremot,

såg han sitt rätta jag. Med stort allvar upprepade han budskapet till församlingen i Laodicea: ”Du säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedom och behöver ingenting’. I min självrättfärdighet var det så här jag kände det”, sade han. ”[O]ch du vet inte att just du är eländig, beklagansvärd, fattig, blind och naken.’ Nu inser jag att detta är mitt tillstånd. Mina ögon har blivit öppnade. Min anda har varit hård och orättfärdig. Jag trodde att jag var rättfärdig, men mitt hjärta har smält, och jag inser mitt behov av de dyrbara anvisningarna från Den, som har genomskådat mig fullständigt. Oh, hur rika på nåd och barmhärtighet samt kärlek är orden: ’Jag råder dig att av mig köpa guld som är renat i eld, så att (105) du blir rik, och vita kläder att skylla dig med, så att din skamliga nakenhet inte syns, och salva att smörja dina ögon med, så att du kan se.’” Upp. 3:17, 18.

Talaren vände sig till dem, som bett, och sade: ”Det är något vi måste göra. Vi måste bekänna våra synder, och ödmjuka våra hjärtan inför Gud.” Han kom med hjärtinnerliga bekännelser och steg sedan fram till flera av bröderna, den ene efter den andre, och räckte ut handen, samtidigt som han bad om förlåtelse. De tilltalade reste sig genast upp, bekände sina egna synder och bad om förlåtelse, varpå de föll varandra gråtande om halsen. Bekännelsens anda spred sig igenom hela församlingen. Det påminde starkt om stämningen under den första kristna Pingsten. Guds lov sjöngs, och försoningsarbetet fortsatte till långt in på natten, ja, nästan till dagningen.

Följande ord upprepades ofta, klart och tydligt: ”Alla som jag älskar tillrättavisar och tuktar jag. Var därför ivrig och omvänd dig. Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.” Verserna 19, 20.

Ingen tycktes vara för stolt, för att avlägga en hjärtinnerlig bekännelse, och de främsta i detta verk var de med inflytande, som tidigare inte hade haft modet att bekänna sina synder.

Aldrig tidigare skådad glädje förekom i Tabernaklet.

Sedan kom jag åter till medvetande, och för en stund visste jag ej, var jag befann mig. Jag höll fortfarande pennan i handen. Då hörde jag dessa ord: ”Så kunde det ha gått. Allt det här var Herren redo att utföra för Sitt folk. Hela himmelen väntade på, att få utgjuta sin välsignelse.” Jag tänkte på, hur långt vi skulle ha nått, om vi gått till botten med saker och ting vid den senaste Generalkonferenssamlingen, (106) och jag greps av missträckningens ångest, då jag insåg att det jag bevittnat, inte var verkligt.

Guds sätt är alltid det rätta och välbetänkta. Han låter alltid Sitt eget namn bli ärat. Människors enda garanti emot överilade, ärelystna handlingar ligger i, att förhålla hjärtat i samklang med Kristus Jesus. Människors klokskap är inget att lita på. Människor är ombytliga, fulla av hög självaktning, stolthet och själviskhet. Måtte de anställda, som tjänar Gud, i allt förlita sig på Herren. Då kommer

ledarna att visa sig vara villiga att själva bli ledda, fast inte genom mänsklig visdom – vilken ger lika bra stöd som ett brutet sävstrå – utan genom visdomen hos den Herre, som har uttalat: ”Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den. Men han skall be i tro utan att tvivla.” Jak. 1:5, 6.

(107) Glömskans

försumlighet

Alla, som bekänner sig vara Guds barn, skulle jag råda att betänka Israels historia, såsom den framgår av Psaltaren 105-107. Genom att ingående studera dessa Skriftställen, kan vi mera fullständigt förstå och uppskatta vår Guds godhet, barmhärtighet och kärlek.

En psalm om det utlovade landet

”Tacka HERREN, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken!
Sjung till hans ära, lovprisa honom,
tala om alla hans under!
Beröm er av hans heliga namn!
De som söker HERREN må glädja sig av hjärtat.
Fråga efter HERREN och hans makt,
sök alltid hans ansikte.

Tänk på de under han har gjort,
på hans tecken och hans domslut,
ni Abrahams barn, hans tjänare,
ni Jakobs söner, hans utvalda.
Han är HERREN, vår Gud,

över hela jorden när hans domar.
Han tänker för evigt på sitt förbund,
på det ord han påbjudit för tusen släkten,
på det förbund han slöt med Abraham
och på sin ed till Isak.
Han fastställde det för Jakob som en stadga,
för Israel som ett evigt förbund.
Han sade: Åt dig ger jag Kanaans land,
det skall bli er arvedel.
Då var de en liten skara,
de var få och främlingar i landet.
De vandrade från folk till folk,

från ett land till ett annat.
Han tillät ingen att skada dem,
han straffade kungar för deras skull:
Rör inte mina smorda,
gör inte mina profeter något ont!
(108) När han sände hungersnöd över landet
så att de led brist på bröd,
då sände han en man framför dem,
Josef som blev såld till slav.
Man slog hans fötter i bojar,
i järn låg han bunden,
till den tid då hans ord uppfylldes
och HERRENS tal bevisade hans oskuld.
Då släpptes han på kungens befallning,
folkens härskare gav honom fri.
Han satte honom till herre över sitt hus,
till att råda över allt han ägde,
för att binda hans furstar efter sin vilja
och lära de äldste vishet.
Och Israel kom till Egypten,

Jakob blev gäst i Hams land.
HERREN gjorde sitt folk mycket fruktsamt
och mäktigare än deras ovänner.

Han förvandlade deras hjärtan,
så att de hatade hans folk
och handlade svekfullt mot hans tjänare.

Han sände Mose, sin tjänare,
och Aron som han utvalt.
De gjorde hans tecken bland
dem och under i Hams land.
Han sände mörker och allt blev mörkt,
och de stod inte emot hans ord.
Han förvandlade deras vatten till blod
och deras fiskar dog.
Deras land vimlade av paddor,
ända in i deras kungars kamrar.
Han befallde och svärmar av insekter kom,
mygg över hela deras land.
Han gav dem hagel i stället för regn
och sände eldslågor i landet.
Han slog ner deras vinstockar och fikonsträd
och bröt sönder träden i landet.
Han befallde och gräshoppor kom
och gräsmaskar i oräknelig mängd.
De åt upp alla örter i landet,
de åt upp grödan på marken.
Han slog allt förstfött i landet,
förstlingen av deras livskraft.
Så förde han dem ut med silver och guld,
i hans stammar stapplade ingen.
Egyptierna glädde sig när de drog ut,
ty förskräckelse för Israel hade fallit över dem.

(109) Han bredde ut ett moln till skydd
och en eld som lyste om natten.
De bad, och han lät vaktlar komma
och mättade dem med bröd från himlen.
Han öppnade klippan och vatten flödade,
det rann genom öknen som en ström.

Ty han tänkte på sitt heliga löfte
till Abraham, sin tjänare.
Så förde han ut sitt folk med glädje,
sina utvalda med jubel.
Han gav hednafolkens länder åt dem,
det folken arbetat ihop fick de ärva,
för att de skulle hålla hans stadgar
och ta vara på hans undervisning.
Halleluja!" Ps. 105.

En psalm angående fångenskapen

"Halleluja!
Tacka HERREN, ty han är god,
ty hans nåd varar i evighet.
Vem kan berätta om HERRENS väldiga gärningar
och förkunna allt hans lov?
Saliga är de som håller fast vid det rätta,
som alltid handlar rättfärdigt.
Tänk på mig, HERRE, efter din nåd mot ditt folk,
kom till mig med din frälsning,
så att jag kan se dina utvaldas lycka,
glädja mig med ditt folks glädje
och berömma mig tillsammans med din arvedel.

I Vi har syndat liksom våra fäder,
vi har gjort illa, vi har varit ogudaktiga.
Våra fäder gav inte akt på dina under i Egypten,
de kom inte ihåg dina många nådegärningar
utan var upproriska vid havet, vid Röda havet.

(110) Men han frälste dem för sitt namns skull

för att göra sin makt känd.
Han talade strängt till Röda havet och det blev torrt,
han förde dem genom djupen som genom en öken.
Han frälste dem från deras motståndares hand
och återlöste dem från fiendens hand.
Vattnet övertäckte deras fiender,
inte en enda av dem blev kvar.
De trodde på hans ord, de sjöng hans lov.

II

Men snart glömde de hans gärningar,
de väntade inte på hans råd.
De greps av lystnad i öknen
och frestade Gud i ödemarken.
Då gav han dem vad de begärde
men sände tärande sjukdom bland dem.
I lägret fylldes de av avund mot Mose
och mot Aron, HERRENS helige.
Men jorden öppnade sig och uppslukade Datan,
den övertäckte Abirams hop.
Eld började brinna i deras läger,
en låga brände upp de ogudaktiga.
De gjorde en kalv vid Horeb
och tillbad en avgudabild.
Sin härlighet bytte de bort
mot bilden av en ox som äter gräs.

De glömde Gud, sin frälsare,
som hade gjort så stora ting i Egypten,
så underbara verk i Hams land,
så fruktansvärda gärningar vid Röda havet.
Han sade att han skulle förgöra dem.
Men Mose, hans utvalde, trädde fram som medlare inför honom
för att vända bort hans vrede, så att den inte förgjorde dem.

III De föraktade det ljuvliga landet,

de trodde inte hans ord.
De knotade i sina tält
och lyssnade inte till HERRENS röst.
Då lyfte han sin hand mot dem och svor
att slå ner dem i öknen,
att slå ner deras barn bland hednafolken
och skingra dem i länderna.
De slöt sig till Baal-Peor
och åt sådant som var offrat till döda.
De väckte Guds vrede genom sina gärningar,
och en hemsökelse bröt ut bland dem.

Men Pinehas steg fram och skipade rätt,
och hemsökelsens upphörde.
Det räknades honom till rättfärdighet
från släkte till släkte, för evig tid.

IV De väckte hans vrede vid Meribas vatten,

och det gick illa för Mose för deras skull.
Ty de var upproriska mot hans ande,
så att han talade tanklöst med sina läppar.
De förgjorde inte folken,
som HERREN hade befallt dem,
utan blandade sig med hednafolken
och lärde sig deras gärningar.
De tjänade deras avgudar,
och dessa blev en snara för dem.
De offrade sina söner och döttrar åt onda andar.
De utgöt oskyldigt blod,
sina söners och döttrars blod,
som de offrade åt Kanaans avgudar,
och landet blev vanhelgat genom blodet.
De orenade sig genom sina gärningar,
de handlade trolöst i allt de gjorde.
Då upptändes HERRENS vrede mot hans folk,
och han avskydde sin arvedel.
Han gav dem i hednafolkens hand,

så att de som hatade dem fick råda över dem.
 Deras fiender förtryckte dem,
 de blev kuvade under deras hand.
 Han räddade dem många gånger,
 men de hade ett upproriskt sinnelag
 och sjönk allt djupare genom sin synd.
 (112) Men han såg till dem i deras nöd
 när han hörde deras rop.
 Han tänkte på sitt förbund med dem
 och förbarmade sig för sin stora nåds skull.
 Han lät dem finna barmhärtighet inför alla
 som fört dem i fångenskap.

Fräls oss, HERRE, vår Gud,
 och församla oss från hednafolken,
 så att vi får prisa ditt heliga namn
 och berömma oss av att lova dig.
 Lovad vare HERREN, Israels Guds,

från evighet till evighet!
 Och allt folket skall säga: ”Amen.”
 Halleluja! Ps. 106.

De återlöstas sång av tacksamhet

”Tacka HERREN, ty han är god,
 ty hans nåd varar i evighet.
 Så säger HERRENS återlösta,
 de som han har återlöst från fiendens hand,
 de som han har församlat från länderna,
 från öster och väster,

från norr och söder.

Idet irrade omkring i öknen på öde stigar,
 de fann ingen plats där de kunde bo.
 De var hungriga och törstiga,
 deras liv tynade bort.
 Men de ropade till HERREN i sin nöd
 och han räddade dem ur deras trångmål.
 Han ledde dem på den rätta vägen,
 så att de kom till en stad där de kunde bo.
 Må de tacka HERREN för hans nåd,
 för hans underbara gärningar mot människors barn,
 ty han stillade själens törst
 och mättade själens hunger med sitt goda.

De satt i mörker och dödsskugga,
 fångna i elände och järnbojor,
 (113) ty de hade varit upproriska mot Guds ord
 och föraktat den Högstes råd.
 Han ödmjukade deras hjärtan genom lidande,
 de kom på fall och hade ingen hjälpare.
 Men de ropade till HERREN i sin nöd
 och han frälste dem ur deras trångmål.
 Han förde dem ut ur mörker och dödsskugga,
 han slet sönder deras bojor.
 Må de tacka HERREN för hans nåd,
 för hans underbara gärningar mot människors barn,
 ty han krossade kopparportar

och bröt sönder järnbommar.

II

Han gjorde strömmar till öken,
 källsprång till torr mark
 och bördigt land till salthed
 för dess invånarens ondska skull.
 Han gjorde öknen till en vattenrik sjö
 och torrt land till källsprång.
 Han lät de hungriga slå sig ner där

och bygga en stad där de kunde bo.
 De besådde åkrar och planterade vingårdar
 som gav riklig skörd.
 Han välsignade dem, och de blev mycket talrika.
 Han lät ej deras boskap minska i antal.
 När de blev färre och tyngdes
 av betryck, olyckor och bekymmer,
 utgöt han förakt över furstarna
 och lät dem irra omkring
 i en ödemark utan vägar.
 Han upphöjde den fattige ur eländet
 och förökade deras familjer som hjordar.
 De rättrådiga ser det och gläder sig,
 och all ondska måste tuga.

Den som är vis må lägga märke till detta
 och tänka på HERRENS nådegärningar.”
 Ps. 107.

”Kom ihåg den första tiden”

Varför glömde dåtidens Israel så lätt bort Guds göranden?
 Folket höll ej kvar i minnet Hans storslagna och mäktiga
 gärningar, (114) eller Hans varningsord. Hade de kommit
 ihåg Hans fantastiska handlande gentemot dem, skulle de
 ha sluppit denna förebråelse:

”Jag, jag är den som tröstar er. Vem är då du, att du
 fruktar för människor som skall dö,
 för människobarn som blir som torrt gräs,
 13 att du glömmer HERREN, din Skapare,
 han som spände ut himlen och lade jordens grund,
 och att du ständigt dagen igenom fasar för förtryckarens
 vrede,
 eftersom han är redo att fördärva? Var är nu förtryckarens
 vrede?”
 Jes. 51:12, 13.

Men Israels barn glömde bort Gud, som de tillhörde
 därför att Han skapat och återlöst dem. Sedan de sett alla
 Hans ojämförliga verk, frestade de Honom.

Åt israeliterna anförtröddes de heliga utlåtelseerna. Men
 Guds uppenbarade ord feltolkades och felanvändes. Folket
 föraktade Israels Heliges ord.

”HERREN Sebaots vingård är Israels hus
 och Juda folk hans älsklingsplantering.
 Han väntade laglydnad men fann blodiga lagbrott,
 han väntade rättfärdighet men fann skriande orättfärdighet.

”Ve dem
 som HERRENS gärningar bryr sig inte om,
 hans händers verk intresserar dem inte.
 Därför skall mitt folk föras bort i fångenskap, ty de saknar
 kunskap.
 Dess ädlingar skall lida hunger och dess larmande skaror
 försmäktas av törst.”

”Ve dem
 som kallar det onda gott
 och det goda ont,
 som gör mörker till ljus
 och ljus till mörker,
 som gör bittert till sött
 och sött till bittert!

”Ve dem

som är visa i sina egna ögon
och håller sig själva för klokal!"

(115) "Liksom eldsflamman förtär strå
och halm sjunker ihop i lågan,
så skall deras rot ruttna bort
och deras blomning flyga i väg som stoft,
eftersom de förkastade HERREN Sebaots lag
och föraktade Israels Heliges ord."
Jes. 5:7, 11-13, 20, 21, 24.

"Skrevs ner för att varna oss"

"Det som hände dem . . . skrevs ner för att varna oss som
har världens slut inpå oss." 1 Kor. 10:11. Varningen ljuder
ända ned till vår tid:

"Bröder, se till att ingen av er har ett ont och trolöst hjärta,
så att han avfaller från levande Gud. Uppmuntra varandra i
stället varje dag, så länge det heter **i dag**, så att ingen av er
förhäradas genom syndens makt att bedra. Ty vi är Kristi
vänner, om vi ända till slutet stadigt håller fast vid vår
första tillförsikt. Det heter:

I dag, om ni hör hans röst, så förhärda inte era hjärtan som
när era fäder väckte min förbittring.

Vilka var det då som väckte förbittring, fastän de hade
hört hans röst? Var det inte alla de som Mose hade fört ut
ur Egypten?" Hebr. 3:12-16.

Kan inte vi, som lever i ändens tid, begripa innebörden av
apostelns ord: "Bröder, se till att ingen av er har ett ont och
trolöst hjärta, så att han avfaller från levande Gud"? Vers
12.

På oss strålar svunna åldrars samlade ljus. Facit över
Israels glömska har bevarats för vår upplysnings skull.
Gud har i denna tidsålder föresatt Sig, att till Sig samla ett
folk från varje land, folkslag och tungomål. I
adventrörelsen har Han starkt verkat för Sina arvtagare,
liksom Han gjorde för israeliterna, då Han ledde dem ut ur
Egypten. Vid den svåra misräkningen 1844 prövades
Hans folks tro, liksom hebréernas vid Röda Havet. Hade
(116) adventisterna under den första tiden fortsatt att lita
på den vägledande Hand, som upprätthållit dem under
deras redan vunna erfarenhet, skulle de ha upplevt Guds
frälsning. Om alla, som gemensamt hade strävat i verket år
1844, hade tagit emot den tredje ängels budskap och
förkunnat det i den Helige Andes kraft, skulle Herren på
ett mäktigt sätt ha förstärkt deras ansträngningar. En flod
av ljus skulle ha skinit över världen. För många år sedan
skulle jordens invånare ha varnats, det avslutande verket
ha fullbordats, och Kristus skulle ha anlänt, för att förlösa
Sitt folk.

Budskapet för denna tid

Jag har fått i uppdrag, att nedteckna varningens ord till
våra bröder och systrar, som håller på att förlora det
särskilda verket för denna tid ur sikte. Herren har gjort oss
till förvaltare av en helig sanning. Vi skall stå upp och vara
ljus. I varje land skall vi trumpeta ut Kristi ankomst, på
varje språk skall vi tillkännage: "Se, han kommer med
molnen, och varje öga skall se honom, även de som har
genomborrat honom, och alla jordens stammar skall jämra
sig över honom." Upp. 1:7.

Vad sysslar vi med? Frambär vi den tredje ängels
budskap? Den tredje ängeln följde dem [den förste och
andre ängeln], och sade med hög röst: "Den som tillber
vilddjuret och dess bild och tar dess märke på sin panna
eller sin hand, han skall själv få dricka av Guds vredes vin,
som oblandat hälls i Guds vredes bägare. Han kommer att
plågas i eld och svavel inför de heliga änglarna och inför
Lammet. Röken från deras plåga stiger upp i evigheternas
evigheter. De har ingen ro eller vila vare sig dag eller natt,
dessa som tillber vilddjuret och dess bild och tar emot
(117) märket med dess namn. I detta visar sig de heligas
uthållighet: de håller fast vid Guds bud och tron på." Upp.
14:9-12.

Guds bud och Jesu vittnesbörd är ett. De skall klart och
tydligt framställas inför världen.

Fiendens motstånd

I Guds ord finner vi konsekvenserna av att förkunna den
tredje ängels budskap. "Draken vredgades än mer på
kvinnan och gick åstad för att föra krig mot de övriga av
hennes säd, emot dem som hålla Guds bud och hava Jesu
vittnesbörd." (Upp. 12:17.) En vägran att lyda Guds bud
och en beslutsamhet att hata dem som förkunnar dessa bud
leder till det mest oförsonliga krig från drakens sida. Han
kommer att använda hela sin kraft för att bekämpa Guds
lydiga folk som håller Guds bud. "Det förmår alla, både
små och stora, både rika och fattiga, både fria och trälar,
att låta giva sig ett märke på högra handen eller på pannan,
så att ingen får vare sig köpa eller sälja något, utom den
som är märkt med vildjurets namn eller dess namns tal"
(Upp. 13: 16, 17.)

Guds insegel eller tecken kommer att ta sig uttryck i
iakttagandet av sjundedagssabbaten, Herrens minne av
skapelsen. "Herren talade till Mose och sade: Tala du till
Israels barn och säg: Mina sabbater skolen I hålla, ty de
äro ett tecken mellan mig och eder från släkte till släkte,
för att I skolen veta, att jag är Herren, som helgar eder." (2
Mos. 31:12, 13.) Här anges sabbaten tydligt som ett tecken
mellan Gud och hans folk.

Vildjurets märke är det rakt motsatta, iakttagandet av den
första dagen i veckan. Detta märke särskiljer dem som
erkänner påvemaktens överhöghet och auktoritet och
skiljer dem från dem som erkänner Guds auktoritet.

(118) *Det högljudda ropet*

Såsom framgår av det artonde kapitlet i
Uppenbarelseboken, skall den tredje ängels budskap
förkunnas med stor kraft av dem, som ger den sista
varningen rörande vilddjuret och dess avbild: "Sedan såg
jag en annan ängel komma ner från himlen. Han hade stor
makt, och jorden lystes upp av strålglassen från honom.
Och han ropade med stark röst och sade: 'Fallet, fallet är
det stora Babylon! Det har blivit en boning för onda andar,
ett tillhåll för alla orena andar och ett näste för alla orena
och avskyvärda fåglar. Ty av hennes otukts vredesvin har
alla folk druckit, och jordens kungar har bedrivit otukt med
henne, och jordens köpmän har blivit rika genom hennes
omåttliga lyx.' Och jag hörde en annan röst från himlen
säga: 'Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte tar del i
hennes synder och drabbas av hennes plågor. Ty hennes
synder har nått upp till himlen, och Gud har kommit ihåg

hennes brott. Ge henne lika för lika, ge henne dubbelt igen för vad hon har gjort. Blanda dubbelt åt henne i den bågare som hon har blandat.” Upp. 18:1-6.

Detta är budskapet från Gud, som skall ljuda i form av den tredje ängelns höga rop.

De, vars tro och iver står i förhållande till deras insikt om sanningen, kommer att yppa sin trofasthet mot Gud, genom att breda ut sanningen, i all dess frälsande, helgande kraft, till omgivningen. Deras liv i helgelse och osjälvisk tjänst kommer att stämma överens med himmelrikets själva grundpelare.

”Och har glömt”

Det är en allvarsmättad och fruktansvärd sanning, att många som varit ivriga i att bära fram den tredje ängelns budskap, nu håller på att bli tama och liknöjda! Skiljelinjen mellan världsliga personer och många bekännande kristna går nästan ej att (119) urskilja. Många, som en gång var uppriktiga adventister, rättar sig numera efter världen – efter dess seder och vanor, efter dess själviskhet. I stället för att förmå världen till att lyda Guds lag, förenar sig församlingen allt tydligare med världen i överträdelse. Dag för dag blir församlingen omvänd till världen. Hur många bekännande kristna är inte slavar åt penningen! Deras eftergifter åt aptiten, deras rundhänta pengautlägg för självisk njutning, skämmer grundligen ut Gud.

Och på grund av bristande nit för utbredandet av den tredje ängelns budskap, stöttar många andra – fastän de inte tycks leva i synd – Satan lika mycket som de, vilka öppet syndar mot Gud. Massor går under; men hur få är det inte, som bryr sig om dessa själar! Många av Guds folk har drabbats av apati, ja, rena förlamningen, vilket hindrar dem från att förstå sin plikt.

Då israeliterna tågade in i Kanaan, förverkligade de inte Guds syfte, genom att inta hela landet. Sedan de erövrat delar av det, slog de sig till ro, för att njuta frukten av sina segrar. I sin otro och kärlek till makligheten, samlades de inom de erövrade områdena, i stället för att fortsätta och inta nytt territorium. På så sätt inleddes deras avfall från Gud. Då de svek och aldrig förverkligade Hans avsikt, gjorde de det omöjligt för Honom att förverkliga Sina utlovade välsignelser.

Upprepar inte dagens församling detta? Med hela världens behov av evangeliet inom synhåll, slår sig kristna bekännare ned där de själva kan komma i åtnjutande av evangeliets förmåner. De känner inget behov av, att inta nytt territorium och sprida frälsningens budskap till bortomliggande områden. De vägrar att fullfölja Kristi uppdrag: ”Gå ut i hela världen, och förkunna evangeliet för allt levande.” [Matt. 28:19, King James Version.] Är de mindre skyldiga, än den judiska församlingen var?

(120) *”Välj i dag vem ni vill tjäna”*

Det kommer att uppstå en allvarlig konflikt mellan dem, som är trogna mot Gud och dem, som öser förakt över Hans lag. Aktningen för Guds lag har lösts upp i tomma intet. De religiösa ledarna lär ut människors bud som trossatser. Såsom det var i dåtidens Israel, så är det i dagens värld. Men skall de, som respekterat Guds lag, nu

visa den mindre aktning bara på grund av den förhärskande otroheten och överträdelsen? Skall de göra gemensam sak med världens makter, för att få den ogiltigförklarad? Nej, de trofasta kommer icke att låta sig dras med av onskans malström. De kommer icke att släpa i dammet det, som Gud har upphöjt som heligt. De kommer icke att gå i Israels glömskas fotspår; de kommer att dra sig till minnes Guds handlande med Sitt folk under alla tider, och gå i Hans budords fotspår.

Prövningen stundar för alla. Det finns bara två sidor. På vilken sida står du?

Allmaktens sköld

Guds budlydiga folk vilar under Allmaktens breda sköld.

Den som sitter under den Högstes beskydd och vilar under den Allsmåktiges skugga,

han säger: ”I HERREN har jag min tillflykt och min borg, min Gud som jag förtröstar på.”

Han skall rädda dig från fågelfångarens snara och från den förödande pesten.

Med sina fjädrar skall han övertäcka dig, under hans vingar skall du finna tillflykt.

Hans trofasthet är sköld och skärm.

Du skall inte frukta nattens färd, inte pilen som flyger om dagen, inte pesten som går fram i mörkret eller farsoten

som härjar vid middagens ljus.

Om än tusen faller vid din sida,

ja, tio tusen vid din högra sida, så skall det inte drabba dig.

Med egna ögon skall du se

hur de ogudaktiga får sitt straff.

(121) Ty du har sagt att HERREN är ditt skydd, du har gjort den Högste till din tillflykt.

Ingen olycka skall drabba dig,

ingen plåga närma sig din hydda.

Ty han skall ge sina änglar befällning om dig att bevara dig på alla dina vägar.

De skall bära dig på händerna,

så att du inte stöter din fot mot någon sten.

Över lejon och huggormar skall du gå fram,

du skall trampa ner unga lejon och drakar.

Han håller mig kär och jag skall befria honom,

jag skall beskydda honom, ty han känner mitt namn.

Han ropar till mig och jag svarar honom.

Jag är med honom i nöden,

jag skall rädda honom och ge honom ära.

Jag skall mätta honom med långt liv

och låta honom se min frälsning.”

Ps. 91.

Herren härskar

”Kom, låt oss höja glädjerop till HERREN,

jubel till vår frälsnings klippa.

Låt oss tråda fram inför hans ansikte med tacksägelse,

höja jubel till honom med lovsång!

”Ty HERREN är en stor Gud,

en stor konung över alla gudar.
Han har jordens djup i sin hand,
och bergens höjder är hans.
Hans är havet, ty han har gjort det,
och det torra har hans händer format.

Kom, låt oss falla ner och tillbe,
låt oss böja knä för HERREN, vår skapare.

Ty han är vår Gud och vi är folket i hans hjord,
fären som står under hans vård.
I dag, om ni hör hans röst,
så förhärda inte era hjärtan som i Meriba,
som på Massas dag i öknen,
där era fäder frestade mig och satte mig på prov,
fastän de såg mina gärningar.
I fyrtio år väckte det släktet min avsky,
(122) och jag sade: ”De är ett folk

som får vilse med sina hjärtan,
de vill inte veta av mina vägar.”
Så svor jag i min vrede:

”De skall inte komma in i min vila.”

Sjung för HERREN en ny sång,
sjung för HERREN, hela jorden!
Sjung för HERREN, lova hans namn,
kungör hans frälsning dag efter dag!
Förkunna hans ära bland hednafolken,
bland alla folk hans under!

Ty stor är HERREN och högt prisad,
värd att frukta mer än alla gudar.
Folkens alla gudar är avgudar,

men HERREN har gjort himlen.
Majestät och härlighet är inför hans ansikte,
makt och glans i hans helgedom.

Ge åt HERREN, ni folkens släkter,
ge åt HERREN ära och makt!
Ge åt HERREN hans namns ära,

bär fram gåvor och kom till hans gårdar!
Tillbed HERREN i helig skrud,
bäva inför honom, alla länder!

Säg bland folken:
”HERREN är nu konung!
Därför står världen fast och vacklar inte.
Han dömer folken med rättvisa.”
Må himlen vara glad och jorden fröjda sig,
må havet brusa och allt som fyller det.
Må marken glädja sig och allt som är därpå.
Jubla skall alla skogens träd
inför HERREN, ty han kommer,

ty han kommer för att döma jorden.
Han skall döma världen

med rättfärdighet
och folken med sin trofasthet.
Ps. 95–96.

Del 3 – Brev till läkare Värdet av provningar

(123) ”För mig är det inte besvärligt att skriva samma sak till er, och för er är det säkrast så.” Fil. 3:1.

Värdet av provningar

På väg till Kbenhavn, den 16. Juli, 1886. Till chefsläkaren vid Battle Creeks Sanatorium.

Min käre broder! Jag känner den ömmaste kärlek för dig, och jag skulle vilja att de som förföljer dig med klander, skulle lämna dig i fred. Men, min broder, du måste hålla i minnet att dessa bryderier och irritationsmoment ingår i ”allt”, som samverkar till det bästa för dem, som älskar Gud. Herrens öga följer dig, och Han betraktar dem, som vill förtala och slita dig i stycken. Men om du bara håller modet uppe, om du vilar stilla i Gud, om du litar på din himmelske Fader såsom ett barn litar på sin förälder, om du handlar rättvist och älskar barmhärtigheten, kan och kommer Gud att verka genom dig. Hans löfte står kvar, fast som berget: ”Jag skall ära dem som ärar mig”. 1 Sam. 2:30.

Kom ihåg, att det du upplever, inte är unikt. Du känner till Josefs och Davids öden. Herren stoppade inte onda personers stämplingar; utan Han vände deras sluga planer till det bästa för dem som, mitt uppe i provning och strid, höll fast vid sin tro och trofasthet.

Den vitglödgade elden är tänkt att rena, upphöja, helga – icke att förstöra. Utan provningar, skulle vi inte lika väl känna vårt behov (124) av Gud och Hans hjälp; snarare skulle vi bli stolta och självgoda. De provningar, som drabbat dig, ser jag som bevis för att Herren vakar över dig och att Han söker att dra dig till Sig. Det är inte de friska, utan de sjuka, som behöver en läkare; det är de, som drivits nästan till bottenlös förtvivlan, som behöver en hjälpare. Uppsök den Mäktige. Tag till dig den dyrbara lärdomen: ”Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är milt, och min börda är lätt.” Matt. 11:28-30.

Jesus älskar dig, och jag blir glad, när jag läser om ditt lidande – inte för att du lider, utan för att detta, enligt mitt förmenande, är bevis för, att Herren Jesus prövar dig, för att se om du tänker komma till Honom, för att se om du tänker lita helt och hållet på Honom samt finna ro för din själ och vila i Hans kärlek. Min bön är, att du måtte komma till Honom, Källan till det levande vattnet. Det här är den erfarenhet, som vi alla måste ha, om vi till slut skall få bo med Kristus i de slott, som Han rest bort för att bereda åt oss. Du har lärdomar av det största värde att ta till dig i Kristi skola. Dessa lärdomar kommer att få dig att arbeta med fruktan och bävan på din frälsning.

Det är när allt går dig väl, när alla talar gott om dig, som du befinner dig i fara. Var på din vakt, ty du kommer att bli provad. Jag har varit mest rädd för, att det skulle gå dig alltför väl, och att du skulle förbise ditt beroende av Gud. Du har försatts i en ärorik förtroendeställning, och du har riskerat att bli för högt upphöjd och glömma ditt beroende

av Gud. Du har placerats där du kan utöva ett vittomfattande inflytande för det goda, om du i allt eftersträvar Guds förhållande. Din himmelske Fader älskar dig, och Han kommer att dra dig till Sig med hjälp av de prövningar, som du finner så svåra. (125) Det är min högsta önskan, att du skall få träda in i Guds stad, fast inte som en nätt och jämnt benådad brottsling, utan som segrare. Min broder, tänker du komma ihåg det? Om du är äkta och ödmjuk samt trofast i det här livet, kommer du att träda in där under jubel. Då kommer livets träd att tillhöra dig, ty du kommer att ha segrat över synden; staden, vars arkitekt och byggherre är Gud, kommer att vara din stad. Låt fantasin syssla med det osynliga. Låt tankarna sväva fritt på uppåt vindarna från bevisen på Guds stora kärlek till dig. När du allvarligt betänker föremålet för din ihärdiga strävan, kommer du att glömma smärtan orsakad av din nöd, som varar ett ögonblick och väger lätt.

Paulus' erfarenhet.

Kbenhavn, den 17. Juli, 1886.

Paulus var en, som visste vad det vill säga, att dela Kristi lidanden. Jag behöver inte upprepa historien om hans prövningar för dig. Trots en räckta fysiska lidanden och besvär, var hans liv fyllt av arbete. Hans ständiga följeslagare var judarnas avsky och elakhet. De brann av bitterhet mot honom och gjorde allt i sin makt, för att förhindra hans verk. Ändå ljuder hans röst ännu i vår tid: "Ty vår nöd, som varar ett ögonblick och väger lätt, bereder åt oss på ett oändligt rikt sätt en härlighet, som väger tungt och varar i evighet. Vi riktar inte blicken mot det synliga utan mot det osynliga. Ty det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt." "Jag hävdar att den här tidens lidanden väger lätt i jämförelse med den härlighet som kommer att uppenbaras och bli vår." 2 Kor. 4:17, 18; Rom. 8:18. Paulus kan inte nog högt värdera den kristnes förmånsrätter och fördelar. Jag tvekar inte när jag talar om den saken, ty jag vet av egen erfarenhet, att det han säger är sant.

(126) Vila i Guds kärlek

Vidare säger Paulus: "Ty alla som drivs av Guds Ande är Guds söner. Ni har inte fått slaveriets ande, så att ni på nytt skulle leva i fruktan. Nej, ni har fått barnskapets Ande, i vilken vi ropar: 'Abba! Fader.'" Verserna 14, 15. En av lärdomarna i Kristi skola för oss är, att Herrens kärlek till oss vida överstiger våra jordiska föräldrars. Vi skall hysa barnligt förtroende för och fullständig tillit till Honom. "Anden vittnar själv med vår ande att vi är Guds barn. Men är vi barn är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom, för att också bli förhållande med honom." Verserna 16, 17.

Mätte Herren bistå dig, som en flitig elev i Kristi skola, med att lägga dina bördor på Jesus. Och om du är fri i Hans kärlek, kommer du att höja blicken och vända ryggen åt dina irriterande lidanden. Betänk, vad Jesus har uthärdat för dig, och glöm aldrig att det ingår i den kristnes arv, att dela Hans lidanden, för att förhållas med Honom.

Faran av självtillräcklighet

Studera Nebukadnessars dröm såsom den står nedtecknad i Danielsbokens fjärde kapitel. Kungen såg ett imponerande träd, som planterats i jorden. Flockar och hjordar från bergen och kullarna fann skugga under det, och luftens fåglar byggde bo ibland dess grenar. Så framställdes Nebukadnessars storhet och rikedom. Folken var församlade under hans herravälde. Hans rike var fast förankrat i hjärtat hos hans trogna undersåtar.

Kungen blev väl medveten om sin rikedom, vilket gjorde honom högfärdig. Trots varningarna, som Gud gett honom, gjorde han just det, som Herren sagt åt honom att han inte skulle göra.

(127) Han betraktade sitt rike med stolthet och utbrast: "Se, detta är det stora Babel som jag har byggt upp till ett kungavälde genom min krafts styrka, min härlighet till ära!" Dan. 4:27. I samma ögonblick, som orden yttrades, förkunnades domen över honom. Kungen förlorade förståndet. Omdömet, som han ansett vara fulländat, visdomen han berömt sig av att äga, berövades honom. Ädelstenen till sinne, som upphöjer människan över djuren, var ej längre hans.

Härskarstaven hålls ej längre med handen av en stolt och mäktig monark. Den kraftfulle herren är en vanvetting. Nu går han i vall med boskapen och äter vad de äter. Han har slagit följe med djuren i naturen. Pannan, som en gång pryddes av en furstekrona, är vanställd genom frånvaron av förstånd och tankeförmåga. Befallningen har gått ut: "Hugg ner trädet och hug av grenarna, riv bort lövverket och strö ut frukten". Vers 11.

På så vis upphöjer Herren Sig Själv såsom den sanne och levande Guden. Davids utrop stämmer väl överens med verkligheten: "Jag såg en ogudaktig våldsverkare, han bredde ut sig frodig likt en ceder, som var väl rotad. Han drog vidare och är nu borta. Jag sökte efter honom men fann honom inte." Ps. 37:35, 36. Om människors stolthet gör dem tillräckligt högfärdiga, drar Herren bort Sin hand ifrån dem. Då faller de. Om en församling eller ett kyrkosamfund börjar att yvas och stoltsera, i stället för att lita till Gud och prisa Hans makt, då måste helt enkelt Herren överge den kyrkan. Sedan faller den samman likt ett korthus. Om ett folk berömmar sig av sin rikedom, tankeskärpa, kunskap, ja, allt utom av Kristus, då går det snart i fördärvet.

Han bär våra bördor

Min broder, tänk på att denna jord inte är himmelen. Kristus har sagt: "I världen liden I betryck; men varen vid gott mod, jag har övervunnit världen." "Saliga äro de som lida förföljelse för rättfärdighets skull, ty dem hör (128) himmelriket till. Ja, saliga ären I, när människorna för min skull smäda och förfölja eder och sanningslöst säga allt ont mot eder. Glädjens och fröjden eder, ty eder lön är stor i himmelen. Så förföljde man ju ock profeterna, som voro före eder." (Joh. 16:33; Matt. 5:10-12.)

Jesus har inte utlämnat dig till att bli förskräckt över de prövningar och svårigheter du möter. Han har meddelat dig allt om dem och Han har också sagt till dig att du inte får bli modlös eller nedtryckt när prövningar kommer. Se

på Jesus, din Återlösare, och var frimodig och glad. De prövningar som är svårast att bära är de som kommer från våra bröder, våra egna förtroliga vänner. Men också dessa prövningar kan vi bära med tålmod. Jesus ligger inte i Josefs nya grav. Han är uppstånden och har farit upp till himmelen för att där bedja för oss. Vi har en Frälsare som älskade oss så högt att Han dog för oss, för att vi i Honom skulle kunna få hopp, styrka och frimodighet och kunna få en plats med Honom på Hans tron. Han kan, och är villig att hjälpa dig närhelst du ber Honom om hjälp.

Om du försöker att bära dina bördor ensam, kommer du att krossas under dem. Tungt ansvar vilar på dig. Jesus känner till detta och Han vill inte låta dig stå ensam, om du bara inte lämnar Honom. Han blir förhålligad, när du överlämnar vården av din egen själ åt Honom såsom till en trofast Skapare. Han bjuder dig att lita på Hans barmhärtighet och att tro att Han inte vill, att du skall bära detta tunga ansvar i din egen kraft. Tro endast och du kommer att få se Guds frälsning.

Känner du att du inte räcker till för den förtroendepost som du innehar? Tacka Gud för det. Ju mer du känner din svaghet, dess mer benägen är du att söka hans hjälp. ”Nalkens Gud, så skall han nalkas eder.” (Jak. 4:8.) Jesus vill att du skall vara lycklig och frimodig. Han vill att du skall göra ditt bästa med den förmåga som Han har gett dig och så lita på att Herren skall hjälpa dig och ge dig medarbetare som kan hjälpa dig att bära bördorna.

(129) Låt inte ovänligt tal såra dig. Sade inte människor ovänliga saker om Jesus? Du gör misstag och ger ibland anledning till ovänliga kommentarer, men Jesus gjorde aldrig något sådant. Han var ren, fläckfri och obesmittad. Vänta inte någon bättre position i detta liv än härlighetens Furste hade. När dina fiender ser att de kan såra dig, kommer de att glädjas och Satan kommer att fröjdas. Se på Jesus och arbeta med Hans förhålligande för ögonen. Bevara ditt hjärta i Guds kärlek.

Se bortom människorna

Det kan tänkas, att även medlemmarna i din egen församling kommer att säga och göra sådant, som kommer att såra dig. Men gå bara vidare, lugn och samlad, alltid förtroende på Jesus, och ihågkommande att du inte är din egen, att du tillhör Kristus – Guds älskade Son har köpt dig med Sitt blod! – och att du är engagerad i Hans verk, genom att du söker att vara till välsignelse för den mänskliga familjen. Detta är en omfattande verksamhet. Låt inte människors vrånghet avhålla dig från, att bestämt lita på och alltid tro på Guds löften.

Det smärtar dig, när en av dem du har gjort så mycket för, blir din fiende. Personen behärskas då av ett fientligt inflytande. Men gör du inte strängt taget detsamma mot Jesus, när du vänder Honom ryggen? Han har varit din bästa Vän. Han har gjort Sitt yttersta, för att vinna din kärlek. Han har visat, att du tors lita på Honom. Han har bett dig att komma till Honom med alla dina bördor och bekymmer, och har med Sitt ord lovat att skänka dig vila och frid, bara du går med på att ta på dig Hans ok och bära Hans bördor. Han tillkännager, att Hans ok är milt och Hans börda lätt. Visa, att du tror det. Ta Gud på Hans ord. Om inte Jesus hade särskilt stöttat dig, skulle du aldrig ha

kunnat stå i den ställning du nu innehar, och burit därtill hörande ansvar. Vidgå detta. Prisa Gud för den hjälp, som Han har gett Dig, och fortsatt att lita på Honom.

Släpp in Kristus i ditt liv. Känn dig icke ansvarig för andras felaktiga handlande, ens om de är (130) församlingsmedlemmar. I församlingen finns det otrogna individer, som behandlar Jesus mycket värre, än de behandlar dig. Vore Han här på Jorden, skulle de förolämpa Honom, småda Honom, ärekränka Honom. ”Förförelser måste komma, men ve den människa genom vilken förförelsen kommer.” ”[F]ör honom vore det bättre att en kvarsten hängdes om hans hals och han sänktes i havets djup.” Matt. 18:7, 6.

Din börda är tung. Om ändå alla kunde känna det, som jag gör. Jag skulle önska, att alla dina bröder vore ärliga och fina mot dig – utan att hindra dig, utan att lyfta dig till skyarna – men att de skulle betrakta dig som en, vilken Gud använder som Sitt redskap för att uträta ett särskilt verk, och minnas att de ej skall sätta käppar i hjulen, utan hellre knuffa på vagnen – hjälpa till, i stället för att hindra.

En oändlig härlighets rikedom

Åter igen säger jag: Fröjdas i Herren. Vila i Honom. Du behöver Hans kraft, och den kraften kan bli din. Gå bestämt framåt, var tapper och modig. Ditt omdöme kanske sviktar, men förlora inte greppet om Kristus. Han är visdom, Han är ljus, Han är kraft. För dig är Han som en väldig Klippa i ett öde landskap. Vila under Hans skugga. Du är i behov av klokskap, och Jesus kommer att ge dig den. När inte otron. Ju mera du blir trängd undan, missförstådd, felciterad, ställd i en oriktig dager, desto större bevis för att du uträttat ett arbete åt Mästaren, och desto ihärdigare måste du klänga dig fast vid din Frälsare. I alla dina svårigheter skall du vara lugn och samlad, tålmodig och förlåtande, du skall inte löna ont med ont, utan ont med gott. Se upp till stegens översta pinne. Gud är ovanför den. Hans härlighet strålar över varje själ, som färdas mot himmelen. Jesus är stegen. Klättra uppåt med Hans hjälp, klamra dig fast vid Honom, så kommer du inom kort att stiga av stegen och befinna dig i Hans eviga rike.

Jag vill att du skall uppnå himmelriket. Jag känner inte till någon, som skulle (131) älska himmelriket mera, än du skulle göra – du, som har verkat så oförtroligt för att mildra mänskligt lidande, berövat dig sömn, försummat att äta, snålat in på livets nöjen. Stundom tycks din stig vara nästan hölj d i dunkel, utan en enda gnutta sol. De krämpor du ser, de hjälplösa, dödliga själar, som söker en utväg, dina kontakter med fördärvade, urartade personer – erfarenheter av detta slag hotar att utrota din tro på mänskligheten.

Du måste sannerligen blicka hän mot Jesus, och hålla ögonen på härligheten ovanför slutet på stegen. Genom Kristus allena går det att nå himmelen, där allt är renhet, helighet, frid och välsignad fröjd, ja, en härlighet, som inga dödliga läppar kan beskriva. Det närmaste vi kommer en beskrivning av lönen, som väntar segervinnaren, är att säga att den är en oändlig härlighets rikedom. Den kommer

att innebära evig glädje, en underbar evighet, där den ena härligheten avlöser den andra under tidsåldrar utan slut.

Du måste komma dit. Se till att du vinner det eviga livet, vad du än må förlora här. Tappa aldrig modet. Det är många gånger, som jag sett den Eviges armar omsluta dig, då du inte verkat inse eller uppskatta himmelens stora självuppoftning. Lev för Jesus. Det går lättare att arbeta som läkare på sanatoriet, om du låter Kristus vara din chefsläkare. Eftersträva livets krona med all makt. Gör det till en vana, att tjäna Gud. Det kommer att löna sig, både i detta liv och i det tillkommande. Jag är lika angelägen om välgång för dig och din hustru – som jag älskar i Herren – som jag är beträffande mina egna söner och deras hustrur. Jag vill se dig och din hustru ibland de frälsta, som kommer att delta i kröningen av Kristus. Det är min högsta önskan, att du skall mer än segra genom Honom, som gav Sitt liv för dig. För den skull har jag, min broder, talat klarspråk till dig. Jag är så angelägen om, att du skall (132) njuta evighetens sällhet. Dina omständigheter har varit ytterst prövande. Jag har varit rädd för, att du skulle förlora tron och modet. Du måste växa till i nåden och i kunskapen om sanningen. Du måste sluta dig samman med dina bröder. Vad som än händer, tappa inte tron vare sig på dem eller på Kristus; och håll fast vid sanningen.

Utdrag ur ett brev skrivet år 1892 från Adelaide, South Australia. – Min broder! Prövningar kommer att möta dig, men håll fast vid din redbarhet. Visa inget annat, än en ädel anda. Det himmelska universum betraktar striden. Satan är på sin vakt, angelägen om att ta dig med överraskning, angelägen om att du skall handla oöverlagt, så att han får övertaget över dig. Utkämpa Herrens strid som en man. Gör precis som Kristus skulle ha gjort i ditt ställe. Låt ingen inkonsekvens krypa in i din tro och gärning. Tillåt icke dig själv att bli upptagen av de irriterande besvärligheter, som ständigt dyker upp. Håll dig lugn, tänk på Jesus, och gör vad du kan för att behaga Honom. Kristi och den Helige Andes nåd är Guds gåvor till dig, för att du skall stärkas till det yttersta, andligt och mentalt.

För mycket förläggs till Battle Creek

(133) South Lancaster, Massachusetts, den 16. Oktober, 1890.

Till ledarna vid Battle Creek Sanitarium
Kära bröder! Medan jag befann mig i Petoskey, hade jag ett samtal med er läkare rörande inrättandet av ett hem för föräldralösa barn i Battle Creek. Jag sade att detta var precis det, som vi som ett folk behöver, och att vi i dylika satsningar ligger långt efter andra trossamfund.

Under vårt samtal redogjorde jag för min fruktan för, att vi förlägger för mycket av vikt till Battle Creek, och jag är ännu av den uppfattningen. Det är farligt, att förlägga så mycket till en plats. En stor andel medel används på detta

enda ställe, medan vi försummar städer, som kommer att bli allt vanskligare att bearbeta.

Jag har gått igenom en del av mina skrifter, och jag ser att varningar härvidlag utfärdades för årtal sedan. Det framgår med all önskvärd tydlighet, att byggnaderna i Battle Creek ej bör göras större, att byggnad icke bör fogas till byggnad för att utöka resurserna och hjälpmedlen där. Vi har instruerats om, att vi inte skall lägga alla våra ägg i korgen där, utan göra verksamhetsfältet större. Vi skulle riskera att få ett Battle Creek likt det forna Jerusalem – ett mäktigt nav. Om vi inte rättar oss efter dessa varningar, kommer förbannelserna som ödelade Jerusalem att drabba oss. Stolthet, självupphöjelse, försummelse av de fattiga och fjäskande för de rika – dessa var Jerusalems synder. När stora intressen i dag cementeras på en ort, blir de anställda frestade till självupphöjelse i egoism och stolthet. När de faller till föga för den här frestelsen, är de ej längre Guds medarbetare. I stället för att försöka att öka våra ansvarstaganden i Battle Creek, borde vi med djärvhet och villighet dela upp våra ansvarstaganden där, och fördela dem på många platser.

(134) Vi utgör ett ”ett skådespel för världen, för både änglar och människor.” 1 Kor. 4:9. Vårt uppdrag är detsamma, som det Kristus i början av Sin mission tillkännagav var Hans. ”Herrens Ande är över mig”, sade Han, ”ty han har smort mig till att predika glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig för att ropa ut frihet för de fångna och syn för de blinda, för att ge de betryckta frihet och predika ett nådens år från Herren.” Luk. 4:18, 19.

Vi skall utföra det verk, som Mästaren lagt i händerna på oss. Han säger: ”om du delar med dig åt den hungrige av det du har och mättar den som lider nöd, då skall ditt ljus gå upp i mörkret och din natt bli lik middagens ljus. Och HERREN skall alltid leda dig; han skall mäta dig mitt i ödemarken och ge styrka åt benen i din kropp. Du skall vara lik en vattenrik trädgård och likna ett källsprång, vars vatten aldrig tryter.” ”Fattiga kommer nämligen aldrig att saknas i landet, därför befäller jag dig: Du skall villigt öppna din hand för din broder, för de behövande och fattiga i ditt land.” ”Därför, allt vad ni vill att människorna skall göra er, det skall ni också göra dem.” Jes. 58:10, 11; 5 Mos. 15:11; Matt. 7:12.

Vi kommer att bli frestade till att hysa begär, att vara snikna, att odla en omättlig önskan efter mer. Om vi faller för denna frestelse, kommer den att medföra samma faror för oss, som de faror, vilka drabbade det forntida Jerusalem. Vi kommer inte att lära känna Gud och rätt ge prov på Hans karaktär. Vi måste noga ge akt på oss själva, så att vi inte faller på grund av otro, såsom judarna gjorde. Vi skall arbeta osjälviskt. Vi skall känna ett stort intresse för grundandet och tillväxten av andra inrättningar förutom dem, som vi ansvarar för. Det är min innerliga önskan, att hälsohemmet låge många kilometer från Battle Creek. Utifrån det ljus, som Gud har gett mig, vet jag att det vore bättre för dess andlighet och brukbarhet. Lärosätet utanför Lincoln, Nebraska, kommer att locka många (135) från Battle Creek, och det är bara riktigt. Ljus borde stråla klart från andra platser, liksom från Battle Creek. Det är Guds

avsikt, att ljus skall skina från olika städer och diverse platser.

Att förlägga så mycket till ett enda ställe, är ett misstag; det liknar själviskhet. Battle Creek får mer, än sin rättmätiga andel av tillgängliga förmåner. Om de väsentliga inrättningar, som grundats där, delades upp flera gånger om, skulle det stärka andra församlingar. Vi skall verka osjälviskt i Herrens stora vingård, genom att dela upp tid, pengar, utbildningsinsatser och predikoämbeten på så sätt, att flesta tänkbara skall dra nytta härav. Den äregirighet, som får personer att förlägga så många inrättningar till Battle Creek, borde inskränkas, så att andra orter blir välsignade genom de fördelar, som vissa har tänkt skulle stanna kvar där. Genom att förlägga så mycket till en ort, bibringas folket en felaktig lärdom.

Att i huvudsak lägga planer för Battle Creek, är inte tillrådligt. Hela världen är vårt verksamhetsfält, och pengarna som lagts ned på ett enda ställe, skulle räckta lång väg för att framgångsrikt och kraftfullt arbeta på andra platser. Det finns många städer, där folket behöver evangeliets budskap. I stället för att så många av våra skickliga anställda skall husera i Battle Creek, skulle personer med helgad förmåga tilldelas befattningar för arbete på andra ställen. Vederbörande skulle ha ett levande intresse inom många områden, och uttröna tillvägagångssätt att föra verket framåt på. De skall inte hasta åstad lydande sitt eget omdöme, utan de skall förena sina krafter i det stora verket. Allt eftersom verksamheten fördjupas på den plats, där de arbetar, skall de årligen utbilda och öva upp medarbetare, och även sända hjälp annorstädes.

Osjälviskt tjänande

En gräns måste sättas för utbyggnaden av våra institutioner i Battle Creek. Hela världen är vårt verksamhetsfält, och Gud är lika mån om övriga delar av Sin vingård. Det finns församlingar och (136) institutioner, där man spänner varje muskel, för att få plats för att ens kunna stå, ja, för att överleva. Låt våra rika institutioner se till att de stärker det, som håller på att dö. Hur lätt skulle inte den stora församlingen i Battle Creek kunna ta en del av sina tillgångar och skänka till de fattigare församlingarna, som är nära att bli krossade av tyngden från sina skulder! Hur kan det komma sig, att dessa systerförsamlingar år efter år lämnas vind för våg i fattigdom och med skulder? Själviskhet leder till andlig död. Våra mer välbärgade församlingar skulle kunna åstadkomma mycket gott för sina systerförsamlingar, och således bidra till deras välmående!

Att hjälpa de nödställda

Som Guds ombud skall vi ha hjärtan av kött, som är fyllda av den sorts kärlek, som driver oss till att vara hjälpsamma mot dem, som har det sämre ställt än vi själva. Om vi ser våra bröder och systrar lida under fattigdom och skulder, om vi ser församlingar vara i behov av ekonomiskt bistånd, borde vi visa dem osjälvisk omsorg och biträda dem i samma grad, som Gud har gett oss allt det vi behöver. Om ni, som ansvarar för en institution ser, hur andra institutioner tappert kämpar för att ens kunna stå och utföra ett arbete liknande det, som utförs av era egna institutioner, bli då inte avundsjuka.

Försök icke att tvinga bort en medarbetarstab och medvetet upphöja er själva som överlägsna. Upphäv i stället några av era egna storvulna planer, och bispring dem, som har det svårt. Bidra till utförandet av en del av deras planer, för att utöka deras resurser. Använd inte varje dollar till att utöka era egna resurser och ta på er ytterligare ansvar. Lägg undan en del av era medel till att uppföra hälsoinrättningar och skolor på andra orter. Ni kommer att behöva stor visdom, för att förstå precis var det är, som ni skall grunda dessa institutioner, så att människorna skall få största möjliga välsignelse. Alla dessa frågor måste noggrant beaktas.

(137) De i ansvarsställning behöver visdom från höjden, för att handla rättfärdigt, för att älska barmhärtighet och för att visa barmhärtighet – inte bara mot några få, utan mot alla, som de kommer i beröring med. Kristus likställer Sina intressen med Sitt folks, oavsett deras ekonomiska ställning. Missionsstationer måste inrättas för de färgade, och alla borde försöka att göra något och göra det nu.

Institutioner behöver inrättas på olika platser, för att män och kvinnor skall sättas i arbete och göra sitt bästa i gudsfruktan. Ingen får förlora sitt uppdrag och arbete ur sikte. Var och en bör sikta på framgång för det verk, som anförtrotts åt vederbörande. Alla våra institutioner bör hålla detta i minnet och eftersträva framgång; men samtidigt skall de vara medvetna om, att deras framgång kommer att öka i takt med att de visar osjälvisk frikostighet, genom att de delar med sig av sitt överflöd åt institutioner, som har svårt att få fotfäste. Våra välmående institutioner bör bistå de institutioner, som Gud har sagt borde leva och segla i medvind, men som fortfarande kämpar för sin överlevnad. I väldigt hög utsträckning saknar vi äkta, osjälvisk kärlek. Herren säger: ”var och en som älskar är född av Gud och känner Gud. Den som inte älskar har inte lärt känna Gud, ty Gud är kärlek.” ”Om vi älskar varandra förblir Gud i oss, och hans kärlek har nått sitt mål i oss.” 1 Joh. 4:7, 8, 12. Gud ogillar när människor bara tar hänsyn till sitt eget, och blundar för andras väl.

Det en institution kan uträtta för en annan
Genom Guds försyn har hälsohemmet i Battle Creek blivit väldigt framgångsrikt, och under det kommande året bör ledarna där begränsa sina önskningar. I stället för att i allt följa sina tankar om att stärka sina resurser, bör de utföra osjälviskt arbete för Gud, och räkna ut kärlekens hand till (138) inrättningar förlagda till andra orter. Vilken nytta det skulle bli för Rural Health Retreat i St. Helena, om den finge några tusen dollar till sin satsning! En sådan donation skulle ingjuta mod i de ansvariga där, och inspirera dem till att gå framåt och uppåt.

Donationer inkom till Battle Creek Sanitarium under dess första tid, och borde då inte detta hälsohem noggrant överväga, vad det kan uträtta för sina systerinstitutioner vid Stilla Havets kust? Mina bröder i Battle Creek, tycker ni inte att det stämmer överens med Guds befallning, att ni skall begränsa era önskningar, skrota ert byggande och inte utvidga våra institutioner där? Visst borde ni tycka det vara er förmån och plikt, att bistå dem, som behöver stöttning?

En välbehövlig reformation

Det har påtalats för mig, att en dylik reformation behövs, för att större frikostighet skall härska ibland oss. Sjundedags-adventister svävar överallt i fara, att duka under för självisk äregririghet och hopa alla medel och all makt på de inrättningar, som de redan förestår. Det finns risk för, att personer kommer att tillåta en känsla av avund att uppstå i sina hjärtan och att de kommer att missunna de inrättningar, som är lika viktiga som de, vilka de själva leder. De, som behärskas av den sanna kristendomens nåd, vägrar att med liknöjdhet betrakta någon som helst del av verket i Herrens stora vingård. De, som verkligen är omvända, hyser lika stort intresse för verket i alla delar av vingården och är redo, att bistå överallt, där hjälp krävs.

Det är själviskhet, som gör att personer inte sänder bistånd till de platser, där Guds verk inte är lika framgångsrikt som på den institution, som de själva har uppsyn över. De, som bär ansvar, bör vara noga med att eftersträva idel gott för varje gren hos Guds sak och verk. De bör (139) uppmuntra till och upprätthålla satsningarna på andra fält lika väl som på sina egna. På så sätt skulle brödraskapets band stärkas inom Guds familj på Jorden, och sluta till dörren mot den småskurna svartsjuka och misstänksamhet samt bitterhet, som ställning och välgång garanterat skapar, såvida inte Guds nåd styr i hjärtat.

”Detta säger jag”, skrev Paulus: ”Den som sår sparsamt skall skörda sparsamt, och den som sår rikligt skall skörda rikligt. Var och en må ge vad han har beslutat sig för i sitt hjärta, inte av olust eller med tvång. Ty Gud älskar en glad givare. Och Gud har makt att låta all nåd överflöda till er, så att ni alltid och under alla förhållanden har nog av allting och kan ge i överflöd till varje gott verk.” ”Då blir ni rika på allt och kan vara frikostiga i allt, och det kommer att föra med sig att man tackar Gud när vi överlämnar gåvan. Den tjänst ni utför med denna insamling bidrar inte bara till att fylla de heligas behov, utan bär också rik frukt genom deras många tacksägelse till Gud. När ni nu består provet i denna tjänst, kommer de att prisa Gud för att ni lydigt bekänner er till Kristi evangelium och med så gott hjärta delar gemenskapen med dem och med alla. De kommer också själva att be för er och längta efter er på grund av Guds överväldigande nåd mot er. Gud vare tack för hans obeskrivligt rika gåva.” 2 Kor. 9:6-8, 11-15.

Brödraskapets levande grundsats

Guds lag uppfylls endast, när människorna älskar Honom av hjärtat, sinnet, själen och av all sin kraft samt sin nästa som sig själva. Det är yttringen av denna kärlek, som skänker ära åt Gud i höjden, och på Jorden Hans välbehag till människorna. Herren blir förhärligad, när det stora syftet med Hans lag förverkligas. Det har varit den Helige Andes uppgift under alla tidsåldrar, att ingjuta kärlek i människors hjärtan, ty kärleken är brödraskapets levande grundsats.

Själviskhet får icke gömmas undan i någon som helst vrå eller hörn i sinnet. (140) Gud vill, att himmelens plan skall fullföljas, och att himmelens gudomliga ordning och samklang råda, i varje familj, inom varje församling, vid varje institution. Om denna kärlek genomsyrade samhället, skulle vi se kristendomens ädla grundsats förfining och

artighet omsatta i praktiken, liksom kristen kärlek gentemot dem, som Kristus köpte med Sitt blod. En andlig förvandling skulle upplevas i alla våra familjer, vid våra institutioner, inom våra församlingar. När den här förvandlingen äger rum, blir dessa verksamma medel de instrument, med vars hjälp Gud sprider himmelens ljus i världen och alltså – genom gudomlig disciplin och övning – gör män och kvinnor passande för umgänget i himmelen.

Jesus har rest, för att ordna palats åt dem, som – med hjälp av Hans kärlek och nåd – håller på att göra sig själva i ordning för sällhetens boningar. Inom Guds himmelska familj kommer det inte att finnas någon, som är självisk. Friden, freden och samklang vid det himmelska hovet kommer inte att störas genom närvaron av någon, som är rå eller ovänlig. Den, som i den här världen upphöjer jaget i det arbete han gets att utföra, kommer aldrig till Guds rike, med mindre vederbörande ändras i anden, ja, blir saktmodig och ödmjuk, så att han eller hon uppenbarar det lilla barnets enkla tillit.

Den enda trygga vägen

De, som axlar ansvar vid våra institutioner, bör dagligen söka Herrens vägledning. De bör inte känna, att de är kloka nog att själva välja väg, ty då kommer de att vandra i ljuset från gnistorna, som de själva slagit. Gud allena skall vara deras vägvisare. De, som önskar en vidare sfär; de, som önskar större frihet, än den Gud ger; de, som inte gör Honom till sin rådgivare, klokskap, helgelse och rättfärdighet, kommer aldrig att vinna livets krona. Dag för dag behöver själen Kristi religion. De, som dricker djupt av Hans Ande, kommer inte att söka sin egen ära. De (141) kommer att inse, att de ej kan träda utanför Guds herravälde, ty Gud är härskare överallt.

Den, som i allt är nöjd med, att ta emot sitt uppdrag från ovan, kommer att livas av Guds löften, när vederbörande försöker att utöva rätt och dom. Att äga osviklig förtröstan på Gud, att vara en görare av Hans ord, är att vandra längs en säker och trygg väg. Guds råd förenklar invecklade affärstransaktioner och skyldigheter i hemmet. De Kristi efterföljare, som arbetar med Guds härlighet för ögonen, kommer att få himmelsk visdom. Dock är det ett smärtsamt faktum, att våra församlingar och institutioner storligen saknar sann kristendom. Mätte Herren hjälpa dem, som bär ansvar att förenas sinsemellan i sitt verk och bli Guds medarbetare.

Kristus sade till Sina lärjungar: ”Ni är världens ljus.” Matt. 5:14. Hur väsentligt är det då inte, att varje själ skall hålla sitt ljus brinnande, så att han eller hon kan skänka ljus åt alla, som vederbörande kommer i beröring med. Gud har gjort Sitt folk till förvaltarna av helig sanning. Åt dem har givits förmågor att visligen förbättra, ty Guds avsikt är, att deras talanger skall förmeras genom ständigt bruk.

Faran med utvidgning

Mina bröder, utvidgandet av era inrättningar, ökandet av era numerär, är inte i enlighet med Herrens ordning. Stora byggnader kräver stor personal, och stor personal kräver människor med utbildning och förmåga, liksom människor med stor religiös erfarenhet, för att sköta institutionen enligt Guds modell; och för att sköta den med takt och

skicklighet krävs en allmän ökning av den andliga erfarenheten, för att gudsfruktan skall förekomma på hälsohemmet. Därmed kommer inte stöd från allmänheten att forma och gestalta det, annars kommer det att upphöra att vara det, som Gud avsett – en fristad för de fattiga och saktmodiga. De, som håller fast vid sanningen, bör (142) inte försas åt sidan, för att gynna världsliga personer. Priserna bör inte sättas högt för att betala dagliga omkostnader, så att de fattiga, i hög utsträckning, ej kommer i åtnjutande av hälsohemmets fördelar.

Med nuvarande förmåga och resurser, är det omöjligt för chefsläkaren att uträtta allt, som behöver göras inom de olika grenarna och avdelningarna, hur gärna han än vill. Det är omöjligt för honom, att personligen vaka över alla delar hos verket.

Den här saken har påtalats upprepade gånger för mig. Samtidigt som fortsatt tillväxt sker vid institutionen, samtidigt som byggnaderna görs större och ansvaret växer, sker det inte motsvarande tillväxt hos den talang och förmåga, som behövs för skötseln av ett så stort företag. Tänker vår chefsläkare och styrelsemedlemmarna ta hänsyn till detta? Min broder, du är inte odödlig. Jag tackar Herren för, att du är så klok beträffande din hälsa, som du faktiskt är. Men du kan inte alltid handla som du nu gör. Din hälsa kan fallera. Ditt liv är osäkert, och det har förklarats för mig, att personalen borde vara tre gånger så stor på hälsohemmet, som den nu är. Ändå skulle personalen ha mer, än nog att göra, om de uträttade arbetet väl.

Frågan om löner

Institutionens tillstånd är nu gott, och ledarna bör inte kräva de låga löner, som behövdes i början. Värdiga, verksamma arbetare bör få rimliga löner för sina ansträngningar, och de bör själva få avgöra, hur de skall använda sin avlöning. De bör inte i något fall avkrävas för mycket arbete. Chefsläkaren själv bör få hög lön.

Till chefsläkaren vill jag säga: Fastän du inte personligen förhandlar om löner, är det bäst för dig, om du noga går igenom saken; du är nämligen ytterst (143) ansvarig, i egenskap av institutionens överhuvud. Kräv inte, att personalen särskilt skall uppoffra sig. Stilla din äregirighet att bygga en större institution och samla ansvar. Låt en del av de medel, som kommer hälsohemmet till, del skänkas åt de institutioner, som behöver hjälp. Detta är helt rätt. Det stämmer överens med Guds vilja och plan, och det kommer att medföra Guds välsignelse över hälsohemmet.

Särskilt till styrelsen önskar jag säga: ”Kom ihåg, att de anställda skall betalas i enlighet med sin trofasthet. Gud fordrar, att vi behandlar varandra ärligt och redbart. Vissa av er dignar under bekymmer och ansvar, och det har visats mig att ni riskerar att bli själviska och fela mot dem, som ni anställer.”

Varje affärstransaktion, oavsett om den har att göra med en anställd i ansvarsställning, eller det rör sig om en anställd med den simplaste tjänsten på hälsohemmet, skall skötas på sådant sätt, att Gud kan godkänna den. Vandra i ljuset, medan ni har ljuset, så att inte mörkret kommer över er. Det vore långt bättre, att lägga ut mindre på byggnader

och i stället betala era anställda löner, som är i förhållande med deras arbete. Därmed skulle ni visa dem förbarmande och rättvisa.

Utifrån det ljus, som det behagat Herren att ge mig, känner jag till att Han ogillar mycket av det, som inträffat med de anställda. Gud har inte avslöjat varje enskilt fall för mig, men varningar har utfärdats om, att i många fall behövs det avgjord bättring. Jag har blivit visad, att fäder och mödrar i Israel behöver vara förenade med institutionen. Hängivna män och kvinnor borde anställas, som, tack vare att de inte ständigt pressas av oro och ansvar, kan sörja för de anställdas andliga välfärd. Sådana män och kvinnor behöver ständigt vara sysselsatta med missionsinsatser vid denna stora institution. Inte ens hälften av det, som borde göras härvidlag, blir gjort. Det (144) borde åligga dessa män och kvinnor, att andligen verka för de anställda, genom att utbilda dem i själavinning. De skall visa dem, att detta måste göras genom ett konsekvent, Kristuslikt liv – inte genom en massa prat. De anställda blir utsatta för världsliga inflytanden; men i stället för att bli påverkade av dessa inflytanden, borde de vara helgjutna missionärer, styrda av ett inflytande, som upphöjer och förfinar. Sålunda kommer de att lära sig, hur de skall bemöta otroende och utöva ett inflytande, som vinner dem för Kristus.

Utdrag ur ett brev skrivet 1895 från Cooranbong, New South Wales. – Gud har ett uppdrag åt varje troende anställd vid hälsohemmet. Varje sköterska skall vara en kanal för välsignelse, hon skall ta emot ljus från ovan och låta det stråla inför andra. De anställda skall inte ta efter de uppvisningar i mode, som görs av hälsogästerna vid sanatoriet, utan skall helga sig åt Gud. Stämningen omkring dem skall vara en väldoft från liv till liv. De kommer att omgärdas av frestelser, men då skall de be Gud om Hans närvaro och vägledning. Herren sade till Moses: ”Jag är med dig”; och samma försäkran ges till varje trofast, hängiven arbetare.

Beträd många platser

(145) Cooranbong, N. S. W., den 15. Juli, 1895.

Till en läkare i Battle Creek

Min käre broder! Jag mottog dina brev i går och läste dem med stort intresse. Det gläder mig alltid, att få höra ifrån dig angående din familj och den institution, där du bär ett ovanligt stort ansvar. Din enda trygghet består i, att lyda Herrens ord, att vandra i ljuset från Hans anlete. Fienden försöker hela tiden, att komma på sätt, varpå han kan försätta oss i brygga, och därför måste vi noga följa Guds förmaningar.

Om forna tiders fanbärare inom Guds verk hade hållit sig till de förhållningsorder Han gett dem, skulle de ha bättre ärat Honom och deras effektivitet skulle ha ökat. Somliga, vars röster tystnat i döden, kunde ha levat för att varna,

vädja och råda. Om de, som i svunnen tid anförtroddes mycket ansvar, hade rättat sig efter Guds Andes varningar och enträgna böner, skulle de nu vandra inför Honom i kraft och effektivitet. När människor lär andra, att de skall vara beroende av och lita på dem, när de, med penna eller röst, dikterar för andra, vad de skall göra, då lär de vederbörande att de skall göra sig kött till arm, att snarare ära människor, än Gud.

Vi är endast trygga, när vi upphöjer Kristus, när vi prisar Hans härlighet. Jesaja säger: ”Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste. Så skall herradömet bli stort och friden utan slut över Davids tron och hans kungarrike. Det skall befästas och stödjas med rätt och rättfärdighet (146) från nu och till evig tid. HERREN Sebaots nitälskan skall göra detta.” Jes. 9:6, 7.

Människor riskerar, att ta till sig människors rådgivning. Därmed åsidosätter de Guds rådgivning. Oh, vilka läxor alla måste lära sig, innan de förstår, att Gud inte ser som människor ser. Herren säger: ”Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar. . . Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar.” Jes. 55:8, 9. Med mindre det sker en avgjord reformation ibland Guds folk, kommer Han att vända Sitt ansikte bort ifrån dem.

Min broder, här behövs det ständig vaksamhet, för att byggnad inte skall fogas till byggnad och fördel på fördel uti Battle Creek. De medel, som använts på detta sätt, kommer att vittna emot oss. Ni borde sätta kloka planer i verket och sprida inflytandet, som eljest blir kvar i Battle Creek. Därmed delar ni med er av ljuset, som Gud har gett er. Välsignade är de, som sår vid alla vatten. Ju större satsningar i Battle Creek, desto större behov av ytterligare penningplaceringar där; men detta är icke enligt Guds vilja. Innan särskilt lång tid har gått, kommer misstaget med hopandet av resurser i Battle Creek att framstå tydligt.

Genom att vi lägger byggnad till byggnad i Battle Creek, uppmuntrar vi till försummelse av andra fält. Ett överflöd på fördelar där innebär brist på andra platser. Andra delar av vingården berövas på de medel, som de borde ha. Medel borde satsas annorstädes, för att vinna själar för sanningen och tillhandahålla kyrkor åt dem.

Gud har påpekat förhållandet, att det ankommer på dem i Battle Creek att bistå Hans institutioner på andra orter. Som en klok förvaltare av medel, borde just du sprida dina trupper, och använda kraften hos ditt inflytande, för att hjälpa dem som sitter fast i mörkret att lära känna Gud sådan Han är.

(147) *Behovet av mera omfattande planer*

Hur många små och stora städer är inte ytterligt försummade! Vårt folk skadar sig själva, genom att gyttja ihop sig på en plats. När träd i en trädskola står tätt samman, hindras deras tillväxt, hälsa och styrka. Flytta träd från er tätt planterade trädskola. Gud blir inte ärad av, att så många resurser förläggs till ett och samma ställe. Skapa utrymme; sätt era plantor på många ställen, där de

inte lutar sig mot varandra för att finna stöd. Skänk dem utrymme, att växa på. Detta kräver Herren av er.

De medel, som lagts ut på att bygga ut era resurser i Battle Creek, vilka redan är för väl tilltagna och har passerat rimlighetens gränser, borde användas till att inrätta missionsstationer på andra orter. Ni borde göra era planer mera omfattande och göra ert verksamhetsfält större. Ni borde sända kloka män till de stora och små städer, där man ännu inte hört evangeliets budskap. Välj ut de bästa män, som ni kan undvara, och ge dem tillfälle att bli ansvarstagare och bärare av bördor. Låt dem få möjlighet, att utveckla de förmågor, som hittills legat i träda. Förlägg dem dit, där de kan bruka sina av Gud givna talanger, för att mana syndare till bättring. Låt män, som gör det uppenbart att de älskar Gud, få en möjlighet att utträtta något för Honom.

Låt män lära sig att be allvarligt och ivrigt, och låt dem göra sina böner korta och rakt på sak. Låt dem lära sig att tala om världens Återlösare och att upphöja Mannen från Golgata ständigt allt högre.

Allt predikande i världen kommer inte att få personer att på djupet känna behovet hos de själar, som håller på att gå under runt omkring dem. Ingenting väcker hos män och kvinnor ett så självupppoffrande nit, som att skicka ut dem på nya fält, där de får arbeta för dem, som sitter i mörker. Förbered arbetare på att gå ut på vägar och stigar. Kalla (148) inte män och kvinnor till det stora navet, så att de uppmuntras till att lämna församlingar, som behöver deras bistånd. De måste lära sig, att axla ansvar. Inte en på hundra av oss utträttar mera, än att syssla med vanliga, världsliga saker. Vi inser inte tillnärmelsevis värdet av de själar, för vilka Kristus dog.

Vi behöver kloka plantskolearbetare, som sätter ut träd på olika orter och ger dem växtnäring. Det är Guds folks absoluta plikt, att uppsöka bortomliggande områden. Sätt i gång med, att bryta ny mark, för att därigenom inrätta nya centra för inflytande överallt, där det går att slå in en kil. Samla arbetare, som äger den sanna missionsandan, och låt dem bege sig ut för att sprida ljus och kunskap vida omkring. Låt dem ta de levande grundsatserna rörande hälsoformen till de samhällen, som till stor del är omedvetna om dessa regler. Ordna med lärokurser, och undervisa om botandet av sjukdom.

Det är ett faktum, att tack vare hälsohemmets inflytande har tusentals människor uppmärksammat himmelens sanning. Likväl återstår det att utföra ett arbete, som har försummats. Pengar har lagts ut på, att bygga ut resurserna vid Battle Creek, när Herren vill att jästen skall läggas i allt mjölet, så att hela degen kan fås att svälla upp. I stället för att nya byggnader skall uppföras vid hälsohemmet, skulle vid det här laget fullt utrustade institutioner ha varit i full gång på andra platser.

Det finns personer, som länge varit knutna till hälsohemmet men som alltid kommer att stå i skuggan av andra, om de stannar kvar där. Om de finge förlita sig till sitt eget omdöme, skulle de bli självständiga, djupt tänkande individer, som kunde förmedla kloka råd. Ge dessa personer ett tillfälle, att axla ansvar i Guds kraft. På

så vis kommer de att vinna en erfarenhet, som kommer att göra det möjligt för dem, att ingjuta sanningen i andra.

(149) Men i stället för att skicka personal från Battle Creek, såsom Gud har beordrat i de allvarliga, framförda budskapen, har tusentals dollar plöjts ned i utbyggandet av institutioner och utökandet av resurser i Battle Creek. Och ropet stiger upp från Battle Creek om ytterligare bekvämligheter och fler anställda. Men det måste till en ändring.

Vi blir uppmuntrade, när vi ser det arbete, som görs i Chicago och på några andra orter. För årtal sedan borde de många förtroendeposterna, som hopats i Battle Creek, ha fördelats på flera orter. Ni må med tillfredsställelse tänka på, hur mycket hälsohemmet vid Battle Creek vuxit till, men Gud betraktar inte det med samma gillande, som ni gör. Om institutioner hade byggts upp på andra ställen, om personer iklätts ansvar, då skulle vårt verk ha kännetecknats av betydligt större livaktighet och effektivitet, och då skulle vi ha handlat mycket mera i enlighet med Guds plan och vilja, än vi har gjort. Som det nu är, äger ett fåtal personer stort ansvar. Ett fåtal utövar ett inflytande, som äger en förhärskande kraft i skötseln av verket när och fjärran, samtidigt som många inte bär några bördor alls.

Många av dem, som har stort ansvar, behöver bli omvända. Till dem säger Kristus, såsom Han sade till Nikodemus: ”ni måste födas på nytt.” ”Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike.” Joh. 3:7, 3. Många låter sig styras av en okristlig anda. De har fortfarande inte gått i Kristi skola och lärt sig Hans saktmod och ödmjukhet, och med mindre de ändrar sig, kommer de att ge vika för Satans frestelser. År efter år bär de ett helgat ansvar, ändå visar de sig vara oförmögna till, att skilja på det heliga och det profana. Hur länge skall sådana personer utöva ett förhärskande inflytande? Hur länge skall deras ord få upphöja eller slå till marken, få fördöma eller hylla? Hur länge skall de inneha sådan makt, att ingen törs föreslå att de borde ändra tillvägagångssätt?

(150) *Bygg upp nya centra*

Personer uppmuntras till, att slå sig ned i Battle Creek, att skänka sitt inflytande till byggandet av ett nutida Jerusalem. Detta strider mot Guds plan. På detta sätt förvägras andra platser resurser, som de borde ha. Gör större; sprid det hela; javisst, men inte bara på en plats. Gå ut och inrätta centra för inflytande, där ingenting eller knappt någonting har blivit gjort. Bryt upp er befästa massa; sprid ljusets frälsande strålar in i världens mörka hörn. Ett verk liknande det, när en örn väcker sina ungar, måste åstadkommas.

”I säkerhet har Moab levt från sin ungdom, han har legat i ro som vin på sin bottensats. Han har inte blivit tömd ur ett kärl i ett annat, inte vandrat bort i fångenskap. Därför har han kvar sin smak, och hans luktsinne har inte förändrats.” Jer. 48:11. Detta är sant om många av de troende, som söker sig till Battle Creek. Många visar ryckvis nit i striden, men deras ljus liknar en meteors, som blixtrar till på himlen och sedan slocknar.

Låt Guds medarbetare, som verkligen värnar om Hans sak, göra något för de färgade i Sydstaterna. Låt inte Guds förvaltare nöja sig med, att blott vidröra detta fält med fingertopparna. Låt dem, som befinner sig i hjärtat av verket, på allvar planera för det här fältet. Många har

(151) Herren har om och om igen välsignat Battle Creek, genom att utgjuta Sin Ande över församlingen och de anställda, men hur många är det egentligen, som uppskattat Andens inflytande! Hur många är det egentligen, som har använt sina pengar på det sätt, som Gud har anvisat. Medel har lagts ut på, att utbilda dem, som känner till sanningen. Samtidigt har fält, som är helt och hållet oupplysta, försumrats. Hade Kristi tjänare följt Hans missionsuppdrag, hade de använt de gåvor, som anförtrotts åt dem för att föra ut ljuset till dem i mörkret, skulle de ha uppnått betydligt större kännedom om Gud och Kristus, än de gjort genom att söka ytterligare utbildning vid våra skolor.

En vägran, att rätt bruka Gudagivet ansvar

Har inte Gud gett oss ett verk att utföra? Har Han inte bjudit oss, att trotsa motståndarens inflytande och omvända människorna från lögnen till sanningen? Varför har inte de, som så ofta samlats vid de stora mötena i Battle Creek, omsatt i verket sanningen de hört? Om de hade ingjutit ljuset de fått, vilken karaktärsomvandling vi skulle ha sett! För varje ingjuten nåd skulle Gud ha gett mer nåd. De har ej värdesatt som de bort det verk, som utförts åt dem. Annars skulle de ha begett sig till världens mörka platser, för att sprida ljuset vida omkring. De skulle ha skänkt världen budskapet om rättfärdighet genom tro, och deras eget ljus skulle ha blivit allt klarare och starkare; ty Gud skulle ha verkat med dem. Många har lagts i lögnens grav, därför att de som känner till sanningen, har vägrat att förmedla den värdefulla kunskap de själva erhållit. Om ljuset, som strålat så obehindrat i Battle Creek, hade skickats vidare, skulle många ha uppfostrats till att bli Guds medarbetare.

Oh, om våra bröder och systrar skulle kunna sätta rätt värde på sanningen! Oh, om de kunde bli helgade genom den! Oh, om de bara ville inse, att på dem vilar ansvaret (152) för att förmedla den sanningen till andra! Men de känner inte, hur väsentligt det är att leva ut sanningen, att vara Kristi ords görare. Många är självgoda. De är inte fyllda av den missionsanda, som skulle liva Kristi lärjungar. Om de bara visste, vad det vill säga att vändas för andra, skulle änglar från Gud verka genom dem, för att få ut kunskap om sanningen. De skulle känna till sanningen, och sanningen skulle göra dem fria. Inga mer pengar skulle slösas på, att lägga byggnad till byggnad på en plats, utan skulle användas för att öppna nya verksamhetsfält, för att resa sanningens standar i städer, som ännu inte har bearbetats. Himmelens upphöjande, renande, förädlade grundsatser skulle inlemmas i samhället och skulle verka likt jäst eller surdeg.

Utdrag ur ett brev skrivet 1899, från Cooranbong, N. S. W., Australien – Det är Guds avsikt, att de fält, där det är gott om resurser, skall dela sina fördelar med mer behövande fält. Denna grundregel skall efterlevas vid alla

våra institutioner. Gud fordrar färre planer för byggnader där verket redan inletts, och det innebär att medel skall sändas till fält, där arbetet är betydligt svårare på grund av bristande resurser.

Guds mening med Sina institutioner

(153) Newtown, Tasmania, den 1. December, 1895. *Till medicine uppsyningsmannen vid ett stort hälsohem*
Min käre broder! Varje institution, som bär sjundedags-adventisternas namn, skall vara för världen såsom Josef var i Egypten, och som Daniel och hans vänner var i Babylon. Genom Guds försyn blev dessa män tillfångatagna, för att de till hedniska folk skulle föra kunskapen om den sanne Guden. De skulle vara Guds företrädare i vår värld. De skulle aldrig ge efter för de avgudadyrkande folk, som de fördes i förbindelse med, utan skulle stå fasta vid sin tro och som en särskild heder bära titeln tillbedjare av den Gud, som skapat himlarna och Jorden. Ynglingarna stod fasta vid grundsatsen. De levde nära Gud och hedrade Honom i allting, och i Sin tur hedrade Han dem. Han var deras visdom. Han gav dem kunskap och insikt.

I dag skall Guds kvarlevas folk förhålliga Hans namn, genom att förkunna det sista varningsbudskapet, den sista inbjudan till Lammets bröllopsmåltid. Det enda sätt, varpå de kan förverkliga Guds förväntningar, är genom att vara företrädare för sanningen för vår tid.

Herren har verkat genom mänskliga ombud, för att uppfylla profetiorna. Han har fått den heliga, eviga sanningen att skilja sig tydligt från de irrläror och villfarelser, som Kristus tillkännagav skulle förekomma i den yttersta tiden.

Min broder, du befinner dig där du kan vara en företrädare för sanningen för vår tid. Håll dig nära den Store Läraren. Jag såg dig hålla uppe banéret, varpå dessa ord står skrivna: ”I detta visar sig de heligas uthållighet: de håller fast vid Guds bud och tron (154) på Jesus.” Upp. 14:12. Flera personer – en del av dem, som du arbetar med på hälsohemmet – höll fram åt dig ett banér, varpå stod en annan inskription. Du släppte taget om sjundedags-adventisternas banér, och sträckte ut handen efter banéret, som man erbjöd dig. En, som ägde stor värdighet och stort allvar, sade:

”För er som tror är den alltså dyrbar, men för dem som inte tror har den sten som byggnadsarbetarna kastade bort, blivit en hörnsten, en stötesten och en klippta till fall. De stöter emot den därför att de inte lyder ordet. Så var det också bestämt om dem. Men ni är ett utvalt släkte, ett konungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.” 1 Petr. 2:7-9. Sedan grep du bestämt om det sanna banéret, varpå dessa uppmuntrande ord yttrades: ”Låt oss vara glada och jubla och ge honom äran. Ty Lammets bröllop har

kommit, och hans brud har gjort sig redo. Åt henne har givits att klä sig i skinande, rent linnetyg.’ Linnetyget är de heligas rättfärdighet.” Upp. 19:7, 8.

Det förklarades för mig, att du och dina medarbetare riskerade att dölja grundsatserna hos vår tro, för att vinna stort stöd. Varje jota, som görs i den riktningen, kommer att hämma inflytandet från sanningen, i stället för att gynna det.

Du och dina kollegor på hälsohemmet behöver ständigt en lots under arbetets gång, annars går ni på grund. Säkerligen inser du den fara, som ni svävar i. Satan gör varje ansträngning, för att leda dig vilse. Gud har styrkt dig. Din själ måste helgas genom sanningen, för att din obrottsliga trofasthet gentemot grundsatserna skall framstå tydligt för (155) alla. Ju fullständigare din hjälplösa själ stödjer sig mot Gud, ju fullständigare du gör Honom till din förtröstan, desto hungrigare kommer du att bli efter livets bröd.

Gud skall kännas vid och äras av de personer, som kallar sig för sjundedags-adventister. Tidigare har sanningen, till Guds ära, förkunnats med övertygande kraft av läkarna och biträdena vid våra hälsohem. Gud kommer inte att vänta Sig mindre av dig, utan mycket mer. Du och dina kollegor skall arbeta vidare i tro och med bestämdhet, för att förhindra nedgång och för att säkerställa framsteg. Arbetet får icke göras mindre framträdande, sanningens grundsatser får ej döljas; grundvalen för insatserna måste göras bredare. Många anläggningar måste upprättas på olika platser. Det är behov av större nit, mer tro, mer inflytande, av handlingskraftigare, andliga medarbetare.

Håll i minnet, att du arbetar med tanke på tid och evighet. Himmelska änglar har i uppdrag, att bidra till dina insatser för erövrandet av själar. Flera hårda ansträngningar borde göras, för att grundmura sanningen på diverse orter. Och vi får aldrig dölja någon del av vårt budskap. Sanningen för vår tid måste meddelas åt själar, som står redo att gå under. De, som på något som helst sätt döljer sanningen, skämmer ut Gud. De kommer att ha själars blod på sina klädnader.

Guds avsikt med hälsohemmet

Hälsohemmet i Battle Creek utgör ett vidsträckt missionsfält. Gud har lett själar till att vid denna institution söka lindring från kroppsligt lidande. Han kräver, att allting som har att göra med hälsohemmet skall vara sådant, att Han kan godkänna det.

Han är tillfreds med, att ett kapell skall uppföras intill hälsohemmet, så att institutionens besökare kan ges tillfälle att själva höra sanningen sådan den är i Jesus. Det dyrbara evangeliet skall framställas för (156) dem, fast inte på ett svagt, urvattnat sätt, utan i starka, varma ordalag. I och med att vi tydliggör behovet av helgelse för att bli frälst, kommer särdragen hos vår tro att framträda, varigenom vi särskiljs från världen. Dock skall inga tirader göras mot andras lärosatser. I vårt umgänge med världsliga människor skall vi göra vår tro tilldragande genom att, i all sann blygsamhet, leva ut kristendomens äkta grundsatser.

Studera Guds ord

Om de som studerar medicin ville studera Guds ord flitigt, skulle de bli mycket bättre beredda att förstå sina övriga studier, eftersom upplysning alltid följer på ett flitigt studium av Guds ord. Arbetarna vid våra medicinska institutioner bör förstå, att ju bättre de lär känna Gud och Kristus, ju mer bekanta de blir med Bibelns historia, dess bättre kommer de att vara lämpade att utföra sitt arbete.

Eleverna vid våra skolor bör sträva efter större kunskap. Ingenting kommer att i lika hög grad ge dem ett gott minne som att studera Bibeln. Ingenting kommer att i lika hög grad hjälpa dem att samla kunskap inom övriga områden.

Om icke-troende vill ta del i kurserna där läkarmissionärer utbildas och ni anser att de inte kommer att utöva något inflytande som kan dra andra elever bort från sanningen, bör ni låta dem få tillfälle till det. Några av våra bästa missionärer kommer kanske att komma från dem. De har aldrig hört sanningen, och när de kommer till en plats där de är omgivna av ett inflytande som uppenbarar Mästarens anda, kommer några att bli vunnna för sanningen. I den undervisning som ges bör man inte dölja någon enda av Bibelns sanningsprinciper. Om vi i våra kurser upptar sådana som inte är av vår tro och detta medför att ni förtiger de stora ämnen som angår vårt timliga och eviga väl – ämnen som ständigt bör framhållas – bör ni avstå från att ge dem (157) tillträde till dessa kurser. Inte i något avseende får man ge avkall på våra principer eller dölja de drag i vår tro som särskilt utmärker oss för att få utomstående elever i kurserna.

Till att leda Bibel-undervisningen bör man anställa trogna lärare som kommer att göra sitt yttersta för att eleverna skall kunna förstå studierna. Lärarna skall dock inte förklara allting för eleverna, utan i stället kräva av dem att de skall ge en tydlig förklaring till varje Skrift-ställe de läser. Dessa lärare bör tänka på att man inte uppnår mycket genom att endast skumma på ytan vid studiet av Bibeln. Skall man förstå den är det nödvändigt med eftertänksam överbägande och allvarligt ansträngande studium. I Bibeln finns sanningar som är gömda under ytan på samma sätt som ådror med dyrbar malm. Den dyrbara skatten upptäcks när man söker den på samma sätt som när en gruvarbetare letar efter guld eller silver. Beviset på sanningen i Bibeln finner vi i Bibeln själv. Bibeln själv är den nyckel som öppnar Ordet. Den djupa innebörden i sanningarna i Guds ord avslöjas för våra sinnen genom hans Ande.

Bibeln är den stora läroboken för eleverna i våra skolor. Den lär oss all Guds vilja med avseende på oss. Den är ett rättesnöre för livet och den lär oss vilken karaktär vi måste bygga upp för det kommande livet. Vi behöver inte sanningens matta ljus för att göra Bibeln förståelig. Vi kunde lika gärna tro att middagssolen behöver jordens flimrande fackelsken för att förhöja dess glans. Uttalanden av präster och predikanter behövs inte för att rädda människor från villfarelse. De som frågar det gudomliga Ordet till råds får ljus. I Bibeln är varje plikt uppenbarad. Varje lärdom som ges är förståelig och uppenbarar Fadern och Sonen för oss. Ordet kan göra oss alla visa till frälsning. I Ordet finner vi en tydlig uppenbarelse av

frälsningens vetenskap. Rannsaka Skrifterna. De är Guds röst som talar till själen.

Guds avsikt med hälsomissionsarbetet

(158) *Melbourne, N. S. W., den 3. Februari, 1898.*
Min käre broder! Särskilt ljus har givits mig, som visar att du står i fara att förlora arbetet för vår tid ur sikte. Du bygger upp hinder, som skiljer ditt arbete – och dem, som du undervisar – från församlingen. Detta får icke förekomma. De, som utbildas i hälsomissionsarbete, skall fås att förstå att deras utbildning är ägnad att göra dem mera lämpade att arbeta jämsides Guds Ords förkunnare. Du skall minnas, min broder, att Herren har på jorden ett folk, som Han respekterar. Men dina ord, och sättet de yttras på, skapar tvivel om vår inställning som ett folk. Du riskerar att inte längre hålla fast vid sanningen, som en gång för alla meddelats till de heliga, ja, att gå på grund som troende. Dessa ord uttalades: ”En väldigt liten läcka får ett fartyg att sjunka. En trasig länk gör en kedja värdelös.”

Utbilda hälsomissionärer

Kom ihåg, min broder, att hälsomissionsarbetet inte går ut på att ta män från predikstolen, utan att föra ut människor på fältet, sedan de blivit bättre skickade att tjäna tack vare sin erfarenhet av hälsomissionsverksamhet. Unga män borde erhålla utbildning inom hälsomissionsarbete och sedan träda fram, för att slå följe med predikanterna. De bör inte övertalas till, att endast syssla med att rädda de fallna och urartade. Den verksamheten kan bedrivas överallt och går att kombinera med arbetet för att bereda ett folk på att göra Bibelns sanning till sitt försvar mot världsliga människors och den fallna kyrkans spetsfundigheter. Den tredje ängeln skall gå framåt med stor kraft. Ingen skall strunta i detta verk, eller betrakta det som föga (159) betydelsefullt. Sanningen skall förkunnas för världen, så att män och kvinnor kan se ljuset.

Vårt verk för i dag

Vad säger Herren i Jesajas femtioåttonde kapitel? Hela kapitlet är av den största betydelse. ”Nej, detta är den fasta jag vill ha”, säger Gud: ”Lossa orättfärdiga bojor, lös okets band, släpp de förtryckta fria, bryt sönder alla ok, ja, dela ditt bröd åt den hungrige, skaffa de fattiga och hemlösa en boning, klä den nakne var du än ser honom och drag dig inte undan för den som är ditt kött och blod. Då skall ditt ljus bryta fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig med hast. Din rättfärdighet skall gå framför dig och HERRENS härlighet följa i dina spår. Då skall HERREN svara när du åkallar honom. När du ropar, skall han säga: ”Se, här är jag.””

”Om du hindrar din fot på sabbaten att göra vad du har lust till på min heliga dag, om du kallar sabbaten din lust och förhärliigar den till HERRENS ära, om du förhärliigar den genom att inte gå egna vägar och inte göra vad du har lust till eller tala tomma ord, då skall du fröjda dig i HERREN, och jag skall föra dig fram över landets höjder

och låta dig njuta av din fader Jakobs arvedel. Så har HERRENS mun talat.” Verserna 6-9, 13, 14.

Detta är vårt arbete. Ljuset vi har rörande den tredje ängelns budskap är det sanna ljuset. Vilddjurets märke är precis vad det har förkunnats vara. Ännu förstår vi inte allt, som har med den saken att göra, och kommer heller inte att göra det, förrän skriftrullen öppnas; men ett ytterst allvarsmättat verk skall utföras i vår värld. Herrens befallning till Sina tjänare lyder: “Ropa med full hals, håll ej tillbaka. Höj upp din röst som en basun (160) och förkunna för mitt folk dess överträdelse, för Jakobs hus dess synder.” Vers 1. Ett budskap, som väcker församlingarna, skall framföras. Varje ansträngning måste göras för att sprida ljuset – inte bara till vårt folk, utan till världen. Jag har blivit instruerad, att profetiorna i Daniel och Uppenbarelse borde tryckas i små böcker, tillsammans med nödvändiga förklaringar, och sändas ut i hela världen. Vårt folk behöver få ljuset tydligare framställt för sig.

Guds sak förändras ej

Huvuddragen hos Guds sak behöver inte ändras på. Allt skall framträda så klart och tydligt, som profetian har gjort det. Vi skall icke ingå förbund med världen, i tron att vi härigenom skulle uppnå mer. Min broder, om du ställer dig i vägen för verkets framåtskridande enligt Guds angivna plan, kommer du att väcka Hans stora misshag. Varningsbudskapet skall spridas, och sedan du själv troget fullgjort din del av verket, skall du inte hindra Herrens andra tjänare från att skrida till det verk som de skall uträtta. Arbete för de urartade och fallna skall inte utgöra den huvudsakliga och allt annat överskuggande verksamheten. Denna verksamhet skall kombineras med verket för att instruera församlingarna. Vårt folk skall lära sig, hur man hjälper de nödlidande och de utstötta.

Ingen av de trosspunkter, som gjort oss till vad vi är, skall tonas ned. Vi äger sanningens, erfarenhetens och pliktens gamla gränsmärken och milstolpar, och vi skall stå fasta i försvaret av våra grundsatser, fullt synliga för världen. Med hjärtan fyllda av intresse och omsorg, skall vi ge inbjudan till dem längs allfarvägarna. Hälsomissionsarbete skall utföras. Men det är endast en del av det arbete, som skall verkställas, och det skall inte utföras på andra insatsers bekostnad. Hälsomissionsarbetet skall vara för Guds verk detsamma som handen är för kroppen. Kanhända (161) ovärdiga förkunnare är anställda, likväl kan ingen förbise predikoverksamheten, utan att förbise Gud.

Några varningens ord

Min broder, det har beskrivits för mig att du riskerar att isolera dig helt från vårt folk, i förmodandet att du själv är tillräcklig. Men om du binder dig samman med likasinnade, och ställer dig utanför församlingen – vilken utgör Kristi kropp – kommer du att ansluta dig till ett förbund, som kommer att slås i bitar; ty inget förbund kan bestå, om inte Gud har upprättat det. De, som utbildar sig inom hälsa, hör från tid till annan antydningar som nedvärderar församlingen och predikoverksamheten. Dessa antydningar är frön, som kommer att skjuta upp och

bära frukt. Eleverna borde hellre utbildas så, att de insåge att Kristi församling på jorden skall respekteras. De är i behov av en klar insikt om skälen till vår tro. De måste vinna denna insikt, för att kunna tjäna Gud på ett godtagbart vis. Detalj för detalj, påbud efter påbud, måste de ta emot Bibelns belägg för sanningen, sådan den är i Jesus.

Jag ber dig: Ingiut inte i elevernas sinnen uppfattningar, som kommer att få dem att förlora förtroendet för de predikanter, som Gud har utsett. Ändå är det detta, som du förvisso gör, oavsett om du är medveten om det eller ej. Genom Sin försyn har Herren försatt dig i en ställning, där du kan uträtta ett gott arbete för Honom i samverkan med evangeliets förkunnare. Härigenom skulle du kunna föra ut sanningen till många, som annars inte skulle bli medvetna om den. Du kommer att utsättas för frestelser, som får dig att tro att för att kunna utveckla hälsomissionsarbetet, måste du hålla dig på armlängds avstånd från församlingsorganisation och församlingsdisciplin. Därmed skulle du ställa dig själv i ett ogynnsamt läge. Det verk, som utförs för dem som kommer till dig för undervisning, är inte fullständigt med mindre de lär sig att samarbeta med församlingen.

Hälsomissionsarbetet skall inte överskugga allting (162) annat. Härvidlag går du till överdrift. Ett stort arbete måste utföras. Skrifter, som lär ut sanningen, skall spridas överallt. Hälsoelever borde inte uppmuntras till, att enbart sprida böcker som handlar om hälsoreformen. Se noga till, att du inte befinner förverkliga dina egna planer, till förfång för Guds planer.

Utdrag ur ett brev skrivet år 1898 från Cooranbong, New South Wales. – Min broder! Herren Gud i Israel måste få vara din rådgivare. Satan har stigit ned med väldig kraft, för att verka med orättfärdighetens samlade villfarelse. Förtrösta i allting på Kristus. Du har arbetat oförtrutet, för att åstadkomma ett gott utfall. Gör nu inga misstag. Sök aldrig någonsin att flytta på en enda milstolpe, som Herren har skänkt åt Sitt folk. Sanningen står fast förankrad på den eviga Klippan – en grundval, som storm och orkan aldrig förmår att kullkasta.

Håll i minnet, att så snart som du tillåter ditt inflytande att leda andra bort ifrån den raka och smala väg, som Herren har röjt för Sitt folk, kommer din välgång att upphöra; ty då kommer Gud ej längre att vara din vägvisare. Om och om igen har berättelsen om Nebukadnessars liv framställts för mig som en bild av ditt liv, så att du skulle lära dig att icke förlita dig till din egen klokhets eller söka din styrka i det som är kött. Sänk inte sanningens standar och släpp heller inte taget om det, för att till det allvarliga budskapet för dessa yttersta dagar foga något, som skulle dölja särdragen hos vår tro.

Några ytterligare varningens ord

(163) Brisbane, Queensland, Australien, den 26. Oktober, 1898.

Till hälsoelevernas rådgivare

Min själ tyngs ned av en börda. Det finns ungdomar, som uppmanas att studera hälsa, men som borde göra sig redo att på det mest bestämda sätt förkunna den tredje ängelns budskap. Våra hälsoelever behöver inte lägga ned all sin tid på medicinska studier. Deras arbete borde mycket hellre kombineras med ett studium av Guds ord. Onödiga uppfattningar blir ingjutna, och nödvändigheter uppmärksammas inte nog mycket.

En fara att se upp för

När elever utbildas så här, blir de mindre dugliga för att utföra ett godtagbart arbete åt Mästaren. Den ansträngning de utsätts för, för att vinna större kunnande på medicinens område, gör det omöjligt för dem att arbeta på önskvärt sätt i predikstolen. Kroppslig och mental utmattning uppstår på grund av översträngningen vid studierna, och för att eleverna uppmuntras till att arbeta överdrivet mycket för de utstötta och de urartade. På så sätt blir somliga odugliga för det arbete, som de kunnat utföra om de inlett missionsverksamhet, där sådan varit påkallad och låtit de medicinska studierna utgöra en väsentlig del knuten till evangeliets verk som helhet, liksom handen är förbunden med kroppen. Livet får inte riskeras bara för att säkra en medicinsk utbildning. I vissa fall riskerar eleverna sin hälsa och gör sig själva odugliga att sköta den tjänst de kunnat utföra, om de inte i onödan manats att studera medicin.

(164) Ofta fastnar felaktiga åsikter i sinnet, och dessa leder till oklokt handlande. Eleverna måste ha tid till samtal med Gud, tid till att leva timme efter timme i medveten överensstämmelse med sanningens och rättfärdighetens samt barmhärtighetens grundsatser. I denna tid är grundlig självrannsakan av nöden. Eleven måste själv försätta sig i ett läge, där vederbörande förmår att dricka ur Källan till andlig kraft och tankestyrka. Personen måste se till, att vadhelst som kräver hans eller hennes välvilja och samverkan, vinner gillandet från det förstånd som Gud har skänkt vederbörande, och från det samvete som den Helige Ande styr över. Personen skall inte utföra en enda handling, som inte överensstämmer med de djupgående, heliga grundregler, som skänker ljus åt själen och kraft åt viljan. Endast på detta sätt kan vederbörande utträtta den högsta tjänst åt Gud. Han eller hon skall inte lära sig, att hälsomissionsarbetet kommer att binda honom eller henne till en viss person, som skall diktera vad vederbörandes arbetsuppgifter skall vara.

Hälsomissionsarbetet skall inte föras åt sidan och isoleras från församlingens organisation. Hälsoeleverna får inte ges uppfattningen, att de kan betrakta sig som ansvariga bara inför ledarna inom hälsoverksamheten. De skall få stå självständiga, så att de kan ta emot råd från Gud. De skall inte svära trohet mot och satsa sin framtid på något, som felande människor kan tänkas skissera för dem. Inte så mycket som en tråd av själviskhet får föras in i väven; det skall inte göras några planer, som innefattar en enda partikel av orättfärdighet. Själviskhet får inte styra över någon del av verksamheten. Låt oss minnas, att vi som

enskilda verkar fullt synliga inför det himmelska världssalltet.

En hög nivå

”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.” Luk. 10:27. Strax innan (165) Han lämnade lärjungarna för att fara hem till himmelen, tillkännagav Kristus: ”Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra.” Här ser vi standaret höjas upp allt mera. ”Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är mina lärjungar.” Joh. 13:34, 35. Då kunde inte lärjungarna förstå Kristi ord; men efter Hans korsfästelse, återuppståndelse och himmelsfärd förstod de Hans kärlek som aldrig förut. De hade sett den uttryckas i Hans lidande i ortgården, i domsalen och i Hans död på Golgata kors.

Undervisning och återställande

Herrens folk skall vara ett. Inga gränslinjer skall dras i Hans verk. Kristus skickade ut de tolv apostlarna, och därefter de sjuttio lärjungarna, att förkunna evangeliet och bota de sjuka. ”Och där ni går fram”, sade Han, ”skall ni predika: Himmelriket är nu här. Bota sjuka, uppväck döda, gör spetälska rena och driv ut onda andar. Det ni har fått som gåva, ge det som gåva.” Matt. 10:7, 8. Och då de gick fram och predikade Guds rike, fick de kraft att hela de sjuka och driva ut onda andar. I Guds verk får aldrig undervisning och återställande skiljas åt. Hans budhållande folk skall vara ett. Satan kommer att uppfinna alla medel, för att åtskilja dem, som Gud söker att förena till ett. Men Herren kommer att visa Sig som en domens Gud. Vi arbetar inför den himmelska härskarans blickar. Det finns en gudomlig Beträktare ibland oss, som inspekterar allt som planeras och utförs.

Försvara hälsoarbetet

(166) *Cooranbong, N. S. W., den 1. Februari, 1899*
Jag vänder mig till dem i ansvarsställning inom Generalkonferensen och till dem, som arbetar med hälsomission. Jag har också i uppdrag, att tala till församlingen i Battle Creek och till våra övriga församlingar.

Beträffande hälsomissionsarbetet har jag blivit ombedd att säga, att vi riskerar att betona vissa saker för mycket inom ett visst område. Men vad jag säger härvidlag skall inte tolkas som att jag på något vis rättfärdigar dem, som fjärrar sig från hälsomissionsarbetet. Det är många, som ogillat denna verksamhet. De borde väga sina ord om detta ämne på guldväg, ty de är inte fullt insatta i det, eftersom de inte har vandrat i ljuset. Oavsett ställning inom Guds verk, borde de noga akta sig för att uttala ord, som kommer att avskräcka och hindra våra konferenser från att gripa tag i det här arbetet. Den inställning, som vissa haft beträffande hälsomissionsarbete, gör deras ord härom betydelselösa. De saknar klarsyn; deras omdöme är skadat.

Varje gren i verket behövs, men varje gren av verket skall stå under Guds uppsyn. Hälsomissionsarbetet skall för

Guds sak vara detsamma, som högerhanden är för kroppen. Det vore inte rätt, att kroppens samlade kraft skulle skänkas åt högerhanden, och det vore heller inte rätt, att satsa all kraft på Guds sak i hälsomissionsarbetet. Ordets förkunnelse måste upprätthållas, och det måste förekomma enhet, fullständig enhet, inom Guds verk. De, som saknat intresse för hälsomissionsarbete, visar högerhanden inom Guds verksamhet ringaktning. Mätte alla dessa ändra inställning till denna verksamhet. Mätte de tala (167) så litet som möjligt, tills de kommit till rätt insikt. Tiga är guld, när sinnet inte är helgat och därför inte förmår att urskilja vad andligt är.

Behov av försiktighet

I nutiden föreligger det ett stort behov av vaksamhet och försiktighet. ”En människa skall vara snar att höra och sen att tala och sen till vrede.” Jak. 1:19. Låt oss åtlöda varningen: ”Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. Vänd er bort ifrån dem. Ty sådana tjänar inte vår Herre Jesus Kristus . . . och med milda ord och vackert tal bedrar de godtrogna människor. Er lydnad är ju känd av alla. Därför gläder jag mig över er, men jag vill att ni skall vara förståndiga i fråga om det goda och oskyldiga i fråga om det onda.” Rom. 16:17-19.

”I vår Herre Jesu Kristi namn uppmanar jag er, bröder, att alla vara eniga i det ni säger och inte låta stridigheter förekomma bland er, utan vara fullkomligt enade i samma uppfattning och samma mening.” 1 Kor. 1:10. Detta är Guds vilja beträffande oss. Skall vi förverkliga den? ”Ty detta budskap om korset är en dårskap för dem som blir förtappade, men för oss som blir frälsta är det en Guds kraft. Det står ju skrivet: Jag skall göra de visas visdom om intet, och de förståndigas förstånd skall jag slå ner. Var är de visa? Var är de skriftlärdade? Var är den här världens ordvrängare? . . . Jo, eftersom världen i sin visdom inte lärde känna Gud i hans vishet, beslöt Gud att genom den dårskap som vi predikar frälsa dem som tror. Ty judarna begär tecken och grekerna söker visdom. Men vi predikar Kristus som korsfäst, för judarna en stötesten och för hedningarna en dårskap. Men för de kallade, både judar och greker, predikar vi Kristus som Guds kraft och Guds vishet.” Verserna 18-24.

(168) Vilken förändring skulle inträffa, om alla i ansvarsställning ville inse, att de arbetar under en allseende Guds uppsikt. Vad som nu behövs, är att den Helige Ande fritt får verka på sinnen och hjärtan. Annars kommer våra ansträngningar att bli fruktlösa. När Anden formar och gestaltar oss, kommer våra ord och handlingar att visa tacksamhet av hjärtat.

Betydelsen av hälsomissionsarbete

Det föreligger ett stort behov av ökad insikt om varje del av hälsoreformen. De, som har haft förmånen att höra sanningen, skall stöta bestämt i basunen när de förkunnar den tredje ängelns budskap. Särskilda inriktningar inom verket skall bedrivas, såsom hälsomissionsarbetet. Denna verksamhet skall skötas i kombination med evangeliets förkunnelse för vår tid. Äkta hälsomissionsarbete är de glada nyheterna omsatta i praktiken. De, som ej inser vikten av detta arbete, skall inte känna sig myndiga att

styra över någon del därav, förrän de förstår dess betydelse.

Det är min bestämda uppfattning, att Herren uppnått mycket gott genom hälsomissionsverksamheten, och att Han har använt Sig av vår ledande läkare som Sitt utsedda verktyg. Hälsomissionsarbetet har dock inte helt varit utan sina brister. Med det har blandats mycket, som delvis skymt dess helighet. Men Herren kommer att hålla uppsikt över Sitt verk, och se till att denna gren härav inte blir illa avpassad i förhållande till den övriga verksamheten. Arbetet kommer inte att bli lidande, om församlingen står upp och strålar, så att det blir uppenbart att hennes ljus har kommit och att Herrens härlighet omger henne.

Hälsomissionsarbetarna skall vara rena, helgade, förfina. De skall uppnå den högsta nivå av duglighet. De skall formas och gestaltas i enlighet med Guds likhet. Sedan kommer de att inse, att hälsoreformen och den medicinska missionsverksamheten skall gå hand i hand med förkunnelsen av evangeliet.

(169) Orsaken till att församlingsmedlemmar inte förstår sig på denna gren av verket, är att de inte följer ljuset, de går inte i takt med sin store Ledare. Det medicinska missionsverket kommer från Gud och bär Hans godkännandemärke, Hans signatur. Av detta skäl måste människorna hålla tassarna borta och icke längta efter, att få leda det enligt eget behag.

Vårt budskap är ett världsomspännande budskap. Och samtidigt som alla medel inte skall gå till en inriktning inom arbetet – så att det sista evangeliska budskapet inte når ut till nya områden – skall hälsomissionen på inget sätt nedvärderas eller förklenas; den skall inte framställas som en sämre verksamhet. Världen är en enda stor sjukstuga; dess invånare fördärvar den, och lidande förekommer allestädes. Herren har gett vår ledande läkare i uppdrag, att bistå ett folk för att det skall kunna förbli stående på Guds stora dag. Dock skall han verka under Guds överinseende. Det finns vissa saker i hans metoder, som behöver rättas bättre efter den högste arbetarens grundsats.

Orsaken till församlingens andiga nedgång

Den, som utsetts till att göra sitt inom verket för vår tid, skall känna det allvarsmättade ansvar, som vilar på honom. Vi arbetar med evigheten i sikte. Om vi äter av brödet, som kom ned ifrån himmelen, kommer vi att vara Kristuslika till ande och sinnelag. Vi lever i en tid, när det ej får förekomma någon andlig latmask. Varje själ skall vara laddad med den himmelska livsströmmen. Ofta ställs frågan: ”Vad orsakar den andliga nedgången inom församlingen?” Svaret lyder: ”Medlemmarna låter sinnet lockas bort från Guds ord.” Vi blir uppbyggda till kroppen av det vi äter, och på samma sätt avgörs beskaffenheten hos vår andlighet av sinnets föda. Vi skall ge sinnet och hjärtat passande näring, genom att äta Guds Sons kött och dricka Hans blod.

Kristus tillkännager: ”Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som (170) tror på mig har evigt liv. . . . Jag är det levande brödet, som kommer ner från himlen. Den som äter av det brödet, han skall leva i evighet. Och det bröd, som jag skall ge är mitt kött, som jag skall ge för världens

liv. . . . Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen. Ty mitt kött är verklig mat, och mitt blod är verklig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom. Såsom den levande Fadern har sänt mig, och jag lever för Faderns skull, så skall också den som äter mitt blod leva för min skull." Joh. 6:47-57.#

Vi måste stanna kvar i Kristus, och Kristus måste stanna kvar i oss; "ty vi är Guds medarbetare". Den kristnes verk är ett enskilt verk. Måtte Guds arbete upphöra med att finna fel, ty detta är en synd. De borde snarare höja sig själva, såsom de anser att medarbetarna borde göra. Det är deras förmånsrätt, att leva i Kristus genom att äta livets bröd. De, som gör det, kommer att vinna en hälsosam, växande erfarenhet, och Guds rättfärdighet kommer att vara deras förtrupp, i och med att de utför det i Jesajas femtioåttonde kapitel noggrant beskrivna verket.

Åt var och en ett arbete

Varje del av Guds verksamhet skall erkännas. "Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare. De skulle utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp". Ef. 4:11, 12. Detta Skriftställe visar, att det skall förekomma olika slags arbetare, olika slags verktyg i Guds hand. Var och en har sitt enskilda arbete. Det krävs inte av någon, att den skall gripa tag i en annan persons arbete och försöka att utföra det, trots att personen inte lärt sig det. Gud har gett var och en vederbörandes uppdrag, i enlighet med personens förmåga. Någon kanske tror sig äga en så hög ställning, att han får diktera åt andra arbetare, men det skall icke förekomma. Okunnig i deras arbete, som han är, skulle han gå framåt där de skulle backa, och backa där de skulle gå framåt, (171) och detta eftersom han bara delvis kan skönja vingården, där han verkar.

Lev för Gud. Gör Frälsarens undervisning till en del av ditt liv. Din stig kommer att lysas upp av ett klart, strålande ljus. Du kommer att få den himmelska smörjningen och hjälpas att undvika allvarliga misstag. Stirra dig aldrig blind på det arbete du utför inom en del av Herrens vingård, så att du inte förmår att förstå och uppskatta det arbete, som andra gör inom andra delar av vingården. Det är möjligt, att de troget uppodlar sina förmågor, så att de kan ge dubbel avkastning på dem åt sin Gud. Måtte var och en först ägna sig åt sitt eget arbete och se till, att det fullbordas och är utan fläck och skrynka, som eljest skulle ärra dess fullständighet. Låt sedan Gud avgöra, åt vem Han skall säga: "Bra, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje!" Matt. 25:23.

Förenade ansträngningar

(172) *Cooranbong, N. S. W., den 17. April, 1899.*
Till en läkare i bryderi – Min käre broder! Jag hyser ett stort intresse för dig och ditt arbete, och min bön är att

Herren skall vägleda min penna, när jag nu skriver till dig. Herren har utsett dig till Sin tjänare, och änglar från Gud har varit dina medhjälpare. Herren har placerat dig i den ställning du innehar, inte för att du är ofelbar, utan för att Han önskar att få leda ditt sinne genom Sin Helige Ande. Han önskar, att du skall ingjuta kunskap om den nuvarande sanningen i dem, som du kommer i beröring med. Ett allvarligt ansvar vilar på dina axlar, och på inga villkors vis får du låta dig insnärjas i någon verksamhet, som minskar ditt inflytande ibland sjundedags-adventister. Herren har valt ut dig till att fylla en position åt Honom, för att du skall stå inför läkarkåren, men inte för att formas av världsliga inflytelser, utan för att forma sinnen. Du skall dagligen stå under Guds överinseende. Han är din Mästare, din Förlossare. Han har ett verk, som du skall utföra. Det skall dock inte ske åtskilt från sjundedags-adventister, utan tillsammans med dem. Det är tänkt att du skall vara en stor välsignelse för dina bröder, genom att du skänker dem den kunskap, som Han har skänkt dig.

Gud har verkat genom dig och vill fortsätta med det – Han tänker ära dig, genom att anförtro dig viktigt ansvar. "[V]i är Guds medarbetare". 1 Kor. 3:9. Han kommer att använda Sig av dig och mig samt alla andra människor, som träder in i Hans tjänst – bara vi underkastar oss Hans vägledning. Var och en skall stå i sitt vaktorn, nogsamt lyssnande till det som Anden har att säga honom, ihågkommande att alla hans ord och handlingar lämnar ett avtryck och det inte bara i hans eget sinne, utan också i sinnet hos dem, som han är knuten till.

(173) Guds byggnad

"I ären ett Guds åkerfält, en Guds byggnad." (1 Kor. 3:9.) Denna bild illustrerar den mänskliga karaktären som skall byggas steg för steg. Varje dag arbetar Gud med Sin byggnad för att fullkomna dess konstruktion, så att den blir ett heligt tempel åt Honom. Människan skall samarbeta med Gud. Varje arbetare skall bli det som Gud har bestämt honom till i det han bygger sitt liv med rena, ädla handlingar, till dess hans karaktär blir en symmetrisk konstruktion, ett härligt tempel, ärat av Gud och människor. Det får inte vara någon spricka i byggnaden, för den tillhör Herren. Varje sten måste läggas perfekt, så att den tål det tryck den utsätts för. En felplacerad sten kan påverka hela byggnaden. Till dig och till varje annan byggare ger Gud denna varning: "Ge akt på hur du bygger så att din byggnad kan stå emot storm och oväder, därför att den har sin grund på den eviga Klippan. Lagg stenen på den säkra grunden, så att du är redo den dag, när var och en skall provas."

Ett tempel bestående av levande stenar

Denna varning från Gud är särskilt nödvändig för din välfärd. Han älskar dig med en omätlig kärlek. Han älskar dina syskon i tron och Han har samma mål för dem som Han har för dig. Hans församling på jorden skall byggas efter den gudomliga måttstocken, såsom ett tempel byggt av levande stenar, där varje sten återkastar ljuset. Den skall vara världens ljus, liksom en stad byggd på berget, där den inte kan döljas. Den är byggd av stenar som lagts tätt tillsammans, så att de fogas in i varandra och bildar en fast, solid byggnad. Inte alla stenar är av samma form och utseende. Några är stora, andra små, men var och en har sin plats att fylla. Och värdet av varje sten bestäms av det

mått av ljus den reflekterar. Det är Guds plan. Han önskar att alla Hans medhjälpare skall fylla den (174) plats som anvisats dem i verket för denna tid.

Vi lever mitt i den sista tidens faror. Vi bör med förstånd utveckla varje kroppslig och själslig förmåga, för alla behövs för att göra församlingen till en byggnad som värdigt representerar den store Skaparens visdom. De förmågor vi har är Hans gåvor, och de skall brukas i rätt förhållande till varandra, så att de bildar en fullkomlig helhet. Gud ger förmågorna, sinnesförmögenheterna och människan danar karaktären.

Olika verktyg

Herren har strävat med dig, så att du kunnat fungera som Hans arbetare; men det finns också andra arbetare, som skall fungera som Hans verktyg. Dessa bidrar till att fylla Kristi kropp. Alla skall vara förenade som delar av en stor organism. Herrens församling består av levande, verkande ombud, som får sin kraft för att handla från sin tros Upphovsman och Fulländare. Deras uppgift är att i samklang utföra det stora verk, som vilar på dem. Gud har givit dig din uppgift. Men Han har andra verktyg, som Han också skänkt varsitt arbete, för att de genom helgelse i sanningen skall bli lemmar i Kristi kropp, delar av Hans kött och ben. Genom att företräda Kristus, handlar vi med sikte på tid och evighet; och människor, även värdsliga människor, märker att vi varit hos Jesus och har lärt oss av Honom.

Sanningen en enhet

Guds folk skall inte vara förvirrade, eller sakna ordning och samklang, konsekvens och skönhet. Herren blir ordentligt utskämd, när splittring förekommer ibland Hans folk. Sanningen utgör en enhet. Den enighet, som Gud kräver, måste uppodlas dag för dag, om vi skall kunna förverkliga Kristi bön. Den disharmoni, som allt mer gör sig gällande ibland dem, som bekänner sig (175) tro på det sista budskapet om nåd, som skall förkunnas i världen, får icke förekomma. Annars skulle Guds verk allvarligt hindras. Hans tjänare skall vara ett, såsom Kristus är ett med Fadern. Deras krafter – upplysta, inspirerade och helgade – måste förenas, för att de skall utgöra en fullständig enhet. De, som älskar Gud och håller Hans bud, skall inte dra sig undan varandra; nej, de skall sluta sig samman.

Uppmuntrande tillrop

Herren överger inte Sina trogna arbetare. Håll i minnet, att vårt liv i denna värld blott är en pilgrimsfärd, att himmelen är det hem vi är på väg till. Förtrösta på Gud. Om mina ord har sårat och sargat din själ, gör det mig ledsen; även jag är sårad och sargad. Vårt verk – ett förunderligt verk, ett stort verk vi fått av Gud – förenar oss till hjärta och själ. Du får helt enkelt inte slänga bort din vapenrustning. Du måste ha den på dig ända till slutet. När Herren hemförlovar dig, då är det dags för dig att lägga ned rustningen vid Hans fötter. Du har tagit värvning i Hans här, för att tjäna stridstiden ut, och du bör inte skämma ut dig själv och vanära Gud, genom att fly fanan.

Mätte Herren reda ut många saker för dig, som Han rätt ut för mig. Satan bidar sitt tillfälle, för att fördärva Guds sak. Jag har blivit visad den fara du svävar i, likaså har jag fått

se den skyddsängel, som åter och åter igen hjälper dig mot dig själv – han hindrar dig från, att lida skeppsbrott i tron. Min broder, höj standaret, lyft upp det, och var inte försagd eller modfälld.

Jag har till de ledande männen vid Generalkonferensen och Missionsstyrelsen förmedlat det ljus jag fått från Gud: att du och de borde rådslå tillsammans; att de, i stället för att hålla sig på avstånd, borde vara dina medhjälpare; att du utsetts av Gud, för att inneha en förtroendeställning, och att du behövde hjälp, i stället för tadel.

(176) I min intensiva längtan efter att du skulle göra stigarna raka för dina fötter, har jag skrivit uppriktigt till dig, men aldrig, aldrig för att brännmärka eller fördöma dig. Oh, att Gud kunde få dig att förstå, att mitt stora intresse för dig inte har förändrats i minsta grad. Min höga önskan är, att du skall stå fast i Gud – bestämd, prövad och trogen. Jag vet, att Herren vill att du skall få segerns krona.

”Han steg upp i höjden, han tog fångar och gav människorna gåvor. . . . Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare. De skulle utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp, tills vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, till ett sådant mått av manlig mognad att vi blir helt uppfyllda av Kristus. Vi skall då inte längre vara barn som kastas hit och dit av vågorna och som förs bort av varje vindkast i läran, när människorna bedriver sitt falska spel och i sin list förleder till villfarelse. Vi skall i stället i kärlek hålla fast vid sanningen och i allt växa upp till honom som är huvudet, nämligen Kristus. Från honom får hela kroppen sin tillväxt. Så byggs kroppen upp i kärlek, och den fogas samman och hålls ihop genom det stöd som varje led ger, alltefter den kraft som är utmätt åt varje särskild del.” Ef. 4:8-16.

Kristus är bödens väg till välsignelse

Balaclava, Victoria, Australien,
den 25. Mars, 1898.

Till en läkare vid hälsohemmet

Min käre broder! Jag har nyligen mottagit dina brev. Av dem framgår det, att du lider ekonomiska bekymmer. Det gläder mig så, att du kan ta fasta på dessa uppmuntrande ord: ”Låt honom gripa tag i min styrka, för att sluta fred med mig; då kommer han också att sluta fred med mig.” Jes. 27:5 [King James Version]. Låt oss hysa förtroende för Gud. Låt oss sätta vår lit till Honom. Han förstår allt rörande den belägenhet, som vi försatts i, och Han kommer att verka å våra vägnar. Han blir ärad, när vi litat på Honom och kommer med alla våra bekymmer till Honom. ”Och vad ni än ber om i mitt namn”, säger Kristus, ”skall jag göra, för att Fadern skall bli förhårligad i Sonen.” Joh. 14:13. Guds anordningar och tillmötesgående för oss är

utan gräns. På nådens tron sitter En, som låter oss kalla
Honom för Fader.

”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” Joh. 3:16. Herren betraktade frälsningsplanen som fullständig endast om den innefattade Hans kärlek. Vid Sitt altare har Han ställt en Förespråkare iförd vår natur. Som vår Medlare, ingår det i Kristi tjänstgöring att föreställa oss inför Gud som Sina söner och döttrar. Han träder emellan för dem, som tar emot Honom. Med Sitt eget blod har Han erlagt lösen. Tack vare Sina förtjänster skänker Han dem kraft att bli medlemmar av kungafamiljen, barn till den himmelske Konungen. Och Fadern bevisar Kristus Sin oändliga kärlek, genom att godta och välkomna Kristi vänner som Sina vänner. Han är tillfreds med den gjorda försoningen. Han blir förhärligad (178) genom Sin Sons mänskoblivande, liv, död och medling.

I Kristi namn stiger våra böner och vädjanden upp till Fadern. Frälsaren mäklar för oss, och Fadern tillgängliggör Sin nåds samlade skatter för att vi skall ta dem till oss, dra nytta av dem och skänka dem vidare åt andra. ”Bed i Mitt namn”, säger Kristus. ”Jag säger inte, att Jag skall be till Fadern för er; ty Fadern Själv älskar er. Dra nytta av Mitt namn. Detta kommer att göra era böner verksamma, och Fadern kommer att skänka er Sin rika nåd. Bed därför, så skall ni få, för att er glädje skall bli fullkomlig.”

Kristus är den sammanbindande länken mellan Gud och människan. Han har lovat oss Sin personliga förbön. Han ställer hela Sin rättfärdighets makt till förfogande för dem som beder. Han vädjar för människan. Och människan som behöver gudomlig hjälp beder för sig själv i Guds närvaro och åberopar dens inflytande som gav Sitt liv för att världen skulle få liv. När vi inför Gud ger tillkänna vår uppskattning av Kristi förtjänster ger det våra böner vällukt. När vi närmar oss Gud i kraft av vår Återlösares förtjänster ställer Kristus oss tätt vid Sin sida och omsluter oss med Sin mänskliga arm medan Han med Sin gudomliga arm griper fatt i den Eviges tron. I rörelsekarer i våra händer lägger Han Sin förtjänst som en välbehaglig rökelse för att understödja våra böner. Han lovar att höra och besvara våra böner.

Ja, Kristus har blivit börens väg mellan människor och Gud. Han har också blivit medlet, varigenom Gud välsignar människor. Han har förenat det gudomliga med det mänskliga. Människorna skall samverka med Honom för sina egna själars frälsning, och sedan göra allvarliga, ihärdiga ansträngningar för att frälsa dem, som håller på att gå under.

Alla måste vi arbeta nu, medan det är dag; ty natten kommer, då ingen kan verka. Herren ger mig stor (179) tillförsikt. Det händer att jag får tydligt se, att det i våra församlingar härskar ett tillstånd, som inte hjälper utan stjälpur själar. Detta orsakar mig timmar, och stundtals dagar, av olidlig ångest. Många av dem, som känner till sanningen, lyder icke Guds ord. Deras inflytande är lika värdelöst som världsliga personers. De talar likt världen och betar sig likt världen. Oh, så mitt hjärta värker, när jag tänker på hur Frälsaren blir utskämd genom deras

okristliga uppförande! Men väl ångesten avklingat, känner jag för att arbeta hårdare än någonsin för att återanpassa de arma själarna, för att de skall bli Guds avbilder.

Bed, ja, bed med orubbad tro och förtröstan. Förbundets Ängel, närmare bestämt vår Herre Jesus Kristus, är den Medlare, som ser till att de troendes böner godtas.

Några uppmuntrande ord

Cooranbong, N. S. W., den 12. December, 1899.
Till den medicinske överintendenten vid Battle Creek Sanitarium Min käre broder! Du talar som om du inte hade några vänner. Men Gud är din vän, och syster White är din vän. Du har menat, att jag förlorat förtroendet för dig; men, min dyre broder, jag har ju tidigare skrivit till dig, att jag vet att Herren gett dig en högst ansvarsfull ställning. I den står du som en läkare, som Gud har skänkt kunnande och insikt, för att du skall kunna utöva rättvisa och dom, samt uppenbara en äkta missionärsanda i den institution som grundats för att lägga fram sanningen i stället för lögnen.

Min broder, Herren har inte överlätit åt dig att ensam gå ut i krig. Han har givit dig visdom och gillande från Gud och människor. Han har varit din hjälp. Han har valt ut dig till Sitt redskap, för att upphöja sanningen vid Battle Creek Sanitarium. Detta sker inte på samma sätt vid världens medicinska inrättningar. Det var Hans avsikt, att Battle Creek Sanitarium skulle vara känt som en institution där Herren varje dag erkänns som världsalltets Monark. ”[H]an gör vad han vill med himlens här och med dem som bor på jorden. Ingen kan stå emot hans hand eller säga till honom: ’Vad är det du gör?’” Dan. 4:32.

Herrens vilja är, att förkunnandet av den tredje ängels budskap skall vara det finaste, största verk, som utförs i vår värld vid denna tidpunkt. Han har hedrat dig, genom att ge dig en högst ansvarsfull ställning inom Sitt verk. Det var inte tänkt, att du skulle skilja ditt inflytande från evangeliets tjänst. Inom varje del av ditt arbetes utsträckning skulle du ombesörja en förståelse för och lydning gentemot sanningen. Den plats, som Herren gett dig, var under Honom i den himmelska teokratin. Det var meningen, att du skulle lära dig av Jesus, den Store Läraren, för att planerna och verka i enlighet (181) med Hans föredöme. Det var meningen, att du skulle sätta Gud först, och alltid lyda Hans ord. Häri skulle din styrka ligga.

Det var tänkt, att du skulle vara en trofast läkare för själarna lika väl som för kropparna åt dem, som skulle stå under ditt ansvar. Hade du motsvarat detta förtroende – genom att på rätt sätt bruka den förmåga Gud gett dig – skulle du inte ha arbetat ensam. En, som aldrig begär ett misstag, stod i spetsen för det hela. Endast den Helige Andes kraft förmår att hålla andan vänlig och väldoftande,

mjuk och kuvad, varigenom arbetaren kan tala de rätta orden i rätta ögonblicket.

Du har inte varit utan dina fel. Du har ofta förlorat självbehärskningen. Vid dessa tillfällen har du talat olämpliga ord. Andra gånger har du varit hård och krävande. Men då du kämpat om herraväldet över det egna jaget, har änglar från Gud samverkat med dig, ty Gud har, genom dig, sökt att upphöja Sin sanning och få den erkänd i världen. Gud har gett dig klokskap, inte för att ditt namn skulle upphöjas, men för att besökarna vid hälsohemmet i Battle Creek skulle ta med sig gynnsamma intryck av sjundedags-adventisternas verksamhet och hysa aktning för de rättesnören, som utgör grundvalen för deras arbete. Den heder du fått, erhöill du inte därför att du varit mera rättfärdig än alla andra, utan för att Gud ville använda dig som Sitt redskap.

Guds avsikt med, att inrätta hälsohemmet

Det var Guds avsikt, att på hälsohemmet skulle missionärer, lärare och läkare på allvar lära sig den tredje ängels budskap, som omfattar så mycket. Änglar från Gud skulle styrka er i verket, som skulle utföras, och detta för att Battle Creek Sanitarium skulle bli känt som en institution stående under Guds särskilda uppsikt. Missionskänslan och medlidandet, som härskade vid denna institution, var en frukt av de närvarande, osynliga himmelska krafterna. Gud sade: ”Det behagade Mig att visa tecken (182) och under. I Min makt handlade Jag, för att förhärliga Mitt namn.” Många har lämnat hälsohemmet med nya hjärtan. Förändringen har varit den avsedda. Sedan dessa återvänt hem, har de varit som ljuspunkter i världen. Deras röster har hörts säga: ”Kom, alla ni som fruktar Gud, så skall jag berätta för er, vad Han har gjort för min själ. Jag har skådat Hans storhet; jag har smakat på Hans godhet.”

Ett världsomfattande arbete

Herren har visat mig, att om fienden på något vis förmår att leda in verket på irrvägar, och sålunda hindra dess framgång, kommer han att göra det. Många ibland vårt folk har gjort satsningar, utan att sätta sig ned och beräkna kostnaden, utan att ta reda på om det funnits nog med pengar för att bedriva den startade verksamheten. Kortsiktighet har visats. Människor har inte insett, att Herrens vingård omfattar världen.

Inkomsten från de hälsohem, som upprättats, skall inte användas för att understödja talrika insatser för de lägre klasserna i våra ondskefyllda städer. Mycket av de medel, som använts för att hålla igång detta omfattande och ständigt växande verk, skulle – så löd Herrens order – ha använts för att upprätta institut i andra länder, där ljuset från hälsoreformerna inte har lyst. Hälsohem, mindre kostsamma än de stora sanatorier som uppförts i Amerika, borde ha byggts i många länder. Dessa institut skulle, likt plantor, ha vuxit sig starka och därefter ha bidragit till ytterligare institut på andra platser.

Herren är inte partisk. Men Han har framställts i falska dager av Sina arbetare. Det, som skulle ha gjorts på många olika platser inom Hans vingård, har hindrats storligen. Orsaken har varit, att män i verksamhetsnavet inte förstått, hur verket skulle kunna fås att gå framåt inom mera

avlägsna delar av vingården. Inom somliga delar av fältet har arbetet överdrivits. På så sätt har pengar slukats, som borde (183) ha brukats för att göra det möjligt för arbetare inom andra delar av vingården att skrida framåt utan att hindras, då de skulle ha rest upp sanningens standar på nya orter. Vissa delar av vingården skall inte rånas, för att medel skall användas inom andra avsnitt av fältet.

Människan dömer enligt sin begränsade bedömningsförmåga. Gud betraktar det slags frukt, som skördas och bedömer därefter trädet. I Herrens namn manar jag alla att tänka på det verk, som vi måste utföra och hur det skall betalas och underhållas. Världen är Herrens vingård, och den skall bearbetas.

Det är inte ett stort antal institutioner, stora byggnader eller utvärtes prakt som Gud kräver av oss utan samarbete hos ett egendomsfolk, ett folk som är utvalt av Gud, dyrbart och inbördes enat, människor vilkas liv är fördolda med Kristus i Gud. Var och en skall stå i sin uppgift och utöva det rätta inflytandet i tanke, ord och handling. När alla Guds arbetare gör detta, men inte heller förr kommer Hans verk att utgöra en fullständig, symmetrisk helhet.

Ett varningens ord

Gud önskar att Hans institutioner och Hans utvalda, adopterade eller ättförda barn skall ära och hedra Honom, genom att uppenbara särdragen hos det kristna sinnelaget. Det verk, som omfattas av evangeliu tjänst, går rakt på sak, är omfattande och kommer att stråla allt klarare, tills det fulländats. Gud vill inte, att Hans folk till sin tro skall lägga det, som kännetecknar humanitär verksamhet och går under namnet medicinskt missionsarbete. Hans folks medel och förmågor skall icke begravas i eländes kvarteren i New York eller Chicago. Guds verksamhet skall bedrivas på rätt sätt.

Självförsakelse och självupppoffring krävs. Vi skall verka som Kristus verkade, i all enkelhet och saktmod, med ödmjukhet och hängivelse. Då kommer vi att kunna uträtta ett (184) arbete, som klart skiljer sig från all annan missionsverksamhet i vår värld.

Få av dem, som man menar har lyfts upp ur den djupa grop de fallit i, går att lita på som rådgivare, eller anförtro uppdrag i dessa yttersta dagars verksamhet. Fienden är fast besluten, att blanda lögn med sanning. För att lyckas därmed, utnyttjar han varje tillfälle som ges genom de urartade personer, för vars skull så mycket arbete och pengar satsas – de individer, vars aptit förvänts genom självisk eftergivenhet, vars själar allvarligt sargats, vars sinnelag är missbildade och deformerade, vars vanor och lustar är förnedrande, som ständigt tänker på det onda. Sådana kan förvandlas helt till karaktären; men hur få av dem är det inte, där effekterna av gjorda ansträngningar kvarstår och bibehålls!

Somliga blir helgade genom sanningen; medan många andra bara vidtar ytliga ändringar i sina vanor och sitt beteende, och så menar de sig vara kristna. De välkomnas i församlingens gemenskap, men de medför stort bekymmer och kräver mycken omvårdnad. Genom dessa söker Satan

att inom församlingen så avundets, oärlighetens, klandrets och anklagandets säd. På så vis söker han att fördärva församlingens övriga medlemmar. De behärskas fortfarande av den läggning, som styrt dem sedan barnåren och kommit dem att slita sig loss från alla hämmande band och bidragit till deras allmänna förfall. De sägs vara räddade, men med tiden visar det sig alltför ofta, att det för dem utförda arbetet inte gjort dem till Guds undergivna och ödmjuka barn. Varje inbillad ringaktning och förolämpning väcker hämndens anda. De går omkring och bär på bitterhet, vrede, elakhet. Med ord och anda visar de, att de inte alls har fötts på nytt. Personens inriktning pekar nedåt, mot det sinnliga. De är opålitliga, otacksamma, oheliga. Så förhåller det sig med alla, som inte blivit omvända i grunden. Alla dessa ärrade sinnelag utgör – om de inte förvandlas – utmärkta verktyg för Satan, att åstadkomma osämja och strid med.

Herren har mejslat ut det sätt vi skall arbeta på. Som ett folk (185) skall vi inte härma och ta efter Frälsningsarméns tillvägagångssätt. Detta är inte det arbete, som Herren har lagt på oss. Det är heller inte vårt arbete, att fördöma dem och tala hårda ord mot dem. Inom Frälsningsarmén finns det dyra, självupppoffrande själar. Vi skall behandla dem vänligt. Inom Armén förekommer det ärliga själar, som uppriktigt tjänar Herren och som kommer att se mera ljus, ja, stegvis godta hela sanningen. Arbetarna inom Frälsningsarmén söker att rädda de försummade, de förtrampade. Gör dem inte modfällna. Låt dem utträtta detta slags arbete med sina egna metoder och på sitt eget vis. Men Herren har tydligt pekat ut det verk, som sjundedags-adventister skall utträtta. Lägermöten och tältmöten skall hållas. Sanningen för vår tid skall förkunnas. Ett entydigt vittnesbörd skall avläggas. Och föreläsningarna skall vara så enkla, att barn kan förstå dem.

Antingen hjälper eller hindrar vi Herren

Av dem, som ger sig i kast med hälsomissionsarbetet, finns det sådana som riskerar att till detta foga förkastliga uppfattningar, som de lagt sig till med under sin tidigare utbildning. De behöver ge prov på de grundsatsen, som framkommer av Guds ord, annars belastas deras insatser av deras förutfattade meningar. När vi verkar med all den helgade förmåga som Herren skänkt oss, när vi lägger vår vilja åt sidan till förmån för Guds vilja, när jaget korsfästs dagligen, då visar sig ett gott utfall. Då går vi framåt i tro, i vetskapen om att vår Herre lovat att sköta det verk som anförtrotts åt Honom och att Han kommer att fullborda det; ty Han gör aldrig ett misstag, Han felar aldrig.

Herrens tjänare är blott förvaltare. Herren kommer att verka genom dem, när de underkastar sig Honom och låter den Helige Ande arbeta. När människor i tro lägger sig i Herrens händer och säger: "Här är jag; sänd mig", tar Han dem villigt i Sin tjänst. Dock får människor icke hindra (186) Hans planer genom äregiriga påhitt. I årtal har Herren haft sak med Sitt folk därför att de lytt sitt eget omdöme och inte förlitat sig till Guds visdom. Mätte arbetarna ta varning, så att de inte ställer sig i vägen för Herren och hindrar Hans verks framåtskridande i tron, att deras klokskap räcker till för att framgångsrikt planlägga och utföra arbetet. Om inte, kommer Herren att rätta till deras fel. Med hjälp av Sin gudomlige Ande upplyser och

utbildar Han Sina arbetare. Han gestaltar Sin egen försyns skickelser, för att förverkliga Sitt arbete enligt eget omdöme och egen vilja.

Guds avsikt med Sina arbetare

Om människor bara ville ödmjuka sig inför Gud, om de inte upphöjde den egna uppfattningen som allena avgörande inflytande, om de ville lämna utrymme åt Herren att planera och verka, skulle Gud använda de förmågor Han gett dem på så sätt, att Hans namn skulle förhårligas. Han skulle rena Sina arbetare från all själviskhet, hugga av de grenar som skulle gripa tag i icke önskvärda föremål och tukta vinträdet så, att det skulle ge frukt. Gud är den store Lantmannen. Han kommer att behärska varje detalj i livet åt dem som arbetar tillsammans med Kristus, för att uppnå Sin stora avsikt med tillväxt och bärandet av frukt. I Hans plan ingår det, att Han dag för dag skall forma Sina tjänare enligt Kristi bild, genom att göra dem delaktiga av gudomlig natur. Därmed kommer de att bära rik frukt. Han avser att Hans folk – genom att faktiskt uppleva evangelii sanning – skall bli äkta, starka, pålitliga, erfarna missionärer. Han önskar att de skall uppnå långt högre, heligare och klarare utfall, än hittills skett.

Krukmakaren tar leret i sina händer och gestaltar och formar det enligt sin egen vilja. Han knådar och bearbetar det. Han river det i bitar och trycker sedan ihop det. Han väter det och torkar det sedan. Han låter det ligga ett tag utan att röra (187) det. När det är helt formbart, fortsätter han arbetet med att av leret skapa en kruka. Han ger den dess form och på drejskivan jämnar han till och finputsar han den. Han låter den torka i solen och bränner den i ugnen. Sålunda blir den ett kärl, som lämpar sig för användning. På samma sätt vill Mästararbetaren gestalta och forma oss. Och som leret är i händerna på krukmakaren, så skall vi vara i händerna på Honom. Vi skall inte försöka att utträtta krukmakarens arbete. Vår uppgift är att underordna oss Mästararbetarens knådning och formande.

Behovet av kloka rådgivare

Herren har insatt läkarna vid hälsohemmet, för att de skall vara trogna väktare. Genom dem avsåg Gud att utträtta det verk, som måste utföras vid institutionen. De skulle vara dina medhjälpare. Genom dem skulle intryck göras rörande verksamheten för att mildra mänskligt lidande.

Dock har du varit i behov av råd från andra, förutom från dina medarbetare. Färska, nya tankar har varit av nöden vid era rådslag, för inte alla dina planer har burit himmelens stämpel. Du har påverkat tänkandet hos dem, som med dig verkat inom hälsomissionen, tills du och de blivit som personer, vilka gått vilse i osäkerhetens dimma.

Jag fick veta av Herren, att du frestats att låta ditt hälsomissionsarbete ske oberoende av konferensen. Men denna plan var inte sund. Jag såg, att du inte kunde lägga planer, eller förverkliga dina tankar, utan att skada dig själv och Guds sak.

En gudomlig Hjälpare

Min broder, som kirurg har du haft att hantera de svåraste, mest brådskande fall, och stundom har du gripits av

fruktan. Du har varit medveten om, att för att kunna klara av dessa svåra plikter, har det varit nödvändigt att arbeta snabbt utan att begå några misstag. Upprepade gånger har du måst skynda dig mellan uppgifterna. Vem har stått vid din sida, då du utfört dessa livsviktiga (188) operationer? Vem är det, som har gjort att du varit lugn och samlad under dylika kriser, och som gett dig snabbt, sunt omdöme, klar syn, lugna nerver och den skickliges precision? Herren Jesus har sänt Sin ängel att stå vid din sida och säga åt dig, vad du skall göra. Någon har lagt sin hand på din. Jesus, inte du, har styrt dina instruments rörelser. Stundom har du insett det, varvid du fyllts av en underbar stillhet. Du har dessa gånger inte vågat skynda, ändå har du arbetat snabbt, medveten om att inte ett ögonblick finge förloras.

Herren har storligen välsignat dig. Du har stått under gudomlig vägledning. Andra, som ej varit medvetna om att den Höge närvarat och verkat med dig, har gett dig hela äran. Framstående läkare har bevittnat dina operationer och prisat din skicklighet. Detta har varit trevligt för dig. Du har blivit storligen välsignad av Gud, för att Hans namn, inte ditt, skulle upphöjas; men du har inte alltid förmått att se den Osynlige. Du har närt en önskan om, att framstå som speciell, och det är inte alla gånger som du helt och fullt litat på Gud. Du har varit ovillig, att rätta dig efter vägledning från Herrens tjänare. Du har lagt många planer i din egen visdom. Herren vill, att du respekterar evangeliets predikotjänst. Precis vid det tillfälle, då du behövde urskiljningsförmåga för att inte bara se en sida av saken utan alla, valde du som rådgivare personer, som Gud gick tillrätta med. Du var villig att länka dig samman med dem, om de ginge med på att hålla med dig i sak.

Genom bön och helgelse, genom att söka Herrens klokskap och underordna dig Hans ledning, skulle du ha hindrats från att sätta igång många företag, som inte kommit till stånd på grund av Herrens vilja, utan på grund av människors vilja. Du har fått ditt tilldelade arbete. Men du har försummat väsentligheter för att, i en impulsiv anda och utan Herrens och dina bröders vägledning, påbörja mindre väsentliga (189) saker. Dina bröder kunde ha gett dig råd, men du föraktade varje ord, som kringrande dina planer. Därmed har du försatts i en besvärlig position. Hade du nöjt dig med ditt tilldelade arbete, skulle Gud ha gjort dig till en allt framgångsrikare arbetare tillsammans med Honom.

Herren vill, att du även skall ta hänsyn till andras omdöme. Stundom, då Hans tjänare har haft en annan uppfattning än du, har de bara gjort det som Gud krävt av dem. Men då har du bemött deras råd på ett sådant sätt, att de därefter varit tysta, då de borde ha talat. Gud vill, att alla som Han har placerat i ansvarsställning, skall handla rättfärdigt och döma med all vishet.

Bördor, som inte kommer från Herren

Herren gav dig ditt arbete, för att det skulle utföras på ett stillsamt, eftertänksamt sätt, inte för att det skulle forceras fram. Herren tvingar aldrig fram brådstörtade, invecklade handlingar. Emellertid har du ålagt dig själv ansvar som Herren, den barmhärtige Fadern, inte har ålagt dig. Åtaganden, som Han aldrig bestämt att du skulle sköta, jagar vilt efter varandra. Hans tjänare skall aldrig lämna en

uppgift slarvigt utförd eller ogjord, för att påbörja en ny. Den, som verkar i lugnet från gudsfruktan, verkar inte på måfå, av rädsla för att något skall lägga hinder i vägen för ett emotsett projekt.

Det är inte alla bördor, som du släpat på, som kommit från Herren. Följden av, att du burit på dessa tilläggsbördor, märks på hela fältet. Om du hade fortsatt med ditt tilldelade arbete – genom att verka för det slags människor som Herren ville nå genom hälsohemmet med sanningen för vår tid, med det budskap som Herren ålagt Sitt folk att förmedla till världen – skulle mycket mera ha åstadkommit, för att föra fram Guds utvalda folk inför betydelsefulla personer. Mycket mera skulle ha uppnåtts, (190) för att framställa Guds vägar och verk samt kraft. Hälsohemmet skulle ha varit Hans vittne för sanningen – den upphöjda, helgande sanningen. Herren har gjort dig, min broder, till Sitt hedrade redskap. Han har aldrig krävt av dig något, som skulle omöjliggöra din verksamhet i förbindelse med den institution som skulle stå upp för sanningen och uträtta ett bestämt arbete åt Gud, genom att lysa upp stigen för tusentals människor.

Du har ett stort och heligt verk att utföra. Om du troget håller dig till det område som tilldelats dig, kommer du, tack vare den talang du fått, att kunna arbeta snabbare, utan att någonsin se ut att jakta. När dina ögon har öppnats, kommer du att skönja den stora fattigdomen ute på missionsfälten. Du kommer att upptäcka, att arbetarna där hämmas hela tiden, samtidigt som Herrens pengar används för att upprätthålla företag och inrättningar hemmavid. Härigenom förloras ur sikte det budskap, som skulle förmedlas till världen.

Gud övertygar olika slags personer om, att de skall bli Hans medarbetare. En enda människa har inte rätt, att samla på sig för mycket ansvar. Herren vill, att läkare på vilka hänger så mycket, skall stå Honom så nära, att deras ande inte retar sig på småsaker. Herren önskar, att du skall vara en av de mest verksamma arbetarna inom läkarskrået. Du skall inte ringakta någonting, skada någonting, utan vara medveten om Rådgivaren bredvid din sida. Han kan upprätthålla och stärka dig samt ingjuta stillhet och lugn i din själ. Ett febrigt sinne och en osäker ande gör handen mindre skicklig. Kristi beröring av läkarens hand skänker livskraft, ro, förtröstan och styrka.

Jag skriver till dig såsom en mor skulle skriva till sin son. Jag skulle hjälpa dig, om jag kunde. Jag skulle resa för att besöka dig, om jag kände det vara min skyldighet att lämna verket här i Australien, men det vågar jag inte. Du har skapat förhoppningar och närt planer, (191) utan att först tänka på hur tornet skulle byggas klart. I egenskap av en som känner till det hela, i egenskap av en som tillåtit att se frukterna av det arbete som du ålagt dig själv, manar jag dig att stanna upp och tänka efter. Gud känner till din kropp. Han vet att du blott är stoft. Du kommer förvisso att behöva råd från flera – inte bara från dem, som uppmuntrat dig till att fortsätta med den verksamhet som du bedömer som så viktig, utan även från dem som, för närvarande, tydligare än du ser följderna av vissa satsningar.

Förkasta inte som värdelösa de förmaningar, som du hittills inte förstått. Om du rättar dig efter de

varningsbudskap som anlänt till dig, kommer du att slippa allvarliga prövningar.

Utdrag ur ett brev skrivet 1899 från Wellington, Nya Zeeland Vi skall inte tillåta våra bekymmer och besvikelser att fräta på oss så att vi blir retliga och otåliga. Tillåt inte någon strid, inga onda tankar eller ord, annars sårar vi Gud. Min broder, om du öppnar ditt hjärta för avund och onda misstankar, kan den Helige Ande inte förbli hos dig. Sök efter den fullhet som finns i Kristus. Arbeta på samma sätt som Han. Låt varje tanke, ord och handling uppenbara Honom. Du behöver dagligen döpas med den kärlek, som i apostlarnas dagar gjorde dem till ett. Denna kärlek kommer att ge hälsa till kropp, själ och sinne. Omge dig med en atmosfär som stärker ditt andliga liv. Odlå tro, hopp, mod och kärlek. Låt Guds frid härska i ditt hjärta. Då kommer du att sättas i stånd till, att fullgöra dina plikter. Den Helige Ande kommer att bibringa en gudomlig effektivitet, en stilla, dämpad värdighet till alla dina ansträngningar för att mildra lidande. Det kommer att omvitna, att du varit hos Jesus.

Värdet av Guds ord

Oakland, California, den 13. Juni, 1901.

Till en läkare och dennes hustru

Käre broder, kära syster! Vår hemresa blev väldigt givande. Jag bevistade möten på många ställen. I Indianapolis överraskades jag av det stora antalet troende. Två gånger talade jag där. Herren gav mig ett budskap till folket liknande det i Battle Creek beträffande de villfarelser, som har smugits in ibland oss. Folket var redo att höra och ta emot ordet.

När villfarelse kommer in i våra led skall vi inte börja strid om den. Vi skall med trohet framhålla det tillrättvisande budskapet och därefter skall vi leda folkets tankar bort från fantasifulla, felaktiga idéer genom att framhålla sanningen i motsats till villfarelsen. När vi framställer himmelska ämnen kommer de att öppna sinnet för principer som vilar på en grundval som är lika bestående som evigheten. Troende människor som har en fast och konsekvent kristen övertygelse och en solid karaktär, är till stor hjälp i Mästarens tjänst. Ingen kan leda dem bort från tron. För dem är sanningen en dyrbar skatt.

I Guds ord finner vi sanningen om Gud. De som anser att man måste söka i andra källor efter sanningen för denna tid behöver en ny omvändelse. De har felaktiga vanor som de måste rätta till, onda vägar som de måste komma bort ifrån. De behöver på nytt söka efter sanningen, sådan den är i Jesus, för att deras karaktär skall kunna byggas upp i överensstämmelse med Kristi lärdomar. Efterhand som de kommer bort från sina mänskliga föreställningar och tar itu med de plikter som Gud gett dem, när de betraktar Kristus och blir förvandlade till Hans likhet, kommer de att säga: "Närmare Gud till dig, närmare dig."

Med Guds ord i handen kommer vi att steg för steg i helgad kärlek söka oss till Jesus. Efterhand som Guds Ande (193) blir bättre känd kommer Bibeln att tas emot som den enda grundvalen för vår tro. Guds folk kommer att ta emot Ordet som blad från livets träd, mer dyrbart än fint guld som är renat i elden, mäktigare att helga än något annat medel.

Lön för trofast studium

Kristus och Hans Ord är i fullkomlig harmoni med varandra. När man tar emot dem och tror på dem, öppnar de en trygg väg för alla som är villiga att vandra i ljuset liksom Kristus är i ljuset. Om Guds folk ville värdesätta hans Ord skulle vi få en himmel i församlingen här nere. De kristna skulle vara ivriga och hungriga efter att studera Ordet. De skulle söka att finna tid till att jämföra Skriftställe med Skriftställe och att dröja kvar vid Ordet. De skulle vara mer ivriga efter Ordets ljus än efter morgontidningen, veckotidningar och romaner. Deras högsta önskan skulle vara att "äta Guds Sons kött och dricka hans blod". Och som en följd av detta skulle deras liv motsvara detta Ords löften och principer. Dess undervisning skulle för dem bli som bladen på livets träd. Det skulle för dem bli en källa av vatten som väller fram till evigt liv. Uppfriskande skurar av nådens regn skulle vederkvicka och återuppliva själen och komma den att glömma all möda och all trötthet. De skulle bli styrkta och uppmuntrade genom det inspirerade Ordet.

Predikanterna skulle bli inspirerade med gudomlig tro. Deras böner skulle präglas av allvar och fyllas med gudomlig förvissning om sanningen. I solljuset från himmelen skulle de glömma all trötthet. Sanningen skulle inflåtas i deras liv och dess himmelska principer skulle bli som en frisk, levande ström som ständigt tillfredsställer själen.

Herrens sätt att tänka skulle bli regeln i den kristnes liv. Hela hans väsen skulle genomträngas av himmelens livgivande (194) principer. Anhopningen av intigheter som upptar tiden för så många sjunker tillbaka till sina riktiga proportioner inför en sund, helgande biblisk fromhet.

Bibeln och endast Bibeln kan åstadkomma detta goda resultat. Den är Guds visdom och Guds kraft och den verkar med all kraft i den mottagliga människans hjärta. O, vilka höjder vi skulle kunna nå om vi ville lägga vår vilja under Guds vilja. Det är Guds kraft vi behöver varhelst vi är.

Den ytlighet som belastar församlingen gör den svag och likgiltig. Fadern, Sonen och den Helige Ande söker och längtar efter att finna kanaler genom vilka sanningens gudomliga principer kan flyta ut till världen.

Konstgjort ljus kan kanske uppträda och göra anspråk på att komma från himmelen, men det kan inte lysa på samma sätt som helighetens stjärna, stjärnan med himmelsk glans, och leda pilgrimens och främlingens fötter in i Guds stad. Falskt ljus kommer att inta det sanna ljusets plats och många människor kommer att till en tid bli bedragna. Gud förbjude att detta skulle hända oss. Det sanna ljuset lyser nu och kommer att upplysa människor som har själens fönster öppna mot himmelen.

Verket för vår tid

St. Helena, California, den 25. Juni, 1903.

Till läkarna vid våra hälsohem

Mina kära bröder! De, som står i ansvarsställning i Herrens verk, betecknas som väktare på Sions murar. Gud kallar dem till, att låta larmet gå ibland folket. Låt det höras på hela slätten. Dagen fylld av verop, ödeläggelse och förstöring hotar omgående alla, som lever orättfärdigt. Herrens hand kommer att särskilt hårt drabba de väktare, som felat i att klart och tydligt förklara för folket deras skyldighet mot Honom, som genom skapelse och återlösning är deras ägare.

Mina bröder, Herren manar er till att noga ge akt på hjärtat. Han uppmanar er till, att pryda er dagliga yrkesutövning och alla era inbördes göranden med sanningen. Han väntar sig av er en tro, som är verksam i kärlek och renar själen. Det är farligt för er, att ta lätt på samvetets heliga krav – farligt, att föregå med dåligt exempel som leder andra vilse.

Vart de än går, skulle kristna dofta av Kristi rättfärdighet. Därmed skulle de visa, att de tar fasta på denna inbjudan: ”lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar.” Matt. 11:29. Går ni dagligen i Kristi skola – lär ni er, att stöta bort tvivel och misstankar mot andra, lär ni er att vara rättvisa och ädla i era förhållanden med bröderna, för er egen skull och för Kristi skull?

Den nuvarande sanningen leder framåt och uppåt, den församlar de behövande, de förtryckta, de lidande, de utblottade. Alla, som vill komma, skall föras in i fällan. I deras liv skall det ske en reformation, som gör dem (196) till medlemmar av den kungliga familjen, barn till den himmelske Konungen. Genom att höra sanningens budskap, förmås män och kvinnor till att godta sabbaten och att förena sig med församlingen genom dopet. De skall bära Guds tecken, genom att helighålla skapelsens vilodag. De skall själva vara medvetna om, att lydnad mot Guds bud innebär evigt liv.

Medel och enträget arbete kan tryggt satsas på ett dylikt verk, ty det är ett verk som kommer att bestå. Sålunda förs de, som har varit döda i överträdelser och synder, in i gemenskap med de heliga och får sitta på himmelska platser med Kristus. De ställer sig på en fast grund. De förmår att uppnå en hög nivå, ja, trons högsta höjder, eftersom kristna gör stigarna raka för deras fötter, så att den fot som haltar inte går ur led utan i stället blir botad.

Varje församling borde arbeta för dem, som håller på att gå förlorade i det egna grannskapet, liksom för dem där utanför. Medlemmarna skall stråla likt levande stenar i Guds tempel – de skall återge himmelskt ljus. Inget blint, planlöst arbete på måfå skall utföras. För att få ett fast grepp om själar, som är nära att gå under, innebär mer än att be för en drinkare och sedan förklara honom frälst, eftersom han gråter och bekänner att den egna själen är nedsmutsad. Kampen måste utkämpas om och om igen.

Medlemmarna av varje församling borde känna ett tungt ansvar för att verka för dem i sitt eget närområde. Var och en, som säger sig stå inunder Kristi banér, borde känna att han ingått en förbundsöverenskommelse med Gud, för att utföra Frälsarens arbete. De, som tar itu med detta verk, får inte tröttna på att göra gott. När de frälsta står inför Gud, kommer dyrbara själar att reagera när de hör namnen nämnas på dem, som genom sina enträgna, tålmodiga ansträngningar för dem fick dem att lyssna till alla vädjanden och allvarligt menade övertalningsförsök – att få dem att fly till det säkra Fästet. (197) Alltså kommer de, som i denna värld varit Guds medarbetare, att få sin belöning.

Pastorerna i de populära kyrkorna kommer inte att tillåta att sanningen förkunnas för folket från deras talarstolar. Fienden får dem, att stå emot sanningen med bitterhet och illvilja. Lögner konstrueras. Kristi erfarenhet av de judiska härskarna upprepas. Satan eftersträvar att undanskymma varje ljusstråle, som Gud låter skina över Sitt folk. Han verkar genom pastorerna, såsom han verkade genom prästerna och styresmännen på Kristi tid. Tänker de, som känner till sanningen, göra gemensak sak med honom, för att hindra, genera och mota bort dem, som försöker att arbeta på det av Gud bestämda sättet, för att föra Hans verk framåt, för att resa sanningens standar i områden, där mörker eljest härskar?

Vårt budskap

Den tredje ängelns budskap – vilket innefattar den förste och den andre ängelns budskap – utgör budskapet för vår tid. Vi skall höja det banér, varpå står inristat: ”Guds bud och Jesu tro”. Snart kommer världen att ställas inför den store Lagstiftaren som lagbrytare. Nu är det inte tid för, att ut i kanten förpassa de stora frågor, som ligger framför oss. Gud manar Sitt folk, att upphöja lagen och göra den hedervärd.

Då morgonstjärnorna sjöng tillsammans, och alla Guds söner stämde upp jubelrop, skänktes sabbaten åt världen, för att människan skulle hålla i minnet att Gud skapade världen på sex dagar. Han vilade på den sjunde dagen, välsignade den som sin vilodag och gav den till de varelser han skapat, för att de skulle minnas Honom som den sanne och levande Guden. Trots Faraos motstånd, befriade Gud genom Sin väldiga makt Sitt folk från Egypten, för att de (198) skulle hålla lagen, som utfärdats i Eden. Han ledde dem till Sinai, för att de skulle höra tillkännagivandet av denna lag.

Genom att förkunna de Tio Buden åt Israels barn med Sin egen stämman, visade Gud på deras betydelse. I skräckinjagande upphöjdhed gjorde Han genom Sitt majestät och Sin myndighet Sig känd som världens Härskare. Detta skedde, för att folket skulle inse heligheten hos hans lag och vikten av, att hålla den. Kraften och härligheten, som omgärdade lagens utgivande, visar på dess betydelse. Kristus talade från Sinai och förmedlade därmed den tro, som en gång för alla har anförtrötts åt de heliga.

Tecknet på vårt förhållande till Gud

Genom vilodagens helgande skulle Israels barn kunna särskiljas från alla andra folk. ”Mina sabbater skall ni

hålla”, sade Kristus, ”ty de är ett tecken mellan mig och er från släkte till släkte, för att ni skall veta att jag är HERREN som helgar er.” ”Den är ett evigt tecken mellan mig och Israels barn, ty på sex dagar gjorde HERREN himmel och jord, men på sjunde dagen upphörde han med sitt arbete och vilade.” ”Israels barn skall hålla sabbaten och fira den släkte efter släkte som ett evigt förbund.” 2 Mos. 31:13, 17, 16.

Sabbaten är ett tecken på det förhållande, som existerar mellan Gud och Hans folk – ett tecken på, att de är Hans trogna undersåtar, att de helighåller Hans lag. Iakttagandet av vilodagen är det medel, som Gud bestämt för att vetenskapen om Honom skall bibehållas och en gränslinje dras mellan Hans trofasta undersåtar och överträdarna av Hans lag. Detta är detsamma som den tro, vilken en gång för alla meddelats åt de heliga. Dessa står i moralens rena kraft inför världen, bestämt hävdande denna tro.

(199) Vi kommer förvisso att möta motstånd, när vi framför den tredje ängelns budskap. Satan kommer att uppfinna varje tänkbart medel, för att ominstetgöra den tro, som en gång för alla har meddelats åt de heliga. ”Många skall följa dem i deras utsvävningar, och för deras skull kommer sanningens väg att smädas. I sin girighet kommer de att med falska argument sko sig på er. Men domen över dem är sedan länge verksam, och deras undergång sover inte.” 2 Pet. 2:2, 3. Men trots motstånd, skall alla få höra sanningens ord.

Guds lag utgör grunden för all bestående reform. Vi skall med klara, tydliga ord för världen framställa behovet av att lyda denna lag. Lydnad mot Guds lag är den största sporren till flit, hushållning med ens resurser, sannfärdighet och ärlighet mellan människor.

Guds lag skall fungera som verktyg för utbildning inom familjen. På föräldrarna vilar ett ytterst allvarsmättat ansvar att lyda denna lag, så att de föregår med mesta möjliga redbarhet inför sina barn. Personer i ansvarsställning, vars inflytande är vittomfattande, skall noga vaka över sina ord och gärningar – de måste ständigt vandra i gudsfruktan. ”Att frukta HERREN är början till vishet”. Ps. 111:10. De, som noga ger akt på Herrens stämma och glatt håller Hans bud, kommer att ingå i skaran som får se Gud. ”HERREN befallde oss att följa alla dessa stadgar och att frukta HERREN, vår Gud, för att det alltid skulle gå oss väl och för att bevara oss vid liv, så som han gjort till denna dag. Det skall vara vår rättfärdighet, att vi noga följer alla dessa bud inför HERRENS, vår Guds, ansikte så som han har befallt oss.” 5 Mos. 6:24, 25.

Som troende på sanningen är det vårt uppdrag, att för världen framställa oföränderligheten hos Guds lag. Pastorer och lärare, läkare och sköterskor, är bundna genom sitt förbund med (200) Gud att framställa vikten av att lyda Hans lag. Vi skall skilja oss från mängden, genom att vara ett folk som lyder buden. Herren har uttryckligen förklarat, att Han har ett arbete som skall utföras för världen. Hur skall det utföras? Låt oss försöka att finna det bästa sättet och sedan utföra Herrens vilja.

Denna värld erbjuder en förberedande utbildning inför den vidare utbildningen, detta liv utgör en beredelse inför det kommande livet. Här skall vi göras redo att träda in i de himmelska salarna. Här skall vi ta emot och tro på samt utöva sanningen, tills vi kan leva med helgonen i ljuset.

Våra hälsohem skall upprättas med ett mål i sikte – förkunnelsen av sanningen för denna tid. Och verksamheten där skall bedrivas så, att ett märkbart intryck till förmån för sanningen görs på dem, som kommer dit för att behandlas. Varje arbetares uppförande skall överensstämma med det rätta. Vi har ett varningsbudskap att framföra till världen, och vår nitiskhet, vår hängivenhet i att tjäna Gud, skall vittna om sanningen.

Vidare betraktat

St. Helena, California, den 30. Oktober, 1903.

Till hälsomissionärer

Kristus, den store Hälsomissionären, kom till vår värld som den personifierade, fulländade sanningen. Sanningen försmäktade aldrig på Hans läppar, den led aldrig i Hans händer. Ord av sanning kom ur Hans mun med friskheten och kraften hos en ny uppenbarelse. Han uttolkade himmelrikets hemligheter, så att sanningens klenoder framträdde den ena efter den andra.

Kristus talade med myndighet. Varje sanning, som folket behövde känna till, förkunnade Han med den säkra förvisningens osvikliga tillförsikt. Han yttrade aldrig någonting märkvärdigt eller känslösamt. Han kom inte med några spetsfundigheter, inte med några mänskogjorda uppfattningar. Inga meningslösa historier, inga lögnaktiga teorier klädda i ett vackert språk, kom från Hans läppar. De uttalanden Han kom med, var sanningar grundade på personlig kunskap och erfarenhet. Han förutsåg de bedrägliga läror som skulle komma att fylla världen, men Han vidareutvecklade dem inte. I Sin undervisning koncentrerade Han Sig på grundsatserna i Guds ord. Han förstorade och lovsjög de enkla, praktiska sanningar som gemene man kunde förstå och omsätta i vardagslivet.

Kristus kunde ha lyft på locket till vetenskapens största sanningar. Han kunde ha löst gåtor, som krävt hundratals års ansträngning och studium för att tränga in i. Han kunde ha kommit med idéer på forskningens område, som skulle ha satt igång tänkandet och lett till uppfinningar intill tidens slut. Men det gjorde Han inte. Han sade ingenting för att stilla nyfikenheten eller för att tillfredsställa människors äregirighet, genom att öppna dörrarna till världslig storhet. Med all Sin undervisning förde Kristus människors sinnen i beröring med den Oändliges sinne. Han manade inte folket att granska människors teorier om (202) Gud, Hans ord, eller Hans verk. Han lärde dem att se Gud såsom Han ger Sig tillkänna i Sina verk, i Sitt ord och genom Sin försyns skickelser.

Kristi seger över otron

Under Sin tid på jorden, var Guds Son Människosonen; ändå hände det att Hans gudomlighet tydligt skyntade fram. Detta skedde, då Han till den förlamade mannen sade: ”Var vid gott mod, mitt barn. Dina synder är förlåtna.” Matt. 9:2.

”Nu satt där några skriftlärdar”, som ”tänkte i sina hjärtan”, alltså inte hörbart: ”Varför talar han på det sättet? Han hädar! Vem kan förlåta synder? Det kan ingen utom Gud.” Mark. 2:6; Luk. 5:21.

”Jesus såg deras tankar och sade: ’Varför tänker ni så ont i era hjärtan? Vilket är lättast att säga: Dina synder är förlåtna, eller att säga: Stig upp och gå? Men ni skall veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder.’ Sedan sade han till den lame: ’Stig upp, ta din bädd och gå hem!’” Matt. 9:4-6.

Den store Läkarmissionären avlägsnade den lames synder och framställde honom som förlåten inför Gud. Han såg också till att mannen blev fysiskt helad. Gud hade givit Sin Son makt, att gripa tag i den eviga tronen. Samtidigt som Kristus framstod i Sin egen personlighet, återgav Han skenet av glansen från Sin upphöjda ställning, som Han haft i det rika ljuset från den Eviges tron.

En annan gång anhöll Kristus om följande: ”Fader, förhårliga ditt namn.” Och som svar kom det ”en röst från himlen: ’Jag har förhårligat det och skall förhårliga det på nytt.’” Joh. 12:28.

Om den rösten inte fick de obotfärdiga att reagera, om den kraft som Kristus gav prov på i Sina mäktiga underverk inte kom judarna att tro, bör det inte överraska oss nämnvärt att (203) män och kvinnor i dag riskerar – genom fortsatt umgänge med de klentrogna – att uppvisa samma otro som judarna, och att utveckla samma förvrängda resonemang.

Jag blir utsägligt sorgsen, när jag tänker på det som visats mig beträffande sakernas tillstånd i Battle Creek och andra centra för vår verksamhet, där ett stort ljus har strålat. Då felaktigheter påtalats vara fel i det svunna, har det felaktiga insetts, följt av beklännelse, ånger och djupgående ändring. Men på senare tid har det saknats trofasta förvaltare att kämpa ned det onda, som behövt tas bort. Skulle det alltså förvåna oss, att det förekommer omfattande, andlig blindhet?

De, som är verksamma inom evangeliets tjänst, behöver av Kristus lära sig att bli ödmjuka och saktmodiga, och bli fullständigt omvända, så att deras liv – inför en värld död i överträdelser och synder – vittnar om att de blivit födda på nytt. Även läkarmissionärer behöver bli omvända. När de blivit omvända, kommer deras inflytande att vara en kraft för det goda i världen. De kommer att villigt ta emot råd och hjälp från bröderna, eftersom de blivit helgade genom sanningen. De kommer dagligen att motta rika nådegåvor från himmelen att förmedla till andra.

Till vart och ett av Sina utsedda ombud sänder Herren detta budskap: ”Ställ dig på din post, och hävda sedan

bestämt det rätta.” Till alla är jag instruerad att säga: ”Finner plats. Godta inga märkvärdiga åsikter från personer, som Gud inte har undervisat. Kristus väntar på att få ge er insikt om himmelska saker och ting, Han väntar på att få liva er andliga puls till förnyad handling. Låt inte längre kraven från framtida, eviga intressen lamslösas av detta livs vardagligheter. ’Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.’ Matt. 6:24. Vakna, bröder, vakna!”

(204) Omfattningen av evangelii hälsomission förstås inte. Konturerna av det hälsomissionsarbete, som nu är av nöden, tecknas i den befallning som Kristus gav till lärjungarna strax före Sin himmelsfärd. ”Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.” Matt. 28:18-20.

Dessa ord ger en bild av vårt verksamhetsfält och vårt arbete. Vårt verksamhetsfält är världen; vårt arbete förkunnandet av de sanningar, som Kristus kom till vår värld för att göra kända. Män och kvinnor skall ges tillfälle att bli bekanta med den närvarande sanningen, ges tillfälle att förstå att Kristus är deras Frälsare, att ”så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” Joh. 3:16.

En varning mot centralisering

Kristus omfattade världen i Sin missionsverksamhet, och med hjälp av uppenbarelse har Herren visat mig att det inte är Hans avsikt att stora centra skall upprättas, att stora institutioner skall grundas, eller att medlen från vårt folk i hela världen skall uttömmas för att underhålla några få, stora institutioner, när nu omständigheterna i världen fordrar insatser på många platser, allt eftersom försynen möjliggör dem. Mindre anläggningar borde inrättas på olika orter jorden runt. Först skall en, sedan en till, del av vingården tas i bruk, tills hela är uppodlad. Varhelst behovet är störst, skall ansträngningar göras. Fast vi kan ej bedriva denna ettriga krigföring och på samma gång slösa med pengarna på ett fåtal ställen.

(205) Hälsohemmet i Battle Creek är för stort. Ett betydande antal anställda kommer att behövas för att sköta om de patienter, som anländer dit. En tiondel så många patienter som kommer till denna institution är det antal, som går att bäst sköta med gott utfall på ett läkarmissionscentrum. Centra borde uppföras i alla städer, som känner till det stora arbete som Herren vill skall göras för att varna världen för det snart förestående slutet. ”Det har samlats för mycket”, sade den Store Läraren, ”på en plats.”

Låt dem, som utbildat sig för att tjänstgöra inom hälsomissionsverket i främmande länder, resa till de platser som de väntar sig skall bli deras verksamhetsfält, och genast sätta i gång att arbeta ibland folket, samtidigt som de lär sig språket. Snart nog kommer de att se, att de kan lära ut de enkla sanningarna hos Guds ord.

Ett försummat verksamhetsfält in på knutarna

I detta vårt land finns det ett stort, obearbetat

verksamhetsfält. De färgade, som räknar tusenden och åter tusenden, riktar en vädjan till hjärtat hos varje sann, faktisk, troende kristen. Dessa människor bor inte i ett främmande land, och de böjer sig inte ned framför avgudar av trä och sten. De lever och bor ibland oss, och Gud har upprepade gånger – genom sin Andes vittnesbörd – sökt att göra oss uppmärksamma på dem, och sagt till oss att här har vi försummade medmänniskor. Detta väldiga fält ligger för fäfot, men längtar efter det ljus som Gud har gett oss att ansvara för.

Kristus vårt föredöme

St. Helena, California, den 30. Oktober, 1903.

Till hälsomissionärer

Det, som hälsomissionärer bäst behöver, är Herrens Andes vägledning. De, som verkar likt Kristus, den store Hälsomissionären, gjorde, måste vara andligt sinnade. Men det är inte alla, som utträttat hälsomissionerande arbete, som upphöjer Gud och Hans sanning. Det är inte alla, som låter sig ledas av den Helige Ande. Somliga använder trä, hö och halm som grundval – material, som inte kommer att klara av eldprovet.

Min bön är, att jag måtte få klokskap och kraft från Gud till att inför er framställa det, som utgör evangeliets hälsomissionsverksamhet. Denna är en stor och viktig del av vårt samfunds arbete. Men många har förlorat ur sikte de rena, förädlade grundsatser, som bär upp äkta hälsomissionsarbete.

I min dagbok finner jag följande, skrivet för ett år sedan: *Den 29. Oktober, 1902.* I morse vaknade jag tidigt. Efter ihållig bön om visdom och ett klart sinne, för att jag skulle kunna uttrycka det som min uppmärksamhet dragits till, skrev jag ett tiotal sidor innehållande anvisningar. Jag vet, att Herren hjälpte mig med att på papper fästa de väsentligheter, som skulle delges Hans folk.

Under sådant skrivande är mina känslor intensiva, men väl instruktionen nedtecknats, blir mitt hjärta lättat; ty då vet jag att detaljerna i det ämne som framställts för mig, inte kommer att gå förlorade, även om ämnet kanske glider mig ur minnet. Endast de, som inser att korset är det stora hoppet för den mänskliga familjen, kan förstå de goda nyheter som Kristus kom med. Han kom till denna värld med blott denna avsikt: Att ställa människan i fördelaktig dager inför världen och det himmelska universum. Han kom för att vittna om, att fallna människor, (207) genom tro på Hans kraft och verkan som Guds Son, kan bli delaktiga av gudomlig natur. Han allena förmådde att bringa försoning för syndare och öppna paradiset portar för det fallna släktet. Han iförde Sig inte änglars, utan människans, natur och levde i denna värld ett liv ofläckat av synd. "Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning." "Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn." Joh. 1:14, 12.

Genom Sitt liv och Sin död lärde Kristus ut, att människan finner trygghet och sann storhet enbart i att lyda Guds bud: "HERRENS undervisning [KJV: lag] är fullkomlig, den ger själen nytt liv [KJV: omvänder själen]." Ps. 19:8. Guds lag är en avskrift av Hans karaktär eller sinnelag. Den gavs i begynnelsen till människan som rättesnöre för lydnad. Under därpå följande tidsåldrar förlorades lagen ur sikte. Hundratals år efter Syndafloden kallades Abraham, och till honom gavs löftet att hans efterföljare skulle komma att upphöja Guds lag. Så småningom utvandrade israeliterna till Egypten, där de i många år led förfärligt förtryck under egyptierna. Sedan de varit i trälldom under nästan 400 år, befriade Gud dem genom en vidunderlig uppvisning av Sin makt. För egyptierna visade Han Sig som världsalltets Styresman, En som var större än alla hedniska gudomligheter.

Vid Sinai utgavs lagen en andra gång. I skräckinjakande majestät förkunnade Herren Sina stadgar och skrev de Tio Buden med Sitt finger på stentavlor.

När vi färdas genom århundradena, ser vi att det inträffade en period då Guds lag på nytt omisskännligen måste uppenbaras som rättfärdighetens måttstock. Kristus kom för att försvara och rättfärdiga lagens heliga krav. Han kom för att leva ett liv i lydnad för dess fordringar och därigenom bevisa som lögnaktigt (208) Satans påstående att det skulle vara omöjligt för människan att hålla Guds lag. Som människa ställdes Han inför frestelser och besegrade dem i den kraft, som Gud gett Honom. Då Han gick omkring och gjorde gott, genom att hela alla som var ansatta av Satan, gjorde Han Guds lags och hans tjänsts natur lättbegriplig för människorna. Hans liv bär vittnesbörd om, att det också är möjligt för oss att lyda Guds lag.

Kristus avvek aldrig från Sin trofasthet mot grundreglerna i Guds lag. Han trotsade aldrig Faderns vilja. Inför änglar, människor och demoner kunde Han tala ord, som från en annan person skulle ha varit hädelse: "jag alltid gör det som behagar honom." Joh. 8:29. Dagligen, i tre års tid, följde fienderna efter Honom, för att om möjligt hitta någon brist i Hans karaktär. Med hela sin ondskefulla här försökte Satan att få Honom på fall; men de fann ingenting hos Honom, som de kunde dra nytta av. Till och med djävlarerna måste erkänna: "Du är Guds Helige."

Självuppoffring

Vilka ord skulle med lika stor kraft kunna uttrycka Guds kärlek till mänskosläktet som den gåva Han skänkte i form av Sin enfödde Son för vår förlösning? Den Oskyldige blev slagen för våra missgärningars skull. "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn." Joh. 3:16-18.

Kristus gav Sig Själv som ett försoningsoffer för att frälsa en förlorad värld. Han behandlades på det sätt som vi förtjänade för att vi skulle behandlas som Han förtjänade. Han dömdes för våra synder, som Han inte hade någon del

i, på det att vi (209) skulle rättfärdiggöras genom Hans rättfärdighet, i vilken vi inte hade någon del. Han led döden i stället för oss, för att vi skulle få del av det liv som var Hans. ”Genom hans sår bliva vi helade.” (Jes. 53: 5.)

Kristus frestades i allting, liksom vi blir, av honom som en gång troget stod vid Hans sida i de himmelska salarna. Betrakta Guds Son i frestelsens ödemark, då Han var som svagast och ansattes som hårdast av frestelse. Betrakta Honom under Hans verksamhets år, angripen på varje sida från onskans krafter. Betrakta Honom i Hans lidande på korset. Allt detta uthärdade Han för oss.

Kristi jordiska liv – så fullt av slit och möda – gjordes ljusare av tanken på, att Han inte skulle ha kämpat förgäves. Genom att ge Sitt liv för människorna, skulle Han återvinna världens trofasthet. Fastän Han först måste genomgå blodsdoget, fastän världens synd skulle komma att tynga ned Hans skuldfria själ, valde Han likväl, med anledning av den väntande glädjen, att stå ut med korset och bära skammen.

Studera Kristi definition eller avgränsning av en sann missionär: ”Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig.” Mark. 8:34. Att följa Kristus – såsom omtalas i dessa ord – är ingen låtsaslek eller komedi. Jesus förväntar Sig att Hans lärjungar skall följa Honom tätt i spåren, uthärda det Han uthärdade, lida det Han led, vinna seger såsom Han vann seger. Han väntar ivrigt på, att få se Sina bekännande efterföljare ge prov på självupppoffrandets anda.

De, som tar emot Kristus som en personlig Frälsare, och väljer att ta del i Hans lidande, att leva självförnekande som Han, att bära skammen för Hans skull, kommer att förstå vad det betyder att vara en tvättäkta hälsomissionär.

När alla våra hälsomissionärer lever det nya livet i Kristus, när de låter Hans ord vara ledstjärna, kommer de att få en betydligt klarare insikt om, vad som utgör äkta hälsomissionsverksamhet. Detta arbete kommer att vara betydelsefullare (210) för dem när de obetingat lyder den av Guds finger på stentavlor inristade lagen. I lagen ingår vilodagsbudet. Om detta talade Kristus personligen genom Moses till Israels barn. Han sade:

”Säg till Israels barn: Mina sabbater skall ni hålla, ty de är ett tecken mellan mig och er från släkte till släkte, för att ni skall veta att jag är HERREN som helgar er. . . . Israels barn skall hålla sabbaten och fira den släkte efter släkte som ett evigt förbund. Den är ett evigt tecken mellan mig och Israels barn”. 2 Mos. 31:13-17.

Låt oss flitigt och omsorgsfullt studera Guds ord, så att vi med kraft kan förkunna budskapet, som skall spridas i dessa yttersta dagar. Många av dem, som ljuset från Frälsarens självupppoffrande kärlek strålar på, vägrar att leva ett liv enligt Hans vilja. De är ovilliga att leva ett liv i uppoffring för andras bästa. De önskar att upphöja sig själva. För sådana har sanning och rättfärdighet förlorat sin innebörd, och deras icke Kristuslika inflytande får många att vända sig bort ifrån Frälsaren. Gud söker äkta, orubbliga arbetare, vars leverne motverkar inflytandet från sådana, som står Honom emot.

Till varje hälsomissionsarbetare har jag i uppdrag att säga: Följ er Ledare. Han är vägen, sanningen och livet. Han är ert föredöme. På alla hälsomissionsarbetare vilar ansvaret att hålla Kristi liv av osjälviskt tjänande för ögonen. De skall rikta blicken mot Jesus, sin tros Upphovsman och Fullbordare. Han är Källan till allt ljus, källsprånget till varje välsignelse.

Att bestämt hävda det rätta

Gud manar, i denna tid med förkrympt gudsfruktan och förvrängda grundsatser, Sina arbetare att uppenbara en hälsosam, inflytelserik (211) andlighet. Mina bröder och systrar, detta kräver Gud av er. Varje uns av ert inflytande skall användas på Kristi sida. Ni skall nu kalla saker och ting vid deras rätta namn och bestämt hävda sanningen sådan den är i Jesus.

Det ankommer på varje själ, vars liv är dolt hos Kristus i Gud, att ställa sig i främsta ledet och kämpa för den tro, som en gång för alla anförtrotts åt de heliga. Sanningen måste försvaras och Guds rikes gränser utvidgas, såsom skulle ske om Kristus personligen vore på jorden. Om Han vore här, skulle Han känna Sig manad att åhuta många som, fastän de bekänner sig vara hälsomissionärer, inte har valt att av den Store Hälsomissionären lära sig Hans ödmjukhet och saktmod. Självet har lyfts upp hos somliga i besittning av höga ställningar inom hälsomissionens verksamhetsfält. Tills sådana lägger sig av med all önskan om att upphöja jaget, kommer de inte att tydligt skönja Kristi väsen, eller utföra Hans arbete.

När den Helige Ande behärskar församlingsmedlemmarnas sinnen kommer det att i våra församlingar visa sig ett långt högre ideal när det gäller tal, tjänst och andlighet än vi nu ser. Församlingsmedlemmarna kommer att bli uppträskade av livets vatten. Arbetarna som verkar under Honom som är huvudet, Kristus, kommer att uppenbara Mästaren i anda, i tal och i handling. De kommer att uppmuntra varandra till att tränga framåt i det härliga, avslutande verk som de är upptagna med. En sund tillväxt i enighet och kärlek kommer att visa sig, och detta kommer att bli ett vittnesbörd för världen om att Gud har sänt Sin Son till att dö för att återlösa syndare. Gudomlig sanning kommer att bli upphöjd och när den strålar såsom en lampa som brinner, kommer vi att förstå den klarare och klarare.

Den prövande sanningen för vår tid är inget mänskligt påhitt. Den kommer från Gud. Den är rena vishetsläran för dem, som tar den till sig. Kristus blev människa för att vi, genom att tro på sanningen, skulle kunna bli helgade och återköpta. Måtte de, som håller sig till sanningen i rättfärdighet, resa sig och träda fram, med fridens evangeliums skor på fötterna, (212) för att förkunna sanningen för dem, som inte känner till den. Måtte de göra raka stigar åt sina fötter, så att den fot som haltar inte går ur led.

Nu skall vi bli eniga och genom sant hälsomissionsarbete bana väg för vår kommande Konung. Men låt oss komma ihåg, att kristen enhet inte innebär att en persons identitet skall uppgå i en annans; den innebär ej heller att en persons sinne skall påverkas och styras av en annans. Gud har inte till någon person gett den makt som vissa, med ord

och handling, vill göra gällande. Gud fordrar att varje individ skall vara fri och följa ordets anvisningar.

Låt oss stärka vårt grepp om sanningen, och ge allt pris och all ära till Honom som är En med Fadern. Låt oss på största möjliga allvar söka den himmelska smörjelsen, den Helige Ande. Låt oss äga en ren, växande kristendom, så att vi till sist, i de himmelska salarna, förklaras vara fullständiga i Kristus.

”Se, brudgummen kommer! Gå ut och möt honom.” Matt. 25:6. Nu får vi inte förlora någon tid, genom att stiga upp och göra i ordning våra lampor. Nu får vi inte förlora någon tid, genom att söka efter fullkomlig enighet med varandra. Svårigheter är att vänta. Prövningar stundar. Kristus, vår frälsnings Anförare, fullkomnades genom lidande. Hans efterföljare kommer att stöta på fienden många gånger och kommer att prövas svårt, men de behöver inte förtvivla. Till dem säger Kristus: ”var vid gott mod. Jag har övervunnit världen.” Joh. 16:33.

Följande rader beskriver den kristnes krigföring:
 Jag tänkte att den kristnes väg till himmelen
 Skulle vara strålande som sommaren och glädjande som
 morgonväkten.
 Du visade mig stigen; den var mörk och stenig,
 Överallt ojämn och beströdd med klippblock, överallt ett virrvarv
 av törnen;
 Jag drömde om gudomliga belöningar och ära; Jag bad om
 palmkvisten, dräkten och kronan;
 Jag bad, och Du visade mig ett kors och en grav.

Del 4 – Var på er vakt

”Vaka, stå fasta i tron. Var manliga och starka. Låt allt hos er ske i kärlek.” 1 Kor. 16:13, 14.

Lärdom från centralisering i det förflutna

Det var Guds avsikt att efter Syndafloden skulle människorna – i lydnad mot befallningen till Adam – sprida sig ut över jorden, för att uppfylla och lägga den under sig.

Men i takt med att Noas ättlingar ökade i antal, yttrade sig avfall. De, som ville avlägsna hindren hos Guds lag, beslöt sig för att skilja sig från Jehovas tillbedjare. De var fast beslutna, att hålla samhället förenat i en grupp och att grunda en monarki, som slutligen skulle komma att omfatta hela världen. På Sinarsslätten kom de överens om att bygga en stad, och i den uppföra ett torn som skulle vara världens underverk. Tornet skulle vara så högt, att ingen flod kunde stiga till dess krön, så gediget att ingenting kunde svepa bort det. På så sätt hoppades de att säkra sin trygghet och göra sig oberoende av Gud.

Denna sammanslutning uppstod på grund av uppror mot Gud. Invånarna på Sinarsslätten upprättade sitt rike för självupphöjelsens skull, inte till Guds ära. Hade de lyckats, skulle en väldig makt ha härskat, rättfärdigheten skulle ha avskaffats och en ny tro ha införts. Moralen skulle ha dött

ut i världen. Lögnaktiga lärar skulle ha kommit folk att förkasta (214) troheten mot Guds stadgar, och Jehovas lag skulle ha struntats i och glömts bort. Dock lämnar Gud aldrig världen utan vittnen för Sig Själv. Vid denna tid fanns det personer, som ödmjukade sig inför Gud och ropade till honom. ”O Gud”, bönföll de, ”trädd emellan Din sak och människors planer samt metoder.” ”Då steg HERREN ner för att se på staden och tornet som människorna byggde.” 1 Mos. 11:5. Änglar skickades för att omkullkasta de byggandes avsikter.

Tornet hade uppnått en ansevärd höjd, och det var omöjligt för arbetarna på toppen att omedelbart meddela sig med dem, som var vid grunden. Därför ställdes män på hörbart avstånd från varandra uppåt tornet, och då man önskade material eller ville ge någon föreskrift rörande arbetet, meddelades bud därom från den ene till den andre utefter hela linjen. Då order så gick från den ene till den andre, blev språket förbistrat. Alltså begärde man material, som inte behövdes, och framförda order var ofta raka motsatsen till dem, som hade getts. Förvirring och fruktan följde; allt arbete upphörde. Harmoni eller samverkan kunde ej längre förekomma. Byggnadsarbetarna var alldeles oförmögna, att förklara den sällsamma misshällighet, som uppstått ibland dem, och i sitt raseri och sin missträknung förebrådde de varandra. Deras förbund slutade med strid och blodutgjutelse. Som bevis på Guds misshag, slog blixtrar från himlen ned på tornet samt söndersplittrade dess övre del, så att den störtade ned till marken. Människorna fick erfaras, att det finns en Gud, som regerar i himmelen och att Han är i stånd till att orsaka samt öka förvirringen för att lära människorna, att de bara är människor.

Gud har länge överseende med människors vrånghet, Han ger dem tillräckligt mycket tid till ånger; men Han noterar alla deras påfund, för att stå emot myndigheten hos Hans rättvisa och okränkbara lag.

(215) Dittills hade alla talat samma språk; de, som nu förstod varandras tungomål, slog sig samman i grupper; somliga begav sig åt ett håll, andra åt ett annat. ”... därifrån spred han ut dem över hela jorden.” Vers 9.

I vår tid vill Herren, att Hans folk skall spridas jorden runt. De skall inte grunda kolonier. Jesus sade: ”Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen.” Mark. 16:15. Då lärjungarna följde sin håg att i stort antal stanna kvar i Jerusalem, tilläts de att bli förföljda, varigenom de spreds till alla delar av den då bebodda världen.

I årtal har budskap med varningar och förmaningar kommit till vårt folk. Dessa har enträget vädjat åt dem att gå ut på Mästarens stora skördefält och verka osjälviskt för själar.

Från vittnesbörd skrivna år 1895 och 1899 kopierar jag följande stycken:

”Sanna missionsarbetare slår sig inte ned i kolonier. Guds folk skall vara pilgrimer och främlingar i världen. Satsandet av stora penningssummor, för att bygga upp verksamheten på ett enda ställe, strider mot Guds vilja. Inrättningar skall uppföras på många platser. Skolor och

hälsohem skall grundas på orter, där sanningen nu inte har några förespråkare alls. Dessa inrättningar skall inte byggas, för att göra pengar, utan för att sprida sanningen. Mark bör ordnas utanför städerna, där det går att uppföra skolor för att utbilda de unga i jordbruk och maskinlära.

Den nuvarande sanningens grundsatser skall spridas mera vida omkring. Det finns de, som resonerar utifrån fel synsätt. Eftersom det är bekvämare att ha verksamheten (216) förlagd till en plats, gillar de tanken på att tränga ihop allting vid en ort. Följden blir väldigt ond. Orter, som borde hjälpas, lämnas helt i avsaknad av bistånd.

Vad skall jag säga till vårt folk, som skall få dem följa den kurs, som leder till deras nuvarande och framtida bästa? Tänker inte de i Battle Creek ta fasta på ljuset, som Gud har gett dem? Tänker de inte förneka jaget, lyfta upp korset, och följa Jesus? Tänker de inte hörsamma maningen från sin Ledare att lämna Battle Creek och bygga upp inrättningar annorstädes? Tänker de inte uppsöka världens mörka ställen för att förtälja berättelsen om Kristi kärlek, och lita på att Gud skall skänka dem framgång?

Det ingår icke i Guds plan, att vårt folk skall tränga ihop sig i Battle Creek. Jesus säger: 'Gå och arbeta i dag i Min vingård. Lämna de orter, där ni inte behövs. Placera sanningens standar i små och stora städer, som inte har hört budskapet. Bereden väg för Min ankomst. De, som är ute på vägar och stigar, skall få höra inbjudan.'

Herren kommer att göra ödemarken till en helig plats, när Hans folk – fyllt av missionsandan – träder fram för att upprätta centra för Hans verksamhet, för att instifta hälsohem, där de sjuka och de anfäktade går att vårda; likaså skolor, där det går att undervisa ungdomen på rätt sätt."

"Det har starkt framhållits, att det skulle innebära stora fördelar med så många institutioner så nära inpå varandra; att de skulle styrka varandra och ha råd att anställa dem i behov av utbildning och arbete. Så lyder ett rent mänskligt resonemang. Ur mänsklig synvinkel sett, framgår det förstås att många fördelar uppnås genom att förlägga så mycket ansvar till Battle Creek. Dock behöver vi höja blicken."

Trots ofta förekommande maningar till motsatt handlande, har man (217) fortsatt att planera för centralisering av makt, för sammanbindande av många intressen under en styrande ledning. Denna inriktning uppträdde först på förlaget Review and Herald. Först påverkades utvecklingen åt ett håll, sedan åt ett annat. Det var fienden till vårt arbete, som kom med maningen att samla förlagsverksamheten under en förhärskande makt i Battle Creek.

Sedan vann den tanken gillande, att hälsomissionsarbetet skulle gynnas storligen, om alla våra medicinska institutioner och andra läkedomssatsningar lades under ledning av hälsomissionsföreningen i Battle Creek.

Jag underrättades om, att jag måste höja rösten och varna mot detta. Vi skulle inte stå under herraväldet åt personer, som inte kunde styra sig själva och som vägrade att vara ansvariga inför Gud. Vi skulle ej låta oss ledas av personer, som krävde att deras ord skulle vara absolut. Det tilltagande fikandet efter kontroll har märkts väldigt tydligt, och Gud har sänt varning efter varning, där Han förbjudit sammanslagningar och koncentration. Han har varnats oss för att binda upp oss, för att uppfylla bestämda överenskommelser som skulle komma att framställas av individer, som skulle anstränga sig för att härska över sina bröders göranden och låtanden.

Ett centrum för utbildning

Herren är missnöjd med vissa av arrangemangen, som vidtagits i Battle Creek. Han har tillkännagett, att andra orter frånrövas det ljus och de fördelar som hamnat i och förmerats i Battle Creek. Gud ogillar, att våra unga kallas till Battle Creek från hela landet, för att arbeta vid hälsohemmet, och för att vinna sin utbildning. När vi tillåter detta, gör vi oss ofta skyldiga till att beröva behövande fält deras viktigaste resurser.

(218) Genom ljuset från vittnesbörden har Herren påpekat, att Han inte vill att elever skall nödgas att lämna sina hemschooler och hälsohem för att utbildas vid Battle Creek. Han har redan sagt åt oss, att vi skulle flytta skolan från den orten. Detta gjordes, men de institutioner som blev kvar, misslyckades med uppgiften att dela med sig av de fördelar, som ännu existerade i Battle Creek. Herren visade Sitt ogillande genom att låta huvudbyggnaderna vid dessa institutioner ödeläggas genom eld.

Trots de tydliga bevisen för Herrens försyns skickelse vid dessa ödeläggande bränder, har somliga av oss inte dragit sig för att ta lättvindigt på uttalandet, att dessa byggnader brann ned därför att vissa personer påverkat utvecklingen åt ett håll, som Herren inte kunde godkänna.

Man har avvikit från sunda grundsatser, för vars utfärdande dessa institutioner inrättades. De har svikit den uppgift, som Gud bestämt skulle utföras för att få fram ett folk som skulle "bygga upp de gamla ruinerna" och mura igen sprickor, vilket beskrivs i femtioåttonde kapitlet i Jesaja. I detta Skriftställe avgränsas vårt arbete tydligt som hälsomissionsverksamhet. Detta verk skall utföras överallt. Gud har en vingård; och Han vill att denna vingård skall skötas osjälviskt. Inga delar skall försummas. Den svårast försummade delen kräver de vaknaste missionärer, som utför det arbete, vilket den Helige Ande har porträtterat genom Jesaja:

"Nej, detta är den fasta jag vill ha: Lossa orättfärdiga bojor, lös okets band, släpp de förtryckta fria, bryt sönder alla ok". "[O]m du delar med dig åt den hungrige av det du har och mättar den som lider nöd, då skall ditt ljus gå upp i mörkret och din natt bli lik (219) middagens ljus. Och HERREN skall alltid leda dig; han skall mätta dig mitt i ödemarken och ge styrka åt benen i din kropp. Du skall vara lik en vattenrik trädgård och likna ett källsprång, vars vatten aldrig tryter. Dina avkomlingar skall bygga upp de gamla ruinerna, du skall återställa grundvalar från forntida slakten. Du skall kallas 'han som murar igen sprickor',

’han som återställer stigar, så att man kan bo i landet.’”
Jes. 58:6, 10-12.

För Sitt eget namns skull kommer inte Gud att låta de vränga och oberoende fullfölja sina ohelgade planer. Han kommer att straffa dem för deras förvrängda handlande. ”Det finns ingen frid för de ogudaktiga, säger min Gud.” Jes. 57:21. Men även i samband med Sina domar kommer Herren att minnas Sitt förbarmande. Han låter oss förstå:

”Jag skall inte gå till rätta för evigt, inte ständigt vredgas, ty då skulle deras ande försmäkta inför mig, de själar som jag själv har skapat. För hans girighetssynd var jag vred. Jag slog honom och dolde mig i min vrede. Men han vände sig bort och gick den väg han själv ville. Jag har sett hans vägar, men jag vill bota honom och leda honom och ge honom och hans sörjande tröst. Jag vill skapa lovsång på deras läppar, fullkomlig frid både för den som är fjärran och den som är nära, säger HERREN. Jag skall bota honom.” Vers 16-19.

”Mitt folks ande skulle försmäkta inför Mig”, sade Herren, ”i fall Jag skulle behandla dem i enlighet med deras vrånghet. De skulle inte stå ut med Mitt ogillande och Min vrede. Jag känner till förvändheten hos varje syndare. Den, som ångrar sig och utför rättfärdighetens gärningar, skall Jag omvända och bota samt återställa till Min favör.”

Beträffande dem, som har blivit bedragna och vilseletts (220) av ohelgade personer, säger Herren: ”Deras handlande har stridit mot Min vilja; men på grund av det rättfärdiga hos Min egen sak, för sanningens skull, tänker Jag bota var och en, som ärar Mitt namn. Alla botfärdiga i Israel skall få uppleva Min frälsning. Jag, Herren, härskar förvisso, och Jag skall med pris och tacksägelse fylla hjärtat hos alla dem, som är när och fjärran, det vill säga samtliga botfärdiga i Israel, som har hållit sig till Mina vägar.”

”Ty så säger den höge och upphöjde, han som tronar till evig tid och heter ”den Helige”: Jag bor i det höga och heliga men också hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande, för att ge liv åt de ödmjukas ande, för att ge liv åt de förkrossades hjärtan.” Vers 15.

Hur skall våra unga utbildas?

Johannes Döparen, Kristi förelöpare, undervisades som barn av sina föräldrar. Större delen av sitt liv tillbringade han i vildmarken, för att han inte skulle påverkas av prästernas och rabbinernas bristfälliga gudsfuktan eller lära sig deras regler och traditioner, vilka fördärvade och förringade rättfärdighetens principer. Dåtidens religiösa lärare hade blivit så andligt blinda, att de knappt kände igen dygderna av himmelskt ursprung. Så länge hade de

omhuldat stolthet, avund och oginhet, att de tolkade Gamla Testamentets Skrifter på så vis att de förstörde deras egentliga innebörd. Johannes valde självmant, att försaka stadslivets förströelser och överdåd till förmån för ödemarkens stränga självtukt. Här gynnade omgivningarna enkelhet och själförnekelse. Ostörd av världens larm och buller, kunde han här insupa naturens, uppenbarelsens och den gudomliga försynens skickelses lärdomar. Johannes’ gudfruktiga föräldrar hade ofta upprepat ängels ord för sonen. Från barndomen hade hans uppdrag framhållits för honom, och han godtog det heliga förtroendet. För honom utgjorde ensamheten i ödemarken en välkommen flykt från det samhälle, där misstänksamhet, otro och orenhet nästan helt tagit överhanden. Han litade inte på sin egen förmåga att stå emot frestelse och ryggade tillbaka för ständig beröring med synden, för att inte förlora insikten om dess oerhörda fördärvlighet.

Dock tillbringade inte Johannes sitt liv i lättja, i asketisk dysterhet, eller i självisk isolering. Från tid till annan gick han ut för att umgås med människorna, och han iakttog alltid intresserat världens händelser. Från sin lugna tillflyktsort betraktade (222) han händelseutvecklingen. Med klarsyn skänkt av den Helige Ande gav han akt på människornas karaktär, för att förstå hur han skulle nå deras hjärtan med himmelens budskap.

Kristus levde som en äkta hälsomissionär. Han önskar att vi ingående skall studera Hans liv, så att vi lär oss Hans arbetssätt.

Hans moder var hans första lärare. Från henne och från profeternas bokrullar fick Han Sin kunskap om de himmelska tingen. Han levde i ett fattigt arbetarhem, och troget och glatt bar Han Sin del av hemmets bördor. Han hade varit himmelens Härskare, och änglar hade med hänförelse fullgjort Hans befallningar; nu var Han en villig tjänare, en kärleksfull, lydlig son. Han lärde Sig ett yrke och arbetade med Sina händer i en timmermans verkstad tillsammans med Josef. I en vanlig arbetares enkla dräkt gick Han på de trånga gatorna i den lilla staden till och från Sitt anspråkslösa arbete.

Dåtidens människor bestämde sakers värde utifrån deras yttre glans. Samtidigt som religionens makt avtagit, hade dess ståt och prakt tilltagit. Lärarna på den tiden försökte att vinna respekt med hjälp av utvärtes prakt och prål. Jämfört med allt detta utgjorde Jesu liv en skarp kontrast. Hans liv visade på värdelösheten hos det, som människorna betraktade som det viktigaste i tillvaron. Han uppsökte inte Sin tids skolor, där oväsentligheter upphöjdes och väsentligheter förringades. Han fick Sin utbildning genom av himmelen bestämda hjälpmedel, genom nyttigt arbete, genom studium av Skrifterna och naturen samt genom livets erfarenheter – Guds skolböcker, vilka är fulla av undervisning för dem, som slår upp dem med (223) villigt hjärta, seende ögon och ett förstående hjärta.

”Och pojken växte till och fylldes av kraft och vishet, och Guds välbehag vilade över honom.” Luk. 2:40.

Sålunda förberedd, påbörjade han Sitt uppdrag. Varje ögonblick av Sin beröring med människorna utövade Han på dem ett välsignande inflytande, en förvandlande kraft, som världen dittills aldrig erfarit.

Några varningens ord

Vi lever i en tid, som är särskilt farlig för de unga. Satan är medveten om, att världens slut står vid dörren, och han är fast besluten om, att gripa varje tillfälle för att förmå unga, män och kvinnor att träda in i hans tjänst. Han upptäcker många skenbart riktiga falskarior, för att leda dem vilse. Vi bör noga ge akt på de varningens ord, som aposteln Paulus skrev:

”Gå inte som omaka par i ok med dem som inte tror. Vad har väl rättfärdighet med orättfärdighet att göra? Eller vad har ljus gemensamt med mörker? Hur kan Kristus och Beliar komma överens? Eller vad kan den som tror dela med den som inte tror? Vad kan ett Guds tempel ha för gemenskap med avgudarna? Vi är den levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: Jag skall bo hos dem och vandra med dem, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk. Därför säger Herren: Gå ut från dem och skilj er från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er, och jag skall vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar”. 2 Kor. 6:14-18.

Särskilt ljus har getts mig beträffande orsaken till att vi kan uppnå mycket mera för Mästaren, genom att uppföra många små hälsohem, än genom att inrätta ett fåtal, stora medicinska inrättningar. Stora institutioner skulle locka (224) många, som inte är särskilt sjuka, utan som – i likhet med turister – söker vila och förströelse. Dessa finge sköterskor och biträden passa upp på. Unga män och kvinnor, som från sina tidigaste år skyddats mot världsligt umgänge, skulle på detta vis föras i beröring med världsliga personer av alla slag, och skulle i större eller mindre utsträckning bli påverkade av det som de såg och hörde. De skulle bli lika dem som de vore tillsammans med, och förlora den enkelhet och anständighet som kristna fäder och mödrar har vakat över och omhuldat genom nogsam undervisning och allvarlig, ihärdig bön.

Vi är utsatta för den yttersta tidens faror. Någoting måste bestämt sägas för att varna vårt folk för att faran av, att låta barn som behöver sina föräldrars omsorg och undervisning, lämna sina hem och resa till platser, där de kommer i beröring med nöjeslystna, ogudaktiga och världsliga personer.

I många hem har fadern och modern låtit barnen styra. Sådana barn svävar i större fara, när de kommer i kontakt med gudsfiendliga inflytanden, än de som lärt sig att lyda. Eftersom de inte har fått den nödvändiga träningen i disciplin, tror de att de kan göra som de vill. Kunskapen i lydnad skulle ha stärkt deras motståndskraft mot frestelse, men det kunnandet har inte deras föräldrar skänkt dem. När dessa odisciplinerade ungdomar börjar på en väldig institution, där det vimlar av andligt fiendliga inflytanden, svävar de i den största fara, och ofta skadar deras vistelse där både dem själva och institutionen.

Jag har i uppdrag att varna föräldrar, vars barn saknar fasta principer och djup kristen erfarenhet, att inte skicka dem långt bort hemifrån, där de kommer att vara i månader, ja, kanske i årtal, varunder deras (225) sinnen besås med otrons och otrogenhetens utsäde. Det är tryggare, ja, långt bättre, att skicka sådana ungdomar till de skolor och hälsohem, som ligger närmast deras egna hem. Håll ungdomar, vars sinnelag håller på att utvecklas, borta från de ställen, där de måste umgås med en stor skara otroende, och där fiendens styrkor har ett starkt fäste.

Ledarna vid våra stora hälsohem borde göra en allvarlig ansträngning att anställa äldre personer som biträden på dessa institutioner. Under en nattlig syn befann jag mig i en stor församling, som dryftade denna sak. Åt dem, som tänkte sända sina odisciplinerade barn till Battle Creek, sade En med myndighet:

”Vågar ni utföra detta experiment? Era barns frälsning är värd mer än utbildningen de får på detta ställe, där de ständigt är utsatta för inflytandet från otroende. Många, som kommer till denna institution, är oomvända. De är fulla av stolthet och saknar det band till Gud, som kommer sig av tron. Många av de unga män och kvinnor, som passar upp på dessa världsliga personer, har ringa kristen erfarenhet, och fastnar därför lätt i snarorna, som är utlagda för deras fötter.”

”Vad går det att göra för att motverka detta onda?”, frågade en av de närvarande. Den Talande svarade: ”Eftersom ni försatt er själva i detta farliga läge, bör kristna män och kvinnor med mångårig erfarenhet anställas vid hälsohemmet, för att utgöra en motvikt till förmån för det rätta. Om en dylik plan förverkligas, kommer hälsohemmets dagliga omkostnader att öka, men den skulle vara ett verksamt medel för att skydda fästningen och bevara de unga vid institutionen ofläckade av de inflytanden, som de nu utsätts för.

Föräldrar, målsmän, sänd era barn till utbildningsanstalter, (226) där de påverkas på samma sätt som vid en sund hemskola; skolor, där lärarna stegvis leder dem framåt och där den andliga stämningen är en doft från liv till liv.”

De varningens och anvisningens ord, som jag skrivit angående ivägskickandet av vår ungdom till Battle Creek för att utbildas till tjänstgöring i Herrens verksamhet, är inga tomma ord. Somliga gudfruktiga ungdomar kommer att bestå provet, men det är inte riskfritt för oss att lämna ens de mest samvetsgranna utan bästa möjliga omvårdnad och beskydd. Huruvida våra unga, som uppfostrats och formats på ett klokt sätt av sina gudfruktiga föräldrar, kommer att fortsatt vara helgade genom sanningen, beror till stor del på inflytandet från dem, som de träffar efter att ha lämnat hemmet och som de ser upp till för kristen vägledning.

Jag har i uppdrag, att för våra bröder och systrar upprepa den varning och uppmaning som Paulus sände till församlingen i Tessalonika:

”Redan är ju laglöshetens hemlighet verksam. Han som nu håller tillbaka måste endast först röjas ur vägen. Sedan skall den laglöse öppet träda fram. Men honom kommer

Herren Jesus att döda med sin muns anda och förgöra, när han visar sig vid sin ankomst. Den laglöses ankomst är ett verk av Satan och sker med stor kraft, med lögnens alla tecken och under och med all slags orättfärdighet som bedrar dem som går förlorade, eftersom de inte tog emot sanningen och älskade den, så att de kunde bli frälsta. Därför sänder Gud en kraftig villfarelse över dem så att de tror på lögnen och blir dömda, alla dessa som inte har trott på sanningen utan njutit av orättfärdigheten." 2 Tess. 2:7-12.

"Men vi är skyldiga att alltid tacka Gud för er (227) bröder, Herrens älskade, eftersom Gud från begynnelsen har utvalt er till att bli frälsta, genom att Anden helgar er och ni tror sanningen. Det är detta som Gud har kallat er till genom vårt evangelium, för att ni skall vinna vår Herre Jesu Kristi härlighet. Stå alltså fasta och håll er till de lärdomar ni har fått, muntligt eller genom brev. Må vår Herre Jesus Kristus själv och Gud, vår Fader, som har älskat oss och i sin nåd gett oss evig tröst och gott hopp, uppmuntra era hjärtan och styrka er till allt gott i ord och handling." 2 Tess. 2:13-17.

September, 1903. När jag tänker på sakernas tillstånd i Battle Creek, darrar jag för att våra unga skall vistas där. Ljuset, som Herren gett mig – att vår ungdom inte borde samlas i Battle Creek för sin utbildning – har inte ändrats i minsta grad. Förhållandet, att hälsohemmet har byggts upp igen, ändrar inte ljuset. Det, som i det förflutna gjorde Battle Creek till en ort som var olämplig för utbildningen av våra unga, gör det olämpligt i dag, vad beträffar dess inflytande.

Då maningen att flytta från Battle Creek kom, löd ursäkten: "Nu är vi ändå här, och allt fungerar. Det vore omöjligt att flytta utan väldiga utgifter."

Herren tillät elden att sluka huvudbyggnaderna vid Review and Herald och hälsohemmet, och avlägsnade således den största invändningen mot en flytt från Battle Creek. Det var Hans avsikt att i stället för att ånyo uppföra den stora hälsohemsbyggnaden, skulle vårt folk uppföra anläggningar på flera platser. Dessa mindre hälsohem borde ha uppförts där mark kunde ha köpts för jordbruksändamål. (228) Det är Guds avsikt, att jordbruksverksamhet skall knytas till arbetet vid våra hälsohem och skolor. Våra unga behöver den utbildning de kan få genom detta slags arbete. Det är riktigt, ja, mer än riktigt – det är väsentligt – att ansträngningar görs för att förverkliga Herrens plan härvidlag.

Skall vi uppmuntra våra mest lovande unga män och kvinnor att bege sig till Battle Creek för att utbildas för tjänstgöring, där de kommer att omges av så många inflytanden som riskerar att föra dem vilse? Herren har för mig uppenbarat några av de faror, som de unga möts av på ett så stort hälsohem. Många av de välbeställda, världsliga män och kvinnor som gynnar denna institution, kommer att utgöra en frestelse för biträdena. En del av dessa biträden kommer att bli favoriserade av rika patienter och erbjudas generösa villkor för att bli deras anställda. På grund av inflytandet från den världsliga prakt, som vissa

av gästerna vid hälsohemmet omgett sig med, har ogräs redan sått i hjärtat på unga män och kvinnor anlitade som biträden och sköterskor. Det är på detta sätt, som Satan verkar.

Skall Herrens ord beträffande utbildningen av våra unga förbises bara för att hälsohemmet ligger där det inte borde? Skall vi låta de intelligentaste av våra unga i församlingarna i alla konferenser placeras ut där somliga av dem kommer att berövas sin enkelhet genom kontakt med män och kvinnor, som saknar gudsfruktan i hjärtat? Tänker de ansvariga vid våra konferenser låta våra unga – som i skolorna för kristna arbetare kunde göras lämpliga för Herrens tjänst – lockas till ett ställe, som Herren i årtal har manat Sitt folk att flytta ifrån?

Vi vill att våra unga skall utbildas så, att de kommer att utöva (229) ett frälsande inflytande i våra församlingar, genom att verka för större enighet och mera djupgående fromhet. Det är möjligt att vissa inte inser nödvändigheten att familjer bör lämna Battle Creek och slå sig ned på orter, där de kan utträta evangeliets hälsomissionsverk. Likväl har Herren talat. Skall vi ifrågasätta Hans ord?

Inte råd med förseningar

Det finns ibland oss många unga män och kvinnor som av naturen gärna skulle studera i flera år för att bli passande för tjänstgöring, om de uppmuntrades därtill. Men kommer det att löna sig? Tiden är kort. Arbetare åt Kristus behövs överallt. Det borde finnas ett hundra uppriktiga, trogna arbetare på missionsfält hemma och i utlandet där det nu bara finns en. Vägskaalen är fortfarande obearbetade. De, som nu borde sättas i arbete för Mästaren, bör skyndsamt och intensivt uppmuntras.

Tecknen på Kristi snara återkomst uppfylls i snabb takt. Herren vill att våra unga skall verka som bokförsäljare och evangelister, att de skall arbeta från hus till hus på platser, där man inte tidigare har hört sanningen. Han säger följande ord till våra unga män: "Ni tillhör inte er själva. Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhärliga då Gud i er kropp!" De, som vill verka under Guds ledning, kommer att bli välsignade på ett underbart sätt. De, som i detta liv gör sitt bästa, kommer att göras redo för det framtida, oändliga livet.

Herren manar dem, som har att göra med våra hälsohem, förlagshus och skolor, att lära de unga hur de skall utföra evangelistiskt arbete. Vi får inte lägga ned så mycken tid och kraft på att inrätta hälsohem, mataffärer och restauranger, att andra delar av verket försummas. Ungs män och kvinnor, som borde engageras som predikanter, (230) Bibelarbetare och kolportörer, bör inte begränsas till mekanikerarbete.

De unga bör uppmuntras till att gå på våra skolor för att utbildas till kristna arbetare. Dessa borde bli allt mera lika profetskolorna. De här institutionerna har inrättats av Herren, och om de sköts i samklang med Hans plan, kommer de unga som sänds till dem att snabbt stå redo att verka i olika slags missionsarbete. Somliga kommer att utbildas för att gå ut på fältet som missions-sköterskor,

somliga som bokförsäljare, och somliga som evangeliets förkunnare.

Delat ansvar

(231) St. Helena, California, den 4. Augusti, 1903.
Till ledarna inom hälsoverksamheten

Kära bröder! Jag har ett budskap till er. Jag har ombetts att säga, att inte alla arrangemang kopplade till ledningen av hälsomissionsarbetet skall planläggas i Battle Creek. Hälsomissionsverket är Guds verk, och vi skall inom varje konferens och i varje församling bestämt se till, att det icke kontrolleras på ett själviskt sätt.

Sedan jag underrättats om det strålande mötet i Battle Creek, som kännetecknades av syndabekännelse och enhet, gjorde jag dagboksanteckningar och tänkte skriva ned den tacksamhet jag kände för den förändring som inträffat. Då hejdades min hand, varvid dessa ord kom till mig: "Skriv det inte. Ingen förändring till det bättre har inträffat. Lär or, som för själar bort från sanningen, framställs som väldigt värdefulla. Doktriner, som leder in på sidospår och förbjudna stigar, lärs ut; doktriner, som kommer människor att handla i samklang med sina egna böjelser och förverkliga sina ohelgade avsikter; doktriner, som, om de toges emot, skulle ödelägga Guds folks värdighet och kraft samt skymma ljuset, som eljest skulle nå dem genom Guds avsedda kanaler."

Ledarna för vår hälsoverksamhet vid Battle Creek har sökt att binda fast våra hälsoinstitutioner, i enlighet med sina egna planer. Trots de talrika varningar de fått om att så icke skulle göras, har de velat binda upp dessa institutioner på ett eller annat sätt, så att all vår hälsoverksamhet skulle stå under deras kontroll.

Jag har tidigare skrivit mycket om detta ämne, och nu (232) måste jag upprepa de givna förmaningarna, ty bröderna tycks ha svårt för att inse sin utsatta belägenhet.

"Herren förbjuder, att varje upprättat hälsohem och badhus skulle stå under en persons kontroll – sammanflätat med hälsoinstitutionen i Battle Creek. Föreståndarna vid Battle Creeks Hälsohem har händerna fulla nu. De borde ägna sin kraft åt arbetet med, att göra hälsohemmet sådant det borde vara.

En ensam person skall inte tro, att han kan vara samvete åt alla hälsoarbetare. Människor skall se upp endast till Herren Gud i himmelen för visdom och vägledning.

När hälsoinstitutioner inrättas och utvecklas, får inte våra bröder ombudjas att verka enligt en kunglig, härskande makts planer. En förändring måste komma till stånd. Planen att ställa varje hälsoinstitution under den centrala organisationen i Battle Creek måste skrinläggas. Gud har förbjudit denna plan.

I åratal har jag blivit upplyst om, att våra bröder löper risken, den ständiga risken, att vända sig till sina medmänniskor för att få göra ditt eller datt, i stället för att vända sig till Gud. På detta sätt blir de veklingar, och låter sig själva fjättras av mänskliga restriktioner, som Gud ogillar. Herren förmår att tala till sinnen och samveten, så att man verkar under Hans strikta ledning och i en broderlig anda, som överensstämmer med grundsatzerna i Hans lag. . . .

Gud känner till framtiden. Han är Den, vars vägledning vi skall söka. Låt oss lita på att Han skall visa oss rätt i utvecklingen av de olika delarna inom Hans verk. Måtte ingen försöka att verka enligt ohelgade hugskott. . . .

Uppdelningen av Generalkonferensen i distriktsunionkonferenser var Guds arrangemang. Inom Herrrens (233) verksamhet för dessa yttersta dagar får det icke förekomma några Jerusalemcentra, ingen kungamakt. Och verksamheten i världens olika länder får inte styras enligt kontrakt ingångna med högkvarteret i Battle Creek, ty det finns ej i Guds plan. Bröder skall rådslå sinsemellan, ty vi står i lika hög grad under Guds herravälde i en del av Hans vingård som i en annan. Bröder skall vara ett till hjärta och själ, liksom Kristus och Fadern är ett. Lär ut detta, lev ut detta, så att vi blir ett med Kristus i Gud och samtliga verkar för att bygga upp varandra.

Den kungamakt, som tidigare framkommit vid Generalkonferensen i Battle Creek, skall inte bli beständig. Förlagshuset skall inte vara sitt eget kungarike. Det är väsentligt, att grundsatzerna för verksamheten vid Generalkonferensen upprätthålls vid skötseln av förlags- och hälsohemsverksamheten. Ingen skall mena, att hans egen del av verket är mycket viktigare, än andra delar.

Utbildningsverksamhet måste bedrivas vid varje hälsohem, som skall upprättas. Gud styr verket, och ingen skall mena att allt arbete som utförs vid de befintliga hälsohemmen först måste presenteras inför en grupp människor. Gud förbjuder detta tilltag. Samme Gud, som utfärdat direktiv åt läkarna i Battle Creek, kommer att utfärda direktiv åt män och kvinnor, som kallas att tjänstgöra för Mästaren i olika delar av Hans vingård.

Människor kommer med lagar och arrangemang, som icke är acceptabla inför Gud. De utgör inte en väldoft från liv till liv. Det är min absoluta plikt, att hissa varningsflagg. Ledarna vid varenda en av våra institutioner behöver få klarare begrepp om sitt eget arbete, fast inte genom att vara beroende av andra institutioner, utan genom att både bibehålla särdragen hos den egna verksamheten och vända sig till Gud för (234) vägledning och genom att visa sin tro på Honom i helhjärtad tjänst. Då kommer de att utveckla talanger och förmågor."

Kristus manar till en högre tjänst, än den Han getts. Personer i ansvarsställningar borde – genom att ta emot den Helige Andes kraft – uppenbara Förlossaren mycket tydligare, än de gjort. Ty så älskade den oändlige Guden världen att Han utgav Sin enfödde Son som ett offer för oss, för att vi, genom att ta emot Honom i tro och leva ut

Hans dygder, inte skulle gå förlorade, utan ha evigt liv. Mina bröder, hur tror ni att Han betraktar den stora brist på andlig entusiasm, som visats för redogörelsen för det oändliga offret för vår frälsnings skull?

All mänsklig äregirighet, allt skryt, skall läggas i stoftet. Det egna, syndiga jaget skall tryckas ned, inte lyftas upp. Genom helighet i vardagen skall vi uppenbara Kristus för omgivningen. Den fördärvade människonaturen skall dämpas, inte upphöjas. Det är endast på detta vis som vi kan bli rena och fläckfria. Vi skall vara ödmjuka, trofasta män och kvinnor. Vi skall aldrig sätta oss på domarsätet. Gud kräver av Sina ombud, att de skall vara rena och heliga samt ge prov på helgelsens skönhet. Kanalen skall alltid hållas fri, så att den Helige Ande har fritt spelrum; annars kommer en del att släta över det verk, som måste göras i syndares hjärtan för att fullkomna ett kristet sinnelag; dessutom kommer de att framställa sina egna brister på ett sådant sätt, att de gör Guds sanning verkningslös. Ändå är denna lika beständig och fast som den Eviges tron. Och samtidigt som Gud manar Sina väktare att slå larm, framhåller Han (235) inför dem Frälsarens liv som ett exempel på vad de måste vara och göra för att bli frälsta.

Kristus bad för lärjungarna: ”Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning.” En angenäm, självgod känsla är inget bevis för helgelse. Trogna anteckningar förs om mänskobarnens samtliga gärningar. Ingenting går att dölja för den blickande Guden, som bebor evigheten. Somliga gör att Kristus skäms för dem genom sina påhitt samt planer och sluga uträkningar. Gud känns ej vid deras uppförande, ty Herren Jesus vanäras genom deras anda och deras gärningar. De glömmar bort apostelns ord: ”Vi har blivit ett skådespel för världen, för både änglar och människor.” 1 Kor. 4:9.

Direktiven för Sitt arbete, som Herren har gett, pekar ut rätt färdriktning. Guds planer och Hans tankar är så mycket högre än människans planer och hennes tankar som himlarna är högre än jorden. Guds röst skall höras, Hans klokhet skall vägleda. Han har skissat Sin plan i Sitt ord och i vittnesbörden, som Han har sänt till Sitt folk. Bara det arbete, som utförs i enlighet med grundsatserna hos Hans ord, kommer att bestå för alltid.

Ledarskap

(236) St. Helena, California, den 17. November, 1903. Dagspressen i olika städer har publicerat artiklar som framhåller att en strid pågår mellan doktor Kellog och fru White i fråga om vem som skall vara ledare för sjundedags-adventisterna. Då jag läste dessa artiklar blev jag allvarligt bedrövad över att några skulle kunna missförstå min uppgift och doktor Kellogs arbete i sådan utsträckning, att de kunde offentliggöra sådana felaktiga påståenden. Det har inte förekommit någon strid mellan doktor Kellog och mig angående frågan om

ledarpositionen. Ingen har någonsin hört mig göra anspråk på ställningen som samfundets ledare.

** Doktor John Harvey Kellog som det hänvisas till här, var under den första verksamhetstiden betrodd sjundedags-adventistledare, i många år överläkare och direktör vid Battle Creek Sanatorium. Vid denna tidpunkt höll han på att ta de första stegen bort från sin tidigare lojala anknytning till församlingens läror och sin fasta tillit till dess administration. Detta medförde att han till sist blev fullständigt skild från samfundet och dess verksamhet. (White Trustees.)*

Jag har en högst ansvarsfull uppgift att utföra – att i skrift och tal förmedla till andra den undervisning jag har tagit emot inte bara till sjundedags-adventisterna utan till världen. Jag har gett ut många böcker, stora och små, och några av dem har blivit översatta till flera språk. Detta är min uppgift – att förklara Bibeln för andra såsom Gud har förklarat den för mig.

Gud har inte beklätt någon med kunglig makt inom sjundedags-adventisternas församling till att härska över hela samfundet eller att härska över någon gren av verksamheten. Han har inte bestämt att början för ledningen skall vila på några få män. Ansvaret är fördelat mellan ett stort antal kompetenta män.

Varje medlem i församlingen har en röst, när ämbetsmän för församlingen väljs. Församlingen väljer ämbetsmän till de lokala konferenserna. Delegater, valda av de lokala konferenserna, väljer ämbetsmän för unionerna, medan delegater, som valts av unionskonferenserna, väljer ämbetsmän för Generalkonferensen. Genom denna ordning har varje konferens, varje institution, (237) varje församling och varje enskild medlem antingen direkt eller genom representanter en röst vid valet av de män som bär de viktigaste ansvarsuppgifterna i Generalkonferensen.

Tidiga upplevelser

Under vårt samfunds tidiga verksamhet utsåg Herren James White att tillsammans med sin hustru och under Herrens särskilda vägledning inneha en ledande position vid uppbyggandet av denna verksamhet.

Historien om hur verksamheten växte är väl känd. Ett tryckeri blev först upprättat i Rochester, New York State och blev senare flyttat till Battle Creek i Michigan. Senare upprättades också ett bokförlag på Stilla-Havskusten.

Jag tackar Herren för att Han gav oss förmånen att få ha del i verksamheten från början. Men varken den gången eller senare, efter det att verksamheten hade fått större omfattning samtidigt som ansvaret har blivit vida fördelat, har någon hört mig göra anspråk på att vara ledare för detta folk.

Från år 1844 intill nu har jag tagit emot budskap från Herren och förmedlat dem till Hans folk. Det är min uppgift att förmedla till folket det ljus som Herren ger mig. Jag har fått i uppdrag att ta emot Hans budskap och att föra dem vidare. Jag skall inte ställa mig framför folket som om

jag innehade en annan ställning än den jag har, som budbärare med ett budskap.

Under många år har doktor J. H. Kellog innehaft positionen som överläkare inom den hälsovårdsverksamhet som sjundedags-adventisterna bedriver. Det skulle vara omöjligt för honom att stå som ledare för hela verksamheten. Detta har aldrig varit hans roll och kan aldrig bli det.

(238) Gud är vår ledare

Jag skriver detta för att alla skall veta att det inte föreligger någon strid bland sjundedags-adventisterna i frågan om ledarskapet. Herren Gud i himmelen är vår Konung. Han är den ledare som vi tryggt kan följa, eftersom Han aldrig gör några misstag. Låt oss ära Gud och Hans Son genom vilken Han uppenbarar Sig för hela världen.

Gud kommer att verka mäktigt för Sitt folk idag, om de vill ställa sig helt under Hans ledning. De behöver den Helige Andes ständiga närvaro. Om det förekomme mera bön under rådplägningsmötena bland dem som har ansvar, mer av hjärtats ödmjukhet inför Gud, skulle vi få se oändliga bevis på gudomlig ledning och verksamheten skulle göra snabba framsteg.

Ett med Kristus i Gud

(239) Herren kallar människor med sann tro och sunt förstånd, människor som ser skillnaden mellan det sanna och det falska. Alla bör vara på sin vakt, studera och efterleva undervisningen i Johannes' evangeliums sjuttonde kapitel och bevara en levande tro på sanningen för denna tid. Vi behöver den självbehärskning som kan göra det möjligt för oss att inrätta våra vanor så att de överensstämmer med Kristi bön.

Den undervisning jag fått av En som har auktoritet är att vi skall lära oss att besvara den bön som återges i det sjuttonde kapitlet hos Johannes. Vi skall göra denna bön till vårt främsta studium. Var och en av evangeliets tjänare, var och en som arbetar inom hälsomissionen skall tillägna sig den vetenskap som denna bön innehåller. Bröder och systrar, jag ber er om att ge akt på dessa ord och att begrunda dem med lugn, ödmjuk, förkrossad anda och med de friska krafterna i ett sinne som behärskas av Gud. Den som inte tillägnar sig de lärdomar som denna bön innehåller, står i fara att utvecklas ensidigt, något som ingen senare utbildning kan lägga till rätta.

”Icke för dessa allenast beder jag”, sade Jesus, ”utan ock för dem som genom deras ord komma till tro på mig; jag beder, att de alla må vara ett och att, såsom du, Fader, är i mig och jag är i dig, också de må vara i oss, för att världen skall tro, att du har sänt mig.

Och den härlighet, som du har givit åt mig, den har jag givit åt dem, för att de skola vara ett, såsom vi äro ett – jag i dem och du i mig – ja, för att de skola vara fullkomligt

förenade till ett, så att världen kan förstå, att du har sänt mig och att du har älskat dem, såsom du har älskat mig.

Fader, jag vill, att där jag är, där skola ock de som du har givit mig (240) vara med mig, så att de få se min härlighet, som du har givit mig; ty du har älskat mig före världens begynnelse. Rättfärdige Fader, världen har icke lärt känna dig, men jag känner dig, och dessa hava förstått, att du har sänt mig. Och jag har kungjort för dem ditt namn och skall kungöra det, på det att den kärlek, som du har älskat mig med, må vara i dem och jag i dem.” (Joh. 17:20-26.)

Det är Guds avsikt att Hans barn skall hålla samman i enighet. Väntar de inte att de skall bo tillsammans i samma himmel? Står Kristus i strid med Sig Själv? Vill Han ge Sitt folk framgång innan de får bort alla onda misstankar och all oenighet, innan arbetarna med enat syfte viger hjärta och sinne och styrka till den uppgift som är så helig i Guds ögon? Enighet ger styrka, splittring försvagar. När vi är eniga med varandra och arbetar harmoniskt tillsammans för att vinna människor, är vi i sanning ”Guds medarbetare”. De som vägrar att samarbeta vanäras Gud i hög grad. Det gläder själafienden att se dem korsa varandras planer. Sådana behöver odla broderskärlek och ömhet i sinnet. Om de kunde få bort den slöja som döljer framtiden och se följderna av sin bristande enighet skulle det säkert få dem att omvända sig.

Världen ser med tillfredsställelse på splittringen bland de kristna. Det gläder de ogudaktiga. Gud kräver en förändring hos Sitt folk. Enighet med Kristus och med varandra är vår enda trygghet i dessa sista dagar. Låt oss inte göra det möjligt för Satan att peka på våra församlingsmedlemmar och säga: ”Se, hur dessa människor som står under Kristi fana hatar varandra. Vi har ingen anledning att vara rädda för dem så länge de använder mer tid till att kämpa med varandra än till att strida mot mina styrkor.”

(241) Efter det att den Helige Ande hade utgjutits drog lärjungarna ut för att tala om en uppstånden Frälsare, och deras enda önskan var att vinna människor. De glädde sig i den härliga gemenskapen med de heliga. De var milda, omtänksamma, självförnekande, villiga att göra vilket som helst offer för sanningens skull. I sitt dagliga umgänge med varandra visade de den kärlek som Kristus hade uppmanat dem att visa. Genom oegennyttigt tal och handling gjorde de sitt bästa för att tända denna kärlek i andras hjärtan.

De troende skulle alltid hysa denna kärlek som fyllde lärjungarnas hjärtan, efter det att den Helige Ande hade kommit över dem. De skulle gå fram i villig lydnad för den nya befallningen: ”Såsom jag har älskat eder, så skolen ock I älska varandra.” (Joh. 13:34.) Så nära skulle de vara knutna till Kristus att de skulle uppfylla Hans krav. Kraften från en Frälsare som kunde rättfärdiggöra dem genom Sin rättfärdighet, skulle verka ändå starkare genom dem.

Men de första kristna började att se efter fel hos varandra. Då de hakade sig fast vid misstag och gav utrymme för ovänlig kritik, förlorade de Frälsaren ur sikte och såg inte den stora kärlek som Han hade uppenbarat för syndare. De

blev strängare med utvärtes ceremonier, mera nogräknade angående trons teori, skarpare i sin kritik. I iver efter att döma andra glömde de sina egna misstag. De glömde den undervisning Kristus hade gett dem om broderskärlek. Och det sorgligaste av allt var att de inte visste om sin förlust. De förstod inte att lycka och glädje höll på att försvinna från deras liv och att de snart skulle komma att vandra i mörker därför att de hade utestängt Guds kärlek från sina hjärtan.

Aposteln Johannes insåg att broderskärleken höll på att dö bort i församlingen och han uppehöll sig särskilt vid detta. Ända till sin död uppmuntrade han de troende att ständigt visa kärlek mot varandra. Den tanken fyller hans (242) brev till församlingarna. ”Mina älskade, låtom oss älska varandra”, skriver han, ”ty kärleken är av Gud och. . . . Gud har sänt sin enfödde Son i världen, för att vi skola leva genom honom. . . . Mina älskade, om Gud så har älskat oss, då äro ock vi pliktiga att älska varandra.” (1 Joh. 4:7-11.)

I Guds församling i dag råder stor brist på broderlig kärlek. Många som bekänner sig älska Frälsaren underlåter att älska dem som är förenade med dem i kristlig gemenskap. Vi har samma tro, är medlemmar av en enda familj, är allesammans barn av samme himmelske Fader och vi har alla samma saliga hopp om odödlighet. Hur innerligt och ömt borde då inte de band som knyter oss samman vara. Världens människor lägger märke till oss för att se om vår tro har en helgande inverkan på våra sinnen. De upptäcker snart varje fel i vårt liv, varje inkonsekvens i våra handlingar. Låt oss inte ge dem någon anledning till att klandra vår tro.

Det är inte motstånd från världen som utsätter oss för den största faran. Det är det onda som de som bekänner sig vara troende när i sina hjärtan som orsakar våra sorgligaste nederlag och starkast hämmar Guds saks framgång. Det finns inte något säkrare sätt att försvaga vår andlighet än att vi är avundsjuka, misstänksamma mot varandra, fulla av felfinnande och onda misstankar. ”Sådan ?vishet? kommer icke ned ovanifr?, utan ? av jorden och tillh? de ?sj?iska? m?niskorna, ja, de onda andarna. Ty d? avund och genstridighet r?a, d? r?er oordning och allt vad ont ?. Men den vishet, som kommer ovanifr?, ? f?st och fr?st ren, vidare fridsam, foglig och mild, full av barmh?tighet och andra goda frukter, fri ifr? tvivel, fri ifr? skrymtan. Och r?tf?dighetens frukt kommer av en s?d i frid, dem till del, som h?la frid.” (Jak. 3:15-18.)

Samförstånd och enighet mellan människor med olika sinnelag är det starkaste vittnesbördet man kan avlägga om att Gud har sänt Sin Son till världen för att frälsa syndare. Det är vår förmån (243) att kunna avlägga ett sådant vittnesmål. Men för att kunna göra det måste vi låta oss ledas av Kristus. Vår karaktär måste omformas i överensstämmelse med Hans väsen, vår vilja måste underordna sig Hans vilja. Då kan vi arbeta tillsammans utan någon tanke på konflikter.

Om vi hakar oss fast vid smärre skiljaktigheter kommer det att leda till handlingar som helt förstör den kristna gemenskapen. Låt oss inte tillåta att fienden på det sättet överlistar oss. Låt oss ständigt komma närmare Gud och

närmare varandra. Då skall vi bli som rättfärdighetens terebinter, planterade av Herren och vattnade av livets flod. Och hur fruktbarande skall vi då inte bli! Har inte Kristus sagt: ”Däri genom bliver min Fader förhårligad, att I bären mycken frukt?” (Joh. 15:8.)

Frälsarens hjärta längtar efter att Hans efterföljare skall uppfylla Guds avsikt i hela dess höjd och djup. De skall vara ett i Honom även om de är spridda över hela världen. Men Gud kan inte göra dem till ett i Kristus om de inte är villiga att göra avkall på sin egen väg för att följa Hans väg.

När vi sätter full tro till Kristi bön och när dess undervisning blir en del av Guds folks dagliga liv, kommer vi att få se gemenskap i handling inom våra led. Broder kommer att bli knuten till broder med Kristi kärleks gyllene band. Endast Guds Ande kan åstadkomma denna enhet. Han som helgat Sig Själv kan helga Sina lärjungar. När de är förenade med Honom, kommer de att vara förenade med varandra i den allra heligaste tro. När vi strävar efter den, kommer vi att uppnå den.

Lekmännen ut i arbetet

(244) Ett långt större arbete bör läggas på de enskilda medlemmarna i församlingen än de själva föreställer sig. De har inte ögonen öppna för Guds krav. Tiden har kommit, när man bör sätta in varje tänkbart medel som kan hjälpa till att bereda ett folk för att bestå på Guds dag. Vi måste vara klarvakna och vägra att låta dyrbara tillfällen gå förlorade utan att ta vara på dem. Vi måste göra allt som det är möjligt för oss att göra för att leda människor fram till att älska Gud och helighålla Hans bud. Är inte Kristi liv vårt exempel? Står vi inte i kärleksskuld till Frälsaren, av allvarligt, oegennyttigt arbete för att vinna dem för vilka Han gav Sitt liv?

Många av medlemmarna i våra större församlingar gör nästan ingenting. De kunde utföra ett utmärkt arbete om de i stället för att sluta sig samman i stora grupper ville sprida sig till platser där sanningen ännu inte har trängt in. Träd trivs inte när man planterar dem för nära varandra. Trädgårdsmästaren gallrar dem så att de kan få plats att växa och inte blir förkrympta och sjuka. Samma regel skulle få god verkan i våra stora församlingar. Många av medlemmarna håller på att lida andlig död på grund av brist på sådant arbete. De blir sjuka och arbetsförmögna. Om de bleve omplanterade skulle de få plats till att växa sig starka och kraftiga.

Det är inte Guds avsikt att Hans folk skall samlas i kolonier eller sluta sig samman i stora grupper. Guds plan är att de skall spridas över hela landet, i städer, på landsbygd och i samhällen och där skall de vara såsom ljus i världens mörker. De skall vara Guds missionärer och i tro och handling vittna om att den kommande Frälsaren snart skall uppenbaras.

(245) Lekmännen i våra församlingar kan utföra ett arbete som de hittills knappt har påbörjat. Ingen borde flytta till nya platser bara för världslig vinning, utan där det finns tillfälle att skaffa sig sitt uppehälle kunde en eller två familjer, som är väl rotade i sanningen flytta in och utföra missionsarbete var och en på sin plats. De bör känna kärlek till människor och en börda för att arbeta för dem och de bör tänka ut hur de skall kunna föra dem in i sanningen. De kan sprida våra skrifter, hålla möten i hemmen, lära känna grannarna och in bjuda dem till att komma med till dessa möten. På det sättet kan de låta sitt ljus lysa genom goda gärningar.

Våra arbetare bör stå självständiga inför Gud och de bör bedja och arbeta för sina medmänniskors frälsning. Tänk på att ni deltar i ett tävlingslopp och kämpar för en odödlighetens krona. Medan många fikar efter mänskligt beröm mer än efter Guds välbehag, bör deras högsta mål vara att arbeta i ödmjukhet. Lär er att öva tro när ni bär fram era grannar för nådens tron och beder Gud om att röra vid deras hjärtan. På detta sätt kan ni utföra ett effektivt missionsarbete. Ni kan kanske påverka någon som inte vill lyssna på en predikant eller en litteraturevangelist. Och de som på det sättet arbetar på nya platser kommer att lära sig hur man bäst skall kunna nå folket och de kan bereda vägen för andra förkunnare.

Den som utför ett sådant verk kan vinna en högst värdefull erfarenhet. I sitt hjärta bär han en börda för sina grannars frälsning. Han måste få hjälp från Jesus. Hur angelägen måste han inte vara att vandra varsamt så att hans böner inte blir hindrade, så att ingen skötesynd skall skilja honom från Gud. Under det att han hjälper andra får han själv andlig kraft och insikt och i denna anspråkslösa skola kan han bli kvalificerad att börja arbeta på ett större fält.

(246) Kristus förklarar: "Däri genom bliver min Fader förhärligad, att I bären mycken frukt och bliven mina lärjungar." (Joh. 15:8.) Gud har utrustat oss med olika färdigheter och Han har skänkt oss gåvor, för att vi skall bruka dem för Honom. Han har gett en uppgift till var och en av oss, inte bara ett arbete i en korn- eller veteåker, utan i allvarligt, ivrigt arbete för att vinna människor. Varje sten i Guds tempel måste vara en levande sten som lyser och sänder ljusstrålar ut till världen. Lekmännen måste göra allt de kan. Och när de använder de gåvor de redan har, kommer Gud att ge dem mer nåd och större skicklighet. Flera av våra verksamhetsområden blir inte tillgodosedda därför att det finns så många som vägrar att gå in genom de dörrar som öppnar tillfällena för dem att göra nytta. De som tror sanningen måste börja arbeta. Ta itu med det som ligger närmast, gör någonting, hur enkelt det än är, snarare än att som männen från Meros ingenting göra.

Vi kommer inte att lida brist på medel om vi bara vill gå framåt i förtröstan på Gud. Herren är villig att utföra ett stort verk för alla som verkligen tror på Honom. Om lekmännen i församlingen ville gå ut och utföra det arbete de kan utföra, ut i kampen på sin egen bekostnad, var och en angelägen om, att göra så mycket han kan för att vinna människor för Jesus, kommer vi att få se många lämna Satans led för att ställa sig under Kristi fana. Om vårt folk ville ta vara på det ljus som ges i dessa få ord av

undervisning, kommer vi förvisso att få se Guds frälsning. Underbara väckelser kommer att följa. Syndare kommer att omvända sig och många människor kommer att fogas till församlingen. När våra hjärtan blir ett med Kristus och vårt liv överensstämmer med Hans verk kommer den Ande som föll på lärjungarna på Pingstdagen också att falla över oss.

Skall vi bli betraktade som för lätta?

(247) St. Helena, California, den 21. April, 1903. Vår ställning i världen är inte vad den borde vara. Vi är långt ifrån vad vi skulle ha varit, om vår kristna erfarenhet hade stått i förhållande till det ljus och till de tillfällen vi har fått och om vi redan från början ständigt hade gått framåt och uppåt. Om vi hade vandrat i det ljus som getts oss och om vi hade jagat efter att lära känna Herren, skulle vår stig ha blivit klarare och klarare. Många av dem som har haft särskilt ljus har i så hög grad efterliknat världen, att de knappt kan skiljas från världens människor. De framträder inte som Guds egendomsfolk, som Hans utvalda och dyrbara. Det är svårt att skilja mellan dem som tjänar Gud och dem som inte tjänar Honom.

Sjundedagsadventist-församlingen kommer att vägas i helgedomens vågskål. Den kommer att bli dömd efter de förmåner och de företräden som den har haft. Om dess andliga erfarenhet inte överensstämmer med de företräden Kristus har gett den till ett så omätligt pris, och om de välsignelser som den har varit föremål för inte har gjort den skickad till att utföra den uppgift som anförtrotts den, kommer domen att uttalas: "Befunnen för lätt." Den kommer att dömas efter det ljus den erhållit och de tillfällen som den har getts.

Guds avsikt med Sitt folk

Gud har kärlek, glädje, frid och en härlig seger i beredskap för alla som tjänar Honom i ande och sanning. Hans laglydiga folk skall alltid stå redo till tjänst. De skall ta emot ökad nåd och kraft, ökad kunskap om den Helige Andes verksamhet. Många är inte beredda att ta emot Andens dyrbara gåvor som (248) Gud väntar på att kunna ge dem. De sträcker sig inte högre och högre uppåt efter kraft från höjden så att de, med hjälp av de gåvor som blir skänkta, skall kunna bli kända som Guds egendomsfolk som är ivriga att utföra ett gott verk.

"Bättra dig och gör åter sådana gärningar som du gjorde under din första tid."

De allvarliga förmaningens och varningens ord som tagit sig uttryck i förstörandet av högt uppskattade hjälpmedel i verksamheten säger till oss: "Betänk då, varifrån du har fallit, och bättra dig och gör åter sådana gärningar, som du gjorde under din första tid." (Upp. 2:5.) *

** Här refereras till den ödeläggelse genom eldsvåda som 1902 förstörde huvudbyggnaderna i Battle Creek Sanatorium och Review and Herald Publishing*

Association, båda förlagda till Battle Creek, Michigan. (White Trustees.)

Varför är uppfattningen så dunkel om församlingens andliga läge? Har inte blindhet drabbat väktarna som står på Sions murar? Är inte många av Guds tjänare obekymrade och väl tillfreds som om molnstoden om dagen och eldstoden om natten vilade över helgedomen? Finns det inte sådana i ansvarig ställning som bekänner sig känna Gud, men som i liv och beteende förnekar Honom? Är inte många av dem som menar att de är Hans särskilda utvalda folk, tillfreds med att leva utan att ha förvisning om att Gud i sanning finns ibland dem för att frälsa dem från Satans snaror och angrepp?

Skulle vi inte nu ha mycket större ljus om vi i det förgångna hade tagit emot Herrens förmaningar, erkänt Hans närvaro och vänt oss bort från allt som står i strid med Hans vilja? Hade vi gjort detta skulle himmelens ljus ha lyst in i själens tempel och kommit oss att kunna fatta sanningen och att älska Gud över allting och vår nästa som oss själva. O, hur djupt Kristus har blivit vanärad av sådana som bekänner sig vara kristna samtidigt som de vanäras det namn de bär genom att försumma att inrätta sina liv i överensstämmelse med sin bekännelse, och genom att de underlåter att behandla varandra med den kärlek och aktning som Gud väntar att de skall uppenbara genom vänliga ord och hövliga handlingar.

(249) Mörkrets makter är i intensiv verksamhet. Följden är krig och blodsutgjutelse. Den moraliska atmosfären förgiftas av fruktansvärda, grymma handlingar. Stridens anda breder ut sig och överflödar överallt. Många människor kommer att avfalla från tron därför att de lyssnar till förledande andar och demoners läror. De förstår inte vad slags anda som har tagit dem i besittning.

Underlåtenhet att ära Gud

Han som ser djupare än till ytan och som läser alla människors hjärtan säger om dem som har haft stort ljus: ”De är inte bekymrade eller förvånade över sitt moraliska och andliga tillstånd.” ”Likasom det lyster dessa att gå sina egna vägar och likasom deras själ har behag till deras styggelser, så lyster det ock mig att fara illa fram med dem och att låta förskräckelse komma över dem, eftersom ingen svarade när jag kallade, och eftersom de icke hörde, när jag talade, utan gjorde, vad ont var i mina ögon, och hade sin lust i att göra vad mig misshagligt var.” ”Därför sänder ock Gud över dem villfarelsens makt, så att de sätta tro till lögnen.” ”Därför att de icke gävo kärleken till sanningen rum, så att de kunde bliva frälsta.” ”Utan funnit behag i orättfärdigheten.” (Jes. 66:3, 4; 2 Tess. 2:11, 10, 12.)

Den himmelske läraren frågar: ”Vilken större villfarelse kan bedra sinnet än att man bygger på den rätta grunden och att Gud godtar det som man gör, när man i själva verket gör mycket som överensstämmer med världens sätt att handla, och syndar mot Herren? O, det är ett stort bedrägeri, en listig förförelse som tar sinnet i besittning, när människor som en gång har känt sanningen förväxlar gudaktighetens sken med dess anda och kraft och när (250) de anser att de är rika och har vunnit rikedom och inte saknar någonting, medan de i verkligheten saknar allt.”

Gud har inte ändrat inställning till Sina trogna som bevarar sina kläder obefläckade. Men många ropar: ”Frid och trygghet”, när ödeläggelsen plötsligt kommer över dem. Om inte en genomgripande omvändelse äger rum, om människor inte ödmjukar sina hjärtan genom att bekänna och ta emot sanningen, sådan den är i Jesus, kommer de aldrig att kunna gå in i himmelen. När reningen skall äga rum i våra led skall vi inte längre vila i maktighet och skryta över att vara rika och ha överflöd och ingenting sakna.

Vem kan i sanning säga: ”Mitt guld är luttrat i elden och mina kläder är obefläckade av världen”? Jag såg vår instruktör peka på de s.k. rättfärdigas klädnad. I det att Han rev den av dem, avslöjade Han orenheten innanför. Däreför sade Han till mig: ”Kan du inte se hur de i sitt övermod har täckt över sin karaktärs orenhet och rutenhet? Huru har hon icke blivit en sk?a, den trogna staden.? Min Faders hus har gjorts till en marknadsplats, en plats fr? vilken den gudomliga n?varon och h?ligheten har f?svunnit. Detta ? orsaken till dess svaghet och att kraft saknas.?”

En kallelse till reformation

Med mindre församlingen, som nu håller på att genomsyras av sin egen avfällighet inte gör bättring och omvänder sig, kommer den att få äta frukten av sina egna gärningar, intill dess att den får avsky för sig själv. När den sätter sig upp mot det onda och väljer det goda, när den söker Gud i all ödmjukhet och når upp till sin höga kallelse i Kristus, så att den står på den eviga sanningens grund och i tro griper de dygder som är beredda för den, kommer den att bli helad. Den kommer då att träda fram i sin av Gud givna enkelhet och (251) renhet, skild från jordiska förvecklingar och visa att sanningen verkligen har gjort den fri. Då kommer dess medlemmar verkligen att vara Guds utvalda, Hans representanter.

Tiden har kommit för en genomgripande reformation. När denna reformation börjar kommer bönsens anda att besjåla varje troende och driva bort oenighetens och stridens anda från församlingen. De som inte har levat i kristlig gemenskap kommer att närma sig varandra. En medlem som arbetar i rätt riktning kommer att leda andra medlemmar att förena sig med honom i bön om att den Helige Ande skall uppenbaras. Ingen förvirring kommer att råda, eftersom alla kommer att arbeta i samförstånd med Andens vilja. De barriärer som skilt troende från troende kommer att brytas ned, och Guds tjänare kommer att tala samma språk. Herren kommer att samarbeta med Sina tjänare. Alla kommer att med full förståelse bedja den bön som Kristus lärde sina tjänare: ”Tillkomme ditt rike; ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden.” (Matt. 6:10.)

På väg hem

(252) När jag hör om de fruktansvärda katastrofer som inträffar vecka efter vecka, frågar jag mig själv: Vad

betyder dessa saker? Den ena fruktansvärda händelsen inträffar efter den andra i snabb följd. Hur ofta hör vi inte om jordbävningar och stormar, om ödeläggelse genom eld och översvämningar och stora förluster av liv och egendom! För oss ser dessa olyckor ut som godtyckliga exempel på skenbart oorganiserade, obundna krafter. Men i dessa händelser kan vi läsa Guds syften. De är ett av de medel Han använder för att söka väcka människor till insikt om den fara i vilken de befinner sig.

Kristi ankomst är närmare än då vi först kom till tro. Den stora striden närmar sig sin avslutning. Guds straffdomar är redan över landet. De innebär en allvarlig varning och säger: "Varen därför ock I redo; ty i en stund, då I icke väntan det, skall Människosonen komma." (Matt. 24:44.)

Men det finns många, många i våra församlingar som inte har någon större insikt i fråga om den verkliga betydelsen av sanningen för denna tid. Jag råder dem att inte ringakta uppfyllandet av tidens tecken, som så tydligt talar om för oss att änden är nära. Hur många är det inte som har underlåtit att söka frälsning och som snart kommer att uttala de bittra orden: "Skördetiden är förbi, sommaren är till ända, och ingen frälsning har kommit oss till del"!

Vi lever i de avslutande scenerna i denna jords historia. Profetian går snabbt i uppfyllelse. Prövningens timmar passerar snabbt. Vi har ingen tid, inte ett ögonblick att förlora. Låt oss inte sova på vår post. Ingen bör i sitt hjärta eller genom sina handlingar säga: "Min Herre kommer icke så snart." Låt budskapet om Kristi snara återkomst ljuda med allvarliga, varnande ord. Låt oss övertyga människor överallt om att de skall omvända sig och fly bort från den kommande vreden. Låt oss väcka dem (253) till omedelbar beredelse för vi vet litet om vad som väntar oss. Förkunnare och lekmän bör gå ut på fälten som håller på att mogna för att tala om för de obekymrade och likgiltiga, att de måste söka Herren medan Han låter Sig finnas. Våra arbetare kommer att finna skörd varhelst de förkunnar Bibelns glömda sanningar. De kommer att finna sådana som vill ta emot sanningen och viga sina liv åt att vinna människor för Kristus.

Herren kommer snart och vi måste bereda oss för att möta Honom i frid. Låt oss bestämma oss för att göra allt som står i vår makt för att föra ljuset till vår omgivning. Vi skall inte låta oss nedslås utan vara glada, och vi skall alltid ha Herren Jesus för ögonen. Han kommer snart. Vi bör vara beredda och vänta på Hans uppenbarelse. O, hur härligt kommer det inte att bli att få se Honom och bli hälsade välkomna som Hans återlösta! Vi har väntat länge, men vårt hopp får inte fördunklas. Om vi bara kan nå fram till att få se Konungen i Hans härlighet, kommer vi att för evigt bli lyckliga. Jag känner det som om jag kunde ropa: "På väg hem!" Vi närmar oss tiden, när Kristus skall komma i stor makt och härlighet för att hämta de återlösta till deras eviga hem.

"På den dagen skall man säga: Se, här är vår Gud! Honom väntade vi på, han skall frälsa oss. Ja, här är HERREN som vi väntade på.

Låt oss vara glada och fröjdas över hans frälsning." Jes. 25:9.

"Drag ut, drag ut genom portarna, bered väg för folket! Bana, ja, bana en väg och røj bort stenarna, res upp ett baner för folken! Se, HERREN förkunnar till jordens ände: Säg till dottern Sion: Se, din frälsning kommer! Se, han har med sig sin lön, hans segerbyte går framför honom. Man (254) skall kalla dem "det heliga folket", "HERRENS återlösta". Och du skall kallas "den eftersökta", "staden som inte blir övergiven"." Jes. 62:10-12.

I det stora avslutningsverket kommer vi att möta förvecklingar som vi inte vet hur vi skall komma till rätta med. Men låt oss inte glömma att de tre stora makterna i himmelen arbetar, att en gudomlig hand håller i rodret och att Gud skall uppfylla Sina löften. Han vill samla ett folk från hela världen, ett folk som tjänar Honom i rättfärdighet.

"Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig. I min Faderns hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er? Och om jag än går och bereder plats åt er, skall jag komma tillbaka och ta er till mig, för att ni skall vara där jag är." Joh. 14:1-3.

Vi har länge väntat på vår Frälsares återkomst. Icke desto mindre är löftet säkert. Vi skall snart vara i vårt utlovade hem. Där kommer Jesus att leda oss längs den levande ström, som flyter från Guds tron och kommer att förklara för oss de mörka försynens skickelser Han förde oss igenom på jorden för att fullkomna våra sinnelag. Där skall vi med ogrumlad blick betrakta det återställda Edens skönheter. I det att vi för Återlösarens fötter kastar de kronor Han satt på våra huvuden, kommer vi att spela på våra harpor av guld och fylla hela himmelen med pris för Honom som sitter på tronen.

Del 5 – Den grundläggande kunskapen Gud i naturen

"... kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte" 2 Kor. 4:6.

(255) Före syndens inträde vilade inte så mycket som ett moln på våra första föräldrars sinne, som skydde deras uppfattning av Guds karaktär. De fogade sig helt efter Guds vilja. Deras kläder var ett vackert ljus från Gud, som omgav dem. Detta klara och fulländade ljus lyste upp allting, som de närmade sig.

Naturen var deras lärobok. I Edens Lustgård uppenbarades Guds existens, Hans särdrag likaså, hos den omgivande naturen. Allting, som deras blickar vilade på, talade till dem. Guds osynliga egenskaper, ”hans eviga makt och gudomliga natur”, uppfattades tydligt genom de verk som Han har skapat.

Syndens följer

Men fastän det stämmer att Gud i begynnelsen kunde skönjas i naturen, uppenbarades inte Gud på ett fullkomligt sätt i naturen till Adam och hans avkomma efter syndafallet. Naturen förmådde att lära människan sina läxor i hennes oskuld. Men överträdelsen skadade naturen och ställde sig emellan naturen och naturens Gud. Hade Adam och Eva aldrig varit olydiga mot sin Skapare, hade de hållit sig till den fullständiga rättskaffenhetens stig, skulle (256) de även fortsättningsvis ha undervisats av Gud genom Hans verk. Men då de lyssnade på frestaren och syndade mot Gud, försvann deras dräkter av himmelsk oskuld. Berövade det himmelska ljuset, kunde de ej längre uppfatta Guds karaktär i Hans händers verk.

Och på grund av människans olydnad förändrades själva naturen. Eftersom den är ärrad av syndens förbannelse, kan naturen endast delvis bära sitt vittnesbörd om Skaparen. Den kan inte uppenbara Hans karaktär i sin egen fulländning.

En gudomlig Lärare

Vi behöver en gudomlig Lärare. För att världen inte skulle kvarstå i mörker, i andlighetens eviga natt, mötte Gud oss i Jesus Kristus. Kristus är ”[d]et sanna ljuset, som ger ljus åt alla människor”. Joh. 1:9. ”... kunskapen om Guds härlighet” strålar fram ”i Kristi ansikte”. 2 Kor. 4:6. Kristi ljus, som lyser upp vårt förstånd och strålar över naturen, låter oss fortfarande lära oss läxan om Guds kärlek i Hans skapade verk.

Naturen vittnar om Gud

Det i naturen, som vi ser i dag, ger oss bara en liten, svag uppfattning om Edens skönhet och härlighet. Ändå återstår mycket av det vackra. Naturen vittnar om att Den, som är oändlig i kraft, stor i godhet, förbarmande och kärlek, skapade jorden och fyllde den med liv och glädje. Till och med i sitt fördärvade tillstånd uppenbarar allting den store Mästerkonstnärens hantverk. Fastän synden ärrat formen och skönheten hos naturen, fastän spår av luftens härskares verk kan ses i den, talar den ändå om Gud. Hos törnbuskarna, tistlarna, törnerna (257) kan vi läsa lagen om fördömelse; men utifrån skönheten hos naturen, och dess fantastiska anpassning till våra behov och vår lycka, kan vi lära oss att Gud fortfarande älskar, att Hans barmhärtighet fortfarande bevisas mot världen.

”Himlarna vittnar om Guds härlighet, himlavalvet förkunnar hans händers verk. Den ena dagen talar om det för den andra, den ena natten kungör det för den andra, utan tal och utan ord, deras röst hörs inte.” Ps. 19:2-4.

Människans oförmåga att tolka naturen

Bortsett från Kristus, är vi fortfarande oförmögna att rätt tolka naturens språk. Den svåraste och mest

förödmjukande läxa, som människan måste lära sig, är det förkastliga i att vara beroende av människors visdom, och det garanterade misslyckandet när hon försöker att korrekt tolka naturen. På egen hand kan hon inte tolka naturen, utan att placera den över Gud. Hon liknar atenarna, som, i tillägg till sina altaren invigda åt naturdyrkan, hade ett med inskriptionen: ”Åt en okänd gud.” Gud var förvisso okänd för dem. Han är okänd för alla som, utan den gudomlige Lärarens vägledning, ägnar sig åt studiet av naturen. De kommer utan tvivel att dra felaktiga slutsatser.

Med sin mänskliga klokskap känner inte världen Gud. Dess vise män får en otillräcklig kunskap om honom genom hans skapade verk. Dock brukar denna kunskap göra människor till avgudadyrkare, i stället för att skänka dem upphöjda tankar om Gud, stärka sinnet och själen och försätta dem i samklang med Hans vilja. I sin blindhet upphöjer de naturen och naturens lagar över naturens Gud.

Gud har låtit en flod av ljus flöda över (258) världen genom upptäckterna inom vetenskap och konst; men när bekännande vetenskapare resonerar om dessa ämnen från en blott mänsklig synvinkel, kommer de förvisso att ta miste. Om de största tänkare inte styrs av Guds ord, blir de förvillade i sina egna ansträngningar att undersöka förhållandet mellan vetenskapen och uppenbarelsen. Skaparen och Hans verk övergår vårt förstånd; och eftersom de inte går att förklara med naturens lagar, sägs Bibelns historia vara ovederhäftig.

De, som ifrågasätter vederhäftigheten hos Skriftens uppgifter, har släppt taget om sitt ankare och krossas sedan mot otrons klippor. När de inser sin oförmåga att mäta Skaparen och Hans verk med hjälp av sin bristfälliga vetenskapliga kunskap, ifrågasätter de Guds existens och tillskriver naturen oändlig makt.

Inom sann vetenskap kan det inte förekomma något, som strider mot läroarna hos Guds ord, ty båda har samme Upphovsman. En riktig förståelse av båda visar alltid, att de står i samklang. Oavsett om sanningen förekommer i naturen eller i uppenbarelsen, stämmer den överens med sig själv i alla sina yttringar. Men ett sinne, som inte är upplyst av Guds Ande, befinner sig alltid i mörker beträffande Hans makt. Detta är orsaken till, att människors uppfattningar om vetenskapen så ofta bestrider Guds ords undervisning.

Skapelseverket

Vetenskapen kan aldrig förklara skapelseverket. Vilken vetenskap kan förklara livets mysterium?

Teorin att Gud inte skapade materien då Han skapade världen saknar grund. Då Gud skapade vår värld var Han inte beroende av redan befintlig materia. Tvärtom framstod alla ting, materiella och andliga för Herren Gud genom Hans röst och (259) skapades efter Hans syfte. Himmelen och allt vad i den är, jorden och allt vad som finns på den är inte bara verk av Hans hand, de kom till existens genom Hans muns anda.

”Genom tron förstå vi, att världen har blivit fullbordad genom ett ord av Gud, så att det man ser icke har blivit till av något synligt.” (Hebr. 11:3.)

”Himlen är skapad genom HERRENS ord,
alla dess härskaror genom hans muns ande. . . .
Ty han sade och det blev till,
han befälde och det stod där.”
Ps. 33:6-9.

Naturens lagar

Det finns många som när de studerar materiens och naturens lagar bortser ifrån, om de inte helt förnekar, Guds fortgående och direkta verksamhet. De hävdar idén att naturen handlar helt oberoende av Gud och att den i sig själv och av sig själv har sina egna begränsningar och sina egna krafter att arbeta med. Enligt deras mening föreligger det en tydlig skillnad mellan det naturliga och det övernaturliga. Det naturliga tillskriver de normala orsaker som inte har något samband med Guds makt. De tillskriver materien en levande kraft och naturen görs till gudom. De menar att naturen har inställts på vissa förhållanden och att den fungerar efter fastställda lagar som Gud Självt inte kan göra något ingrepp i, och att naturen är utrustad med vissa egenskaper och underkastad lagar och att den sedan har överlämnats till sig själv för att följa dessa lagar och utföra det som den ursprungligen programmerades för.

Detta är falsk vetenskap. Det finns inte någonting i Guds ord som stöder den. Gud upphäver inte Sina lagar, men Han verkar ständigt genom dem och använder dem som Sina redskap. De är inte självfungerande. Gud är ständigt (260) i verksamhet i naturen. Den är Hans tjänare och leds efter Hans vilja. Naturen vittnar genom sin verksamhet om att ett intelligent väsen finns närvarande och att detta väsen handlar efter Sin vilja i alla små handlingar. Det är inte någon inneboende kraft som gör att jorden år efter år ger sina rikedomar och fortsätter sin vandring runt solen. Allmaktens hand är i ständig verksamhet och leder denna himlakropp. Det är Guds kraft som verkar i varje ögonblick och som håller den i dess position i dess bana.

Himmelens Gud är i ständig verksamhet. Det är genom Hans kraft som växter och träd lever, varje blad kommer fram och varje blomma utvecklas. Varje regndroppe, varje snöflinga, varje grässtrå, varje blad, varje blomma och varje buske vittnar om Gud. Dessa små ting som är så vanliga runt omkring oss, lär oss att det inte finns något så obetydligt att den evige Guden inte tar Sig an det, inte något som är så ringa att Han inte lägger märke till det.

Människokroppens funktioner kan inte fullt förstås. Den inrymmer hemligheter som kommer även de mest intelligenta på skam. Att pulsen slår, att det ena andedraget följer det andra har inte sin orsak i en mekanism som efter det att den en gång har satts i rörelse fortsätter sin verksamhet. Det är i Gud vi lever, rör oss och är till. Varje andedrag och varje pulsslag är ett ständigt vittnesmål om en alltid närvarande Guds kraft.

Det är Gud som får solen att gå upp. Han öppnar himlens slussar och ger regn. Han kommer gräset att växa på bergen. ”Han låter snö falla såsom ull, rimfrost strör han ut såsom aska.” ”När han vill låta höra sin röst, då brusa himmelens vatten,... han låter ljungeldar komma med regn och för vinden ut ur dess förvaringsrum.” (Ps. 147:16; Jer.10:13.)

Herren är ständigt i verksamhet för att uppehålla de ting Han har skapat och använda dem (261) som Sina tjänare. Kristus sade: ”Min Fader verkar ännu alltjämt; så verkar ock jag.” (Joh. 5:17.)

Den gudomliga kraftens hemligheter

Människor med den största intelligens kan inte förstå Herrens hemligheter såsom de uppenbaras i naturen. Guds inspirerade ord ställer många frågor som den lärdaste inte kan svara på. Dessa frågor ställdes inte för att vi skulle kunna besvara dem utan för att leda vår uppmärksamhet till Guds djupa hemligheter och för att lära oss att vår visdom är begränsad, att det i vår dagliga omgivning finns mycket som ligger utanför mänsklig fattningsförmåga och att Guds domar och avsikter ligger utanför det som vi kan utforska. Hans visdom är outrannsaklig.

Skeptikerna vägrar att tro på Gud därför att de med sitt begränsade intellekt inte kan fatta den obegränsade makt genom vilken Han uppenbarar Sig för människorna. Men Gud skall erkännas mer på grund av det som Han inte uppenbarar om Sig Självt, än på grund av det som ligger öppet för vår begränsade uppfattning. Både i den gudomliga uppenbarelse och i naturen har Gud gett människorna hemligheter som ställer krav på deras tro. Det måste vara så. Vi kommer alltid att kunna granska, alltid att kunna forska, alltid att lära och ändå kommer det alltid att finnas utforskade områden.

”Vem har mätt vattnen i sin kupade hand
och tagit mått på himlens vidd med sina utspända fingrar?
Vem har samlat stoffet på jorden i ett måttkar,
eller vägt bergen på en våg och höjderna i en vågskål?
Vem har utforskat HERRENS Ande,
och vem kan ge honom råd och undervisa honom?
Vem rådfrågar han, för att denne skall ge honom förstånd
och lära honom den rätta stigen, lära honom kunskap
och visa honom förståndets väg?
Se, folken är som en droppe i en spann,
som ett dammkorn i en vågskål.
Kustländerna lyfter han som ett stoftkorn.
(262) Libanons skog räcker inte till offerved,
dess djur inte till brännoffer.
Alla folk är som ett intet inför honom,
mindre än intet och idel tomhet anser han dem vara.

Vem vill ni likna Gud vid,
vad vill ni jämföra honom med? . .
Vet ni inte det, har ni inte hört det?
Har inte detta förkunnats för er från begynnelsen?
Har ni inte förstått det alltifrån jordens grundläggning?
För honom som tronar över världen
är dess inbyggare som gräshoppor. Han breder ut himlen som ett
flor,
spänner ut den som ett tält att bo inunder.
Han gör furstar till intet och förvandlar jordens domar till tomhet.
Knappt är de planterade, knappt är de sådda,
knappt har deras stam slagit rot i jorden,
så blåser han på dem och de förtorkar,
och en stormvind för bort dem som strå.
Vem vill ni då likna mig vid, så att jag skulle vara som han?
säger den Helige.
Lyft upp era ögon mot höjden och se:
Vem har skapat allt detta?
Vem för härskaran däruppe fram i räknade skaror?

Genom sin stora makt och sin väldiga kraft nämner han dem alla vid namn – ingen enda uteblir.

Hur kan du Jakob säga, du Israel påstå:
 ”Min väg är dold för HERREN.
 Gud bryr sig inte om min rätt?”
 Vet du inte,
 har du inte hört
 att HERREN är en evig Gud,
 som har skapat jordens ändrar?
 Han blir inte trött och utmattas inte,
 hans förstånd kan inte utforskas.
 Han ger den trötte kraft och ökar den maktlöses styrka.
 Ynglingar kan bli trötta och ge upp,
 unga män kan falla.
 Men de som hoppas på HERREN får ny kraft,
 de lyfter med vingar som örnar.
 De skyndar i väg utan att mattas,
 de färdas framåt utan att bli trötta.”
 Jes. 40:12-31.

En personlig Gud

(263) Den mäktiga kraft som verkar genom hela naturen och uppehåller allt är inte bara en allt genomträngande princip, en drivande energi. Gud är ande men ändå är Han ett personligt väsen, eftersom människan skapades till Hans avbild.

Naturen är inte Gud

Guds händers verk i naturen är inte Gud Själv i naturen. Tingen ute i naturen är ett uttryck för Guds sinne. Av dem kan vi förstå Hans kärlek, Hans makt och Hans härlighet, men vi skall inte betrakta naturen som Gud. Människors konstfärdighet och skicklighet kan åstadkomma mycket vackert, ting som gläder ögat och dessa saker ger oss en inblick i konstnärens tankeliv. Men det föremål som åstadkommit är inte konstnären själv. Det är inte verket utan mannen bakom det som förtjänar att äras. Medan naturen sålunda är ett uttryck för Guds tankar är det ändå inte naturen utan Gud som skall upphöjas.

”Så skall ni säga till dem:
 De gudar som inte har gjort himmel och jord
 skall utrotas från jorden
 och inte finnas kvar under himlen.”
 ”Sådan är inte han som är Jakobs del.
 Han är den som har format allt, och Israel är hans arvedels stam.
 HERREN Sebaot är hans namn.”
 ”Han har skapat jorden genom sin kraft, han har grundat världen
 genom sin vishet, och genom sitt förstånd har han spänt ut
 himlen.”
 Jer. 10:11, 16, 12.

”Han är den som har gjort Sjustjärnorna och Orion,
 han som förvandlar djupa mörkret till morgon
 och gör dagen mörk som natten, han som kallar på havets vatten
 och håller ut det över jorden – HERREN är hans namn.”
 Amos 5:8.

En personlig Gud skapade människan

(264) Då människan skapades kom en personlig Guds

handlings kraft att uppenbaras. Då Gud hade skapat människan till Sin avbild var människans kropp och gestalt fullkomlig i hela sin organism, men den saknade liv. Då inblåste en personlig, självexisterande Gud livsandan i denna kropp och människan blev ett levande, andande, intelligent väsen. Alla delar av den mänskliga organismen sattes i verksamhet. Hjärtat, blodkärlen, tungan, händerna, fötterna, sinnena – allt började att arbeta och de ställdes alla under lagar. Människan blev ett levande väsen. Genom Jesus Kristus skapade en personlig Gud människan och utrustade henne med förstånd och makt. Vår kropps inre var inte dolt för Honom, då vi kom till i det fördolda. Hans ögon såg vår kropp redan som ett ofullbordat foster och i Hans bok var alla våra lemmar inskrivna innan ännu någon av dem hade blivit till.

Det var Guds avsikt att människan, kronan på Hans skaparverk, framför alla lägre varelser skulle ge uttryck för Hans tankar och uppenbara Hans härlighet. Men människan får inte upphöja sig själv till Gud.

”Höj jubel till HERREN, . . .
 Tjåna HERREN med glädje,

kom inför hans ansikte med jubelrop!
 Besinna att HERREN är Gud.

Han har gjort oss och inte vi själva.
 Vi är hans folk och får i hans hjord.
 Gå in i hans portar med tacksägelse,
 i hans gårdar med lov.

Tacka honom, lova hans namn!”
 Upphöj HERREN, vår Gud,
 tillbed vid hans heliga berg!
 Ty helig är HERREN, vår Gud.”
 Ps. 100:1-4; 99:9.

Gud uppenbarad i Kristus

(265) Som en person har Gud uppenbarat Sig i Sin Son Jesus, utstrålningen av Faderns härlighet och ”hans väsens avbild” och som uppträdde på jorden i en människas gestalt. Som en personlig Frälsare kom Han till världen. Som en personlig Frälsare uppsteg Han i höjden. Som en personlig Frälsare medlar Han för oss i den himmelska helgedomen. Inför Guds tron tjänar till vårt bästa ”någon som liknade en människoson”. (Upp. 1:13.)

Kristus, världens ljus, dolde Sin gudoms bländande glans och kom för att leva som människa bland människor för att de, utan att förtäras, skulle kunna lära känna sin Skapare. Ingen människa har någonsin sett Gud utom på det sätt som Han uppenbarades genom Kristus.

”Jag och Fadern äro ett”, förklarade Kristus. ”Ingen känner Sonen utom Fadern, ej heller känner någon Fadern utom Sonen och den, för vilken Sonen vill göra honom känd.” (Joh. 10:30; Matt. 11:27.)

Kristus kom för att lära människorna det som Gud vill att de skall veta. I himmelen, på jorden, i världshavens vidsträckta vatten ser vi Guds händers verk. Allt det skapade vittnar om Hans makt, Hans visdom, Hans kärlek. Men varken i stjärnorna eller havet eller vattenfallen kan

vi lära känna Guds väsen på det sätt som den har uppenbarats i Kristus.

Gud såg att ett tydligare uppenbarande än det naturen kan ge var nödvändigt för att ge en bild både av Hans person och Hans väsen. Han sände Sin Son till världen för att uppenbara den osynlige Gudens natur och egenskaper i den utsträckning som det mänskliga sinnet kunde uthärda det.

Om Gud hade avsett att framställa Sig Själv som om Han personligen bodde i naturen, i blommorna, träden, grässtråna, skulle då inte Kristus ha nämnt detta för lärjungarna då Han var på jorden? Men Gud omtalas aldrig på ett sådant sätt i den undervisning som Kristus gav. Kristus och apostlarna framhöll (266) tydligt sanningen om en personlig Guds tillvaro.

Allt det som syndiga människor kunde uthärda utan att förgås uppenbarade Kristus om Gud. Han är den gudomlige läraren som ger oss upplysning. Om Gud hade ansett att vi behövde uppenbarelser andra än dem som Han gav genom Kristus och i Sitt skrivna ord, skulle Han ha gett oss dem.

Kristus uppenbarade Gud för lärjungarna

Låt oss studera de ord Kristus uttalade i den övre salen kvällen innan han korsfästes. Prövningens stund närmade sig och Han försökte att trösta lärjungarna som skulle bli så hårt frestade och prövade.

”Edra hjärtan vare icke oroliga!”, sade Han. ”Tron på Gud; tron ock på mig. I min Faders hus äro många boningar; om så icke vore, skulle jag nu säga eder, att jag går bort för att bereda eder rum. ...

Tomas sade till honom: ”Herre, vi veta icke, vart du g?; huru kunna vi d·veta v?en?? Jesus svarade honom: ”Jag ? v?en och sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig. Haden I k?t mig, s·haden I ock k?t min Fader; nu k?nen I honom och haven sett honom.?”

Filippus sade till honom: ”Herre, l? oss se Fadern, s·hava vi nog.? Jesus svarade honom: ”S·l?g tid har jag varit hos eder, och du har icke l?t k?na mig, Filippus? Den som har sett mig, han har sett Fadern. Huru kan du d·s?a: ?L? oss se Fadern?? Tror du icke, att jag ? i Fadern och att Fadern ? i mig? De ord jag talar till eder talar jag icke av mig sj?v. Och g?ningarna, dem g? Fadern, som bor i mig; de ?o hans verk.?·(Joh. 14:1-10).

Lärjungarna förstod ändå inte Kristi ord (267) angående Hans förhållande till Gud. Mycket i Hans undervisning var alltjämt oklart för dem. De hade ställt många frågor som uppenbarade deras bristande kunskap om Guds förhållande till dem och till deras nuvarande och framtida intressen. Kristus ville att de skulle få en klarare, mer bestämd kunskap om Gud.

”Detta har jag talat till eder i förtäckta ord”, sade Han, ”den tid kommer, då jag icke mer skall tala till eder i förtäckta ord, utan öppet förkunna för eder om Fadern.” (Joh. 16:25.)

Då den Helige Ande på Pingstdagen utgöts över lärjungarna förstod de de sanningar som Kristus hade talat i liknelser. De lärdomar som hade varit som gåtor för dem, blev klarlagda. Den förståelse som kom till dem då Anden utgöts, fick dem att skämmas över sina underliga teorier. Deras antaganden och tolkningar var enfaldiga i jämförelse med den kunskap om himmelska ting som de nu fick. De blev ledda av Anden och ljuset lyste in i deras sinnen som tidigare hade varit förmörkade.

Men lärjungarna hade ännu inte upplevt hela uppfyllelsen av Kristi löfte. De fick all den kunskap om Gud som de kunde ta emot, men den fulla uppfyllelsen av löftet om att Kristus tydligt skulle visa dem Fadern hade de ännu att vänta på. Så är det också i dag. Kunskapen om Gud är ensidig och ofullkomlig. När striden är slut och människan Jesus Kristus inför Fadern bekänner Sina trofasta tjänare, som i en syndig värld har burit ett sant vittnesbörd om Honom, kommer de att klart förstå det som nu är hemligheter för dem.

Kristus tog Sin förhärligade mänskliga natur med Sig till de himmelska boningarna. De som tar emot Honom ger Han makt att bli Guds barn, för att Gud till sist skall kunna ta emot dem (268) som Sina, så att de kan bo hos Honom genom evigheten. Om de är lydiga mot Gud här i tiden kommer de till sist att kunna ”se hans ansikte och hans namn skall stå tecknat på deras pannor” (Upp. 22:4). Och vad är himmelens högsta lycka annat än att se Gud! Vilken större glädje kan väl syndaren uppleva, han som blev frälst genom Kristi nåd, än att betrakta Guds ansikte och erkänna Honom som Fader!

Bibelns vittnesbörd

Bibeln anger klart förhållandet mellan Gud och Kristus och den påvisar också klart personligheten och individualiteten hos dem båda.

”Sedan Gud fordom många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom profeterna, har han nu, på det yttersta av denna tid, talat till oss genom sin Son, som han har insatt till arvinge av allt, genom vilken han ock har skapat världen. Och eftersom denne är hans härlighets återsken och hans väsens avbild och genom sin makts ord bär allt, har han – sedan han hade utfört en rening från synderna – satt sig på Majestätets höggra sida i höjden. Och han har blivit så mycket större än änglarna, som det namn han har ärvt är förmer än deras. Ty till vilken av änglarna har han någonsin sagt: ”Du ? min Son, jag har i dag f?t dig?? eller ?Jag skall vara hans Fader, och han skall vara min Son??·(Hebr. 1:1-5.)

Gud är Kristi Fader. Kristus är Guds Son. Kristus har fått en upphöjd ställning. Han har gjorts likställd med Fadern. Gud uppenbarar alla Sina rådslut för Sin Son.

Jesus sade till judarna: ”Min Fader verkar ännu alltjämt; så verkar ock jag. ... Sonen kan icke göra något av sig själv, utan (269) han gör allenast vad han ser Fadern göra; ty vad han gör, det gör likaledes ock Sonen, ty Fadern älskar Sonen och låter honom se allt vad han själv gör.” (Joh. 5:17-20.)

Den enheten kommer också till uttryck i det sjuttonde kapitlet hos Johannes, i den bön som Kristus beder för Sina lärjungar:

”Icke för dessa allenast beder jag, utan ock för dem som genom deras ord komma till tro på mig; jag beder, att de alla må vara ett, och att, såsom du, Fader, är i mig, och jag är i dig, också de må vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig. Och den härlighet som du har givit åt mig, den har jag givit åt dem, för att de skola vara ett, såsom vi äro ett – jag i dem, och du i mig – ja, för att de skola vara fullkomligt förenade till ett, så att världen kan förstå att du har sänt mig, och att du har älskat dem, såsom du har älskat mig.” (Joh. 17:20-23.)

Vilket underbart uttalande! Den enhet som råder mellan Kristus och Hans lärjungar tar inte botten individualiteten från någon av dem. De är ett i avsikt, i sinne och i beteende. Det är på det sättet Gud och Kristus är ett.

Förhållandet mellan Fadern och Sonen, liksom bådas individualitet, framgår också av följande Skriftställe:

”Så säger HERREN Sebaot:
Se, en man, hans namn är Telningen.
Under honom skall det gro,
och han skall bygga HERRENS tempel. . . .
Han skall vinna härlighet
och sitta på sin tron och regera.
En präst skall han vara på sin tron,
och frid skall råda mellan båda.”
Sak. 6:12, 13.

”*Den evige Guden*”
(270) I ordet omtalas Gud som ”den evige Guden”. Detta namn inbegriper dåtid, nutid och framtid. Gud är av evighet och till evighet. Han är den Evige.

”En tillflykt är han, urtidens Gud,
och här nere råder hans eviga armar.
Han skall jaga fienderna framför dig,
och säga: Förgör dem!
Så skall Israel bo i trygghet,
Jakobs källa lämnas ifred
i ett land med säd och vin,
under en himmel som dryper av dagg.
Salig är du, Israel.
Vem är dig lik?
Du är ett folk, som har sin räddning i HERREN.
Han är din skyddande sköld,
ditt ärorika svärd.”
5. Mos. 33:27-29,

”Innan bergen blev till
och du skapade jorden och världen,
ja, från evighet till evighet är du, Gud.
Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: ”Vänd åter, ni människors barn!”
Ty tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i gård,
de är som en nattväkt.
Du sköljer dem bort, de är som en sömn.
Om morgonen liknar de gräset som frodas.
Om morgonen gror det och blomstrar,
om aftonen vissnar det och blir torrt.”
Ps. 90:2-6.

”Lär oss inse att våra dagar är räknade,
så att vi får visa hjärtan.”
”Mätta oss med din nåd när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Gläd oss lika många dagar som du har plågat oss,
lika många år som vi har sett olycka.
Låt dina gärningar uppenbaras för dina tjänare
och din härlighet över deras barn.
(271) Må Herrens, vår Guds, ljuvlighet vara över oss.
Ge framgång åt våra händers verk,
ja, åt våra händers verk må du ge framgång.”
Ps. 90:12, 14-17.

”HERREN är nu konung! Han har klätt sig i höghet.
HERREN har klätt sig och rustat sig med makt.
Därför står världen fast, den vacklar inte.
Din tron är fast grundad från fordom tid,
du är från evighet.”
Ps. 93:1, 2.

Hans kärleksfulla nåd

”Han är trofast i allt han gör.
Han älskar rättfärdighet och rätt,

jorden är full av HERRENS nåd.”

”Saligt är det folk som har HERREN till sin Gud,
det folk han utvalt till sin arvedel.”

”Se, HERRENS ögon ser till dem som fruktar honom,
till dem som väntar på hans nåd.
Han räddar deras själ från döden

och håller dem vid liv i hungerns tid.
Vår själ väntar på HERREN,

han är vår hjälp och vår sköld.
I honom gläder sig vårt hjärta,

på hans heliga namn förtröstar vi.”

Ps. 33:4, 5, 12, 18-21.

”Jag sökte HERREN och han svarade mig,
ur all min förskräckelse räddade han mig.
De som ser upp till honom strålar av fröjd,
deras ansikten behöver ej rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade och HERREN hörde honom,
han räddade honom ur all hans nöd.
HERRENS ängel slår sitt läger omkring dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att HERREN är god.
Salig är den människa
som flyr till honom.
Frukta HERREN, ni hans heliga,
de som fruktar honom lider ingen brist.
Unga lejon lider nöd och hungrar,
de som söker HERREN saknar ej något gott.”

(272) ”Men HERRENS ansikte är emot dem som gör det onda,
han vill utplåna minnet av dem från jorden.
När de rättfärdiga ropar hör HERREN,
han räddar dem ur all nöd.”
Ps. 34:4-10, 17, 18.

”HERREN friköper sina tjänares själar,
ingen som flyr till honom skall stå med skuld.”
Vers 22.

”Barmhärtig och nådig är HERREN,

sen till vrede och stor i nåd.
Han går inte ständigt till rätta

och vredgas inte för evigt.
Han handlar inte med oss efter våra synder
och lönar oss inte efter våra missgärningar.

Ty så hög som himlen är över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom.
Så långt som öster är från väster
låter han våra överträdelser vara från oss.
Som en far förbarmar sig över barnen,
så förbarmar sig HERREN över dem som fruktar honom.
Ty han vet hur vi är skapade,

han tänker på att vi är stoft.

En människas dagar är som gräset,
hon blomstrar som markens blommor.
Vinden drar fram över dem och de är borta,
deras plats känner dem inte längre.
Men HERRENS nåd varar från evighet till evighet
över dem som fruktar honom och

hans rättfärdighet intill barnbarn,
när man håller hans förbund och

tänker på hans befallningar och följer dem.”
Ps. 103:8-18.

Hans kärleksfulla omsorg

Himmel och jord står under Guds herradöme. Han vet i detalj vad vi behöver. Vi kan se vägen bara ett litet stycke framför oss men ”allt ligger blottat och uppenbart för hans ögon; och inför honom skola vi göra räkenskap”. (Hebr.4:13.) (273) Han sitter på Sin tron högt över all jordens förvirring. Allt ligger öppet och uppenbart för Hans gudomliga överblick och från Sin stora och stilla evighet ordnar Han allt såsom Hans försyn ser är bäst.

Inte ens en sparv faller till jorden utan att Fadern lägger märke till det. Satan hyser ett sådant hat till Gud att han t.o.m. finner glädje i att förstöra de stumma djuren. Bara genom Guds beskyddande omsorg bevaras fåglarna så att de kan glädja oss med sina glada sånger. Men inte ens sparvarna glömmet han. ”Frukten alltså icke; I ären mer värda än många sparvar.” (Matt. 10:31.)

”Lova HERREN, min själ!
HERRE, min Gud, du är hög och stor,
i majestät och härlighet är du klädd.
Insvept i ljus som i en mantel
spänner du ut himlen som ett tält.
Du timrar på vattnen dina salar,
molnen gör du till din vagn,
du far på vindens vingar.
Du gör vindar till dina sändebud,
eldslågor till dina tjänare.

Du grundade jorden på dess fästen,
så att den ej vacklar till evig tid.
Med djupet täckte du den som med en klädnad,
upp över bergen stod vattnen.
Vid din tillrättavisning flydde de,
för ljudet av ditt dunder tog de till flykten.
Berg höjde sig och dalar sänkte sig
på den plats där du hade bestämt för dem.

En gräns satte du som vattnen ej fick överskrida.
Aldrig mer kommer de att övertäcka jorden.

Du lät källor flyta fram i dalarna,
mellan bergen tog de sin väg.
De vattnar alla markens djur,
vildåsnorna släcker där sin törst.
Vid dem bor himlens fåglar,
från trädens grenar höjer de sin röst.
Du vattnar bergen från dina salar,
jorden mättas av den frukt du skapar.
Du låter gräs skjuta upp för djuren
och örter till människans tjänst.

(274) Så låter du bröd komma från jorden
och vin som gläder människans hjärta.
Du gör hennes ansikte glänsande av olja,
och brödet styrker hennes hjärta.
HERRENS träd blir mättade,
Libanons cedrar, som han planterat.
Fåglarna bygger där sina nästen,
hägern har sitt bo i cypresserna.
Stenbockarna har fått de höga bergen,
klipporna är en tillflykt för klippgrävlingarna.

Du gjorde månen till att bestämma tider,
solen vet stunden då den skall gå ner.
Du sänder mörker och det blir natt,
då kommer alla skogens djur i rörelse.
De unga lejonerna ryter efter rov
och begär sin föda av Gud.
Solen går upp, då drar de sig tillbaka
och lägger sig ner i sina hålor.
Människan går ut till sin gärning
och arbetar till dess att kvällen kommer.

Hur många är inte dina verk, HERRE!
Med vishet har du gjort dem alla,
jorden är full av vad du har skapat.
Där är havet, det stora och vida,
där är ett oräkneligt vimmel av levande varelser,
både stora och små.
Där går skeppen,
där leker Leviatan, som du har skapat.
Alla väntar de på dig att du skall ge dem mat i rätt tid.
Du ger dem och de samlar in,
du öppnar din hand
och de mättas av goda gåvor.
Du döljer ditt ansikte
och de blir förskräckta,
du tar bort deras ande
och de dör och vänder åter till stoft.
Du sänder din Ande,
då skapas de
och du förnyar jordens ansikte.

Må HERRENS härlighet vara i evighet!
Må HERREN glädja sig över sina verk.
Han ser på jorden och den bävar,
han rör vid bergen och de ryker.
Jag vill sjunga för HERREN så länge jag lever,
(275) jag vill lovsjunga min Gud så länge jag är till.
Må mina tankar behaga honom,
jag vill glädja mig i HERREN.”

Ps. 104:1-34.

”Du bönhör oss i rättfärdighet med gärningar som väcker förundran,
du, vår frälsnings Gud,
som är en tillflykt för alla jordens ändar

och för havet i fjärran.
Du gör bergen fasta genom din kraft,
du är rustad med makt.
Du stillar havens brus, . . .
och folkens larm. . . .
österland och västerland uppfyller du med jubel. . . .
Med regnskurar mjukar du upp jorden
och välsignar det som växer på den.
Du kröner året med ditt goda, dina fotspår dryper av fetma.”
Ps. 65:5-11.

”HERREN uppehåller alla dem som är på väg att falla,
han reser upp alla nerböjda.
Allas ögon väntar på dig,
och du ger dem deras mat i rätt tid.
Du öppnar din hand och mättar allt levande med nåd.”
Ps. 145:14-16.

Hans tålmodiga barmhärtighet

Ingen jordisk förälder har vädjat så allvarligt till ett felande barn, som Han som skapat oss vädjar till överträdaren. Ingen människa har visat den obotfärdige sådant kärleksfullt intresse eller kommit med lika ömsinta uppmaningar:

”Men du, Jakob, har inte kallat på mig,
du, Israel, har tröttnat på mig.” Jes. 43:22.

”Mitt folk, vad har jag gjort mot dig,
och på vilket sätt har jag tröttnat ut dig?
Svara mig!” Mik. 6:3.

”När Israel var ung fick jag honom kär,
och ut ur Egypten kallade jag min son.” Hos. 11:1.

”Ty HERRENS del är hans folk,
Jakob är hans arvedels lott.
(276) Han fann honom i öknens land,
i ödslig, tjutande ödemark.
Han omslöt honom och tog honom i sin vård,
han bevarade honom som sin ögonsten.
Liksom en örn väcker upp sitt bo,
och svävar över sina ungar,
så bredde han ut sina vingar och tog emot honom
och bar honom på sina fjädrar.”
5. Mos. 32:9-11.

”De höll inte Guds förbund
och ville inte följa hans lag.” Ps. 78:10.
”Men ju mer de har blivit kallade, desto mer har de dragit sig
undan. . . .
Ändå var det jag som lärde Efraim att gå
och som tog dem upp i mina armar.
Men de förstod inte att jag ville hela dem.
Med lena band drog jag dem, med kärlekens band, . . .
Mitt folk är benäget till otrohet mot mig,
och hur mycket man än kallar dem till den som är därovan,
upphöjer ändå ingen honom.” Hos. 11:2-7.

”Men han är barmhärtig och förlåter missgärning,
han vill inte förgöra.
Många gånger höll han tillbaka sin vrede
och lät inte hela sin vredesglöd bryta fram.
Han tänkte på att de var kött,
en vindpust som far bort och ej kommer åter.”
Ps. 78:38, 39.

Fastän han ”gav sin makt i fångenskap och sin ära i fiendehand”, sade han: ”Men min nåd skall jag inte ta ifrån honom, jag skall inte svika i trofasthet.” Ps. 78:61; 89:34.

”Är inte Efraim en dyrbar son för mig, är han inte mitt älsklingsbarn? Ju mer jag går till rätta med honom, desto mer tänker jag på honom. Därför ömmar mitt hjärta för honom. Jag måste förbarma mig över honom, säger HERREN.” Jer. 31:20.

”Hur skall jag kunna överge dig, Efraim?
Skall jag lämna dig, Israel?
(277) Hur skall jag kunna göra med dig som med Adma
och låta det gå dig som Sebojim?
Mitt hjärta vänder sig i mig.

All min barmhärtighet vaknar.
Jag vill inte låta dig känna min brinnande vrede,
jag vill inte på nytt ödelägga Efraim.
Ty jag är Gud och inte en människa,
helig är jag ibland er,
och med vrede vill jag ej komma.”
Hos. 11:8, 9.

”Vänd om, Israel, till HERREN, din Gud,
ty genom din missgärning
har du kommit på fall. Tag med er ord
och vänd åter till HERREN. Säg till honom:
”Förlåt oss alla våra synder och tag nådigt emot oss.

Då skall vi prisa dig med våra läppar. . . .
Assur kan inte rädda oss,
vi skall inte mer sitta upp på stridshästar.
Vi skall aldrig mer säga: ”Vår Gud” till våra händers verk.
Ty hos dig finner den faderlöse barmhärtighet.”
Hos. 14:2-4.

”HERREN skall de följa, . . .
ja, han skall ryta och barnen skall med bävan samlas västerifrån.
Likt fåglar skall de med bävan komma från Egypten,
och som duvor från Assurs land.
Och jag skall låta dem bo i sina hus, säger HERREN.”
Hos. 11:10, 11.

”Ty hos dig finner den faderlöse barmhärtighet.
Jag vill hela dem från deras avfall,
jag vill älska dem av fri vilja,
ty min vrede har vänt sig ifrån dem.
Jag skall bli som dagg för Israel,
han skall blomstra som en lilja,
han skall skjuta rötter som Libanon.
Hans avkomlingar skall breda ut sig,
han skall bli lik ett olivträd i fågring,
han skall dofta som Libanon.
De som bor i hans skugga skall återvända.
De skall odla säd och
grönska som vinstockar. . . .
Efraim, vad har jag mer med avgudar att skaffa?
Jag skall bönhöra honom och ta mig an honom.
Jag är som en grönskande cypress,
hos mig finner du din frukt.
(278) Den som är vis förstår detta,
den som är förståndig besinnar det.
Ty HERRENS vägar är rätta,
och på dem vandrar de rättfärdiga”.
Hos. 14:4-10.

”Vem är en Gud som du, som förlåter missgärning och inte tillräknar överträdelse för kvarlevan av sin arvedel.
Han håller inte fast vid sin vrede för evigt,
ty han har behag till nåd.
Han skall åter förbarma sig över oss
och trampa på våra missgärningar.

Du skall kasta alla deras synder i havets djup.”
Mika 7:18, 19.

”Fjärran ifrån uppenbarade sig HERREN för mig: ’Med evig kärlek har jag älskat dig, därför låter jag min nåd förbliva över dig.’ ”Ty HERREN skall befria Jakob och friköpa honom från den som är starkare än han.” ”Jag skall förvandla deras sorg till glädje och trösta dem och glädja dem efter deras bedrövelse.

Prästerna skall jag mätta med utsökta rätter och mitt folk skall mättas av mitt goda, säger HERREN.” Jer. 31:3, 11, 13, 14.

”Jubla, du dotter Sion,
höj glädjerop, du Israel!
Var glad och fröjda dig av hela ditt hjärta,
du dotter Jerusalem!
HERREN har tagit bort straffdomarna från dig,
han har röjt din fiende ur vägen.
HERREN, Israels Konung, bor i dig.
Du skall inte längre frukta något ont.
På den dagen skall det sägas till Jerusalem:
’Frukta inte, Sion, låt inte dina händer falla!
HERREN, din Gud, bor i dig, en hjälte som frälsar.
Han gläder sig över dig med lust,
han tiger stilla i sin kärlek,
han fröjdas över dig med jubel.’”
Sef. 3:14-17.

”Ty sådan är Gud, vår Gud, alltid och för evigt.
Han skall leda oss bortom döden.” Ps. 48:14.

Falsk och äkta kunskap om Gud

(279) *Spekulativa teorier*

”... det uppenbarade gäller för oss och våra barn till evig tid”, men: ”Det fördolda hör HERREN, vår Gud, till.” 5 Mos. 29:29. Den uppenbarelse av Sig Själ, som Gud gett i Sitt ord, tillhör vårt studium. Den kan vi försöka att sätta oss in i. Längre än så skall vi dock icke gå. Det främsta intellekt må anstränga sig, tills det är helt slut av sitt gissande angående Guds natur; dock blir ansträngningen fruktlös. Denna fråga har inte ålagts oss att finna svar på. Inget mänskossinne förmår att förstå Gud. Ingen dödlig person bör söka att tolka Honom. Ingen bör hänge sig åt spekulerande beträffande Hans natur. Här är tystnad guld. Den Allsmäktige står över all diskussion.

Inte ens änglarna tilläts att delta vid rådsmötena mellan Fadern och Sonen, då frälsningsplanen utmejslades. De personer, som försöker att tränga in i den Högstes hemligheter, visar bara sin okunskap om andliga och eviga ting. Långt hellre bör de ödmjuka sig i dammet och vädja till Gud om Hans vägledning, medan nådens stämma ännu hörs.

Vi vet lika litet om Gud som småbarn gör, men likt småbarn kan vi älska och lyda Honom. Låt oss, i stället för att gissa när det gäller Hans natur och företrädesrätt, ge akt

på ordet Han har talat: ”Bli stilla och besinna att jag är Gud”. Ps. 46:11.

”Kan du utforska Guds djuphet?
Kan du utröna den Allsmäktiges fullkomlighet?
Hög som himlen är den – vad kan du göra?
Djupare än dödsriket är den – vad kan du förstå?
Dess längd sträcker sig längre än jorden,
och bredden överträffar havet.”
Job 11:7-9.

(280) ”Men visheten, var finns hon?
Var har förståndet sin boning?
Människan vet ej hennes värde,
man finner henne ej i de levandes land.
Djupet säger: ’Hon är inte i mig’,
havet säger: ’Hon finns inte hos mig.’
Man kan inte köpa henne för guld,
inte väga upp silver för att förvärva henne.
Hon kan ej köpas med guld från Ofir
eller med dyrbar onyx och safir.
Guld och glas kan inte jämföras med henne,
hon kan inte bytas ut mot guldkärl,
koraller och kristall må inte nämnas.
Att äga vishet är mer värt än pärlor.
Topas från Kush kan ej jämföras med henne,
hon kan ej vägas upp med renaste guld.
Men visheten, var kommer hon ifrån?
Var har förståndet sin boning?
Avgrunden och döden säger:

’Endast hörsägner om henne har nått våra öron.’
Gud har insikt om vägen till henne,
han vet var hon bor.

Ty han skådar till jordens ändrar,
han ser allting under himlen. . . .
när han gjorde en lag för regnet
och en väg för åskans blix,
då såg han henne och uppenbarade henne,
han lät henne stå fram och utforskade henne.
Och till människorna sade han:
’Se, Herrens fruktan är vishet,
att fly det onda är förstånd.’”
Job 28:12-28.

Visheten vinnas vare sig genom att utforska jordens inre, eller genom fruktlösa försök att genomlysa det gåtfulla hos Guds varelse. Snarare vinnas den genom att ödmjukt ta till sig den uppenbarelse, som det behagat Honom att ge, och genom att inrätta livet efter Hans vilja.

(281) *Storheten hos vår Gud*

Låt oss lära oss storheten hos vår Gud genom den Helige Andes framställningar till Hans profeter. Propeten Jesaja skriver:

”I det år då kung Ussia dog, såg jag Herren sitta på en hög och upphöjd tron, och släpet på hans mantel uppfyllde templet. Serafer stod ovanför honom, var och en hade sex vingar: Med två täckte de sina ansikten, med två täckte de sina fötter och med två flög de. Och den ene ropade till den andre: ’Helig, helig, helig är HERREN Sebaot, hela jorden är full av hans härlighet.’ Rösten från den som ropade fick dörrposterna och trösklarna att skaka, och huset blev uppfyllt av rök.

Då sade jag: 'Ve mig, jag förgås! Ty jag är en man med orena läppar och jag bor ibland ett folk med orena läppar, och mina ögon har sett Konungen, HERREN Sebaot.' Då flög en av seraferna fram till mig. I hans hand var ett glödande kol, som han med en tång hade tagit från altaret. Med det rörde han vid min mun och sade: 'När nu detta har rört vid dina läppar, har din missgärning tagits ifrån dig och din synd är försonad.'" Jes. 6:1-7.

"Ingen är som du, HERRE, du är stor, och stort och mäktigt är ditt namn. Vem skulle inte frukta dig, du folkens konung?" Jer. 10:6, 7.

"HERRE, du utransakar mig och känner mig. Om jag sitter eller står, vet du det, du förstår mina tankar fjärran ifrån. Om jag går eller ligger, utforskar du det, med alla mina vägar är du förtrogen. (282) Innan ett ord är på min tunga, vet du, HERRE, allt om det. Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i din hand. En sådan kunskap är mig alltför underbar, den är så hög att jag ej kan förstå den." Ps. 139:1-6.

"Stor är vår Herre och väldig i kraft, hans förstånd har ingen gräns." Ps. 147:5.

"Han uppenbarar det som är djupt och fördolt, han vet vad som finns i mörkret och hos honom bor ljuset." Dan. 2:22.

"Så säger Herren, som gör detta, det som är känt från evighet." "Vem har lärt känna Herrens sinne eller vem har varit hans rådgivare? Eller vem har först givit honom något som han måste betala igen? Av honom, genom honom och till honom är allting. Honom tillhör äran i evigheter." Apg. 15:18; Rom. 11:34-36.

"Evigheternas konung, den oförgänglige, osynlige", "som ensam är odödlig och bor i ett ljus dit ingen kan komma, och som ingen människa har sett eller kan se" – honom "tillhör ära och evig makt." 1 Tim. 1:17; 6:16.

"Han spänner ut himlen i norr över det tomma, han hänger upp jorden på intet. Han samlar upp vatten i sina moln, och skyarna brister inte under bördan. . . . han höljer den med sina skyar. En välvd horisont har han satt över vattnen, där ljuset gränsar mot mörkret." Job 26:7-10.

"Himlens pelare skälver, de häpnar över hans bestraffningar. Med sin kraft stillar han havet, . . . Han andas och himlen blir klar.

Hans hand genomborrar den snabba ormen. Se, detta är endast utkanterna av hans verk, en svag viskning är allt vi hör om honom. Hans dånande kraft, vem kan förstå den?" Job 26:11-14.

"HERREN är sen till vrede men stor i kraft, han låter ingen gå ostraffad.

HERREN har sin väg i storm och oväder, och molnen är dammet under hans fötter." Nah. 1:3.

(283) "Vem är som HERREN, vår Gud, han som tronar så högt, han som ser ner så djupt, vem i himlen och på jorden?" Ps. 113:5, 6.

"Stor är HERREN och högt prisad, hans storhet är outransaklig. Ett släkte prisar för ett annat dina verk och förkunnar dina väldiga gärningar. Ditt majestäts härlighet och ära vill jag begrunda och dina underbara verk. Om dina väldiga gärningars makt skall man tala, och din storhet skall jag förkunna. Man skall utbreda ryktet om din stora godhet och jubla över din rättfärdighet. . . . HERRE, alla dina verk skall tacka dig och dina fromma skall lova dig. De skall tala om ditt rikets ära och förkunna din makt. De skall kungöra för människors barn dina mäktiga gärningar och ditt rikets ära och härlighet. Ditt rike är ett rike för alla evigheter, ditt herravälde varar från släkte till släkte. . . . Min mun skall förkunna HERRENS lov, och allt som lever skall lova hans heliga namn alltid och i evighet." Ps. 145:3-21.

Varningar mot förmäthenhet

I takt med att vi lär oss allt mera om vad Gud är, och om vad vi själva är i Hans ögon, kommer vi att frukta och darra inför Honom.

Måtte dagens människor ta varning av det öde, vilket drabbade dem, som i forna dagar tordes ta sig friheter med det, som Gud bestämt skulle vara heligt. Då israeliterna dristade sig till, att öppna arken sedan den återbördats från filistéernas land, straffades deras vanvördiga djärvhet svårt. "Av invånarna i Bet-Semes blev somliga slagna, därför att de hade sett in i HERRENS ark. HERREN dödade bland folket sjuttio man, femtio var hövdingar. Och folket sörjde över att HERREN hade slagit så många bland dem. Invånarna i (284) Bet-Semes sade: 'Vem kan bestå inför HERREN, denne helige Gud?' 1 Sam. 6:19, 20.

Tänk också på domen, som drabbade Ussa. Under Davids regentskap fördes arken till Jerusalem, varvid Ussa räckte ut handen för att den skulle hålla balansen. För sin fräckhet att vidröra symbolen för Guds närvaro, slogs han så att han genast dog.

Då Moses vid den brinnande busken inte blev varse Guds närvaro, utan vände sig om för att betrakta den märkliga synen, utfärdades kommandot:

”Kom inte hit! Tag av dig skorna, ty platsen där du står är helig mark. . . . Då dolde Mose ansiktet, ty han bävade för att se på Gud.” 2 Mos. 3:5, 6.

”Medan Josua var vid Jeriko, hände sig en gång när han lyfte blicken, att han såg en man stå där framför honom med ett draget svärd i sin hand. Då gick Josua fram till honom och frågade honom: ’Tillhör du oss eller våra fiender?’ Han svarade: ’Nej, jag är befälhavare över HERRENS här och har nu kommit hit.’ Då föll Josua ner till jorden på sitt ansikte, tillbad och sade till honom: ’Vad har min herre för budskap till sin tjänare?’ Befälhavaren över HERRENS här sade då till Josua: ’Tag skorna av dina fötter, ty platsen där du står är helig.’ Och Josua gjorde så.” Jos. 5:13-15.

I helgedomen och templet, vilka var symbolerna för Guds närvaros plats, hölls en avdelning helig för Hans närvaro. Förhänget, som hade invävda keruber vid ingången, fick endast en person lyfta på. Att lyfta på förhänget och kliva objuden in i det allra heligaste med dess helga mysterium, var liktydigt med döden. Ty ovanför nådstolen och de nedåtböjda, tillbedjande änglarna fanns den Heligastes härlighet. På denna härlighet kunde ingen människa titta och leva. På årets enda (285) dag, som var ägnad åt tjänstgöring i det allra heligaste, steg översteprästen darrande in i Guds närvaro. Härligheten doldes för hans ögon av rökelsemoln. Överallt i templet blev det tyst. Inga präster tjänstgjorde vid altarena. Skaran av tillbedjare, knäböjande i tyst vördnad, sände upp sina böner om Guds förbarmande.

”Det som hände dem tjäna som exempel och skrevs ner för att varna oss som har världens slut inpå oss.” 1 Kor. 10:11.

”Men HERREN är i sitt heliga tempel. Var stilla inför honom, hela jorden!” Hab. 2:20.

”HERREN är konung, folken darrar. Han tronar på keruberna, jorden skälver. HERREN är stor i Sion, upphöjd över alla folk. Därför prisar man ditt namn, det stora och fruktansvärda. Helig är han.” Ps. 99:1-3.

”HERRENS tron är i himlen. Hans ögon ser, hans blickar prövar människors barn.”

”Ty han blickar ner från sin heliga höjd, HERREN skådar från himlen ner till jorden.” Ps. 11:4; 102:19.

”Från sin boning blickar han ner på alla som bor på jorden, han som formar alla deras hjärtan, han som känner till alla deras verk.”
”Hela jorden må frukta HERREN, alla som bor i världen må bäva för honom.” Ps. 33:14, 15, 8.

Trots aldrig än så mycket undersökande förmår inte människan att utforska Gud. Måtte ingen med förmåten hand söka att lyfta på förhänget, som döljer Hans härlighet. ”Hur outgrundliga är inte hans domar och hur outränsakliga hans vägar.” Rom. 11:33. Det är ett bevis

för Hans barmhärtighet att där döljs Hans kraft; ty att lyfta på förhänget, som döljer Guds närvaro, är liktydigt med döden. Ingen dödlig människa kan skingra den hemlighetsfullhet, vari den Mäktige dväljs och verkar. (286) Blott det, som Han anser vara lämpligt att avslöja, kan vi förstå rörande Honom. Förnuftet måste erkänna en myndighet, som är vida överlägsen. Hjärta och förstånd måste böja sig inför den store JAG ÄR.

Kristi uppenbarande av Gud

Allt det människan behöver veta eller kan veta om Gud, har visats genom Hans Sons liv och sinnesart eller karaktär.

”Ingen har någonsin sett Gud. Den Enfödde, som själv är Gud, och är hos Fadern, har gjort honom känd.” Joh. 1:18.

Då Han iförde Sig mänsklig natur, kom Kristus för att bli ett med mänskligheten och samtidigt uppenbara vår himmelske Fader för syndiga människor. I allt blev Han lik Sina bröder. Han blev kött, precis som vi är. Han blev hungrig och törstig samt trött. Han hölls uppe av mat och fick nya krafter av sömn. Han delade människornas lott, och ändå var Han Guds fläckfrie Son. Han var en främling och pilgrim på jorden – i världen, men icke av världen; frestad och prövad liksom män och kvinnor i dag frestas och prövas, men levde utan synd.

Mild, barmhärtig, förstående, alltid omtänksam om andra – så var han en levande bild av Guds karaktär, och var ständigt upptagen av att tjäna Gud och människor.

”Ordet blev kött och bodde bland oss, . . . full av nåd och sanning.” Vers 14. ”Jag har uppenbarat ditt namn”, sade han, ”för de människor som du har tagit ut ur världen och gett mig”, ”för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem och jag i dem.” Joh. 17:6, 26.

”Älska era fiender”, bad han dem; ”och be för dem som förföljer er. Då är ni er himmelske Faders barn”; ”eftersom han är god mot de otacksamma och onda.” ”Han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga.” ”Var barmhärtiga så (287) som er Fader är barmhärtig.” Matt. 5:44, 45; Luk. 6:35, 36.

Korsets härlighet

Uppenbarandet av Guds kärlek till människan har sin grund i korset. Dess fulla betydelse kan ingen uttala eller skriva om; nej, ingen kan förstå det. När vi betraktar Golgata kors, kan vi bara utbrista: ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” Joh. 3:16.

Kristus korsfäst för våra synders skull, Kristus uppstånden från de döda, Kristus uppstigen till himmelen, är den kunskap om frälsningen, som vi skall lära oss själva och andra.

”Fastän han var till i Gudsgestalt, räknade han inte tillvaron som Gud såsom segerbyte utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då han blev människa. Han som till det yttre var som en människa ödmjukade sig

och blev lydig ända till döden – döden på korset.” Fil. 2:6-8.

”Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss.” ”Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, ty han lever alltid för att mana gott för dem.” Rom. 8:34; Hebr. 7:25.

”Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt liksom vi, men utan synd.” Hebr. 4:15.

Här har vi oändlig visdom, oändlig kärlek, oändlig rättvisa, oändlig barmhärtighet – ”vilket djup av rikedom och vishet och kunskap hos Gud!” Rom. 11:33.

Det är tack vare Kristi gåva, som vi erhåller varje välsignelse. (288) Tack vare denna gåva flödar dagligen Jehovas osvikliga godhet över oss. Varje blomma, med sina utsökta färger och ljuva vällukt, är menad för vår trivsel och njutning genom denna gåva. Sol och måne gjorde Han; det finns inte en stjärna som förskönar himlavalvet, som Han inte skapat. Det förekommer inte en munsbit mat på våra bord, som Han inte tillhandahållit för vår näring. Kristi namn står stämplat på allting. Allting tillhandahålls åt människan genom denna obeskrivbara Gåva, Guds enfödde Son. Han naglades fast vid korset, för att alla dessa rika hävor skulle komma Guds händers verk till del.

Frukten på livets träd i Edens Lustgård innehöll övernaturliga egenskaper. Att äta därav betydde att leva för alltid. Dess frukt var botemedlet mot döden. Dess löv skulle upprätthålla liv och odödlighet. Men på grund av människans olydnad kom döden in i världen. Adam åt av kunskapens träd på gott och ont, vars frukt han förbjöds att ens vidröra. Hans överträdelse öppnade slussportarna, som dränt vårt släkte med elände.

Efter syndens inträde omplanterade den himmelske Lantmannen livets träd i Paradiset därovan; men grenarna sträcker sig över muren och ned till världen här nere. Tack vare den förlossning, som Kristus köpte med Sitt blod, kan vi likväl äta dess livgivande frukt.

Om Kristus står det skrivet: ”I honom var liv, och livet var människornas ljus.” Joh. 1:4. Han är livets Källsprång. Lydnad mot honom är den livgivande kraft, som gör själen glad.

Kristus tillkännager: ”Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.” ”Liksom den levande Fadern har sänt mig, och jag lever därför att Fadern lever, så skall också den som äter mig leva därför att jag (289) lever. . . . Det är Anden som ger liv, köttet är inte till någon nytta. De ord som jag har talat till er är Ande och

liv.” ”Åt den som segrar skall jag ge att äta av livets träd, som står i Guds paradiset.” Joh. 6:35, 57-63; Upp. 2:7.

”Se, vilken kärlek Fadern har skänkt oss: att vi får kallas Guds barn”. 1 Joh. 3:1.

Kunskapen, som medför förvandling

Kunskapen om Gud, såsom den framgår hos Kristus, är nödvändig för allas frälsning. Det är denna kunskap, som förvandlar sinnelaget eller karaktären. När denna kunskap tas emot, omskapar den själen till Guds avbild. Den ingjuter i hela personen en andlig kraft, som är gudomlig.

”Och vi alla som med avtäckt ansikte skådar Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till en och samma bild, från härlighet till härlighet.” 2 Kor. 3:18.

Om Sitt eget liv sade Frälsaren: ”jag har hållit min Faders bud”. ”Han har inte lämnat mig ensam, eftersom jag alltid gör det som behagar honom.” Joh. 15:10; 8:29. Så som Jesus var som person, så avser Gud att Hans efterföljare skall vara. I Hans styrka skall vi leva samma slags rena och ädla liv, som Frälsaren levde.

”Därför”, säger Paulus, ”böjer jag mina knän för Fadern, han från vilken allt vad Fader heter i himlen och på jorden har sitt namn. Jag ber att han i sin härlighets rikedom skall ge kraft och styrka åt er inre människa genom sin Ande, och att Kristus genom tron skall bo i era hjärtan och ni skall bli rotade och grundade i kärleken. Ni skall då tillsammans med alla de heliga kunna förstå bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek, som går långt utöver vad någon kan förstå. Så skall ni bli helt uppfyllda av all Guds fullhet.” Ef. 3:14-19.

Faran av spekulativ kunskap

(290) Falsk vetenskap är ett av de medel som Satan använde i himmelen och som han fortfarande använder. De falska påståenden han lade fram för änglarna och hans listiga vetenskapliga teorier lockade många av dem bort från deras trohet.

Efter det att Satan hade förlorat sin plats i himmelen lade han fram sina frestelser för våra första föräldrar. Adam och Eva gav efter för fienden och genom deras olydnad blev hela människosläktet främmande för Gud, och jorden skildes från himmelen.

Om Adam och Eva aldrig hade rört vid det förbjudna trädet skulle Herren ha gett dem kunskap, en kunskap som ingen syndens förbannelse vilade över, en kunskap som skulle ha skänkt dem evig glädje. Det enda de uppnådde genom sin olydnad var kunskap om synden och dess följder.

Förföljelser i de sista dagarna

Det område som Satan förde våra första föräldrar in på är detsamma som han för människor in på i dag. Han översvämmar världen med behagliga fabler. Med varje tänkbart medel som står till hans förfogande, söker han att hindra människorna att uppnå den kunskap om Gud som kan betyda frälsning. Vi lever i en högt upplyst tid. Men mycket som kallas för ljus banar väg för Satans visdom och förslagenhet. Mycket av det som framställs kan skenbart vara riktigt, men det kräver noga övervägande under mycken bön, eftersom det ändå kan vara snärjande påfund från fiendens sida. Villfarelsens väg tycks ofta ligga tätt intill sanningens väg. Den är därför svår att skilja från den väg som för till helgelse och till himmelen. Men ett sinne som är upplyst av den Helige Ande (291) kommer att kunna upptäcka att det viker av från den rätta vägen, ty efter en tids förlopp visar det sig att de två vägarna ligger långt från varandra.

Panteistiska teorier

Spiritualistisk undervisning håller redan på att tränga in bland vårt folk och kommer att undergräva tron, om man inte er akt på den. Teorin att Gud är ett abstrakt inflytande som finns överallt i naturen är en av Satans mest förslagna villfarelser. Den framställer Gud i ett falskt ljus och är en vanära för Hans storhet och majestät.

Panteistiska teorier finner inte något stöd i Guds ord. Hans sannings ljus visar att dessa teorier är själsdödande. Mörkret är deras element, sinnligheten deras sfär. De tillfredsställer det naturliga sinnet och ger drifterna fritt fält. Följden av att anta dessa teorier är att människor skiljs från Gud.

På grund av synden har vårt tillstånd blivit onaturligt och den kraft som skall återupprätta oss måste vara övernaturlig. Annars saknar den värde. Det finns bara en kraft som kan fördriva det onda från människans sinne, och det är Guds kraft i Jesus Kristus. Bara i den Korsfästes blod finns det rening från synd. Endast Hans nåd kan göra det möjligt för oss att motstå och betvinga benägenheterna i vår fallna natur. Om Gud vore ett abstrakt inflytande som genomtränger hela naturen, skulle Han bo i alla människor och för att uppnå helgelse skulle människan då bara behöva utveckla den kraft som hon har i sig själv.

Om dessa teorier antas till sin logiska konsekvens, kommer de att sopa undan hela den kristna livsåskådningen. De kommer att göra försoningen överflödigt och människan görs till sin egen frälsare. Dessa teorier om Gud gör Hans ord om intet. De som tar emot dem står i stor fara att till sist betrakta hela Bibeln som en fantasiprodukt. De kanske (292) betraktar dygd som bättre än last, men när Gud avlägsnas från Sin härskarställning sätter människan sin lit till sin egen kraft, och den kraften är värdelös utan Gud. Utan stöd äger den mänskliga viljan ingen verklig kraft att stå emot och övervinna det onda. Själens skydd har brutits ned. Människan har inga barriärer mot synden. När väl Guds ord och hans Andes hämmande inflytande har förkastats, vet vi inte hur djupt en människa kan sjunka.

De som alltjämt hyllar dessa spiritualistiska teorier kommer att skada sin kristna erfarenhet, avbryta sin förbindelse med Gud och mista det eviga livet.

De sofistrier angående Gud och naturen som fyller världen med skepsis har inspirerats av den fallne fienden som själv granskar Bibeln och som känner den sanning som det är så viktigt för människan att ta emot. Hans avsikt är att få människornas sinnen vända bort från de stora sanningarna som avser att bereda dem för det som skall komma över världen.

Jag har sett följderna av dessa fantasifulle uppfattningar om Gud i form av avfällighet, spiritualism och fri kärlek. Den benägenhet till fri kärlek som dessa teorier inbegriper var så insvepta att det i början var svårt att avslöja deras verkliga karaktär. Innan Herren lade fram detta för mig visste jag inte vad jag skulle kalla den för. Men det blev sagt till mig att jag skulle kalla den ohelig, andlig kärlek.

Fanatismen efter 1844

Efter det att tiden hade gått förbi år 1844 mötte vi fanatism av alla slag. Jag tog emot tillrättaläggande budskap som jag skulle framhålla för några som hyllade spiritualistiska teorier.

Det var några som var aktiva att utbreda falska idéer angående Gud. Jag fick upplysning om att dessa människor gjorde sanningen till intet genom sin falska undervisning. (293) Det meddelades mig att de förde människor på villospar när de framhöll spekulativa teorier om Gud.

Jag reste till den plats där de bodde och gjorde klart för dem av vilket slag deras arbete var. Herren gav mig kraft till att på ett klart sätt visa dem den fara i vilken de befann sig. Bland andra synpunkter påstod de att sådana som en gång hade blivit helgade inte kunde synda. Deras falska lära gjorde stor skada både för dem själva och för andra. De höll på att tillägna sig en spiritualistisk makt över några som inte kunde inse hur farliga dessa vackert insvepta teorier var. Läran att alla var heliga hade fört till uppfattningen att de helgades hängivenhet aldrig skulle komma att leda dem på villospar. Följden av denna uppfattning var att onda lustar fick mogna i deras hjärtan, som var långt ifrån rena i tankar och liv, trots att de enligt sin bekännelse var helgade.

En gudsfrånvänd lära följs av ett syndigt liv. Den är ett förförande lockmedel från lögnens fader och leder till obotfärdighet och självtillfredsställande orenhet.

Detta är bara ett av de tillfällen då jag blev uppfordrad till att tillrättavisa sådana som framhöll läran om en opersonlig Gud som genomtränger hela naturen och liknande villfarelser.

Tidiga upplevelser kommer att upprepas

Erfarenheterna från det förgångna kommer att upprepas. Satans religiösa föreställningar kommer i framtiden att anta nya former. Villfarelser kommer att framhållas på ett tilltalande och smickrande sätt. Falska teorier iförda ljusets kläder kommer att framhållas för Guds folk. På det sättet

kommer Satan att vilseleda t.o.m. de utvalda, om det vore möjligt. De listigaste inflytanden kommer att utövas. Människosinnet kommer att bli hypnotiserat.

Korruption av alla slag liknande den som existerade bland människorna före Floden kommer att introduceras för att ta människornas sinnen till fånga. (294) Upphöjandet av naturen som Gud, den mänskliga viljans ohämmade tygellöshet, de gudlösas råd; allt detta utnyttjar Satan som medel för att uppnå vissa avsikter. Han vill använda sig av sinnets makt över andra sinnen för att genomföra sina avsikter. Det sorgligaste av allt är tanken att människorna under hans förförande inflytande kommer att ha ett gudaktighetens sken utan att ha någon verklig förbindelse med Gud. På samma sätt som fallet var med Adam och Eva som åt av frukten på kunskapens träd på gott och ont, är det också nu många som äter av villfarelsens bedrägliga munsbitar.

Satans redskap klär de falska teorierna i en tilltalande dräkt på samma sätt som Satan i Eden förklädde sig för Adam och Eva genom att tala genom ormen. Dessa redskap droppar in i människosinnet det som i verkligheten är en dödlig villfarelse. Satans hypnotiserande inflytande kommer att vila över dem som vänder sig bort från Guds tydliga ord till behagliga fabler.

Det är de som haft det största ljuset, som är mest utsatta för Satans ständiga snaror. Han vet att om han kan bedra dem kommer de under hans ledning att klä synden i rättfärdighetens dräkt och föra många på villospar.

Jag säger till alla: Var på er vakt! Satan går omkring som en ljusets ängel i varje grupp av kristna arbetare, och i varje församling söker att han vinna medlemmar över på sin sida. Jag har fått i uppdrag att ge Guds folk denna varning: "Gud låter icke gäcka sig." (Gal. 6:7.)

Var på vakt mot sensationell religion

I denna tid behöver vi andligt sinnade människor i Guds sak, människor som är principfasta och som har en klar förståelse av sanningen.

Jag har fått instruktioner om att det inte är nya och fantasifulla läror som folket behöver. De behöver inte mänskliga åsikter. De behöver ett vittnesbörd från människor som känner och efterlever sanningen, människor som förstår och lyder den befallning som gavs till Timoteus: "Predika ordet, träd upp i tid och otid, bestraffa, tillrättavisa, förmana med allt tålmod och med undervisning i alla stycken. Ty den tid kommer, då de icke längre skola fördraga den sunnda läran, utan efter sina egna begärelser skola samla åt sig lärare hoptals, allt eftersom det kliar dem i öronen, en tid, då de skola vända sina öron från sanningen och i stället vända sig till fabler. Men du, var nykter i allting, bär ditt lidande, utför en evangelists verk, fullgör i allo, vad som tillhör ditt ämbete." (2 Tim. 4:2-5.)

Gå vidare, fast och bestämt, med de skor på era fötter som är den beredvillighet till kamp, som fridens evangelium skänker. Vi kan vara övertygade om att en ren och obesmittad kristendom inte är en svärmisk kristendom. Gud har inte på någon lagt bördan att uppmana till smak

för spekulativa läror och teorier. Mina bröder, håll sådana ting borta från er undervisning. Tillåt inte att de kommer in i er erfarenhet. Låt dem inte förstöra er livsuppgift.

En varning mot falska läror

I Paulus' brev till kolosserna finner vi en varning mot falska läror. Aposteln säger att de troendes hjärtan må "slutas tillsammans i kärlek och komma till en full förståndsvissnets hela rikedom, till en rätt kunskap om Guds hemlighet, vilken är Kristus; ty i honom finnas visdomens och kunskapens alla skatter fördolda. Detta säger jag", säger han vidare, "för att ingen skall bedraga eder med skenfagert tal." Såsom I nu haven mottagit Kristus Jesus, Herren, så vandren i honom och varen (296) rotade i honom och låten eder uppbyggas i honom och befästas i tron, i enlighet med den undervisning I haven fått, och överflöden i tacksägelse. Sen till, att ingen får bortföra eder såsom ett segerbyte genom sin tomma och bedrägliga 'vishetslära', i det att han återoppar fäderneärvda människomeningar och håller sig till världens 'makter' och icke till Kristus. Ty i honom bor gudomens hela fullhet lekamligen, och i honom haven I blivit delaktiga av den fullheten, i honom som är huvudet för alla andevärldens furstar och väldigheter." (Kol. 2:2-10.)

Jag har fått i uppdrag att säga till vårt folk: Låt oss följa Kristus. Glöm inte att Han skall vara vår förebild i allt. De idéer som inte finns i Hans undervisning, kan vi tryggt förkasta. Jag vädjar till våra predikanter att förvissa sig om att deras fötter står på den eviga sanningens grund. Se till att ni inte följer en ingivelse och kallar denna för den Helige Ande. Några står i fara i detta avseende. Jag uppmanar dem till att vara sunnda i tron, beredda att försvara sig inför var och en som ställer dem till räkenskap för det hopp som finns i dem.

Tankarna leds bort från närliggande plikter

Fienden söker leda våra bröders och systrars tankar bort från den uppgift de har att bereda ett folk att bestå i dessa yttersta dagar. Hans spetsfundigheter avser att leda människor bort från ögonblickets faror och plikter. De ringaktar det ljus som Kristus kom från himmelen för att förmedla till Sitt folk genom Johannes. De hävdar att de händelser som ligger alldeles framför oss inte är tillräckligt betydelsefulla för att ägnas särskild uppmärksamhet. De förkastar sanningen, som är av himmelskt ursprung, och de tar den första erfarenheten från Guds folk, medan de ger det en falsk vetenskap i stället.

"Så sade Herren: 'Ställen eder vid vägarna och sen till och frågen efter forntidens stigar, frågen, vilken väg som är den goda vägen, och vandren på den.'" (Jer. 6:16.)

(297) Låt inte någon försöka riva ned grundvalarna för vår tro, de grundvalar som genom bön och studium av Ordet och genom uppenbarelse lades i början av vår verksamhet. På dessa grundvalar har vi byggt under de senaste femtio åren. Några menar kanske att de har funnit en ny väg och att de kan lägga en starkare grund än den som är lagd. Men detta är ett stort bedrägeri. Ingen kan lägga en annan grund än den som är lagd.

På senare tid har många påstått sig bygga upp en ny tro och grundlägga nya principer. Men hur länge blev deras byggnad bestående? Den föll snart därför att den inte var grundad på klippan.

Måste inte också de första lärjungarna möta argument från människor? Måste inte också de lyssna på falska teorier och måste de inte efter att ha gjort allt för att stå orubbliga säga: ”En annan grund kan ingen lägga, än den som är lagd, nämligen Jesus Kristus.” (1 Kor. 3:11.) På samma sätt skall vi hålla fast vid vår första fulla övertygelse intill slutet. Ord med kraft har sänts från Gud och Kristus till detta folk och har punkt för punkt fört dem ut från världen och in i det klara ljuset från sanningen för denna tid. Med läppar som varit berörda av en helig eld har Guds tjänare förkunnat budskapet. Det gudomliga ordet har satt sitt insegl på äktheten hos den sanning som blivit förkunnad.

En förnyelse av det klara vittnesbördet

Herren kräver en förnyelse av det klara vittnesbörd som getts under de gångna åren. Han kräver en förnyelse av det andliga livet. Den andliga energin hos Hans folk har länge legat i dvala, men det måste ske en uppståndelse från en skenbar död.

Bön och syndbekännelse måste röja väg för Konungen. När vi gör det skall Andens kraft komma över oss. Vi behöver Pingstens kraft. Den skall komma. Herren har lovat att sända Sin Ande som den allt (298) besegrande kraften.

Svåra tider ligger framför oss. Var och en som känner sanningen, bör vakna upp och ställa sig under Guds ledning med kropp, själ och ande. Fienden är oss på spåren. Vi måste vara klarvakna, vi måste vara på vår vakt mot honom. Vi måste ikläda oss hela Guds vapenrustning. Vi måste följa de råd som blivit oss givna genom Profetians Ande. Vi måste älska och lyda sanningen för denna tid. Detta skall rädda oss från att ta emot farlig villfarelse. Gud har talat till oss genom Sitt Ord. Han har talat till oss genom budskapen till församlingen och genom de böcker som har gjort sitt till för att klargöra vår plikt i denna tid och den inställning vi bör ta. Vi bör ge akt på de varningar som blivit givna rad efter rad, bud efter bud. Vilken ursäkt kan vi komma med om vi ringaktar dem?

Jag vädjar inträngande till dem som arbetar för Gud att inte ta emot det falska i stället för det sanna. Låt inte något mänskligt argumenterande få inta den plats som gudomlig, heliggörande sanning bör ha. Kristus väntar på att kunna tända tro och kärlek i Sitt folks hjärtan. Låt inte vilseledande läror vinna insteg hos det folk som borde stå på vakt på den eviga sanningens grund. Gud väntar av oss att vi skall hålla fast vid de grundläggande principer som vilar på orubblig auktoritet.

Sök den första kärleken

Hos många som länge varit med i sanningen har en hård, dömande anda trängt in i sinnena. De är skarpa, kritiska och ser fel hos andra. De har stigit upp på domarsätet för att fälla domar över dem som inte rättar sig efter deras idéer. Gud uppfordrar dem till att stiga ned och böja sig för (299) honom i botfärdighet och bekänna sina synder. Han säger till dem: ”Jag har det emot dig, att du har övergivit

din första kärlek. Betänk då varifrån du har fallit, och bättra dig, och gör åter sådana gärningar som du gjorde under din första tid: Varom icke, så skall jag komma över dig och skall flytta din ljusstake från dess plats, såfram du icke gör bättring.” (Upp. 2:4, 5.) De traktar efter att få de första platserna och genom sina ord och handlingar sårar de mångas sinnen.

Mot denna anda och mot den falska sentimental-kristendom som är lika farlig, uttalar jag min varning: ”Var på er vakt, bröder och systrar! Vem är er ledare – Kristus eller den ängel som föll från himmelen? Rannsaka er själva och se om ni står fasta i tron.”

Guds ord vårt skydd

Vår lösen skall vara: ”Hållen eder till lagen, till vittnesbördet! Så skola förvisso en gång de nödgas mana, för vilka nu ingen morgonrodnad finnes.” (Jes. 8:20.) Vi har en Bibel full av den mest dyrbara sanning. Den innehåller kunskapens alfa och omega. Bibeln som genom inspiration getts av Gud är ”nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse, till fostran i rättfärdighet, så att en gudsmänniska kan bli fullt färdig, väl skickad till allt gott verk”. (2 Tim. 3:16, 17.) Gör Bibeln till din lärobok. Alla kan förstå dess undervisning.

Jag förmanar våra predikanter, läkare och församlingsmedlemmar att studera de lärdomar Kristus gav Sina lärjungar strax före Sin himmelsfärd. Dessa lärdomar innehåller undervisning som folket behöver.

Evigt liv kan man bara uppnå genom att man ”äter Guds Sons kött och dricker hans blod”. ”Sannerligen, sannerligen säger jag eder”, sade Kristus, ”den som tror, han har (300) evigt liv. . . . Jag är det levande brödet, som har kommit ned från himmelen. Om någon äter av det brödet, så skall han leva till evig tid. Och det bröd, som jag skall giva, är mitt kött; och jag giver det, för att världen skall leva. . . . Den som äter mitt kött och dricker mitt blod, han har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen. Ty mitt kött är sannskyldig mat, och mitt blod är sannskyldig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod, han förbliver i mig, och jag i honom. . . . Det är Anden, som gör levande; köttet är till intet gagneligt. De ord, som jag har talat till eder, äro ande och äro liv.” (Joh. 6:47-63.)

Kristus uppmanar Sitt folk att tro på Hans ord och leva efter det. De som tar emot detta ord och tillgodogör sig det och låter det gå in som en del av varje handling och varje karaktärsegenskap, blir starka i Guds kraft. Det kommer att visa sig att deras tro är av himmelskt ursprung. De kommer inte att gå in på främmande vägar. Deras tankar kommer inte att vända sig till en kristendom som är präglad av sentimentalitet och extas. Inför änglar och inför människor kommer de att stå som människor, som har en stark, konsekvent, kristen karaktär.

I sanningens gyllene rökelsekar, sådant som det bärs fram i Kristi lära, har vi det som kan överbevisa och omvända människor. Framhåll i Kristi enfald de sanningar som han kom till världen för att förkunna, så kommer kraften i ditt budskap att göra sig gällande. Kom inte med teorier och prov som Kristus aldrig har nämnt och som inte har någon

grund i Bibeln. Vi har storslagna, allvarliga sanningar att framlägga. ”Det är skrivet” är det bevis som skall framställas för varje människa.

Människor kan alltjämt lära mycket som tillhör deras frid. Ännu kan vi höra nådens stämma kalla: ”Kommen till mig, I alla, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro. Tagen på eder mitt ok och lären av mig, ty jag är saktmodig (301) och ödmjuk i hjärtat; ’så skolen I finna ro för edra själar.’ Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt.” (Matt. 11:28-30.) Bara när vi får andligt liv kan vi finna vila och tillförsäkra oss det bestående goda. Vi måste i storm och oväder kunna säga: ”Mitt ankare håller.”

Låt oss gå till Guds ord för att finna vägledning. Låt oss söka efter ett ”så säger Herren”. Vi har haft nog av mänskliga metoder. Ett sinne som bara är utbildat i världslig visdom förstår inte det som hör Gud till. Men när samma människa blir omvänd och helgad, kommer hon att kunna se den gudomliga kraften i Ordet. Bara den människas sinne och hjärta som har renats genom Andens helgelse, kan fatta de himmelska tingen.

Bröder, i Herrens namn förmanar jag er att vakna upp och göra er plikt. Överlämna era hjärtan till den Helige Andes kraft, så blir ni mottagliga för Ordets lära. Då skall ni kunna pejla Guds djupheter.

Må Gud föra Sitt folk in under Sin Andes djupa påverkan. Måtte Han få dem till att vakna och till att se de faror som hotar dem och till att bereda sig för det som skall komma över jorden.

Studera Uppenbarelseboken

För Johannes uppenbarade Herren det som Han såg skulle vara nödvändigt för Hans folk att veta under de sista dagarna. Den undervisning Han gav finns i Uppenbarelseboken. De som vill vara medarbetare med vår Herre och Frälsare, Jesus Kristus, kommer att visa ett djupt intresse för de sanningar som finns i denna bok. I skrift och tal kommer de att göra allt för att förklara de sällsamma ting som Kristus kom från himmelen för att uppenbara.

”Detta är en uppenbarelse från Jesus Kristus, en som Gud gav honom för att visa sina tjänare, vad som snart skall ske. Och medelst ett budskap genom sin ängel gav han det till känna för (302) sin tjänare Johannes, som här vittnar och frambar Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd, allt vad han själv har sett. Salig är den som får uppläsa denna profetias ord, och saliga äro de som få höra dem och som taga vara på, vad däri är skrivet; ty tiden är nära.” (Upp 1:1-3.)

De allvarliga budskap som har getts i sin ordning i Uppenbarelseboken måste inta första platsen i Guds folks sinnen. Ingenting annat får lov att uppta hela deras uppmärksamhet.

Dyrbar tid försvinner. Det finns risk för att många kommer att bli berövade den tid som borde ha använts till att förkunna de budskap Gud har sänt till en fallen värld. Satan gläder sig när han ser att sinnet hos dem som skulle

ha varit upptagna av att studera de sanningar som gäller eviga verkligheter, leds in på andra banor.

Kristi vittnesbörd, ett vittnesbörd av den mest allvarliga karaktär skall framhållas för världen. Genom hela Uppenbarelseboken finner vi de mest dyrbara och glädjerika löften, men också varningar med en betydelse som i fruktansvärd grad är allvarlig. Borde inte de som bekänner sig ha kunskap om sanningen läsa det vittnesbörd som Johannes fick av Kristus? Här förekommer inga gissningar, inga vetenskapliga bedrägerier. Här har vi sanningar som har med vårt nuvarande och vårt framtida väl att göra. Vad har agnarna att göra med vetet?

Till församlingen i Sardes

”Skriv till församlingens ängel i Sardes: Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar. Du har namnet om dig att du lever, men du är död. Vakna upp och håll dig vaken och stärk det som är kvar och som var nära att dö. Ty jag har inte funnit att dina gärningar är fullkomliga inför min Gud. Kom därför ihåg vad du har tagit emot och hört, och håll fast vid det och omvänd dig. (303) Om du inte håller dig vaken skall jag komma som en tjuv, och du skall inte veta vilken stund jag kommer över dig.

Men du har några få i Sardes som inte har smutsat ner sina kläder, och de skall vandra tillsammans med mig i vita kläder, ty de är värdiga. Den som segrar skall alltså bli klädd i vita kläder, och jag skall aldrig stryka ut hans namn ur livets bok utan kännas vid hans namn inför min Fader och hans änglar. Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna.” Upp. 3:1-6.

Budskap till församlingen i Filadelfia

”Skriv till församlingens ängel i Filadelfia: Så säger den Helige och Sanne, han som har Davids nyckel, han som öppnar så att ingen kan stänga, och stänger så att ingen kan öppna: Jag känner dina gärningar. Se, jag har låtit en dörr stå öppen för dig, en dörr som ingen kan stänga, ty din kraft är ringa och du har hållit fast vid mitt ord och inte förnekat mitt namn. Se, jag överlämnar åt dig några från Satans synagoga, några som säger att de är judar men inte är det utan ljuger. Jag skall få dem att komma och falla ner inför dina fötter, och de skall förstå att jag har dig kär. Eftersom du har bevarat mitt ord om uthållighet, skall jag bevara dig och rädda dig ur prövningens stund, som skall komma över hela världen och sätta dess invånare på prov. Jag kommer snart. Håll fast det du har, så att ingen tar din krona. Den som segrar skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall aldrig lämna det. På honom skall jag skriva min Guds namn och namnet på min Guds stad, det nya Jerusalem, som kommer ner från himlen, från min Gud, och mitt eget nya namn. Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna.” Vers 7-12.

Laodicea-budskapet

(304) ”Skriv till församlingens ängel i Laodicea: Så säger han som är Amen, det trovärdiga och sannfärdiga vittnet, upphovet till Guds skapelse: Jag känner dina gärningar. Du är varken kall eller varm. Jag skulle önska att du vore kall eller varm. Men eftersom du är ljum och varken varm eller kall, skall jag spy ut dig ur min mun. Du säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedom och behöver ingenting, och du vet

inte att just du är eländig, beklagansvärd, fattig, blind och naken. Jag råder dig att av mig köpa guld som är renat i eld, så att du blir rik, och vita kläder att skyla dig med, så att din skamliga nakenhet inte syns, och salva att smörja dina ögon med, så att du kan se. Alla som jag älskar tillrättavisar och tuktar jag. Var därför ivrig och omvänd dig. Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig. Den som segrar skall få sitta hos mig på min tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Fader på hans tron. Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna." Vers 14-22.

Herren kommer snart. Väktarna på Sions murar förmanas att vakna upp och inse det ansvar Gud har gett dem. Han kallar på väktare som i Andens kraft vill ge världen det sista varningsbudskapet och som vill förkunna hur långt natten har fortskridit. Han kallar på väktare som vill väcka människorna ur deras sömnaktighet så att de inte skall somna in i dödens sömn.

Sann och falsk utbildning

(305) Den snillrike planeraren inom ondskans samlade makter strävar alltid efter, att skymma Guds ord och framhäva människors uppfattningar. Hans avsikt är, att vi icke skall höra Guds röst, när Han säger: "Det här är rätt väg, vandra på den." Genom metoder inom utbildningen gör han allt i sin kraft, för att dölja himmelens ljus.

Filosofiskt spekulerande

Filosofiskt spekulerande och vetenskaplig forskning som inte vill kännas vid Gud, förvandlar tusentals unga till skeptiker. I dagens skolor lärs de slutsatser, som stora män dragit utifrån sina vetenskapliga undersökningar, noggrant ut och uttolkas fullständigt. Samtidigt ger man nogsamt intrycket, att om dessa lärda män har rätt, då kan inte Bibeln ha rätt. Mänskosinnet dras till skepticismen. Ungdomen ser i den ett oberoende, som fångar fantasin, och så blir de bedragna. Satan triumferar; det är precis så här han vill ha det. Han ger näring åt varje frö av tvivel, som sås i unga hjärtan. Han får det att växa och bära frukt, och snart nog skördas en väldig skörd av otro och trolöshet.

På grund av mänskosinnets fallenhet för det onda, är det så farligt att sprida skepticismens utsäde i ungas sinnen. Allt, som försvagar gudstron, berövar själen på kraft att stå emot frestelse. Det undanröjer det enda riktiga skyddet mot synden.

Vi skall inte inrätta skolor för skolastisk filosofi eller för den så kallade "högre utbildningen". Vår storhet består i, att vi ärar Gud genom enkel, praktisk erfarenhet i vardagen. Vi behöver vandra med Gud, för att Han skall bo i våra hjärtan och i våra hem.

Otrohetens författare

(306) Många tror att för att få en utbildning, måste man studera böcker skrivna av personer, som lär ut otro,

eftersom deras verk innehåller vissa strålande tankar. Men från vem kommer dessa blixtrande tankar? Från Gud, och från ingen annan. Han är upphovet till allt ljus. Varför skall vi vada igenom mängderna av lögnare i hedningars och fritänkares böcker för några intellektuella sanningars skull, när all sanning står till vårt förfogande?

Det finns en orsak till, att dessa personer stundom visar anmärkningsvärd visdom. Satan blev själv utbildad i de himmelska salarna, och han känner både till gott och ont. Han blandar det värdefulla med det vämjeliga, och det ger honom förmågan att bedra. Men skall vi ta emot Satan som en ljusets ängel, därför att han klätt sig i det himmelska ljusets dräkt? Frestaren har sina medhjälpare, som är utbildade i enlighet med hans tillvägagångssätt, inspirerade av hans anda och som anpassat sig till hans verk. Skall vi samarbeta med dem? Skall vi betrakta hans medhjälparens verk som väsentliga, för att få en utbildning?

"Kan det komma en ren från en oren? Nej, inte en enda!" Job 14:4. Kan vi då vänta oss, att de unga skall hålla sig till kristna grundsatser och utveckla en kristen karaktär, när deras utbildning till stora delar påverkas av hedningars, ateisters och otrognas läror?

Om den tid och ansträngning som läggs ned på att fatta otrognas strålande tankar, lades ned på att studera skatterna i Guds ord, skulle tusenden som nu sitter i mörker och dödsskugga fröjda sig åt härligheten hos livets Ljus.

Historisk och teologisk lärdom

(307) Många, som bereder sig för Herrens verk, menar att det är väsentligt att samla på sig ett omfattande bibliotek med historiska och teologiska skrifter. De antar, att studiet av dessa verk kommer att vara till stor fördel, när de skall finna ut hur de bäst skall nå människorna. Detta är ett misstag. När jag ser hyllor bågande med dessa böcker, varav somliga sällan blir uppslagna, tänker jag: Varför lägga ut pengar på sådant, som inte är bröd? Det sjätte kapitlet i Johannesevangeliet berättar mycket mera för oss, än vi kan hitta i dylika verk. Kristus säger: "Jag är livets bröd." "De ord som jag har talat till er är Ande och liv." Joh. 6:35, 63.

Det förekommer ett studium av historien, som inte skall fördömas. Kyrkohistoria utgjorde ett av ämnena i profetskolorna. I uppteckningen av Hans hantering av länderna gick det att spåra Jehovas fotspår. I dag skall vi se på Guds bemötande av folken på samma sätt. I historien skall vi se uppfyllelsen av profetior, studera Försynens verk inom de stora reformrörelserna, och förstå händelseutvecklingen när länderna samlas inför slutkampen under den stora striden.

Men alltför ofta drivs inte de, som studerar dessa böcker, av en önskan om att nära sinnet och själen. Nej, de vill snarare bli bekanta med filosofer och teologer, för att framställa kristendomen för människorna på de lärdes språk och med deras uttryckssätt.

"Lär av Mig", sade den störste Lärare, som världen någonsin känt till. "Ta på er Mitt ok, lär er Mitt saktmod och Min ödmjukhet." Er intellektuella stolthet underlättar

inte kommunikationen med själar, som håller på att dö för att de saknar (308) livets bröd. Vid ert studerande av dessa böcker låter ni dem, i sinne och hjärta, ersätta de praktiska lärdomar, som ni borde dra med den Store Lärarens hjälp. Människorna förses inte med frukterna av detta studerande. Ytterst litet av det studerande och forskande, som är så tröttande för sinnet, tillhandahåller förmågor som gör en person till en framgångsrik själavinnare.

Män och kvinnor, som tillbringar sina liv med vardagligt arbete, behöver ord som är lika enkla som dem, vilka Kristus använde i Sin undervisning – ord som är lätta att förstå. Frälsaren kom ”för att förkunna evangeliet för de fattiga.” Och det står skrivet, att: ”Den stora folkskaran lyssnade gärna på honom.” De, som lär ut sanningen för vår tid, behöver djupare insikt i Hans lärdomar.

Den levande Gudens ord är den högsta formen av utbildning. De genomtänkta fraser, som är avsedda att behaga smaken åt förmodat förfinat folk, missar målet. De, som tjänar människorna, behöver äta livets bröd. Detta kommer att ge dem andlig styrka; sedan kommer de att kunna tjäna alla slags människor. Församlingens fromhet eller andliga kraft upprätthålls genom att äta det bröd, som kommit ned från himmelen. Vi skall lära oss den sanna gudaktighetens enkelhet vid Jesu fötter.

Myter och sagor

Vid undervisningen av barn och unga ges numera sagor, myter och påhittade berättelser stort utrymme. Böcker av denna art används på skolorna, och de går att hitta i många hem. Hur kan kristna föräldrar låta sina barn läsa böcker, som är så fulla av lögn? När barnen frågar vad dessa berättelser – som går så på tvärs mot deras föräldrars undervisning – betyder, får de till svar att berättelserna inte är (309) sanna; men därmed är inte de farliga verkningarna av deras bruk borta. Tankarna, som framställs i dessa böcker, leder barnen vilse. De ingjuter falska uppfattningar om livet och ger upphov till samt uppammar en önskan om det överkliga.

Det omfattande bruket av sådana böcker i vår tid är ett av Satans sluga konstgrepp. Han söker att leda bort gamlas och ungas uppmärksamhet från det stora förberedelseverket inför de händelser, som skall inträffa på jorden. Hans avsikt är, att våra barn och unga skall svepas bort av de själsförödande bedrägerier, som han låter översvämma världen. Alltså söker han att leda bort tankarna från Guds ord, och härigenom förhindra att de får kunskap om de sanningar, som skulle utgöra deras värn.

Aldrig skulle böcker innehållande sanningens förvrängning läggas fram för barn eller ungdom. Och om de i mogen ålder ingenting hade att skaffa med slika böcker, skulle de vara mycket tryggare.

Ett renare källsprång

Vi har överflöd på det som är äkta, det som är gudomligt. De, som törstar efter kunskap, behöver inte uppsöka några nedsmutsade källor.

Kristus framställde sanningens grundvalar i evangeliet. Hans undervisning låter oss dricka av de rena strömmarna från Guds tron.

Kristus kunde ha försett människorna med kunskap, som skulle ha ställt all dittills vunnin insikt i skuggan och förpassat alla upptäckter in i bakgrunden. Han kunde ha löst gåta efter gåta, och ha riktat följande släktens samlade tänkande till tidens slut. Dock avstod Han aldrig ett ögonblick från att lära ut frälsningens (310) vetenskap. Han värdesatte och använde endast Sin tid, Sina förmågor och Sitt liv till att säkerställa mänskösjälares frälsning. Han kom för att söka efter och frälsa det som gått förlorat, och Han vägrade att låta Sig distraheras från Sin stora föresats. Han lät ingenting föra Sig på villospar.

Kristus förmedlade endast kunskap, som gick att använda. Han undervisade bara folket om sådant, som de behövde veta och kunna i vardagen. Han tillfredsställde aldrig deras nyfikenhet, som kom dem att snokande uppsöka Honom med frågor. Sådana spörsmål bemötte Han med allvarliga, uppriktiga, kraftfulla vädjanden. Åt dem, som så ivrigt ville plocka frukten på kunskapens träd, erbjöd Han frukten från livets träd. De fann varje tillfartsväg förbommad, förutom den smala väg, som leder till Gud. Varje källa var förseglad, förutom källan till evigt liv.

Vår Frälsare uppmuntrade ingen till att gå på dåtidens rabbinskolor av den orsaken, att de skulle ha fått sina sinnen fördärvade av det ständigt upprepade ”De säger”, eller ”Det har sagts”. Varför skulle då vi godta människors osäkra ord som upphöjd visdom, när en större, säker visdom står till vårt förfogande?

Det, som Gud har visat mig av det eviga, och av människors svaghet, har gjort ett djupt intryck på mitt sinne och påverkat så väl mitt liv som mitt sinnelag. Jag kan inte se någonting hos människan, som borde upphöjas eller prisas eller äras. Jag kan inte se någon orsak till, att vi borde lita på och hylla världsligt kloka personers åsikter. Hur skulle sådana, som är i fullständig avsaknad av gudomligt ljus, kunna ha korrekta uppfattningar om Guds planer och tillvägagångssätt?

Jag är villig, att bli undervisad av Honom som skapade himlarna och jorden, av Honom som satte upp stjärnorna i deras ordning på himmelens (311) valv och tilldelade solen och månen deras uppgifter. Jag behöver inte uppsöka otroende författare. Jag väljer, att låta mig läras av Gud.

Hjärtats utbildning

Det är riktigt, att de unga skulle känna att de måste uppnå högsta möjliga utveckling av sinnets krafter. Vi bör inte begränsa den utbildning, som Gud inte satt någon gräns för. Men våra insikter blir gagnlösa, om vi inte använder dem till Guds ära och mänsklighetens bästa. Med mindre vårt vetande är ett steg på vägen till uppnåendet av de ädlaste avsikter, är det värdelöst.

Det vi behöver, är kunskap som stärker sinne och själ, som gör oss till bättre män och kvinnor.

Hjärtats utbildning är av större betydelse, än den kunskap som uppnås med hjälp av böcker. Det är klokt, ja, väsentligt, att vinna kunskap om den värld vi lever i; men om vi inte tar med evigheten i beräkningen, kommer vi att drabbas av ett evigt misslyckande.

Det är inte riktigt att belasta hjärnan med studier som kräver stor koncentration, men som inte omsätts i praktiken. Detta slags utbildning är en förlust för eleven. Dessa studier släcker elevens önskan om och lust för den utbildning, som skulle göra honom duglig för tjänst och låta honom fullgöra sina plikter.

Om de unga insåge sin egen svaghet, skulle de i Gud finna sin starkhet. Om de försöker att bli undervisade av Honom, kommer de att bli visa genom Hans visdom, och deras liv kommer att bära frukt i form av välsignelse för världen. Men om de endast låter sinnet sysselsätta sig med världsligt och spekulativt studerande, och härigenom skiljer sig från Gud, kommer de att förlora allt som berikar livet.

Vikten av att söka sann kunskap

(312) Vi behöver, i långt större grad än vi gör, förstå de frågor, som står på spel i den strid vi är involverade i. Vi behöver mycket bättre förstå värdet av de sanningar, som Gud har bestämt för denna tid och faran av att låta den store bedragaren avleda uppmärksamheten från dem.

Det oändliga värdet hos det offer, som krävdes för vår förlösning, visar förhållandet att synden är ohyggligt ond. På grund av synden, är hela människans organism urspårad, sinnet är förvänt, fantasin fördärvad. Synden har försämrat själsförmögenheterna. Frestelser utifrån finner genklang i hjärtat, varefter personen automatiskt går åstad för att göra det onda.

Liksom offret å våra vägnar var fullständigt, skall också vårt återställande från syndens nedsmutsning vara fullständigt. Det finns ingen ondskefull gärning som lagen ursäktar; det finns ingen orättfärdighet som kommer att undgå fördömmelse. Kristi liv utgjorde en fulländad uppfyllelse av varje bud hos lagen. Han sade: ”jag har hållit min Faders bud”. Joh. 15:10. Hans liv utgör vårt rättesnöre för lydnad och tjänande.

Gud allena kan förnya hjärtat. ”Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske.” Dock manas vi: ”arbeta... på er frälsning”. Fil. 2:13, 12.

Det verk, som kräver vår eftertanke

Fel går inte att rätta till, ej heller går karaktärsfel att få bort, med några få lama försök nu och då. Helgelse uppnås inte på en dag, under ett år, utan under en hel (313) livstid. Kampen för att betvinga det egna jaget, för helighet och himmelen, är en livslång strid. Utan fortgående ansträngning och ständigt handlande gör man inga framsteg i det kristna livet, vinner man inte segrarens krona.

Det starkaste beviset för människans fall från en högre nivå är förhållandet, att det kostar så mycket att återuppnå det. Vägen tillbaka är farbar endast genom hårt kämpande, tum för tum, varje timme. Genom en ögonblicklig ingivelse går det att försätta sig själv i onskans garn; men

det krävs mer än en ögonblicklig ingivelse för att riva sönder fjättrarna och uppnå ett högre, heligare liv. Avsikten må bestämmas, arbetet inledas; men förverkligandet kräver slit, tid och uthållighet, tålmod och uppoffring.

Ansatta av oräkneliga frestelser som vi är, måste vi stå emot beslutsamt eller bli betvingade. Skulle vi nå fram till livets slut med arbetet ogjort, vore det en evig förlust.

Paulus' helgelse berodde på en ständig strid mot det egna jaget. Han sade: ”Jag dör varje dag”. 1 Kor. 15:31. Hans vilja och önskemål stod dagligen i strid med plikten och Guds vilja. I stället för att lyssna till sin håg, gjorde han Guds vilja, hur än motbjudande det var för den egna naturen.

Gud leder Sitt folk framåt stegvis. Den kristnes liv är ett slag och en marsch. I denna krigföring får man aldrig vila; ansträngningen måste ständigt upprätthållas och vara ihärdig. Det är genom oavbrutet bemödande som vi bibehåller segern över Satans frestelser. Kristen redbarhet måste eftersträvas med oemotståndlig energi och vidmakthållas med bestämd, stadig beslutsamhet.

Ingen kommer att bli tagen till himmelriket utan hård, uthållig, egen ansträngning. Alla måste delta i detta krig själva. Vi ansvarar personligen för (314) utgången av striden; om så Noa, Job och Daniel vore här, kunde de inte rädda vare sig son eller dotter genom sin rättfärdighet.

Vetenskapen vi skall bemästra

Det finns en kristen vetenskap, som skall bemästras – en vetenskap, som är mycket djupare, bredare, högre än någon mänsklig vetenskap, liksom himlarna är högre än jorden. Sinnet skall hållas i styr, utbildas, uppövas; ty vi skall tjäna Gud på sätt, som inte passar ihop med vår medfödda böjelse. Det förekommer medfödda och uppövade böjelser för ondska, som måste betvingas. Ofta måste ett helt livs utbildning och skolning överges, för att bli elev i Kristi skola. Våra hjärtan måste lära sig att finna stadga i Gud. Vi skall uppöva tankemönster, som låter oss stå emot frestelse. Vi måste lära oss att blicka uppåt. Grundsatserna hos Guds ord – grundsatser, som är lika höga som himmelen och som omfattar evigheten – skall förstås i sin betydelse för vårt dagliga liv. Varje gärning, varje ord, varje tanke, skall överensstämma med dessa grundregler.

Den Helige Andes dyrbara, tilltalande egenskaper utvecklas ej på ett ögonblick. Mod, tapperhet, ödmjukhet, tro, osviktig förtröstan på Guds förmåga att frälsa, uppnås genom åratals erfarenhet. Genom ett liv med helgad satsning och helgjutet fasthållande vid det rätta skall Guds barn besegla sitt öde.

Ingen tid att förlora

Vi har ingen tid att förlora. Vi vet ej, hur fort vår provningstid kan ta slut. Evigheten ligger framför oss. Ridån dras snart åt sidan. Inom kort anländer Kristus. Guds änglar söker att locka bort oss från oss själva och det jordiska. Låt dem inte verka förgäves.

(315) När Jesus reser Sig upp i det allra heligaste, tar av Sig Sin medlarträkt, och iför Sig hämnens klädnad, kommer detta påbud att gå ut: "Den orättfärdige må fortsätta att göra orätt . . . den rättfärdige må fortsätta att göra vad som är rätt och den helige att helga sig." 'Se, jag kommer snart och har min lön med mig för att ge var och en efter hans gärningar." Upp. 22:11, 12.

En storm är i antågande, obarmhärtig i sitt ursinne. Är vi redo att möta den?

Vi behöver inte säga: Den yttersta tidens faror är snart över oss. De är redan här. Nu är vi i behov av, att Herrens svärd tränger igenom till själva kärnan hos de köttliga lustarna, aptiten och lidelserna.

Sinnen, som vants vid oordnade tankar, behöver ändras. "Spänn därför bältet om livet och var vakna och sätt ert hopp helt och fullt till den nåd som skall komma er till del, när Jesus Kristus uppenbaras. Som lydnadens barn skall ni inte styras av de begär som ni tidigare levde i när ni ännu var okunniga. Nej, liksom han som har kallat er är helig, skall ni föra ett alltigenom helgat liv. Det står skrivet: Ni skall vara heliga, ty jag är helig." 1 Pet. 1:13-16. Tankarna måste kretsa kring Gud. Nu är det dags att göra en allvarlig ansträngning för att segra över det icke omvända hjärtats naturliga böjelser.

Våra ansträngningar, vår självförnekelse, vår uthållighet, måste stå i proportion till det oändligt värdefulla mål, som vi rusar fram emot. Bara genom att segra som Kristus segrade, kommer vi att säkra livets krona.

Behovet av självförnekelse

Människans stora fara ligger i, att bedra sig själv, att hänge sig åt tillfredsställelse av det egna jaget och på så vis skilja sig från Gud, källan till hennes styrka. Med mindre Guds Helige Ande ändrar på dem, (316) bär våra naturliga böjelser inom sig säden till moralisk död. Med mindre vi blir starkt förenade med Gud, orkar vi inte stå emot jagkärlekens, jageftergivenhetens ohelgade verkningar, eller frestelse till synd.

För att få hjälp från Kristus, måste vi inse vårt behov. Vi måste känna oss själva ingående. Det är bara den, som vet att han är en syndare, som Kristus förmår att frälsa. Bara när vi inser vår ytterliga hjälplöshet och gör avkall på all förtröstan på det egna jaget, kommer vi att utrustas med gudomlig kraft.

Det är inte bara vid inledningen på livet som kristen, som jaget skall förnekas. Vid varje steg framåt mot himmelriket till skall jaget åter förnekas. Alla våra goda gärningar beror på en kraft utanför oss själva; därför behöver hjärtat ständigt tränga efter Gud. I tillägg krävs det en ständig, allvarligt menad bekännelse av synd och ödmjukande av själen inför Honom. Faror omger oss; och vi är trygga endast i den mån vi känner vår svaghet och klänger oss fast med trons grepp vid vår mäktige Befriare.

Det viktigaste i tillvaron kräver vår uppmärksamhet
Vi måste vända ryggen åt tusen ämnen, som kan väcka vårt intresse. Det finns saker och ting, som stjäl tid och

väcker nyfikenhet, men som i slutänden visar sig vara värdelösa. Det väsentligaste i livet kräver den skärpta uppmärksamhet och fulla kraft, som alltför ofta ödslas på jämförelsevis obetydliga angelägenheter.

Att man tar emot nya teorier innebär inte nytt liv åt själen. Även kännedom om fakta och teorier, som i sig är viktiga, batar föga, såvida inte de omsätts i praktisk handling. Vi måste känna vårt ansvar för att ge våra själar näring, som stärker och stimulerar vårt andliga liv.

En personlig bekantskap med och kännedom om Kristus
"Allt Guds ord är rent från slagg, han är en sköld för dem som tar sin tillflykt till honom. Lagg ingenting till hans ord, (317) så att han beslår dig med lögn." Ords. 30:5, 6.

Vi gör inte Guds vilja, när vi spekulerar om sådant som Han beslutat att hålla dolt för oss. Den fråga vi bör uppehålla oss vid, är: "Vad är sant, vad är sanningen för vår tid, som skall troget hållas fast vid, älskas, äras och lydas?" Vetenskapens hängivna anhängare har lidit nederlag och blivit modstulna i sina försök, att utforska Gud. Det, som de behöver fråga i nuläget, är: "Vad är det för sanning, som gör att vi vinner våra själers frälsning?"

Kristus uppenbarade Gud för lärjungarna på ett sätt, som medförde en klar förändring av deras hjärtan. Han har länge velat åstadkomma samma goda utfall i våra hjärtan. Det är många, som uppehållit sig för länge vid det rent teoretiska och tappat ur sikte den levande kraften hos Frälsarens föredöme. De har förlorat Honom ur sikte som den ödmjuka, självförnekande arbetaren. Vad de behöver göra, är att betrakta Jesus. Vi behöver dagligen en ny uppenbarelse av Hans närvaro. Vi behöver mera ingående följa Hans föredöme i självförnekelse och uppoffring.

Vi behöver den erfarenhet, som Paulus hade då han skrev: "Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv jag nu lever i min kropp, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig för mig." Gal. 2:19, 20.

Kännedomen om Gud och om Jesus Kristus, sådan den uttrycks genom sinnelaget, utgör en upphöjelse över allt annat, som sätts värde på i världen eller i himmelen. Denna utgör den allra högsta utbildning. Den är nyckeln, som låser upp himmelrikets portar. Det är Guds mening, att alla kristna bekännare skall äga den.

Till våra pastorer, läkare, lärare och alla andra sysselsatta med något slags tjänst för Mästaren, har jag ett budskap att bära fram. Herren bjuder er att stiga högre upp, att nå en heligare nivå. Ni måste vinna en erfarenhet, som är mycket (318) mera omfattande, än ni hittills kunnat föreställa er. Många, som redan är medlemmar av Guds stora familj, vet litet om vad det innebär, att betrakta Hans härlighet och att bli förändrad från den ena härligheten till den andra. Många av er har en skugglik uppfattning om Kristi förträfflighet, likväl väller glädje fram i era själar. Ni längtar efter en fullständigare, mera djupgående förnimmelse av Frälsarens kärlek. Ni är otillfredsställda. Men förtvivla ej. Ge till Jesus hjärtats främsta och heligaste tillgivenhet. Sätt stort värde på varje stråle av ljus. Bejaka själens samlade längtan efter Gud. Uppamma

hos er själva skönheten hos andliga tankegångar och heligt, förtroligt gudsumgänge. Ni har blott sett det arla gryningsljuset från Hans härlighet. I det att er bekantskap med Herren fördjupas, kommer ni att förstå att Hans uppgång är så viss som morgonrodnadens. ”De rättfärdigas stig är lik gryningens ljus, som växer i klarhet, tills dagen når sin höjd.” Ords. 4:18. Väl vi ångrat våra synder, bekänt dem och erhållit förlåtelse, skall vi fortsätta att lära oss av Kristus tills vi når den fulländade, evangeliska trons middagstimme.

Den kunskap, som vinnas genom Guds ord

(319) Hela Bibeln är en uppenbarelse av Guds härlighet i Kristus. När Skriften tas emot, tros och åtlyds, utgör den det storartade verktyget för karaktärens omvandling. Och den utgör det enda säkra verktyget för intellektuell förfining.

Skälet till att de unga, ja, även de av mera mogen ålder, så lätt förleds till frestelse och synd, är att de inte studerar Guds ord och dröjer kvar vid det såsom de borde göra. Bristen på bestämd, avgjord viljekraft – som syns i liv och karaktär – kommer sig av deras försummelse av Guds ords heliga undervisning. De riktar inte, med allvarlig ansträngning, sinnet mot det som skulle inge rent, heligt tänkande och avleda det från sådant som är orent och osant. Det är få, som väljer vad nyttigt är, som sitter vid Jesu fötter – vilket Maria gjorde – för att lära sig av den gudomlige Läraren. Få sätter riktigt värde på Hans ord i hjärtat och lever ut dem i praktiken.

När Bibelns sanningar tas emot, lyfts sinnet upp från sin jordbundenhet och förflockning. Om Guds ord uppskattades som det borde, skulle både unga och gamla besitta moralisk resning, ha rätta principer, och då skulle de stå emot frestelse.

Låt människorna lära ut och nedteckna dyrbarheterna hos de Heliga Skrifterna. Låt tanken, begåvningen, hjärnans hela ansträngning sättas in på studiet av Guds tankar. Studera ej filosofin bakom människors gissningar, utan studera filosofin åt Honom, som är sanningen. Annan litteratur är av föga värde, när den jämförs med Bibeln.

Ett jordbundet sinne finner inget nöje i att tänka på (320) Guds ord; men för ett sinne förnyat av den Helige Ande, strålar gudomlig skönhet och himmelskt ljus från den heliga sidan. Det, som för ett jordbundet sinne varit en vindpinad ödemark, blir för ett andligt sinne ett land med levande strömmar.

Skall ges åt våra barn

Kunskapen om Gud, såsom den framgår av Hans ord, är den kunskap som skall skänkas åt våra barn. Från och med, när deras förstånd först kommer till uttryck, skulle de göras bekanta med Jesu namn och leverne. Först skall de få lära sig, att Gud är deras Fader. Deras tidigaste utbildning skall lära dem, att visa kärleksfull lydnad. Läs

och upprepa Guds ord vördnadsfullt och ömsint för dem, i avsnitt lämpliga för deras förståelse och anpassade till att väcka deras intresse. Framför allt, låt dem få höra talas om Hans kärlek uppenbarad i Kristus, liksom dess stora läxa:

”... om Gud älskade oss så högt är också vi skyldiga att älska varandra.” 1 Joh. 4:11.

Låt de unga göra Guds ord till föda för sinne och själ. Låt Kristi kors göras till grundbult för all utbildning, navet hos all undervisning och allt studium. Låt korset ta sin rättmätiga plats i vardagen. På så vis blir Frälsaren för ungdomen en daglig följeslagare och vän. Då ställs varje tanke under Kristi lydnad. Tillsammans med aposteln Paulus kan de då säga:

”För min del vill jag aldrig berömma mig av något annat än vår Herre Jesu Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst för mig och jag för världen.” Gal. 6:14.

Erfarenhetsmässig kunskap

(321) Genom tron lär de alltså känna Gud av praktisk erfarenhet. De har för sig själva bevisat äktheten hos Hans ord, sanningen hos Hans löften. De har smakat, och de vet att Herren är god.

Den älskade Johannes ägde en vetskap vunnen genom egen erfarenhet. Han kunde intyga:

”Det som var från begynnelsen, det vi har hört, det vi med egna ögon har sett, det vi skådade och med våra händer rörde vid – om Livets Ord är det vi vittnar. Ja, livet uppenbarades, vi har sett det och vittnar om det och förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och uppenbarades för oss. Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall ha gemenskap med oss. Och vår gemenskap är med Fadern och hans Son Jesus Kristus.” 1 Joh. 1:1-3.

Alltså kan var och en, genom egen erfarenhet, bekräfta ”att Gud är sann.” Joh. 3:33. Vederbörande kan vittna om det, som han eller hon själv har sett och hört om Kristi makt. Personen kan intyga:

”Jag var i behov av hjälp, och jag fann den i Jesus. Varje önskan uppfylldes, min själshunger stillades; för mig är Bibeln uppenbarelse om Kristus. Jag tror på Jesus, därför att för mig är Han en gudomlig Frälsare. Jag tror på Bibeln, därför att jag har funnit att den är Guds tilltal till min själ.”

Underbara möjligheter

Det är vår förmånsrätt, att klättra allt högre upp i vår jakt på ständigt tydligare uppenbarelser av Guds sinnesart. Då Moses bad: ”Låt mig få se din härlighet” (2 Mos. 33:18), åthutade inte (322) Herren honom, utan hörde hans bön. För Sin tjänare tillkännagav Gud: ”Jag skall låta all min godhet gå förbi framför dig och jag skall ropa ut namnet 'HERREN' inför dig.” Vers 19.

Det är synden, som förmörkar våra sinnen och gör vår uppfattningsförmåga slö. När våra hjärtan renas från synd, framstår Gud allt tydligare som ”barmhärtig och nådig, sen

till vrede och stor i nåd och sanning". 2 Mos. 34:6. Detta beror på, att kunskapen om Guds härlighet i Jesu Kristi ansikte lyser upp Hans ord och återspeglas från själva naturen.

I Hans ljus skall vi se ljus, tills sinne och hjärta samt själ förvandlas till en avbild av Hans helighet.

Vidunderliga möjligheter öppnas för dem, som griper fatt i de himmelska löftena hos Guds ord. Det finns underbara sanningar, som skall framställas för Guds folk. Förmåner och plikter, som de inte ens trott skulle vara i Bibeln, kommer att läggas i dagen för dem. I takt med att de följer efter längs den ödmjuka lydandens stig, och samtidigt fullgör Hans vilja, kommer de att lära sig allt mer om Guds utlåtelse.

Låt en elev ha Bibeln som vägledare och stå fast som klippan för principens skull, så kan han satsa hur högt uppåt han önskar. Alla mänskogjorda vishetsläror har medfört förvirring och skam, då Gud inte har erkänts som allt i alla. Men den dyrbara tro, som Gud inspirerar, ingjuter styrka och ädelhet hos sinnelaget. När man dröjer sig kvar vid Hans godhet, Hans barmhärtighet och Hans kärlek, uppfattar man tydligare och än tydligare sanningen. Dessutom stegas och förädlas önskan om ett rent hjärta och klara tankar. Den själ, som uppehåller sig i heliga tankars rena stämning, förvandlas genom samvaron med Gud vid studiet av Hans ord. Sanningen är så stor, så vittomfattande, så djup, så bred, att det egna jaget förloras ur sikte. Hjärtat görs mjukt och underkastat saktmod, vänlighet och kärlek.

(323) Och de medfödda krafterna stärks på grund av helgelsens lydnad. Med hjälp av studiet av livets ord kan eleverna få sina sinnen utvidgade, upphöjda, förädlade. Om de, likt Daniel, är hörare och görare av Guds ord, kan de gå framåt inom allt lärande. Eftersom de är rena i sinnet, blir de även starka i sinnet. Varje förståndsformåga livas. De kan i så hög grad utbilda och fostra sig själva, att alla som berörs av deras inflytande ser, vad en människa kan bli, och vad hon kan göra, när hon står i förbindelse med visdomens och kraftens Gud.

De goda följderna av att ta emot Guds ord

Följande erfarenhet vann psalmisten tack vare sin kunskap om Guds ord. Han säger:

"Saliga är de som vandrar i fullkomlighet, de som lever efter HERRENS undervisning. Saliga är de som tar hans vittnesbörd i akt, de som av allt hjärta söker honom,
O, att mina vägar vore rätta, så att jag höll dina stadgar!
Då skulle jag inte komma på skam när jag tänkte på alla dina bud."

"Hur kan en ung man bevara sitt liv rent?
När han håller sig till ditt ord."
"Sanningens väg har jag valt, dina domslut har jag ställt framför mig."
"Jag gömmer ditt tal i mitt hjärta för att jag inte skall synda mot dig."
"Låt mig gå fram på rymlig plats, ty jag begrundar dina befallningar."

"Öppna mina ögon, så att jag ser undren i din undervisning."

"Dina vittnesbörd är min glädje, de är mina rådgivare."

"Din muns undervisning är bättre för mig än tusentals stycken guld och silver."

(324) "Hur kär har jag inte din undervisning! Hela dagen begrundar jag den."

"Dina stadgar är undervisning för mig i det hus där jag bor."

"Underbara är dina vittnesbörd, därför tar min själ dem i akt. När dina ord öppnas, ger de ljus och skänker förstånd åt enkla människor."

"Dina bud gör mig visare än mina fiender, ty för evigt är de hos mig.

Jag är klokare än alla mina lärare, ty jag begrundar dina vittnesbörd. Jag är förståndigare än de gamla, ty jag tar dina befallningar i akt.
Genom dina befallningar får jag förstånd, därför hatar jag alla lögnens vägar."

"Summan av ditt ord är sanning, dina rättfärdiga domslut är eviga."

"Stor frid äger de som älskar din undervisning, ingenting kan få dem på fall.

Jag väntar efter din frälsning, HERRE, och handlar efter dina bud. Min själ håller fast vid dina vittnesbörd, de är mig mycket kära."

"Jag längtar efter din frälsning, HERRE,

din undervisning är min glädje. Låt min själ leva, så skall jag lova dig, låt dina domslut hjälpa mig."

"Jag har dina vittnesbörd till min eviga arvedel, de är mitt hjärtas fröjd."

Ps. 119:1-6, 9, 30, 11, 45, 18, 24, 72, 97, 54, 129, 130, 98-104, 140, 160, 165-167, 174, 175, 111.

Ett hjälpmedel vid studiet av naturen

Den, som känner Gud och Hans ord genom personlig erfarenhet, är beredd att delta i naturvetenskapliga studier. Om Kristus står det skrivet: "I honom var livet, och (325) livet var människornas ljus." Joh. 1:4. Då Adam och Eva i Eden förlorade oskuldens dräkter, gick de miste om ljuset, som lyst upp naturen. De kunde ej längre tolka den rätt. Men för dem, som tar emot ljuset från Kristi liv, blir naturen på nytt upplyst. I ljuset, som skiner från korset, kan vi korrekt tolka naturens undervisning.

Den, som känner Gud och Hans ord, litat fullt och fast på det gudomliga hos de Heliga Skrifterna. Vederbörande prövar icke Bibeln utifrån människors uppfattningar om vetenskap. Vederbörande prövar i stället dessa uppfattningar med hjälp av det felfria rättesnöret. Vederbörande vet att Guds ord är sanningen, och sanningen kan aldrig säga emot sig själv; allt, som hos den så kallade vetenskapen säger emot Guds uppenbarelse, är inget annat än människors gissningar.

För den, som verkligen är vis, öppnar vetenskaplig forskning upp väldiga fält för tänkande och upplysning.

Guds vägar, såsom de framgår av naturen och hans uppträdande mot människor, utgör en skatt, som varje elev i Kristi skola kan dra nytta av.

Det verkliga beviset för en levande Gud ligger inte bara i en teori; nej, det ligger i den övertygelse som Gud har skrivit i våra hjärtan samt lyst upp och förklarat med Sitt ord. Det ligger i den levande kraften hos Hans skapade verk, som ett öga upplyst av den Helige Ande ser.

De, som bedömer Gud utifrån Hans händers verk, i stället för från stora mäns antaganden, ser Hans närvaro i allting. De skådar Hans leende i solens glada sken, liksom Hans kärlek till och omsorg om människan i höstens prunkande fält. Även markens utsmyckning, gräset i levande grönt, de underbara blommorna av alla slags färger, skogens ståtliga och skiftande träd, den hoppande bäcken, den fina älven, den stilla sjön, vittnar om Guds ömsinta fadersomsorg och Hans vilja, att göra Sina barn lyckliga.

Naturen lyfter på slöjan till Guds mysterier

(326) När eleven så betänker det han ser i naturen, får han en ny uppfattning om sanningen. Lärdomarna i Guds stora bok naturen vittnar om sanningen i det skrivna ordet.

I frälsningsplanen förekommer det gåtfullheter, som det mänskliga sinnet ej förmår att begripa, mången sak som människors visdom inte kan förklara; men naturen kan lära oss mycket beträffande gudaktighetens hemlighet. Varje buske, varje fruktbarande träd, all växtlighet, erbjuder lärdomar för oss att studera. I sädens tillväxt kan man läsa Guds rikes hemligheter.

Till ett hjärta, som gjorts mjukt av Guds nåd, talar solen, månen, stjärnorna, träden, markens blommor manande ord. Såningsstiden pekar sinnet hän till den andliga sådden. Ordet framhåller, att ett gott träd inte kan bära dålig frukt, ej heller kan ett dåligt träd bära god frukt. ”På deras frukt skall ni känna igen dem.” Matt. 7:16. Till och med ogräset har en lärdom att förmedla. Satan har sått ogräset, och om det lämnas ostört, förstör det vetet genom sin frodighet.

Fäder och mödrar, undervisa era barn om Guds förmåga att göra under. Hans makt märks i varje växt, i varje fruktbarande träd. Ta med barnen ut i trädgården och förklara för dem, hur Han får fröet att växa. Bonden plöjer sin åker och sprider utsädet, men han kan inte få utsädet att växa upp. Han måste lita på att Gud skall göra det, som ingen människa klarar av. Herren ingjuter Sin egen Ande i fröet, och så får Han det att börja leva. Under Hans omsorg bryter grodden igenom det omgivande skalet och skjuter upp för att utvecklas och bära frukt.

När barnen studerar naturens stora lärobok, kommer Gud att lämna intryck på deras sinnen. När de får veta om det arbete som Han (327) lägger ned på utsädet, lär de sig hemligheten bakom tillväxt genom nåd. Om dessa läxor förstås på rätt sätt, leder de till Skaparen och förmedlar de enkla, heliga sanningar, som för hjärtat i nära beröring med Gud.

Att lära sig att lyda

Guds lagar för naturen åtlöds av naturen. Moln och storm, solsken och regnskur, dagg och regn, står alla under Guds överinseende och möter Hans befallning med lydnad. I lydnad mot Guds lag tränger toppen på sädeskornet upp ur jorden, ”först strå, sedan ax och därefter fullmoget vete i axet.” Mark. 4:28. Frukten märks först i knoppen, och Herren utvecklar den vid rätt årstid, ty den spjånar inte emot Hans verksamhet. Likaså uppfyller fåglarna Guds avsikt, när de företar sina långa flyttningar från land till land, vägleda genom den obanade rymden av den oändliga kraftens hand.

Kan det vara möjligt, att människan – gjord till Guds avbild, utrustad med förstånd och talförmåga – ensam skall vara otacksam för Hans gåvor och olydig mot Hans lagar? Tänker de, som skulle kunna bli upphöjda och förädlade, formade att vara Hans medarbetare, låta sig nöja med att vara ofullkomliga till karaktären och orsaka förvirring i vår värld? Skall kropparna och själarna åt Guds friköpta arvingar hämmas av världsriktade vanor och ohelgade handlingar? Skall de inte återge skönheten hos Honom, som gjort allting väl, för att den ofullkomliga människan till sist tack vare Hans nåd skall få höra Hans välsignelse: ”Bra, du gode och trogne tjänare: . . . Gå in i din herres glädje!”? Matt. 25:21.

Gud vill, att vi av naturen skall lära oss lydnadens läxa.

”Men fråga boskapen, den skall undervisa dig, fåglarna under himlen, de skall ge dig svar, tala till jorden, den skall undervisa dig,
(328) fiskarna i havet skall ge dig besked. Vem av dessa känner inte till
att det är HERRENS hand som har gjort det? . . .
Hos Gud finns vishet och makt,
hos honom finns råd och förstånd.” Job 12:7-9, 13.

”Salig är den som . . . begrundar hans ord dag och natt.
Han är som ett träd, planterat vid vattenbäckar,
vilket bär sin frukt i rätt tid och vars blad inte vissnar.
Allt vad han gör lyckas väl.” Ps. 1:1-3.

Naturens bok och det skrivna ordet sprider ljus på varandra. Båda gör oss bättre bekanta med Gud, genom att undervisa oss om Hans karaktär och om de lagar, genom vilka Han verkar.

Utbildning i det kommande livet

Den utbildning, som påbörjas här, kommer inte att avslutas i detta liv; den kommer att fortsätta under hela evigheten, alltid gående framåt, aldrig fullbordad. Dag för dag kommer Guds vidunderliga verk, beläggen för Hans mirakulösa makt vid skapandet och upprätthållandet av världsalltet att framstå klart i ny skönhet för sinnet. I ljuset, som strålar från tronen, kommer gåtor att förklaras, och själen kommer att häpna storligen över enkelheten hos det, som tidigare ej förstods.

Nu ser vi en gåtfull spegelbild, men då skall vi se ansikte mot ansikte. Nu förstår vi endast till en del, men då skall vi känna fullkomligt, liksom vi själva har blivit fullkomligt kända.

Vårt skriande behov

(329) Kunskapen om Gud, som gör att sinnelaget förändras, är vårt stora behov. För att förverkliga Hans avsikt, måste det i våra liv förekomma en uppenbarelse av Gud, som stämmer överens med undervisningen i Hans ord.

Hanoks och Johannes Döparens erfarenhet visar, hur vår erfarenhet borde vara. Vi borde i långt större utsträckning, än fallet är, studera dessa mäns liv – han, som förflyttades till himmelen utan att smaka döden, och han som, före Kristi första ankomst, kallades till att bana väg för Herren, att göra Hans stigar raka.

Hanoks erfarenhet

Om Hanok står det skrivet, att han levde i sextiofem år och födde en son; därefter vandrade han med Gud i trehundra år. Under de tidigare åren hade Hanok älskat och fruktat Gud samt hållit Hans bud. Men efter sin förste sons födelse vann han en högre erfarenhet; hans förhållande till Gud blev förtroligare. Då han upplevde barnets kärlek till sin far, dess okonstlade förtröstan på hans beskydd; då han erfor sin djupa, brinnande ömhet i det egna hjärtat gentemot sin förstfödde son, drog han en dyrbar lärdom om Guds förunderliga kärlek till människan i gåvan i form av Sin Son, och det förtroende, med vilket Guds barn kan vila i sin himmelske Fader. Guds oändliga, ofattbara kärlek genom Kristus blev föremål för hans begrundande dag och natt. Med hela sin själs brinnande nit försökte han att visa den kärleken för människorna, ibland vilka han vistades.

Hanok vandrade inte med Gud i trans eller i en syn, utan under uppfyllandet av alla plikter i vardagslivet. Han blev ingen eremit, som stängde sig helt ute från världen; ty i världen (330) hade han ett arbete att uträtta åt Gud. I familjen och i samvaron med människorna, som make och far, vän, medborgare, var han Guds trogne, klippfaste tjänare.

Hans tro växte sig starkare, hans kärlek blev varmare, under århundradenas gång. För honom var bönen som själens andning. Han levde i himmelens stämning.

Då framtidens scener visades för honom, blev Hanok en predikare av rättfärdighet. Han bar fram Guds budskap till alla, som iddes höra varningens ord. I det land, som Kain flytt till, undan Guds närvaro, tillkännagav Guds profet de fantastiska scener som passerat för hans syn. ”Se”, tillkännagav han, ”Herren kommer med sina mångtusen heliga för att hålla dom över alla och straffa alla för de gudlösa gärningar som de har begått”. Jud. 14, 15.

Guds kraft, som verkade genom Hans tjänare, förnams av åhörarna. Somliga gav akt på varningen och upphörde med sina synder, men massorna bara skrattade åt det allvarliga budskapet. Guds tjänare skall framföra ett liknande budskap till världen i den yttersta tiden, och även det kommer att mottas med otro och hänleenden.

I takt med de gående åren, tilltog människornas skuld allt mer. Samtidigt hopades de allt mörkare molnen förebådande Guds dom. Lika fullt fortsatte trosvittnet Hanok med, att varna, vädja inträngande och undervisa, allt i ett försök att vända på syndens flodvåg och hejda hämndens blixar.

Det släktets människor hånade denne dumbom, som varken sökte att hopa guld eller silver, eller att förvärva tillhörigheter här. I stället var Hanoks hjärta inställt på eviga rikedomar. Han hade blickat på den himmelska staden. Han hade sett Konungen i Hans härlighet mitt i Sion. Ju värre den förhärskande laglösheten, (331) desto intensivare längtade han efter Guds hem. Då han fortfarande befann sig på jorden, vistades han, i tron, i ljusets rike.

”Saliga är de renhjärtade, de skall se Gud.” Matt. 5:8. I trehundra års tid hade Hanok sökt hjärtats renhet, för att vara i samklang med himmelen. I trehundra års tid hade han vandrat med Gud. Dag för dag hade han längtat efter en starkare förening; allt närmare hade de kommit varandra, tills Gud tog upp honom till Sig. Ha hade stått på tröskeln till den eviga världen, med bara ett steg mellan sig själv och de saligas land; och nu öppnades portarna, vandrandet med Gud – som pågått så länge på jorden – fortsatte, och han gick genom portarna till den heliga staden, den första människa som trätt in där.

”Genom tron togs Hanok bort utan att möta döden. . . . Innan han togs bort hade han fått det vittnesbördet att han funnit nåd hos Gud.” Hebr. 11:5.

Till ett sådant umgänge kallar Gud oss. I likhet med Hanok, måste våra karaktärer vara heliga, om vi skall bli frälsta vid Herrens andra ankomst.

Johannes Döparens erfarenhet

Under sin tid i ödemarken blev Johannes Döparen undervisad av Gud. Han studerade uppenbarelserna av Gud i naturen. Vägled av Guds Ande, studerade han profetullarna. Dag som natt var Kristus hans studium, hans djupa begrundande, till dess sinne och hjärtat fylldes av den härliga synen.

Han såg på Konungen i dennes skönhet, varvid det egna jaget förlorades ur sikte. Han betraktade helighetens majestät och insåg sin egen brist och ovärdighet. Det var Guds budskap han skulle föra fram. Det var i Guds kraft och hans rättfärdighet han skulle agera. Han var redo att träda fram som himmelens (332) budbärare, orädd människorna, eftersom han blickat hän mot det gudomliga. Han stod utan fruktan inför jordiska monarker, eftersom han darrande hade böjt sig inför konungarnas Konung.

Johannes yttrade inte sitt budskap med hjälp av några vidlyftiga argument eller skickligt ihopvävda teorier. Alarmerande och sträng, men full av hopp, hördes hans stämma från ödemarken: ”Omvänd er, ty himmelriket är nära.” Matt. 3:2. Med en ny, märklig kraft vidrörde den märkligt folket. Hela nationen sattes i rörelse. Folkmassor fylkades i ödemarken.

Olärda bönder och fiskare från den omgivande trakten; de romerska soldaterna från Herodes' baracker; hövdingar med sina svärd vid sidan, redo att slå ned varje tecken på uppror; de snikna skatteuppbördsmännen från sina tullskjul; och från Stora Rådet prästerna med sina bönekapslar – alla lyssnade som om de varit hypnotiserade; och alla, inbegripande fariséen och sadducén, den kylige, oemottaglige hånaren, gick därifrån med gycklet tystat och övertygade in i hjärteroten om sina synder. Herodes i sitt palats hörde budskapet, och den stolte, av synd förhårdade härskaren skälvde efter maningen till omvändelse.

Under denna tidsålder, strax före Kristi andra ankomst på himmelens skyar, skall ett verk som Johannes' utföras. Gud kallar på män, som är villiga att bereda ett folk att förbli stående på Herrens stora dag. Budskapet förebådande Kristi offentliga tjänst löd: "Gör bot, publikaner och syndare; gör bättring, fariséer och sadducéer; 'omvänd er, ty himmelriket är nära.'" Som ett folk, vilket tror på Kristi snara uppdykande, har vi ett budskap att framföra – "bered dig, Israel, att möta din Gud." Amos 4:12. Vårt budskap måste gå lika rakt på sak, som Johannes' budskap. Han åthutade kungar för deras syndfullhet. (333) Fastän han riskerade livet, tvekade han inte att ge Guds ord tillkänna. Och vårt arbete under denna tid måste utföras lika troget.

För att ge klart besked likt Johannes gjorde, måste vi göra en andlig erfarenhet lik hans. Samma verk måste utföras inne i oss. Vi måste se på Gud, och därmed förlora det egna jaget ur sikte.

Av naturen delade Johannes fel och svagheter med den övriga mänskligheten; men den gudomliga kärlekens beröring hade helt förvandlat honom. Då Johannes' lärjungar, efter inledningen på Kristi tjänst, kom till honom och klagade på, att alla följde den nye Läraren, visade Johannes hur väl han förstod sitt förhållande till Messias, och hur glädjefullt han välkomnade Den, för vilken han berett vägen.

"Ingen människa kan ta emot något", sade han, "utan att det ges henne från himlen. Ni kan själva vittna om att jag sade: Jag är inte Messias. Jag är sänd framför honom. Brudgum är den som har bruden. Men brudgummens vän, som står där och hör honom, gläder sig innerligt över brudgummens röst. Den glädjen har jag nu helt och fullt. Han måste bli större och jag mindre." Joh. 3:27-30.

Genom att han i tro blickade hän till Förlossaren, kulminerade Johannes' självförnekelse. Han försökte inte att dra andra till sig själv, utan att höja deras tankar mer och mer, tills de koncentrerades på Guds Lamm. Själv var han bara en röst, en ropande i ödemarken. Nu fann han sig gladeligen i tystnad och undanskyndhet, för att alla skulle vända blicken mot livets Ljus.

De, som troget tjänar Gud som Hans budbärare, söker ingen självupphöjelse. Kärleken till det egna jaget drunknar i kärleken för Kristus. De vidgår att det är deras (334) uppdrag att utropa, likt Johannes Döparen: "'Se Guds Lamm, som tar bort världens synd.'" Joh. 1:29. De upphöjer Jesus, och därmed upphöjs människan. "Ty så

säger den höge och upphöjde, han som tronar till evig tid och heter 'den Helige': Jag bor i det höga och heliga men också hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande, för att ge liv åt de förkrossades hjärtan." Jes. 57:15.

Sedan profetens själ tömts på det egna jaget, fylldes den med Guds ljus. Med ord, som nästan var en kopia av Kristi egna ord, vittnade han om Frälsarens härlighet. "Den som kommer ovanifrån", sade han, "är över alla. Den som kommer från jorden är av jorden, och av jorden talar han. Den som kommer från himlen är över alla. . . . Den som Gud har sänt talar Guds ord. Gud ger honom sin Ande utan att mäta." Joh. 3:31-34.

Kristi efterföljare skall dela hans härlighet. Frälsaren kunde säga: "jag söker inte min egen vilja utan hans vilja som har sänt mig." Joh. 5:30. "Och", förkunnade Johannes, "Fadern ger honom sin Ande utan att mäta." Så förhåller det sig också med Kristi efterföljare. Vi blir i stånd till att ta emot himmelens ljus endast i den utsträckning som vi är villiga, att tömmas på våra egna jag. Vi blir i stånd till att bedöma Guds sinnesart, och ta emot Kristus i tro, endast i den utsträckning som vi går med på, att ställa varje tanke under Kristi lydning. Åt alla, som gör detta, ges den Helige Ande, utan att Fadern mäter det. I Kristus "bor gudomens hela fullhet i kroppslig gestalt, och i honom är ni uppfyllda." Kol. 2:9, 10 [KJV: är ni fullkomnade].

Guds löften

(335) Åt alla, som går med på att få jaget ödmjukat, ges Guds löften:

"Jag skall låta all min godhet gå förbi framför dig och jag skall ropa ut namnet 'HERREN' inför dig." 2 Mos. 33:19.

"Ropa till mig, så vill jag svara dig och låta dig höra om stora och ofattbara ting som du inte känner till." Jer. 33:3.

"... långt mer än allt vi ber om eller tänker", skall vi erhålla "vishetens och uppenbarelseens Ande", så att vi kan "förstå bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek, som går långt utöver vad någon kan förstå", på det att vi måtte "bli helt uppfyllda av all Guds fullhet." Ef. 3:20; 1:17; 3:18, 19.

Det här är den kunskap, som Gud erbjuder oss, och förutom vilken allting annat är fåfängt och utan värde.